

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Dúró Dóra, Jakab István,
dr. Latorcai János és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	6517
Megemlékezés elhunyt országgyűlési képviselőről.....	6517
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőkről.....	6517
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Kanász-Nagy Máté</i> (LMP).....	6518
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	6520
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	6522
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	6523
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk).....	6525
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	6526
<i>Dr. Brenner Koloman</i> (Jobbik).....	6528
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	6530
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP).....	6531
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	6533
<i>Hajnal Miklós</i> (Momentum).....	6535
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	6536
<i>Varju László</i> (DK).....	6538
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár.....	6540
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	6541
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	6543
<i>Dr. Selmeczi Gabriella</i> (Fidesz).....	6544
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	6546
<i>Grexa Liliána</i> nemzetiségi szószóló.....	6547
<i>Magyar Levente</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	6549
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök.....	6551
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	6558
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	6561
<i>Gelencsér Ferenc</i> (Momentum).....	6563
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	6565
<i>Kanász-Nagy Máté</i> (LMP).....	6567
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk).....	6570
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP).....	6572
<i>Gyurcsány Ferenc</i> (DK).....	6575
<i>Kocsis Máté</i> (Fidesz).....	6576
<i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök.....	6579
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző.....	6586
A köztársasági elnök átiratainak ismertetése:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	6587
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző.....	6587
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	6587
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző.....	6587
2023. évi tavaszi ülészak munkarendjének elfogadása.....	6588
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	6589
Döntés előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalásáról.....	6589
Döntés az ülés napirendjének módosításáról.....	6589
Az ülés napirendjének elfogadása.....	6590
Döntések előterjesztések bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról.....	6590

Interpellációk

Dr. Dávid Ferenc (DK) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mikorra várható, hogy kilépünk az orosz kémbankból, és nem veszélyeztetjük tovább Európa biztonságát?” címmel	6592
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	6593
Viszontválasz:	
Dr. Dávid Ferenc (DK)	6593
Komjáthi Imre (MSZP) - a pénzügyminiszterhez - „Miért hagyja a kormány, hogy az infláció felfalja a nyugdíjakat, a jövedelmeket? Avagy a tigris és a bátor miniszterelnök esete...” címmel	6594
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	6595
Viszontválasz:	
Komjáthi Imre (MSZP)	6596
Dudás Róbert (Jobbik) - a gazdaságfejlesztési miniszterhez - „Van megoldás és forrás is a posták megmentésére, csak akarni kell” címmel	6597
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	6598
Viszontválasz:	
Dudás Róbert (Jobbik)	6599
Novák Előd (Mi Hazánk) - a belügyminiszterhez - „Miért kell egy rendőrnek meghalnia ahhoz, hogy egy késsel támadó bűnöző ellen végre fegyvert használhassanak?” címmel	6600
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	6601
Viszontválasz:	
Novák Előd (Mi Hazánk)	6602
Berki Sándor (Párbeszéd) - a gazdaságfejlesztési miniszterhez - „Mit tesznek azért, hogy az akkumulátorgyárak tisztességes fizetéssel főleg hazai munkaerőt alkalmazzanak?” címmel	6603
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	6604
Viszontválasz:	
Berki Sándor (Párbeszéd)	6605
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - az energiaügyi miniszterhez - „Miért árusítja ki a kormány a termőföldjeinket, ivóvizünket és más természeti kincseinket az idegen akkumulátorgyártók és a külföldi profitérdek kiszolgálásáért cserébe?” címmel	6606
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	6607
Viszontválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	6608
Dunai Mónika (Fidesz) - a pénzügyminiszterhez - „Miként becsüli meg a Kormány a nyugdíjas honfitársainkat?” címmel	6609
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	6610
Viszontválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz)	6611
Mihálffy Béla (KDNP) - az energiaügyi miniszterhez - „Hogyan tudja fenntartani a Kormány a magyar családok számára a rezsivédelmi intézkedéseket?” címmel	6611
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	6613
Viszontválasz:	
Mihálffy Béla (KDNP)	6614
Dr. Komáromi Zoltán (DK) - a belügyminiszterhez - „Miért nem gondolkodtak, mielőtt neki-láttak az ügyeleti rendszer és a háziorvosi ellátás szétverésének?” címmel	6614
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	6615
Viszontválasz:	
Dr. Komáromi Zoltán (DK)	6617
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Mikorra várható, hogy kilépünk az orosz kémbankból, és nem veszélyeztetjük tovább Európa biztonságát?” címmel benyújtott interpelláció (I/3006.) határozathozatala	6618

„Miért hagyja a kormány, hogy az infláció felfalja a nyugdíjakat, a jövedelmeket? Avagy a tigris és a bátor miniszterelnök esete...” címmel benyújtott interpelláció (I/3017.) határozathozatala.....	6618
„Van megoldás és forrás is a posták megmentésére, csak akarni kell” címmel benyújtott interpelláció (I/3014.) határozathozatala	6618
„Miért kell egy rendőrnek meghalnia ahhoz, hogy egy késsel támadó bűnöző ellen végre fegyvert használhassanak?” címmel benyújtott interpelláció (I/2954.) határozathozatala	6618
„Mit tesznek azért, hogy az akkumulátorgyárok tisztességes fizetéssel főleg hazai munkaerőt alkalmazzanak?” címmel benyújtott interpelláció (I/3011.) határozathozatala.....	6618
„Miért árusítja ki a kormány a termőföldjeinket, ivóvizünket és más természeti kincseinket az idegen akkumulátorgyártók és a külföldi profitérdek kiszolgálásáért cserébe?” címmel benyújtott interpelláció (I/3013.) határozathozatala.....	6618
„Miért nem gondolkodtak, mielőtt nekiláttak az ügyeleti rendszer és a háziorvosi ellátás szétverésének?” címmel benyújtott interpelláció (I/3007.) határozathozatala	6619
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal	6619
Dr. Vinnai Győző jegyző	6619

Azonnali kérdések és válaszok órája

Arató Gergely (DK) - a miniszterelnöknek - „Mikor lesz végre elég?” címmel	6619
Orbán Viktor miniszterelnök.....	6620
Viszontválasz:	
Arató Gergely (DK)	6621
Orbán Viktor miniszterelnök	6621
Bedő Dávid (Momentum) - a miniszterelnöknek - „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel	6622
Orbán Viktor miniszterelnök.....	6622
Viszontválasz:	
Bedő Dávid (Momentum)	6622
Orbán Viktor miniszterelnök	6623
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Aktuális kérdések” címmel.....	6623
Orbán Viktor miniszterelnök.....	6624
Viszontválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	6625
Orbán Viktor miniszterelnök	6625
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel.....	6626
Orbán Viktor miniszterelnök.....	6627
Viszontválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	6627
Orbán Viktor miniszterelnök	6628
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	6628
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	6629
Toroczkai László (Mi Hazánk) - a miniszterelnöknek - „Mire van pénz, miniszterelnök úr?” címmel.....	6629
Orbán Viktor miniszterelnök.....	6630
Viszontválasz:	
Toroczkai László (Mi Hazánk)	6630
Orbán Viktor miniszterelnök.....	6631

Szabó Rebeka (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Miniszterelnök úr, miért veszélyeztetik gyerekeink jövőjét?” címmel.....	6631
Orbán Viktor miniszterelnök.....	6632
Viszonzás:	
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	6633
Orbán Viktor miniszterelnök	6633
Csárdi Antal (LMP) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?” címmel.....	6634
Orbán Viktor miniszterelnök.....	6635
Viszonzás:	
Csárdi Antal (LMP).....	6635
Orbán Viktor miniszterelnök	6636
Barcza Attila (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Vajon mit várnak el a tengerentúlon a guruló dollárokért cserébe?” címmel	6637
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	6637
Viszonzás:	
Barcza Attila (Fidesz)	6638
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	6639
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP) - a belügyminiszternek - „Miért képvisel idegen érdekeket a háborúpárti Baloldal?” címmel.....	6639
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	6640
Viszonzás:	
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP)	6641
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	6641

Kérdések

Barkóczy Balázs (DK) - a területfejlesztési miniszternek - „Tényleg beáldoznák?” címmel	6642
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára	6643
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - a belügyminiszternek - „Miért nem gyógyíthatnak március 1. után a járóbeteg-szakellátók vezetői?” címmel	6644
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	6645
Bencze János (Jobbik) - az agrárminiszternek - „Milyen erős védelmet kap a magyar méz és méhészet?” címmel.....	6646
Dr. Nagy István agrárminiszter	6646
Toroczkai László (Mi Hazánk) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek - „Miért nem akadályozták meg a magyar titkosszolgálatok, hogy külföldi terroristák Magyarországra érkezzenek?” címmel	6647
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	6648
Szabó Rebeka (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Egyetért-e a földszézési és beépítési szabályok látványos megszegésével?” címmel.....	6649
Lánszki Regő Balázs építési és beruházási minisztériumi államtitkár.....	6650
Kanász-Nagy Máté (LMP) - az energiaügyi miniszternek - „Mi folyik Recsken?” címmel	6651
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	6652
Dr. Tilki Attila (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Milyen támogatásokkal segítette Magyarország a törökországi és szíriai földrengés áldozatainak megsegítését?” címmel	6653
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	6653
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Meddig és milyen formából tartható fenn a humanitárius segítségnyújtás?” címmel	6654
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára.....	6655

Hegedüs Andrea (DK) - a belügyminiszternek - „Tényleg nincs az alaposan fölhízlalt apparátusban senki, aki el tudná végezni a négy alapszabályt?” címmel.....	6655
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	6656

A Magyarországra telepített és telepítendő akkumulátorgyárak környezeti és gazdasági hatásairól című politikai vita	6657
--	------

Politikai vita menetének ismertetése:

Dr. Vinnai Győző jegyző	6657
--------------------------------------	------

Időkeret ismertetése:

Szabó Sándor jegyző	6658
----------------------------------	------

Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	6659
--	------

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	6661
---	------

Szabó Rebeka (Párbeszéd), a napirendi pont előadója	6667
--	------

Dr. Oláh Lajos (DK), a napirendi pont előadója	6670
---	------

Csárdi Antal (LMP), a napirendi pont előadója	6672
--	------

Felszólalók:

Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6673
---	------

Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	6677
---	------

Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6680
---	------

Sebők Éva , a Momentum képviselőcsoportja részéről	6683
---	------

Komjáthi Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6684
--	------

Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6687
--	------

Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	6691
---	------

Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	6694
---	------

Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	6697
---	------

Dr. Pósnán László (Fidesz).....	6700
--	------

Varga Zoltán (DK)	6700
--------------------------------	------

Dócs Dávid (Mi Hazánk)	6701
-------------------------------------	------

Szabó Rebeka (Párbeszéd)	6702
---------------------------------------	------

Bencsik János (Fidesz)	6703
-------------------------------------	------

Barkóczy Balázs (DK).....	6706
----------------------------------	------

Nacsa Lőrinc (KDNP)	6708
----------------------------------	------

Dr. Gurmai Zita (MSZP)	6710
-------------------------------------	------

Kósa Lajos (Fidesz)	6713
----------------------------------	------

Bencze János (Jobbik)	6721
------------------------------------	------

Hollik István (KDNP)	6723
-----------------------------------	------

Bakos Bernadett (LMP).....	6726
-----------------------------------	------

Harrach Péter (KDNP).....	6727
----------------------------------	------

Varga Zoltán (DK)	6728
--------------------------------	------

Bánki Erik (Fidesz).....	6728
---------------------------------	------

Szabó Rebeka (Párbeszéd)	6729
---------------------------------------	------

Szabó Zsolt (Fidesz)	6730
-----------------------------------	------

Kanász-Nagy Máté (LMP)	6733
-------------------------------------	------

Nacsa Lőrinc (KDNP)	6735
----------------------------------	------

Kósa Lajos (Fidesz)	6735
----------------------------------	------

Csárdi Antal (LMP).....	6736
--------------------------------	------

Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	6736
--	------

Szatmáry Kristóf (Fidesz).....	6737
---------------------------------------	------

Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	6738
--	------

Illés Boglárka (Fidesz)	6740
--------------------------------------	------

Bartos Mónika (Fidesz).....	6742
------------------------------------	------

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) előterjesztői válasza	6743
--	------

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	6750
---	------

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	6752
--	------

Varga Ferenc (független)	6753
---------------------------------------	------

Hegedüs Andrea (DK).....	6755
---------------------------------	------

Jakab Péter (független).....	6756
-------------------------------------	------

Az ülésnap bezárása	6758
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. FÜRJES BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, RÉTVÁRI BENCE államtitkár, LANTOS LAJOS CSABA energiaügyi miniszter, DR. KONCZ ZSÓFIA államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, LÁNSZKI REGŐ BALÁZS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter, VITÁLYOS ESZTER államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
1. ülésnapja
2023. február 27-én, hétfőn
(13.12 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők - a DK, a Momentum és a Párbeszéd képviselőinek kivételével - felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 1. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy valamennyi képviselő és szószóló leadta saját, illetve hozzátartozói vagyonnyilatkozatát. A vagyonnyilatkozatok a képviselők és a szószólók esetében nyilvánosak, és az Országgyűlés honlapján megtekinthetők. Bejelentem, hogy az Országgyűlés valamennyi tagja és a szószólók gyakorolhatják jogaikat.

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy bejelentem, **elhunyt** Kordás László **képviselőtársunk.** Kordás László, a Demokratikus Koalíció politikusa a 2022. évi országgyűlési választásokon, az Egységben Magyarországért pártszövetség listájáról szerzett mandátumot. Megbízataása alatt a Vállalkozásfejlesztési Bizottság alelnöki tisztségét töltötte be. Korábban, 2002 és 2004 között a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének alelnöke volt, majd 2004 és 2006 között a Gyurcsány-kormány Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztériuma államtitkáraként is dolgozott. 2009 és 2011 között a Foglalkoztatási Hivatal főigazgató-helyettese, 2012-től a Közmunkás Szakszervezet főtitkára, 2015 és 2021 között a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke volt. Életének 53. évében hunyt el.

Tisztelt Ház! Ismételten szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy bejelentem, az elmúlt időszakban három **volt képviselőtársunk** is **elhunyt.**

Polyák Sándor a rendszerváltás utáni első szabad országgyűlési választásokon, az SZDSZ országos listájáról szerzett mandátumot, és egy cikluson keresztül volt a párt országgyűlési képviselője. Megbízataása alatt a Költségvetési, Adó- és Pénzügyi Bizottság munkáját segítette. Életének 72. évében hunyt el.

Tamás Gáspár Miklós filozófus a rendszerváltás előtti demokratikus ellenzék egyik meghatározó alakja volt. 1990-ben az SZDSZ jelöltjeként, Budapest 14. választókerületében, az ott lemondott képviselő helyén jutott be az egypárti parlamentbe, majd az 1990. évi országgyűlési választásokon Csongrád megye területi listájáról szerzett ismét mandátumot. Megbízataása alatt a Külügyi Bizottság munkáját segítette. Pályafutása alatt számos, nemzetközi szinten elismert egyetemen végzett kutatói, illetve oktatói tevékenységet. 1989-től az

ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Filozófiai Tanszékén docens, majd a Magyar Tudományos Akadémia Filozófiai Intézetének főmunkatársa volt. Könyveit, esszéit számos nyelvre fordították le. Kiemelkedő tudományos és oktatói munkássága, publicisztikai és közéleti tevékenysége elismeréseként 2005-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjét kapta, 2009-ben a Húszéves a Köztársaság-díjjal tüntették ki, 2020-ban pedig Budapest díszpolgárává választották. Életének 74. évében hunyt el.

Mécs Imre '56-os szabadságharcos, az SZDSZ és az MSZP politikusa szintén az 1990. évi országgyűlési választásokon, Budapest 23. számú választókerületében szerzett mandátumot, és 2010-ig öt cikluson keresztül volt az Országgyűlés tagja. Megbízataása alatt a Honvédelmi Bizottság elnöke, valamint a Nemzetbiztonsági Bizottság, az Önkormányzati és Rendészeti Bizottság, illetve az Informatikai és Távközlési Bizottság tagja volt. Mécs Imre részt vett az 1956-os forradalomban, szerepet vállalt a Nemzetőrség szervezésében, november 4-e után pedig az ellenállásban. 1957 júniusában letartóztatták, majd 1958. május 22-én halálra ítélték. Az ítéletet 1959 februárjában életfogytiglani börtönbüntetésre változtatták. Az 1963-as márciusi amnesztia keretében szabadult. 1988-ban alapító tagja volt a Szabad Demokraták Szövetségének. 1997-ben a Francia Becsületrend tiszti fokozatával, 2006-ban a Szabadság Hőse-emlékéremmel tüntették ki. Életének 90. évében hunyt el.

Kérem önöket, hogy képviselőtársaink emléke előtt néma felállással tisztelegjünk. *(A teremben lévők felállnak.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Kanász-Nagy Máté, az LMP politikusa. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném külön köszönteni a tisztelt kormánypárti képviselőket. Mi egy héttel ezelőtt is itt voltunk a parlament rendkívüli ülésén, de a kormányzati padosorok üresen voltak, nem jöttek el erre a vitára, pedig egy nagyon fontos vitát kezdeményeztünk, ami arról szólt volna, hogy nem akarjuk, hogy Magyarországot a kormány akkumulátorgyarmattá tegye. Szerettük volna föltenni a kérdéseinket a kormánypárti képviselőknek, államtitkárok-nak, minisztereknek, de most itt van erre lehetőségünk. Nyilván egy államtitkár úr *(Vitályos Eszter: Hölgy! Olyanok is vannak!)* vagy miniszter úr válaszolni fog erre a kérdésre. Azt viszont sajnálom, hogy miniszterelnök úr nem jött el, neki is föltettük volna a kérdéseinket, de nyilván majd a délutáni, kora esti vitában itt lesz miniszterelnök úr.

Miért is mondjuk azt, hogy a kormány akkumulátorgyarmattá akarja tenni Magyarországot? Mert ez teljesen egyértelmű. Egyértelmű az, hogy akkumulátorgyarmattá akarják tenni akkor, amikor sok száz és ezer milliárdos közvetett és közvetlen támogatást biztosítanak ezeknek az akkumulátorgyáraknak. Ezek külföldi akkumulátorgyárak, távol-keleti, most éppen

a kínai akkumulátorgyárak terjeszkednek Magyarországon. Minden beruházás, minden adóforint gyakorlatilag ezt a célt szolgálja.

Kiderült az is, hogy tulajdonképpen Paks II. megépítésére is ezért van szükség, hogy akkumulátorgyarmattá tegyék Magyarországot. Pont a múlt héten jelent meg az a határozat a Magyar Közlönyben, miszerint 115 milliárd forintot szánnak a villamos hálózat fejlesztésére Szeged és Szolnok között. Ez egyértelműen azt a célt szolgálja, hogy Pakstól elvigyék az áramot Szegeden, Szolnokon keresztül egészen Debrecenbe. Tehát a paksi beruházás szintén azt a célt szolgálja, hogy akkumulátorgyarmattá tegyék Magyarországot.

(13.20)

Látszik az is, hogy ezek a gyárak elveszik a vizünket, elveszik az energiánkat, elveszik a termőföldjeinket is. Ez tipikus gyarmati sors, amikor idejön, jellemzően külföldről, a kizsákmányoló nagytőke, és pont a magyar természeti értékeket zsákmányolja ki, a vizünket, az energiánkat és a termőföldünket; ezzel is akkumulátorgyarmattá teszik Magyarországot.

És ott van a magyar munkaerő helyzete. Jellemzően egy olyan munkaerőpiaci helyzetet teremtenek itt, hogy Magyarországon alacsonyabbak a keresetek, mint Nyugat-Európában vagy mint tőlünk nyugatabbra, de hát most már a környező országokhoz képest is, pontosan azért, mert ezeket a nagy akkumulátorgyárakat, autógyárakat különböző kedvezményekkel vonzzák ide, a munka törvénykönyvének a munkavállalók szempontjából negatív módosításával vonzzák ide, és azzal vonzzák ide, hogy a magyar munkaerő kevesebbet keres, mint más országok munkaerői. Hát, ez is a gyarmati sorsnak egyfajta jellegzetessége.

Az is a gyarmati sorsnak a jellegzetessége, hogy mivel ezeket az akkumulátorgyárakat támogatják kormányzati tíz-, száz- és ezermilliárd forintokkal, nem jut pénz a magyar közszféra béremelésére, nem jut pénz az oktatás, az egészségügy, a szociális ágazat rendbetételére; ez is a gyarmati sorsnak az egyik jellegzetessége. Tehát tényleg az a helyzet, hogy mindent feláldoznak annak érdekében, hogy ezek az autógyárak és akkumulátorgyárak Magyarországra jöjjenek. Ez a kormányzati politika fő célja, hogy Magyarországot akkumulátorgyarmattá tegyék.

Ráadásul, ha ez még nem lenne elég, akkor ott vannak a környezetvédelmi szempontok, hogy ezek a gyárak súlyosan szennyeznek, súlyosan károsak az egészségre, nemhiába tiltakoznak a lakosok mindenhol szerte az országban Debrecentől Iváncsáig, Fóttól Komáromig és Gödögig, a legutóbbi hírek szerint most már egészen Kistelekeig gyűrűzik ez a helyzet, hogy akkumulátorgyarmattá akarják tenni az országot, hiszen senki nem akar olyan helyen lakni, jogosan, senki nem akar olyan helyen lakni, ahol akkumulátorgyárak nőnek ki a földből, és akkumulátorgyárakat telepítenek a kertek végébe, a házak közvetlen szomszédságába, pont úgy, mint egy akkumulátorgyarmaton teszik egyébként.

És végül az is jellemző, hogy ezek az akkumulátorgyárak nem is Magyarország számára produkálják ezeket az akkumulátorokat, hanem egyértelműen külföldi exportra fognak termelni, csakúgy, mint a régi gyarmatok, amikor a gyarmatosító világ például Afrikában vagy a Távol-Keleten gyarmatokat létesített, hogy exportra termeljen árucikkeket. Ezek a Magyarországon létesülő távol-keleti, kínai akkumulátorgyárak a külföld számára fognak akkumulátorokat produkálni, ezzel növelik a profitjukat, amit kivisznek külföldre, pont úgy, ahogy a gyarmatokon is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) teszik ezt sok száz éve. Ne tegyék Magyarországot akkumulátorgyarmattá! Mi mindent elkövetünk ennek érdekében, hogy ezt megakadályozzuk. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP, a DK, valamint szórványos taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Koncz Zsófia államtitkár asszonynak, parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Mivel az LMP kezdte meg ezt a felszólalást, ezért itt az LMP-vel kapcsolatban az elmúlt két év vagy talán az elmúlt öt év kapcsán nagyon sok fordulatra szeretném felhívni a figyelmet, ami az akkumulátorgyártással kapcsolatos.

A következő mondatot Szél Bernadett 2017-ben mondta: „A Lehet Más a Politika az elektromos autók, a megújuló energia, a zöldfordulat, az okoseszközök és az okosvárosok korszakának a nyerteseivé akarja tenni a magyar embereket.”

Schmuck Erzsébet 2018-ban azt mondta: „Az elektromos autózás megállíthatatlanul terjed, és a várakozások szerint tíz éven belül a globális autótértékesítés 20-25 százalékát adja majd. Ehhez képest mi mit teszünk? Bezárjuk magunkat a múlt struktúrájába.”

Ungár Péter képviselőtársunk pedig úgy fogalmazott: „A valódi rezsicsökkentés ugyanis az lenne, ha az állam több pénzt költene az elektromobilitás növelésére.”

Szeretném még kiegészíteni egy nagyon érdekes gondolattal, amit 2019-ben az LMP európai parlamenti választáslista-vezetője, Vágó Gábor mondott: „A világban elektromosautó-forradalom zajlik, amiből Magyarországnak és Európának sem szabad kimaradnia. Norvégiához és Pekinghez hasonlóan el kell érni, hogy 2030-tól már Magyarország útjain is csak elektromos vagy hibridhajtású járművek közlekedhessenek. Erre azért is szükség van, mert a jelenleg születendő gyermekek várható élettartamát három évvel rövidíti a légszennyezettség. A magyarországi autógyárak átállását is segíteni kell. Ennek elmaradása esetén ugyanis tíz év múlva Kínából vesszük az autókat, ami jelentősen visszavetné a magyar gazdaságot.”

Na, ehhez képest két héttel ezelőtt a következő nyilatkozatot hallhattuk már az LMP-s Hohn Krisztina részéről: „Ez a gyár nem készülhet el semmikor, sem most, sem három éven belül, sem azt követően.”

Hát, én szeretném megkérdezni, hogy mi történt az elmúlt időszakban, mert azt gondolom, hogy az LMP pont az elektromosautó-gyártás és az akkumulátorgyártás mellett szólalt fel, hiszen ez a két dolog összekapcsolódik. És azért azt is el kell mondani, hogy most alapvetően egy hitvitában vagyunk, hiszen itt arról van szó, hogy a jövő az elektromos autóké lesz. Az Európai Parlament most döntött amellett, hogy 2035-től már csak nulla kibocsátású új gépjárművet lehet az uniós piacon forgalomba hozni.

És ha mi ebben a nagyon komoly technológiai versenyben szeretnénk részt venni, akkor bizony szükség van akkumulátorgyárakra, és a magyar járműipar kifejezetten erős. Azt gondolom, ha mi nem hiszünk abban, hogy ebben a technológiai versenyben mi, magyarok részt tudunk venni, az egy nagyon-nagyon szomorú dolog, és az a helyzet, hogy az ellenzék részéről én pont ezt éreztem az elmúlt időszakban, hogy mintha nem gondolnák úgy, hogy a magyar szakértelem és a magyar emberek képesek arra, hogy ebben a technológiai versenyben részt vegyenek.

Természetesen a beruházásról beszélni kell, és azt gondolom, hogy azt ki kell emelni mindenféle szempontból, hogy a legszigorúbb környezetvédelmi engedélyezési eljárásra került sor, és a hatóság minden szempontot nagyon-nagyon szigorú határértékekkel vett figyelembe ezzel kapcsolatban.

Az elmúlt években az volt a baloldal visszatérő kritikája, hogy a kormány nem elég zöld, nem támogatja eléggé az innovatív megoldásokat; hosszú távon Magyarország le fog maradni a környező országokhoz képest, amelyeket a baloldali narratíva legtöbbször félreértelmezett vagy félremagyarázott adatok alapján leginkább „bezzegországként” emlegetett. Éppen ezért állunk most itt egy kicsit értetlenül, hogy az elmúlt időszak kommunikációját most egy teljes páli fordulat követte. Nem igazán értem, hogy ez hogyan történhetett meg. Én azt gondolom, hogy nekünk ebben a versenyben mindenféle szempontból részt kell venni, és a magyar járműiparnak pedig ezzel kapcsolatban egyértelműen fel kell venni a versenyt.

Azt is ki kell emelni, hogy 2016 óta összesen 5,29 milliárd euróval és több mint 13 ezer munkahellyel gyarapodott hazánk. Magyarország az akkumulátoripari befektetéseknek köszönhetően jelenleg a világ negyedik legnagyobb elektromosakkumulátorgyártója. Az elmúlt két év során 19 hónapon keresztül az elektromos akkumulátor volt hazánk első számú exportcikke. Tehát ezekkel az adatokkal számolunk, és arra szeretném kérni az LMP frakcióját és képviselőtársaimat, hogy az akkumulátor és az elektromos autó kérdésében legyenek következetesek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), és azokat a dolgokat, amiket eddig állítottak, tartsák most is a maguk szeme előtt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Most Tordai Bencének adom meg a szót.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Kedves Vendégeink! Talán sokan nem értik, hogy hova tűnt Orbán Viktor. Két órával ezelőtt még a parlament honlapja azt írta, hogy ma napirend előtt a kormány elmúlt időszakbeli döntéseiről fog beszámolni. Hát, Orbán Viktor nincs itt, és ez tulajdonképpen érthető, nem meglepő, mert nem nagyon van mire büszkének lennie. Reméljük, ezzel együtt, okulásul, hogy nemcsak az azonnali kérdések órájában látjuk viszont, de a Párbeszéd által kezdeményezett, ma este hatkor kezdődő, az akkumulátorgyárakról szóló vitánapon is üdvözölhetjük majd köreinkben.

De hadd mondjam el, hogy mit hánytam volna a szemére, ha eljön esetleg miniszterelnök úr, mert az elmúlt hónapok tevékenysége, a Fidesz kormányzati aktivitása azt mutatja, hogy nincs mozgástere a kormánynak; bezárultak a cselekvési lehetőségei, a cselekvési képessége, nem szuverén a magyar kormány.

Először is, nem tud mit kezdeni a megélhetési válsággal. Látható, hogy az eddig követett gazdaságpolitika azt eredményezte, hogy a magyar gazdaság lecsúszott; nem képes olyan béreket, olyan jövedelmeket termelni, amik a száguldó inflációval felveszik a lépést, miközben az élelmiszer-infláció több mint 50 százalék, a nyugdíjemelés mindössze 15 százalék, a bérek pedig Európában a második legalacsonyabbak.

(13.30)

Ha csak a minimálbért nézzük, már a románok is leléptek bennünket, egyedül Bulgáriában lehet kevesebbet keresni. Gyenge a mezőgazdaság; ez az egyik oka a vágató élelmiszer-inflációnak. Gyenge a magyar fizetőeszköz, a forint; ez részben következménye a jegybank és a kormány közötti cicharcnak. Úgyhogy láthatjuk, nincs mozgástere, nincs képessége arra a kormánynak, hogy letörje az inflációt, és a megélhetési válságot oldja.

De ugyanígy nincs képessége, nincs mozgástere arra, hogy az energiaválságot enyhítse, hiszen Orbán Viktor kiszolgáltatta Magyarországot Oroszországnak és a fosszilis energiának. Elmaradt az a zöldfordulat, ami Magyarország energia-önrendelkezését és klímaharcát segítette volna. S amikor keressük az okokat, akkor igazából nem találjuk. Az biztos, hogy Magyarország érdeke nem az, hogy drágán vásárolt orosz földgázzal fűtsük a házainkat. Magyarország érdeke az lenne, hogy minél kevesebb energiát használjunk fel, és annak minél nagyobb része megújuló forrásból származzon. Ezért azt kell gondolnunk, hogy nemcsak Magyarország kitett energetikailag Oroszországnak, hanem Orbán Viktor személyesen is kitett Vlagyimir Putyinnak valamilyen módon.

Azt is látjuk, hogy ami a megújulófronton történik, az kizárólag az Unió kényszerének köszönhetően történik, és leginkább annyira lelkesek, mintha a fogukat húznák. A mai napon szavazta le a Párbeszéd javaslatát a fideszes többség arról, hogy végre lehessen ismét szélerőműveket telepíteni Magyarországon. Tehát miközben szavakban és írott tervekben, a helyreállítási

tervben elköteleződtek a szélenergia mellett, a gyakorlatban még mindig „nem” szavazattal honorálják azt, ha valaki ennek a valóságát akarná megteremteni.

S miután nem látják be, hogy Magyarország energiában szegény ország, és már most is 30 százalékos importra szorulunk, az akkugyárak további eszement terjeszkedése is eredményezi azt, hogy 2030-ra több mint másfélszeres, 55 százalékkal magasabb energiaigénnyel számolnak. Ezt biztos, hogy nem fogják tudni hozni.

De ugyanígy nincs mozgástere az Orbán-kormány-nak az európai politikában. Egy hármasszorításban van, egyrészt ki van téve Vlagyimir Putyinnak, másrészt a gyenge gazdaság okán ki van téve az Európából érkező pénzeknek, harmadrészt pedig ki van téve a saját propagandájának. Ebből következik az a szegyen-teljes álláspont, amit az ukrainai háború ügyében képvisel, ami miatt Magyarország szegyenpadon van, ami miatt minden jóérezésű magyar ember szekunder szegyen-teljes érez. Ezért van az, hogy az EU-val folytatott jogállamisági vitában rendre meghátrálnak, s ha a lopást lehetővé tevő intézkedésekben nem is, de legalább zöld- és demokráciakérdésekben folyamatosan adják fel az álláspontokat. S ezért van az, hogy miközben Orbán Viktor teleplakátolja az országot azzal, hogy a magyarok - ugye, a Kubatov-lista - 97 százaléka elutasítja a szankciókat, vidáman megszavazta a tizedik szankciós csomagot is. Néhány orosz háborús bűnösnek akart kivételt, de még ezt sem sikerült elintéznie. Ennyit a hatalmas mozgástérről és a taktikai zseniről.

Úgyhogy a rossz politikák oda vezetnek, hogy nincs mozgástér. A narancsbirodalom építése a zöld-Magyarország helyett oda vezet, hogy az emberek fizetik meg ennek az elhibázott országlásnak az árát. Magyarország jó hírével fizetünk ezért a szegyen-teljes politikáért. S amíg ez nem változik, amíg a zöld-Magyarország helyett továbbra is a narancsbirodalmat építik, addig a kormányban nem, legfeljebb a jó szerencsében bízhatunk. Úgyhogy jó szerencsét, Magyarország! (*Taps a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön úgy fogalmazott, hogy nincs miért büszkének lenni. Ezzel szemben ez az ország mindent megtesz azért, hogy még egy ilyen rendkívüli helyzetben is helytálljon, és ez a gazdasági helyzetre is igaz. A gazdasági növekedés jóval nagyobb, mint az uniós átlag. Ön szerint ez semmi. Ha megnézzük a munkanélküliségi adatokat, amit 12 százalékról hoztunk le az önök kormányzása után, akkor azt tudjuk elmondani, hogy a foglalkoztatottság Magyarországon újra rekordon áll. Erre mondja ön, hogy semmi. Említette a nyugdíjmelészek kérdését. Önök voltak azok, akik elvették a 13. nyugdíjat, és ez a kormány volt az, amelyik ezt visszaadta. És ez az a kormány, amely nyugdíj-kiegészítéssel és nyugdíjprémiummal

segíti idősebb honfitársainkat, s az idén is volt emelés. Erre mondja ön, hogy semmi. Ami a bérek kérdését illeti, nézzük, mondjuk, a minimálbéreket. Amikor önök kormányoztak, huszon-egynéhány ezer forinttal tudták emelni a minimálbért, a mostani kormányzás alatt pedig háromszorosára nőttek a minimálbérek. Erre mondja ön, hogy semmi.

És ha a konkrét intézkedéseket nézzük: ez a kormány volt az, amelyik a mostani rendkívüli helyzetben árstopokat vezetett be, például kamatstopot, élelmiszerárstopot. Ez a kormány az, amelyik mindenféle baloldali kritika ellenére fenntartja a rezsitámogatást. Ez önmagában 181 ezer forintos támogatást jelent havonta. Ezzel szemben önök mit ajánlanak? Egyrészt támadják az összes ilyen intézkedést, másrészt egy rakás adóemelési javaslatot tettek le az asztalra: társadalmi adó-emelést, személyijövedelemadó-emelést is akarnak, és még karbonadót is bevezetnének.

Ami a zöldfordulatot illeti: az azért egészen bámulatos, hogy az egyik felszólalásban számunkérik a kormányt, amiért zöldberuházásokat támogat, például akkumulátorgyárat, a másik felszólalásban megszüntetik a kezüket és azt mondják, hogy hol van már a zöldfordulat. Legalább egymással egyeztessenek, tisztelt képviselő hölgyek és urak, ott a baloldalon!

Ami pedig az energetikai függést és az energiapolitikát illeti: ön is tudja nagyon jól - mert pár nappal ezelőtt már beszéltünk erről egy vita keretében -, hogy ez az a kormány, amely interkonnektorokkal segíti azt, és ezeket építette ki, hogy ne függjünk annyira az orosz gáztól, hogy máshonnan is érkezhessen gáz. Ez a kormány volt az, amelyik LNG-szállítmányokat is lehetővé tett. Ez a kormány volt az, amelyik visszaszerezte a MOL-részvényeket. Ez a kormány volt az, amelyik visszaszerezte a tárolókat, azokat a tárolókat, amelyeket az ön mellett pár székkal ülők eladtak. Érti, képviselő úr?! Ha önökön múlik, akkor ebben a háborús helyzetben nem lenne gáz Magyarországon. Önök javasolták azt, hogy el kell zárni a gázcsapokat. Ez az önök javaslata. S nemcsak nem lenne gáz, hanem nem működne a Paksi Atomerőmű, és nem kapnának 181 ezer forintos rezsitámogatást a magyar családok.

Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt hónapokban sokféle nehézséggel kellett megküzdenünk, de az ellenléktől igazság szerint semmi, de semmi segítséget nem kaptunk. Sőt, egy rakás olyan javaslatot tettek és számos olyan döntést hoztak, amelyek egész egyszerűen nem állnak Magyarország érdekében. Ez egyenes következménye annak, hogy a baloldal dolláralapra helyezte a politikáját.

Ezek után feldereng pár kérdés. Leginkább az a kérdés, tisztelt képviselő úr, hogy mennyi az anyyi. Például az az álláspontjuk, hogy fegyvereket megkatonákat küldeni a hadszíntérre, vajon hány dollárba kerül? Amikor a gázcsapok elzárását követelték, az vajon hány köteg zöldhasú? Amikor a Paksi Atomerőmű működését tennék lehetetlenné, az hány dolcsi, az mennyibe kerül? Amikor azért kampányolnak, hogy ne kapjuk meg az uniós pénzeket, és így is szavaznak itt az Országgyűlésben, az már benne van a

megkapott 4 milliárdban, vagy még nincs benne, majd ezután kapják meg? Tiltakozhatnak, nézhetnek félre, próbálhatják az egészet meg nem történtté tenni, ettől még az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy azt a politikát, amit önök, amit az egész baloldal képviselt az elmúlt hónapokban, nem kérte senki Magyarországon. Senki nem kért ilyet! Azt mások kérték! S lehet, hogy másoknak ez az érdeke, lehet, hogy másoknak ez az elvárása, de hazánknak nem ez az érdeke.

S a dollárbotrány hatótávolsága, mint ez a pár példa is mutatja, nem csak a választásokig ért. Ott van minden jelenlegi politikai akciójukban, minden jelenlegi állásfoglalásukban, főleg a háború és a szankciók ügyében. Ez a nagy különbség a baloldal és a nemzeti oldal politikája között: az egyik dollár-, a másik nemzeti-érdek-alapú. Higgyék el, hogy ezt a választók is nagyon jól tudják. Éppen ezért, amíg ezen a politikán nem változtatnak, addig a választásoknak is ugyanaz lesz az eredménye, mint tavaly áprilisban. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk frakciója részéről Dúró Dóra alelnök asszonynak adom meg a szót.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2022-ben Magyarország 1900 óta a negyedik legrosszabb demográfiai évet zárta, természetesen, ha a háborús éveket nem számítjuk ide. Katasztrófa az, ami a halálesetek tekintetében történt, ugyanis a 2007-től 2019-ig tartó összes évhez képest több ezres többlethalálozásnak lehettünk tanúi Magyarországon. 2005-ben volt ehhez hasonló mértékű a halálesetek száma, de akkor még Magyarország lakossága 490 ezerrel több volt nagyszámúlag.

Az Európai Unióban az elkerülhető halálesetek számát tekintve a másodikok vagyunk, a kormánynak még sincs arra semmiféle stratégiája, hogy az életmóddal összefüggő haláleseteket hogyan tudnánk megelőzni, mert a mozgásszegény életmód, a dohányzás, az alkoholfogyasztás és a helytelen táplálkozás mind-mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar lakosság egészségügyi állapota olyan katasztrofális, amilyen. S ehhez hozzájöttek a Covid-lezárások okozta bajok, hiszen kimutatható, hogy 54 százalékkal kevesebb időt töltöttek az emberek mozgással például a lezárás időszaka alatt, és átlagosan 4-5 kilogrammral nőtt a testsúlyuk.

(13.40)

De nemcsak az elmúlt években romlott ez a mutató, hanem 2014 óta folyamatosan egyre több az elhízott, és nemcsak a felnőttek, hanem sajnos a gyerekek, a fiatalok körében is.

Nagy örömmel konstatáltam, hogy a kormány megindított a fiatalok körében egy, az energiatel-fogyasztás veszélyeire felhívó kampányt, ugyanakkor ez rendkívül álszent és farizeus, ugyanis önök úgy próbálják megvédeni az energiatelok káros hatásaitól a

fiatalokat, hogy közben az elmúlt években 18 milliárd forinttal támogatták az ezt gyártó céget. Önök tehát azt mondják a szülőknek, hogy megvédjük a gyermekeiket az energiateloktól, de a szüleitek által befizetett adóból támogatjuk azt a céget, amelyik ezt gyártja. Döntsék el, hogy mit akarnak, és hogyha valóban fontos önöknek az, hogy megvédjük az energiatelok és egyébként számos más káros hatású élelmiszer fogyasztásától a fiatalokat, akkor közben az adófizetők pénzéből ne támogassák ennek a gyártását. Sokkal jobb helye lett volna ennek a pénznek is olyan magyar vállalkozásoknál, amelyek például bioélelmiszereket, egészséges élelmiszereket állítanak elő.

De nemcsak a halálesetek és az egészséges életmód szempontjából zárt katasztrofális évet Magyarország, hanem a születések száma 1900 óta a második legrosszabb volt 2022-ben. Azt remélem, hogy itt, az Országgyűlés első ülésnapján egy családpolitikai intézkedéscunamit fognak bejelenteni, látva azt, hogy mekkora probléma történt, ugyanis 2011 óta nem esett vissza a termékenység Magyarországon - ez valódi elismerése a mostani magyar kormánynak, hogy erre nem volt példa 2011 óta -, most viszont az 1,59-es értékről 1,52-re zuhant vissza. És már most látjuk azt, hogy amit 2018-ban Orbán Viktor az akkori megválasztása után ezen a pulpituson célul tűzött ki, hogy 2030-ra elérjük a 2,1-es termékenységi arányszámot, ami egy lélekszámában gyarapodó nemzetet jelentene, azt most már nem fogjuk tudni elérni, erre a céldátumra pedig biztosan nem.

Ez a mérlege a 2022. évről. Ehhez képest idén január 1-jén az összes családtámogatás veszített a reálértékéből - az összes! Nemhogy egy vagy kettő, hanem mindegyik kevesebbet ér, mint amennyit tavaly ért, sőt továbbmegyek, például a három gyermek után járó adókedvezmény nagyszámúlag az egyharmadát éri annak, mint amit ért, amikor bevezették. Ennyire elvesztették az értéküket a családtámogatások, és önök mégsem tesznek semmit. A tavalyi évben például 73 olyan munkanap volt, amikor a szülőknek kellett gondoskodniuk a gyermekük felügyeletéről. Ez óriási hátrány a munkaerőpiacon, és az állam semmiféle kompenzációt vagy segítséget nem nyújt ehhez sem a családoknak. A Mi Hazánk Mozgalom szerint ahhoz, hogy kiszámítható jövőképe legyen a fiataloknak, legalább inflációkövetővé kellene tenni a családtámogatásokat is, hogy lélekszámában valóban újra gyarapodó nemzetté válhassunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha ennek a kormánynak van fontos ügy, hát, akkor az a családpolitika. Nincs Európában olyan kormány, nincs ma Európában olyan ország, amely GDP-arányosan annyit költene, annyit

fordítana a családokra, mint a magyar kormány. Magyarországon 3357 milliárd forint szerepel a költségvetésben családtámogatásokra, és ez az összeg nem négy számjegyű milliárd volt, hanem három számjegyű milliárd volt, amikor elkezdtek a kormányzásunkat, ezer-milliárd alatt volt, ehhez képest most 3357 milliárd forintnál tartunk.

A GDP, a teljes nemzeti össztermék 4,3 százalékát fordítjuk családtámogatásokra - nincs még egy olyan ország Európában, ahol ilyen, ehhez hasonló vagy ennél magasabb számot látna ön -, és arra törekedtünk, hogy az élet minden területén segítsünk a családoknak, annak is, aki korábban szeretne gyermeket vállalni; annak is, aki később tud gyermeket vállalni; annak is, aki egyedül neveli a gyereket; annak is, ahol nagycsaládban, többen nevelik a gyereket; annak is, akinek autóra van szüksége; annak is, akinek lakásra van szüksége; annak is, akinek diákhitelre van szüksége; annak is, aki a nagymama segítségét venné igénybe, mondjuk, a „Nők 40” segítségével, tehát minden élethelyzetre, ami a gyermekvállalás szempontjából fontos és jelentős, igyekeztünk valamiféle intézkedést bevezetni. Nem volt olyan év, amikor ne bővítettük volna ezeket az intézkedéseket, így az idei év is ilyen: a 30 év alatti édesanyáknak az szja-mentességét tudtuk bevezetni ebben az esztendőben. Nemcsak a négygyermekes édesanyáknak van tehát most már örök életre vagy örökre adómentessége, szja-mentessége, hanem a 30 év alatti édesanyáknál is ez van.

És, tisztelt képviselő asszony, ön lebecsülheti ezt az eredményt, amit az elmúlt években elértünk, a magyar családok és a magyar kormány együtt, de azért mégis, ha megnézi, hogy mennyi volt a gyermekvállalási kedvnek a mutatószáma, amit ön is idézett, a teljes termékenységi arányszám, tehát hogy két szülőre átlagosan mennyi gyerek jut, nos, ez a kormányzásunk kezdetén 1,23 volt, tehát 1,2 környékén volt, most pedig 1,52. Ez azért egy számottevő emelkedés az elmúlt években annak köszönhetően, hogy stabil lábakra helyeztük a családpolitikánkat, elköteleztünk voltunk ebben, és lehet bármilyen válságos idő az egész világban, mindenhol, hiszen az energiaválság miatt, a szankciók miatt, a háború miatt mindenki nehézségekkel küzd, de azt mondtuk, hogy lehet, hogy ez az egyik legnehezebb gazdasági év, de a családtámogatások köre akkor is bővülni fog, és új intézkedést vezetünk be, dacára annak, hogy tényleg mindenki nagy nehézségekkel küzd, és óriási pénzt kellett a Rezsivédelmi Alapba helyezni.

És még egy számot, ha megenged, tisztelt képviselő asszony: ha összehasonlítja az idén januári születésszámot a tavaly januári születésszámmal, akkor azt látja, hogy 12 százalékos többlet van benne. Az kétségtelen, hogy a szülőképes korú nőknek az aránya, száma már évek óta csökken a társadalmunkban, ezért volt fontos tíz évvel ezelőtt elindítani ennek a demográfiai fordulatnak az előkészítését. Így sikerült akár azt is elérnünk, hogy 12 százalékkal több gyermek született idén januárban, mint tavaly januárban.

Ami pedig a megelőzhető haláleseteket és az egészséges életmódot illeti, hiszen ez a kettő összefügg,

az Európai Uniónak a különböző kimutatásai azt mutatják, hogy életmódbeli kérdésekkel mennyi haláleset lenne megelőzhető. Hát, nem hallottam az önök nagy, vehemens támogató hozzászólásait akkor, amikor mondjuk, a mindennapos testnevelés bevezetéséről beszéltünk (*Dúró Dóra: Ez nem igaz!*), ami segít abban, hogy valakinek a sport legyen a szenvedélye, megismerni egy sportot, és a mindennapos sportolás a része legyen, ehelyett folyamatosan a gúnyolódást hallottuk, hogy ez miként van; vagy akár a sporttámogatási rendszert is folyamatosan csak támadják ahelyett, hogy egyetérténeket, hogy igen, szükség van arra, hogy minél többen sportoljanak, és sportolni sportlétesítményekben lehet általában, tehát fontos, hogy ezek létrejöjjenek.

Amikor a csipszadót bevezettük, akkor sem emlékszem a harsány támogatásra, hiszen mindazokat a termékeket, amelyek egészségtelenek, amelyekre hogyan valaki rászokik, akkor azzal a saját életkilátásait rontja, mert a túlzott cukorbevitellel, a taurinnal és mással a saját szervezetét rombolja. Amikor visszaszorítottuk a dohánytermékeket, hogy csak trafikban lehessen venni, önök nem azt mondták, hogy végre, hogy nem tudnak 18 év alattiak a boltban cigit venni, és hála istennek, ez a változás történt, csak azt mondták, hogy trafikmutyi, trafikmutyi, trafikmutyi, önöknek ennyi volt az egészségből a kommunikációjuk.

Amikor bevezettük az iskolában a reformmenzát, hogy fokozatosan, évről évre csökkentettük a bevitt sómennyiséget, önök azt mondták folyamatosan, hogy ehetetlen az iskolákban a menza, szörnyű, e miatt a menzarendelet miatt, amely több zöldséget, több gyümölcsöt, több tejterméket hozott be, ezek miatt ehetetlenné váltak az ételek, és nem is lehet ilyen ételeket főzni - ezt is folyamatosan támadták. De nem emlékszem, amikor támogatták volna azt, amikor az iskolatej- és iskolagyümölcs-programnak a keretét 600 millió forintról 6 milliárd forintra emeltük, és még folytathatnám (*Az elnök csenget.*) az iskolabüfék és mások terén tett lépéseinket. Akkor hallgatták, és nem támogatták ezeket. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselője, Brenner Koloman következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Engedjenek meg nekem egy gondolatkísérletet! Mi lenne akkor, hogyha 33 évvel a rendszerváltoztatás után mi egy kiegyensúlyozott polgári demokráciában élnénk, amikor a közmédiá, a magyar adófizető polgárok több mint 100 milliárd forintjából fenntartott közmédiá beszámolt volna a Jobbik-Konzervatívok évadnyitó beszédéről.

(13-50)

Azt gondolom, hogy mindenki összehasonlíthatta volna Orbán Viktor miniszterelnök úr - hát, elég

érdekes hallgatóság előtt előadott - évadnyitó beszédével ezt a beszédet, amit egyébként ajánlok mindenkinek, az interneten meg lehet tekinteni. Azt gondolom, ez nagyon komoly jelzés mindazoknak, akik hisznek abban, hogy a polgári Magyarország eszméje nem csak egy, a Fidesz által megfogalmazódott politikai termék.

Azt gondolom, nekünk ki kell vezetnünk a jobboldalt a fideszes egypárti túlhatalom egyiptomi fogságából. Ezt a beszédet úgy nézzék meg, tisztelt hölgyeim és uraim (*Rétvári Bence: Ne is hallgassuk, csak nézzük?*), ezt a beszédet úgy nézzék meg, hogy ez a kezdete egy olyan mozgalomnak (*Rétvári Bence: Már megint?*), egy polgári szövetségnek, amelynek a magját a Jobbik-Konzervatívok fogja képviselni, mert nekünk a felelősségünk az, hogy a hazafiság úgy legyen megint, mint gróf Széchenyi István idejében. Én soproni poncichter polgárként Nagycenken, a gróf úr sírjánál tettem esküt még tanulóként. Mi jól emlékszünk arra... - igen, ez még abban az időszakban volt, amikor Orbán Viktor miniszterelnök úr szélsőségesen liberális politikusként Oxfordba járt Soros-ösztöndíjjal, ne felejtjük el!

Azt gondolom, ki kell mondanunk, hogy a jobboldaliság a XXI. században nem jelentheti azt, amit jelenleg a fideszes kormány képvisel: oroszpartiságot és nyegleséget, oroszpartiságot muszka vezetőikkel. Az önök sztálini béketárbort ajánrózó retorikája, amely aljas és cinikus módon (*Rétvári Bence: Micsoda?*) felhasználja a mindannyiunkban meglévő természetes békevágyat, 1956. november 4-ének a békéjére gondol, az akasztófák békéjére. Ez az önök békevágya, és ez az önök béketábor. (*Rétvári Bence: Miről beszélés?*)

Azt gondolom, hogy mi, akik 1956. október 23-ának lyukas zászlaját magasra emeljük, akik ismét magasra emeljük a polgári Magyarország eszméjét, várunk mindenkit, aki elutasítja a szélsőségeket, hiszen konzervatívnak lenni azt jelenti, hogy mi hiszünk abban, hogy az emberi méltóságot mindenekfelett megilleti az európai kultúrkörben a védelem; az emberi méltóságot, amelyet mi, konzervatívok az isteni kinyilatkoztatásból vezetünk le, nem lehet semmilyen szélsőséggel felülmírni. És elutasítunk ezért is minden olyan ideológiát, amely az embereket eszköznek tekinti, de azt is elutasítjuk, amely a korlátlan önmegvalósítás pártján állva a közösségellenes magatartást pártolja.

Mi, konzervatívok tudjuk, hogy az állam feladata a XXI. században az, hogy jól működjön, és jól működő oktatást, egészségügyet, lakhatást biztosítson a magyar polgároknak. De nem feladata az államnak mint fideszes egypárti túlhatalomnak megszabni azt a magyar polgároknak, hogy hogyan éljenek, mit gondoljanak, és ha bárki gondolkodni merne valami másról, akkor ellenséget képezve és gyűlöletkeltő propagandával illesse mindazokat. Mi hiszünk abban, hogy az egyéni teljesítményt pozitívan kell az államnak elhatárolnia és támogatnia, de abban is hiszünk keresztényszociális alapon politizáló pártként, hogy a rászorulóknak megfelelő támogatást kell nyújtania egy XXI. századi európai uniós tagállamban az államnak.

Ne felejtjük el: a jövő májusi európai parlamenti választáson minden egyes leadott szavazat a Fideszre azt jelenti, hogy egyre nő az esélye annak, hogy Orbán Viktor és a Fidesz kivezeti hazánkat az Európai Unióból. Nem! Szent István királyunk óta mi a nyugati értékekhez és az európai értékekhez ragaszkodunk, a görög filozófiához, a keresztény kultúrkörhöz és a jog uralmához. Ez az, amit önök mostanában jogállamiságként hallgathatnak, és van mit hallgatniuk. Fel hát a polgári Magyarország zászlaját! Várunk mindenkit. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Dicsőség Steindl Imrének! Államtitkár úr, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hadd idézzem önnek azt az úriembert, akit ön idézett: „Itt lenne az ideje egy ilyen konfliktus kapcsán, hogy felmérjük azt, hogy az itt élő, és különösen a magyar Országgyűlésben és a magyar kormányban hány olyan zsidó származású ember van, aki bizonyos nemzetbiztonsági kockázatot jelent Magyarország számára.” (*Nacsa Lőrinc: Ez már a polgári?*) Ennek az úrnak a szavait ajánlotta ön a figyelmünkbe, azt mondta, hogy a magyar médiának, különösen a közszolgálati médiának ennek az úrnak a szavait kellene visszhangozni mindenhol, ismételni, és mindenkinek erről beszélni. De mondta, hogy az interneten fellelhetők ennek az úrnak, Gyöngyösi Mártonnak, az önök pártelnökének ezek a szavai is, biztos vagyok benne, hogy a legutóbbi beszéde is fellelhető az interneten, de itt is.

És ha volt képzavar a magyar parlamentarizmus történetében, az biztos, hogy beillik azok közé az ön felszólalása. Ezek után mondta ön Gyöngyösi Mártonra, hogy ő lesz az, aki Egyiptomból kivezeti az ott rekedt, a fogságban rekedt népet. Ugye, mindannyian ismerjük a Szentírásból, a Bibliából, hogy a zsidókat vezette ki, és pont ön képes ezt a hasonlatot arra az emberre mondani. Azért gondoljunk bele! Tehát ön polgári gondolatról beszél, és azért az ízléstelenségnek is van határa, hogy pont arra az emberre használ egy ilyen öszövetségi hasonlatot, aki azt mondta itt a parlamentben, hogy mindenkit, aki zsidó származású, és az Öszövetségben hisz, listába kéne szedni. Ez a polgári retorika önök szerint, hogy még ennyire sem figyelnek oda ízlésbeli és aránybeli kérdésekre, hogy pont ő lesz az új Mózes?! (*Derütség a kormánypartok soraiban.*) Nem értem, önök hogyan beszélnek erről.

Ön beszélt a lyukas zászlóról. Azért mégiscsak mit mondott Pongráz Gergelynek, '56-os hősiünknek, forradalmárunknak, szabadságharcosunknak a testvére az önök működéséről itt az elmúlt napokban? „Felháborodással értesültem, hogy az 1956-os szabadságharcot vérbe fojtó kommunisták szellemi örököseivel, a DK-val és más balliberális pártokkal szövetségbe lépett Jobbik álságos, megtévesztő módon Gergely bátyámra hivatkozik a párt országos kongresszusán, hogy leplezze balliberális kötődését.” Ezt nem mi mondjuk, hanem azok, akikre önök hivatkoznak. Pongráz Gergely

még életében is elhatárolódott attól, amit a Jobbik tett, hogy a forradalom leverőinek örököseihez hozzákötötte önmagát, és utána így akart polgári jobboldali kereszténydemokrata pártként feltűnni.

Önök nevet váltottak, hogy ezzel valami megújulást szimbolizáljanak, de ez önöknek hányadik megújulása? Önöknek nem megújulásai vannak, hanem elvtagadásai vannak, elvtelenségei vannak. Leplezik sok mindennel azt, hogy hozzákötötték magukat Gyurcsány Ferenchez és a baloldalhoz, ahhoz a baloldalhoz, amely egy dollárbaloldal, amely készpénzért, 4 milliárd forintnak megfelelő dollármilliókért eladta Magyarország jövőjét és politikáját, és ezért önök képesek voltak azt mondani többször bele a kamerába, hogy akár a szomszédunkban dúló háborúba fegyvereket vagy katonákat küldenének, ha a többi NATO-tag, a többi európai uniós ország ezt teszi. Most napnál világosabb egy évvel a háború sajnálatos kitörése után, hogy a többi ország ezt teszi. Önök azt mondták, ha a többiek mennek, mi is megyünk, és most azt látjuk, hogy a többiek küldik, küldik és küldik a fegyvereket.

Ebből látszódik, hogy a nemzetárulás mekkora veszéllyel jár, tisztelt képviselő úr, és valóban, a Jobbik Magyarországért Mozgalom teljes nevéből most már a „Magyarországért” részt is kivette. Először a kettős keresztet cserélték hashtagra, most a „Magyarországért” részt cserélik „Konzervatívok”-ra. Nyilván még sok csere lesz, és lesz még a piros-fehér-zöldből is szivárványos előbb-utóbb, de, tisztelt képviselő úr, ez az, amit a magyar emberek nem bocsátottak meg önöknek: itt ültek harmincan is vagy mennyien, és most itt ül ennek a töredéke. Nem lehet ilyen elvtelenné válni, tisztelt képviselő úr, és nem lehet a választókat ennyire semmibe venni, és nem komoly embernek nézni a választókat, hogy ma önök Gyurcsány-ellenesek, holnap Gyurcsány-pártiak. Ki volt az az egyetlen párt Magyarország történetében, aki EU-s zászlót égetett? A Jobbik. És kinek a képviselője oktat ki most minket európaiságból, meg hogy mit jelent az Európai Unióhoz tartozni? Önök, a zászlóégetők mondják, hogy mi nem vagyunk elég uniópártiak, akik az uniós zászlót...?!

Tisztelt Képviselő Úr! A mi pártunk, a mi pártcsaládunk Európa-párti, Európai Unió-párti, mindig is ezt fogjuk tenni. Nem fogunk aktuálpolitikai helyzetekben úgy viselkedni, mint ahogy önök viselkedtek, hogy amikor zászlót kellett égetni, akkor azt tették, amikor a „Magyarországért” szót kellett kivenni a nevükből, akkor meg kivették. Képviselő úr, hála istennek, a polgári értéket, a polgári értékrendet nem a Jobbik képviseli, hanem a Fidesz-KDNP-pártszövetség néppártként. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Lukács László György: Ja, persze!)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti hozzászólásra jelentkezett Hiller István képviselő úr. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Hát, ismét

eljött a főispánok kora. Lépést kell tartani a változásokkal, tisztelt Ház, így felszólalásomat én is ennek megfelelően teszem meg.

(14.00)

Olim lingua officialis dietae Regni Hungariae per saecula lingua Latina fuit. Et nunc iterum tempus supremorum comitium venit! Loquere lingua Latina iterum necesse et modernum est! *(A Jobbik frakciójának képviselői távoznak az ülésteremből. - Rétvári Bence a jobbikos képviselők felé mutatva: Erre kivonulnak!)*

A Magyar Királyság Országgyűlésének hivatalos nyelve a latin volt - ezt csak azért mondom, akik még középfolkok vannak, majd ők is lépést tartanak az idővel, és eljutnak egy felsőfokra.

És most ismét elérkezett a főispánok kora, latinul beszélni ismét szükséges és modern dolog, tisztelt képviselőtársak! De nem kellene itt megállni! Olyan széles az új feudalizmusba vezető út, annyi lehetőség nyílik még! Itt van például a motiváció kérdése. Az új főispánok és vármegyei tisztségviselők munkájának elismeréseként már most új díjat kellene létrehozni. Petőfi Sándor nagyszerű költőnknek épp idén ünnepeljük 200. születésnapját, érdemes hozzá fordulni, és létrehozni a Pató Pál-díjat. Latinul: praemium de Paolo de Pato nominatum.

De itt van a Nemzeti alaptanterv, az oktató-nevelő tevékenység fundamentuma. De mit is beszélek én, hogy Nemzeti alaptanterv?! Sokkal modernebb lenne így hívni: norma fundamentalis studiorum nationalis.

Itt szerepel egy olyan ügy, amelynek újraértelmezése, tisztelt képviselő, a főispánok korában nagyon is időszerű. Az esetet egy bizonyos Michaelis Figulus, régiesen Fazekas Mihály jegyezte le. Az állattartással is kapcsolatos vagyoni jogi problémát felvető ügy - házi ludak birtoklása, anser domestica - dominus illustrissimus de Döbrögh, vulgo Döbrögi uram versus Lúdas Mátyás, vulgo Lúdas Matyi jobbágyi származású állampolgár között bontakozott ki. Ennek megítélése az elmúlt korszakokban igencsak helytelen volt, és most az újjászervezett, modern közigazgatás és tanügyi igazgatás feladata legyen a helyretétel. Ez azért is szükséges, mert eddig hosszú-hosszú időn keresztül kettős mércével mértek, akár csak Brüsszel - de hogy is beszélek, helyesen modulus Bruxellensis bipolaris -, ugyanis nem vették figyelembe a két fél, Döbrögi uram és Lúdas Mátyás között eleve létezett testtömegkülönbséget, ami például futásnál vagy egy adott pont elérésénél jogtalan előnyhöz juttatta a megnevezett Lúdas Mátyást. Ennek fényében kell az új, területileg illetékes ispánnak a kérdést új és helyes megvilágításba helyezni.

Most azt hihetnék, hogy viccelődöm. De tudják, mi a legszörnyűbb? Az, hogy teljesen komolyan beszélek. Teljesen komolyan beszélek! Így aztán rogo dominum ministrum seu secretarium rei publicae in more aetatis novae similiter in lingua Latina responsum dare. Arra kérem miniszter, illetve államtitkár

urat, hogy az új korszak rendjének megfelelően latinul reagáljon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból. - Font Sándor: Még a Nemzetiben van egy hely!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Ön mint volt alelnök, pontosan tudja, hogy az ön házszabályszerűnek nem mondható hozzászólása nem torkolllhat egy olyan felszólításba, hogy bárki itt latinul beszéljen, mert házszabály szerint ez nem lehetséges.

Mindazonáltal én végighallgattam az ön lenyűgöző műveltségéről tanúbizonyságot tevő hozzászólását - hogy az az ön volt elnöki minőségéhez méltó volt-e, azt majd ön eldönti, ha kicsit gondolkodik azon, amit itt performanszként előadott. *(Szabó Szabolcs: Szavazzunk!)* Sajnálom, ha komolyan gondolta mindazt, amit elmondott. Én egyébként a mondandójából nem tudtam kiértelmezni semmit sem *(Taps és derűltég a kormánypárti padsorokban.)*, de remélem, aki majd válaszolni fog a kormány részéről, az meg fogja ezt tenni. *(Jelzésre:)* Rétvári Bence következik.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amikor liberális képviselők kerülnek be a parlamentbe, akkor tőlük azért megszokta itt az Országgyűlés, ha nem is veszi jó néven, de megszokta, hogy viccet próbálnak csinálni a magyar történelemből, a magyar közjogi hagyományokból, ezen próbálják nevetetni akár a parlamentben ülőket, akár a közvetítést kísérőket. Mert nekik a magyar történelem egy vicc vagy nem komoly, legalábbis így mondom. Ők a semmiből jöttek, és a semmibe tartanak, ezért liberálisok.

Mi nemzeti, keresztény, konzervatív gondolkodású emberek *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* viszont úgy érezzük, hogy van egy gyökerünk, ez a nemzetünk 1100 éves történelme; és mi ezen a talapzaton állunk, és így képzeljük el a jövőnket, és ennek nagyon fontos része a nemzeti gyökerünk. *(Szabó Szabolcs: Kezdesz humoros lenni! Fejlődsz!)* De tudjuk, hogy vannak olyan liberálisok, akiknek ez nem jelent semmit. Ezért mi nem ítéljük el őket, csak elmondjuk, hogy mi másként gondolkozunk, mint ők. A liberálisok nem így állnak hozzá, ők be is akarják tiltani azt a gondolkodásmódot, amit mi képviselünk, a különböző PC- és genderelméletek jegyében ezért tiltják be egyes országokban azt, hogy valaki úgy beszéljen, mint mi férfiakról és nőkről, és még folytathatnám a sort.

Tehát ezt a liberálisoktól megtapasztaltuk az elmúlt években *(Gelencsér Ferenc: A Liberális Internacionálé tagja voltatok!)*, az ön részéről nem, ezért csalódás nekem az ön felszólalása. A latin részei nyilván briliánsak, tehát azzal vitatkozni nem is tudnék és nem is akarnék, egy-két római jogi regula nekem la-tintudásként osztályrészem, de jogi kérdéseket nem pedzegetett most. De azért mégiscsak ön a baloldalnak olyan szuverén gondolkodója volt, aki nagyon jól ismerte a magyar történelmet, és nem viccelődött

rajta, hanem ezekből a gyökerekből táplálkozott. És mi úgy éreztük, hogy a mi gyökereink és az ön gyökerei személyesen valahol összeérnek, ugyanabból a táptalajból, ezért önnel jobban megtaláljuk a közös hangot, tisztelt képviselő úr. Ezért volt kicsit csalódás az, hogy abból, hogy főispánok vannak Magyarországon, viccet csinálnak, mert tudja, legutoljára az ötvenes években a Magyar Dolgozók Pártjának a képviselői csináltak viccet abból, hogy főispán; először elfoglalták ezeket a pozíciókat, majd amikor létrehozták a tanácsi rendszert, akkor ezeket átnevezték, a vármegegyét megyének meg tanácselnöknek a főispánt.

Tudja, a zsupánságok meg az ispánok nagyon jól elvannak Horvátországban továbbra is, lehet, hogy Szlovéniában is. Vajdaságnak hívják Lengyelországban az ottani közigazgatási körzeteket, mert ez nekik így hagyomány. És amikor innen nézzük őket, akkor sokszor azt mondjuk, milyen szép hagyomány, hogy ezt így viszik, tovább, és amikor Magyarországon újra főispánnak nevezzük az állam megyei, vármegyei képviselőjét, akkor önök ezen gúnyolódnak.

Mi álljuk ezt a gúnyt, mert Szent István királyunk nevezte el őket ispánnak. Nem egy magyar eredetű szó, valóban, a környező országokban ezt már használták, ha tetszik, így jövevényszó, de ő nevezte el így. Mi büszkék vagyunk Szent Istvánra, mert ha ő nem tette volna azt, amit tett, ha beengedte volna akár Konrád seregeit, akár a bizánciakat, amit kényelmesen megtehetett volna, nem lenne ma itt Magyarország. De magyar közigazgatást épített ki, magyar vezetőkkel, magyar főispánokkal, és ezért áll ezer évvel később is még az országunk. És nem lenne itt sem Országház, és nem latinul és nem magyarul beszélénk, hanem más nyelven beszélénk akkor, ha Szent István nem ilyen alapokra helyezte volna az országunkat.

Mi ezért vagyunk ezekre büszkék, mi ezért álljuk ki az önök gúnyját, hiszen ezt tette az SZDSZ 1990-ben, akkor Antall Józsefet gúnyolták ki ebben a terebben. *(Arató Gergely: A Fidesz is!)* De szerencsére csak gúnyolni tudták, mert az elmúlt harminc évben önök csak gúnyolódni tudnak. Az MSZP előd-előd pártja, a Magyar Dolgozók Pártja még a rendőröket hívta meg az ávosokat hívta a folyosóra, és úgy vezette el azokat, akik nem Rákosi dallama szerint fütyürészek itt a parlamentben, vagy nem úgy szavaztak.

Nekünk ezt jelenti akár az ispán elnevezés is. Igen, mi büszkék vagyunk rá. Igen, önök gúnyolni fognak minket. Ez a mi osztályrészünk, de úgy gondoljuk, ha 1000-tól az 1950-es évekig, 950 évig jó volt, aztán volt egy 70 éves szünet, amikor nem a mi akaratunkból, hanem a minket megszálló szovjetek utasítására a szovjet mintát vették át - szovjet-tanács, és ezért lettek tanácsok és tanácselnökök -, és mi visszaálltunk a szovjet megszállás előtti időszakra, és ezért gúnyt kell kiállnunk, akkor ki fogjuk állni, öntől is meg a publicistáktól is meg másoktól is. De mégis, nekünk ebben van az erőnk, hogy összetartunk, és úgy érezzük, hogy amiért mi küzdünk, azért küzdöttek azok, akik ezekre a falakra fel vannak festve, Magyarországért, Magyarország fennmaradásáért. Sosem a

gúnyolóknak állítottak utána szobrot, azoknak nincs szobor állítva, akik gúnyolódtak a főispánokon, vagy eltörölték a főispáni pozíciót Magyarországon. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Nektek se lesz!)* De kiváló főispánoknak, akik akár az életüket is adták Magyarorszáért, nekik vannak szobraik.

Nekünk ők a példaképeink. És nem ledönteni akarjuk ezeket a szobrokat, nem ledönteni akarjuk ezeket az idoloikat, hanem a mai korban megélni, a mai kor igényei szerint. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most Hajnal Miklósnak adom meg a szót, a Momentum részéről.

HAJNAL MIKLÓS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Múlt hét szerdán, február 22-én egy nagyon szomorú jelenetnek lehettünk a szemtanúi: 200 kilométerre innen, Debrecenben a helyi választási bizottság elutasította az akkumulátorgyárról szóló népszavazási kérdéseket. Elutasította azt a kérdést is, amit a Momentum önkormányzati képviselője, Mándi László nyújtott be.

Mi szándékosan szó szerint pont ugyanazt a kérdést nyújtottuk be, amit pár hónappal ezelőtt, október 17-én a helyi választási bizottság még jóváhagyott. Csak aztán az LMP nem vette fel az aláírásgyűjtő ívet.

(14.10)

Azért is nyújtottuk be szó szerint ugyanezekkel a szavakkal ugyanezt a kérdést, mert azt gondoltuk, ha valami egyszer megfelelt a bizottságnak, akkor annak meg kell felelni legközelebb is. Míg legutóbb a helyi választási bizottságnak elég volt két hét a döntéshez, ezúttal a jogi határidőkben elmentek a falig. A teljes 30 napos időkeretet kihasználták arra, hogy találjanak valami ürügyet, amire hivatkozva elutasíthatnak egy olyan kérdést, amit már egyszer jóváhagytak.

Tisztelt Képviselőtársak! Egy jogállamban ilyesmi nem fordulhatna elő. Nem fordulhatna elő, hogy ami októberben megfelelő, amit októberben jóváhagynak, azt februárban visszadobják, elkaszálják. Mi ez, ha nem politikailag vezérelt döntéshozás? *(Közbeszólás a DK soraiból: Úgy van!)* Mi ez, ha nem a jogállamiság szembeköpése? Hol van itt a jogbiztonság, ha októberben A-t mondanak, februárban B-t?!

A jogsértő helyi választási bizottság ezzel gyakorlatilag a titkolózó fideszes városvezetés oldalára állt, és egyébként a vízabáló akkumulátorgyár oldalára is a debreceniekkel szemben. Másnap pedig egyébként a városvezetés még rá is tett egy lapáttal, amikor elfogadta Debrecen költségvetését, melyben népszavazásokra elegánsan nulla, azaz nulla forintot írtak be. Debrecenben tehát továbbra is az ott élők megkérdése nélkül akarnak felépíteni egy gigantikus, vízabáló akkumulátorgyárat, ráadásul mindezt 320 milliárd forintnyi, adóforintnyi közpénzzel teszik.

A városvezetés döntése tisztázta a helyzetet, a városvezetést nem érdekli a debreceniek akarata, meg sem akarják őket hallgatni. Hiába akar a debrecenieknek a háromnegyede egyébként népszavazást - ezzel még a fideszesek is egyetértenek -, a városvezetés elvette tőlük ezt a döntést. De nemcsak a fideszes városvezetésre igaz ez, a Fidesz-kormány is évek óta nagy támogatója az akkumulátorgyáraknak, látjuk ezt Gödön, Győrben, Főton, Komáromban és még tucatnyi városban; látjuk most Debrecenben is. Mi pontosan tudjuk, hogy nem egy parlamenti vita, nem egy újabb felszólalás fog ezeknek a környezetpusztító kormányzati törekvéseknek megálljt parancsolni, éppen ezért kezdeményeztünk népszavazást.

A Momentum álláspontja pedig egyértelmű: Magyarországon nincs helye vízabáló és környezetpusztító akkumulátorgyáraknak sem Debrecenben, sem Győrben, sem Gödön, sem sehhol máshol. De abban is hiszünk, hogy súlyos kérdésekben időről időre ki kell kérni az emberek akaratát, meg kell kérdezni őket. Önök, ugye, nagyon szeretik egyébként a nemzeti konzultáció műfaját, hát, kérdezem én: az akkumulátorgyár népszavazást miért nem szeretik? Előszórettel szoktak választási eredményekre is hivatkozni, mint ami megfelelő felhatalmazást ad maguknak, hát, kérdezem én, amikor a gödiek elzavarták a fideszes polgármestert, utána önök miért minősítették át gazdasági övezetté az akkumulátorgyárat és környékét, miért vették el a területet a gödiektől? Az ő akaratukat miért nem tartja tiszteletben a kormány? Nyilván a népszavazást és a konzultációt maguk csak addig szeretik, amíg maguk írhatják a kérdéseket, a helyiek döntését pedig csak addig tartják tiszteletben, amíg magukkal értenek egyet.

Mi továbbra is készen állunk az aláírásgyűjtésre, készen állunk a népszavazásra, hogy elvégezzük azt a munkát, amire itt egyébként mindannyian felelünk; a népképviselőt lenne ugyanis a legfontosabb, legfőbb feladatunk. Épp ezért nem hagyjuk cserben azokat, akik az igazságért küzdenek, ezért most fellebbezünk a jogsértő helyi választási bizottság döntésével szemben, és az utolsó pillanatig küzdeni fogunk, hogy a helyiek dönthessenek; a debreceniek pedig majd eldöntik, hogy melyik a megfelelő, melyik a méltó képviselő számukra. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Ismét Koncz Zsófia államtitkár asszonynak adom meg a szót.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: *(Mikrofon nélkül:)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Lehet hallani? *(Közbeszólások: Nem. - Dr. Koncz Zsófia elé hordozható mikrofont állítanak.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is azzal szeretném kezdeni, hogy világos szabályok vonatkoznak a népszavazásokra, és tudomásunk szerint még az ellenzéken belül sincsen egységes álláspont ezzel kapcsolatban. Természetesen minden

kezdeményezést, ami a jogi szabályoknak, a jogi keretnek megfelelő, azt meg fogjuk vizsgálni.

Azt is szeretném kiemelni - itt az akkumulátorgyártás már szóba került -, hogy azért önök elég nagy fordulatot vettek az elmúlt időszakban az akkumulátorgyártást illetően. Még 2021-ben összellenzéki sajtótájékoztatót tartottak Dunaújvárosban, amelyen részt vett a DK, a Jobbik, a Párbeszéd, az LMP, a Mindenki Magyarországa Mozgalom, a Momentum, az MSZP és Dunaújváros polgármestere is, amely sajtótájékoztatón egyértelműen kiemelték és kifejezték az azal kapcsolatos álláspontjukat, hogy mennyire szomorú, hogy az akkumulátorgyár nem Dunaújvárosban fog megépülni. Azért ez valahol azt mutatja, hogy nem tudom, mi történhetett itt az elmúlt hetekben, de egy picit meglepődve állunk itt, hiszen az előző ülészetek során főképp az LMP-vel arról beszélgettünk, vitatkoztunk - talán, azt gondolom, ebben még egyet is értettünk -, hogy mennyire fontos az, hogy az elektromos autók kora van, erre milyen kormányzati támogatások vannak. *(Közbeszólások a DK soraiból.)*

Az a helyzet - és ezt akkor is elmondom, ha itt ez nagy népszerűsége tesz szert a hátam mögött, mert hallom, hogy nagyon nagy kényszert éreznek azzal kapcsolatban, hogy ezt kommentálják -, hogy azért zöldpolitikuskok és baloldali zöldpolitikuskok Európán belül mennyire fontosnak tartják az akkumulátorgyártás térnyerését, és például Németországban a zöldpolitikuskok azok, akik mondjuk, környezetvédelmi engedélyt adnak rá. Tehát ezek olyan érvek, amelyeket el kell mondani, mert itt tényleg érthetetlen helyzet állt elő, hogy most pedig azt látjuk, hogy önök odamennek és gyakorlatilag politikai haszon-szerzés céljából próbálják hergelni az ott élőket.

Én azt gondolom, hogy erről a témáról mindenképpen beszélgetni kell, és meg kell vitatni, tárgyalni azokat a szempontokat, amelyek miatt a mai vitanapon erre valószínűleg részleteiben is, órákon keresztül sor fog kerülni. Én nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy az itt ülő képviselőtársak közül, akik a mai napon az akkumulátorgyár kérdését felvetik, valóban itt fognak-e végig ülni ezen a vitanapon, és végig fogják-e ezt a vitát követni.

Az a téma, amit ön is felvetett, a környezetvédelem, illetve a klímavédelem, mellyel kapcsolatban a magyar kormány az álláspontja megkérdőjelezhetetlen. Itt az akkumulátorgyártás iránti hatalmas igénynövekedést az emberiség egyik legnagyobb kihívása, vagyis a klímaváltozás idézte elő. Ugye, erről is szó volt már, hogy az Európai Parlament döntött arról, hogy 2035-től várhatóan ilyen elektromos autók forgalomba helyezését fogják csak engedélyezni, és a magukat zöldként emlegető pártok képviselői itt, a magyar Országgyűlésben is sokszor kifejtették azt, hogy a gazdaság dekarbonizációjának, a fosszilis energiáról a megújuló energiaforrásokra történő átlátszónak és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének mennyire fontos szerepe van. Én azt gondolom, hogy eddig ebben nem is volt gyakorlatilag vita köztünk, de most úgy tűnik, hogy mégis hirtelen megváltoztatták

az álláspontjukat. Gyakorlatilag a klímasemleges energiatermelés szempontjából Magyarország ma már jobban teljesít, mint az EU legtöbb országa, jobban, mint Ciprus, Írország, Spanyolország, tehát az elmúlt időszakban már ezzel kapcsolatban is megtettük a megfelelő lépéseket.

A CATL gyár kapcsán a kiadott engedélyben nagyon-nagyon szigorúan figyelték a környezeti elemeket, így például a talaj, a levegő, a zaj, a természet és a víz védelme érdekében számos kötelezettséget írt elő a beruházó számára a kormányhivatal. Ez a gyár a legszigorúbb környezetvédelmi szabályokat kell betartsa annak érdekében, hogy meg tudjon épülni. 2023. február 18-án teljes terjedelmében közzétette a honlapján a kormányhivatal az engedélyezési eljárást lezáró végleges határozatot. Azt is ki kell emelnünk, hogy amikor ez a gyár néhány éve bejelentette, hogy a tübingiai Arnstadtban építi fel a mintaprojektgyárát, a kereszténydemokrata Merkel kancellár is üdvözölte a döntést, de zöldpárti politikusok is kedvezően nyilatkoztak. Később a gyár környezetvédelmi engedélyét pedig *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ünnepélyesen adta át az ottani szociáldemokrata gazdasági miniszter és a zöldpárti környezetvédelmi miniszter.

Én azt gondolom, kulcskérdés, hogy ebben a versenyben Magyarország részt vegyen, és ebben kérjük képviselőtársaink támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varju László. Megadom a szót.

(14.20)

VARJU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Ház! Súlyos árat fizettünk azért, hogy önök eltékoztak egy bő évtizedet a magyarok életéből. Ahelyett, hogy mára euróval fizetnénk, ahelyett, hogy tettünk volna több lépést az európai jólét felé, ehelyett Magyarország súlyos megélhetési válságba került az Orbán-rendszer elmúlt 12 éves működése után. Egy kevés jó után hosszú ideig semmi. Egy erős európai ország helyett Európa szegény országa lettünk, az európai jólét helyett pedig a nélkülözés, a lemondás lett a mindennap rutinja legalább 4 millió embernek. Önök miatt mára egyszerre lettünk az Európai Unió legrosszabbul kereső, legtöbb adót fizető és legmagasabb áron vásárló polgárai. Kinek mit intézett a kormánya, ugye? Tiltakozhatnak, félre is nézhetnek, de önök ezt intézték a magyaroknak, hogy keveset keressenek, sokat adózzanak, és legalább drágán vásároljanak a boltokban.

Ma egyszerre kell irigykednünk a román bérek és a román árak miatt, de képzeljék, ide bármelyik tetszőlegesen kiválasztott uniós országot is behelyettesíthetik, és igaz marad a mondat. Igen, irigykedhünk már az olasz, a francia, a német árakra is, mert mindenütt olcsóbban lehet már bevásárolni, mint Magyarországon; náluk kisebb az infláció. Okkal jár

Magyarország csodájára az egész világ. Okkal kérdezik, mi történik nálatok, mert csak nálunk ekkora az élelmiszerár-drágulás.

Tehát, képviselőtársaim, ne mondják, hogy ennek a háború az oka, mert először ez tévedés volt, most pedig már hazugság ez önöktől. Valójában ugyanis nem a tej, a vaj vagy a száraztészta lett értékesebb a világban, nem futkároznak idegesen itt a Wall Street-i brókerek, hogy minél hamarabb trappista sajtba és másfél százalékos tejbe fektessék a pénzüket. Szó sincs erről, hiszen a világ nem ismeri az 50 százalékos élelmiszerár-drágulást, a hajszál híján hiperinflációt, csak mi, magyarok. Nálunk is csak azért lettek drágábbak, mert az Orbán-rendszer kerül egyre többre az országnak; ahogy Matolcsy György is megmondta, a számtalan rossz gazdasági döntésük, az elengedett költségvetés, az esztelen beruházások, és idézem a Magyar Nemzeti Bank elnökét, „ma Magyarország a világ negyedik, ötödik pénzügyileg legsérülékenyebb országa”. Ezt önök tették, és ezért nevezük ezt orbáni inflációnak, hiszen valójában az Orbán-rendszer rossz működésének árát fizetjük meg a boltokban. Még egyszerűbben fogalmazva: azért kerül ezer forintba egy kiló kenyér, mert Orbán Viktor-nak hívják a miniszterelnököt. *(Derültség a Fidesz soraiból.)*

Önök szerint ez egy vállalható áldozat, szerintünk meg nem. Önök szerint semmi sem drága azért, hogy önök maradhassanak a kizárólagossá tett ellenőrizhetetlen hatalomban. Szerintünk meg 9 millió embernek mindent megér, hogy az önök urizálása, az embereken való élősködése véget érjen. Ezért állítottuk fel az árnyékkormányt, és ezért kínálunk kiutat Magyarországnak, kormányzóképes alternatívát. Mára az árnyékkormány az egyetlen remény arra, hogy Magyarország kiutat találjon abból a válságból, amibe önök kormányozták az országot.

Ha a vágató orbáni infláció nem lenne már önmagában is katasztrófa, itt van nekünk Európa legnagyobb rezsimmelése, a hétszeres rezsimmelés. Önök a Gazprom területi képviselőiként fosztják ki a népet, soha nem látott gázzal. Vlagyimir Putyin nyilván bónuszt is fizethet érte, mert különben miért kellene ilyen magas árat fizetni, miközben Európában rég nem látott mélységben vannak az energiaárak, mi meg fizetünk, mint a katonatiszt. A gáz világpiaci ára nemhogy padlón van, hanem már ásni kezdett, de nekünk nemhogy az önök által hazudott ötödannyit kellene fizetni, hanem hétszeres rezsimmelést kell a családoknak, a vállalkozóknak. A rezsimmelés drágábbá tesz minden szolgáltatást és terméket, ott van minden az árakban, de már ott van minden gondolatban, kidobott üzleti tervekben, elhalasztott családi utazásban, külföldre menekült egyetem diákoknak és nyugdíjasoknak az üres zsebében, minden korosztályban.

Ennek következménye az is, hogy egykor sikeres vállalkozások zárnak be, vagy menekülésként kezdenek elbocsátásba, ahogy önök miatt zárt be egy sor önkormányzati kulturális intézmény is. Tulajdonképpen csak maguknak köszönhetik, hogy mára az árnyékkormány Magyarország egyetlen reménye arra

(Derültség a kormánypárti padsorokban.), hogy kiutat mutasson a megélhetési válságból, és végre Orbán-rendszer nélküli európai jólétben élhessünk. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Jaj! Óó!)* Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Érdekes az ön felszólalása. Egy dolgot kihagyott belőle, hogy mi is van ezzel a dollárbaloldallal *(Derültség a DK soraiból. - Közbeszólás a DK soraiból: Rubel, tudja, államtitkár úr!),* hogy is működik az önök politikája. Azt is megmondják önnek cserébe a dollárokért, hogy mit mondjon a magyar parlamentben *(Arató Gergely: Neked mit mondtak, a rubelért mit kell mondani?),* hogy mit kell mondani erre a kormányra, hogy mit tesz rosszul?

Aztán azt is elfelejtette, hogy inflációs válság van a világban, Európában és benne Magyarországon is. Ezt a válságot, ezt az inflációt semmi más nem okozta, mint a brüsszeli szankciós politika. *(Derültség a DK soraiból. - Arató Gergely: Azt a hétszázát! És csak Magyarországon!)* A brüsszeli szankciós politika, amit önök támogatnak elvtelenül és tartalom nélkül. *(Varju László: Csak Orbán Viktor támogatta!)* Az a legfontosabb, hogy önök megfeleljenek a megbízóiknak. A megbízóiknak, akik azt mondják, támogatni kell a háborút, Magyarországot bele kell sodorni a háborúba, támogatni kell a szankciót, ha támogatjuk, a szankció által magas lesz az energiaár, és így magas lesz az infláció, és egyre nehezebb lesz a megélhetés Magyarországon. Ha önökön múlna, és ezt is mondták, egy évvel a háború után már Magyarország nem lesz működőképes, Magyarországnak nem lesz működőképes költségvetése, nem lesz fizetőképes az ország, nőni fog a munkanélküliek száma, és csökken a gazdaság teljesítménye.

Na, nézzük a valóságot! Magyarország költségvetése egyensúlyban van, vállalt kötelezettségeit fizetni tudja. Magyarországon a gazdaság teljesítménye, az év egészét tekintve a gazdaság növekedése 4,6 százalékos, ezzel az Európai Unióban még mindig az élmezőnyben, az ötödik helyen vagyunk. Bármilyen hihetetlen, az önök reményei és vágya ellenére nem nőtt Magyarországon 2022-ben a munkanélküliek száma, sőt csökkent, 4,1 százalékról 3,6 százalékra csökkent a munkanélküliek száma. Ha az infláció elleni küzdelmet nézzük, mert azért is megtesz mindent a kormány, hogy az infláció okozta nehézségekben az embereknek segítsen, ha csak a makroszámokat nézzük, a bruttó átlagkereset az elmúlt évben 17,5 százalékkal növekedett, a minimálbér növekménye jelentős január 1-jétől. A nettó átlagkereset növekménye, a reálkereset növekménye az elmúlt évben 2,6 százalék volt. De ha a nyugdíjasok nyugdíjnövekedését tekintjük, akkor január 1-jétől a nyugdíjasok az elmúlt év egészét tekintve az inflációt meghaladó nyugdíjemeléssel részesültek. *(Közbeszólás a DK soraiból: Nem*

igaz!) Ennek a mértéke 15 százalék. A nyugdíjasok emellett megkapták azt a 13. havi nyugdíjat, amelyet önök egy sokkal kisebb válság és nehézség idején elvettek tőlük. A Fidesz-kormány nem elvette ilyen nehézségek közepette sem, hanem a nyugdíjasoknak visszaadta a 13. havi nyugdíjat a 15 százalékkal emelt mértékben.

Tisztelt Képviselő Úr! Emellett a kormány több infláció elleni intézkedést is hozott, az árstopok mellett például a kamatstop rendszerét. Persze ezt mindmind lehet lebecsülni, és lehet mondani azt, hogy ez nem elég. Valóban tovább kell küzdenünk az inflációval, és valóban olyan döntéseket kell hozni, amely a magyar embereknek, a magyar családoknak megkönnyíti az életét.

(14.30)

Azt is látnunk és tudnunk kell, hogy az ország valóban nehéz gazdasági helyzetben van, de mindamellett a gazdaság működőképes, a közigazgatás rendszere működőképes, Magyarország működik (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és Magyarország működni is fog. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nacsá Lőrinc, a KDNP képviselője. Megadom a szót a képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem bírtam ki mosolygás nélkül, hogy az LMP-s laptopokra, amik akkumulátorral működnek, az van írva: „STOP akkugyárak!” (*Derültség.*) Bocsnát a kis színesért. Lehet, hogy szélenergiával megy az a laptop.

Tehát a Nyugat háborúval kapcsolatos szankciós propagandája során, mint valami házi feladatot, folyamatosan azt mantrázza, hogy a szankciós politika sikeres. Olyan nyilatkozatai voltak a nyugati elitnek, hogy Brüsszel sorsfordító szankciós csomagot élesít; küszöbön az orosz gazdasági összeomlás; a háború végét jelzik előre a fojtogató megszorítások. Pont úgy - milyen meglepő -, mint ahogy önök.

Az elmúlt évben mást sem hallottunk önöktől, mint hogy a szankciók jók, a szankciók működnek, sőt több szankcióra van szükség. Teljesen világos, hogy a szankciós politika jobban sújtja Európát és a nyugati gazdaságokat, mint a háborús agresszor Oroszországot.

Az elmúlt egy esztendő tanulságaiból azonban a brüsszeli elit semmit sem vont le. Pár példa az elmúlt hetekből: a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen elismerte, hogy már a háború kitörése előtt pár hónappal elkezdtek Washingtonnal a szankciókon dolgozni.

Pár napos hír: a szankciók olyan kiválóan működnek, hogy a Wall Street Journal azt javasolja az amerikaiaknak, hogy a magas élelmiszerárak ellenében hagyjanak ki egy étkezést. Sok álszent nyugat-európai országnak nőtt az orosz importja a szankciók ellenére is. Hollandiának például plusz 51 százalék, Belgiumnak

plusz 78 százalék, Franciaországnak plusz 84 százalék az orosz importja.

A New York Times írta meg, hogy, szerintük az orosz import már visszaállhatott a háború előtti szintre. És hát, az önök nagy barátja, a hungarofób EP-képviselő, Guy Verhofstadt fakadt ki a Twitteren, hogy kilenc szankciós csomag, és a hatás kevesebb mint nulla. A szankciós politika tehát tévút, a háborúra adott válaszok és a szankciócunami elkezdte gyengíteni az európai gazdaságot, és szankciós inflációt hozott a nyakunkra.

Eközben azonban a szankciós infláción Oroszország és a nyugati, főként amerikai multik nagyon sokat kerestek, hiszen 2022-ben az előrejelzések szerint a világ olaj- és gáziparának profitja 500 milliárdról 834 milliárd dollárra nőtt. Így tehát jogosan merül fel a kérdés, amit mi, magyarok újra és újra felteszünk: mi értelme volt az eddigi szankcióknak? És kiknek fáj jobban a szankció: Moszkvának, vagy az EU-s tagállamoknak?

Brüsszelnek persze erre is megvan a betanult szövege, és ezt kötelezően használják, mely szerint a szankciók csak hosszú távon érnek el majd sikereket, a GDP-adatokat pedig nem kell figyelembe venni. Brüsszel pedig addig mondogatja, hogy a szankciós politika sikeres, amíg maga is elhiszi. A brüsszeli bürokratákat tehát elkapta a gépszív, és egyre-másra akarják a tagországokkal elfogadtatni az újabb és újabb, minden valóság alapot nélkülöző szankciós csomagokat. A brüsszeli elit úgy gondolja és gondolta most is, hogy mindenkinek az ő háborúpárti és szankciópárti kottájából kell játszani.

A józan ész mostanában sajnos hiánycikk lett Brüsszelben. Magyarországot ezért a brüsszeli bürokraták válogatott sértésekkel illetik, amiért mi világszerte megfogalmazzuk: nem engedjük, hogy az ország energiaellátása veszélybe kerüljön. A brüsszeli bürokraták azt is ígérték, hogy a szankciók elhozzák majd a háború végét, és ha összeszorított fogakkal is, de minden európai embernek ki kell vennie a szenvedésből a részét.

Eltelt egy év, és a háború vége nem közelebb jött, hanem a vége már a láthatáron is eltűnt. A háború vége helyett lett azonban energiaválság, egekbe szökő infláció és sok helyen gazdasági visszaesés. Joggal tehető fel a kérdés: miért van egész Európában szankciós infláció?

A szankciók 4000 milliárd forintot vettek ki a magyarok zsebéből 2022-ben. Ennyivel többet költöttek a magyar vállalatok, az állam és a családok a szankciók miatti megemelkedett energiaárra Magyarországon. Ezt az összeget a vállalatok költhették volna béremelésekre, az állam adócsökkentésre vagy családtagmozgatásra, a családok pedig lakásvásárlásra vagy a gyermekeikre.

Magyarország továbbra sem járul hozzá a gáz-, az olaj- és az atomipari szankciókhoz, amelyek tönkretennék Magyarországot és a magyar gazdaságot. Fenn kell tartani a gazdasági kapcsolatainkat minden irányban, és az lenne a helyes irány a Nyugatnak is, hogyha nem

a szankciót erőltetnék, hanem az európai családokon és az európai vállalkozásokon segítenének.

Márpedig béke kell! És ahhoz, hogy az infláció visszaessen, ahhoz, hogy az európai gazdaság felfülbőljön, ahhoz béke kell, életeteket kell menteni, életeteket pedig csak tűzszünettel és azonnali béketárgyalásokkal lehet megmenteni. Mi békét akarunk, és továbbra is ezen fogunk dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár urat illeti a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Az iménti felszólalásnak az ad aktualitást, hogy miközben egy éve tart a háború, továbbra is ugyanazt a politikát erőltetik, ennek megfelelően a tizedik szankciós csomag formálódik Brüsszelben. Mi is lenne ebben?

Teljes körű energetikai szankciók, és ez kiterjedne a gázzállításokra és a nukleáris energiára is. Hogyha valaki azt mondaná, hogy nem láttunk még pontos írásbeli előterjesztést erre vonatkozóan, akkor felhívom a figyelmet az Európai Parlament vonatkozó állásfoglalására, amiben minden benne van: a fegyverküldésekre vonatkozó javaslatok is, illetve a további szankciókra, teljes energetikai szankciókra vonatkozó javaslatok is. És úgy erőltetik ezt a politikát, hogy nem veszik figyelembe az európai gazdaság helyzetét, például azt, hogy 50 százalékban kiszolgáltatott az Európai Unió az orosz gázzállításoknak. És azt sem veszik figyelembe, hogy öt tagországban van olyan atomerőmű, amely orosz technológiával működik.

A következmények is egyértelműek. Hogyha megnézzük a világ nagy gazdasági térségeit, Európában, az európai térségben a legnagyobb a gazdasági visszaesés esélye, a gazdasági versenyképesség tartósan torzul, nagyvállalatok helyezik át a beruházásait, illetve a termelésüket más térségekbe, az infláció pedig az egekben.

Képviselő úr is utalt rá: csak Magyarországnak ezek a szankciók 4000 milliárd forint értékű többletkiadást okoznak. Ennyivel szűkíti a szankciós politika a magyar gazdaság mozgásterét. Tehát miközben az ellenzék kapott 4 milliárd forintot, a magyar gazdaság mozgásterét 4000 milliárd forinttal szűkült.

Az idei év gazdasági kilátásait ezzel együtt az is meghatározza, hogy mi lesz a háborúval. Lesz-e béke, vagy ezzel ellenkezőleg, kiterjednek a hadműveletek? Sajnos, az elmúlt hetek inkább a háborús eszkaláció irányába mutatnak. Tényleg nem túlzás azt mondani, hogy ami most zajlik, az világháborúhoz vezethet. De miért is nem túlzás illet mondani?

Tisztelt Ház! Eddig 35 ország adott halálos katonai eszközöket; elsősorban európai országok, de köztük találjuk Pakisztánt, Ausztráliát, Szudánt és az Egyesült Államokat. Ezen belül már 17 ország döntött tankok szállításáról. Tehát már nem sisakokról, nem hordágyokról, nem kis pisztolyokról van szó, hanem

nehézfegyverzetről. Amint az Európai Bizottság elnöke is fogalmazott, ő nem tesz különbséget nehéz- és könnyűfegyverzet között, Ukrajnának meg kell kapnia, amire szüksége van. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Így van!)*

Nem lényegtelen mindeközben, hogy mit tesz Németország. Itt egy érdekes politikai fejlődéstörténetet láthatunk. A német kancellár - a kancellár! - egy évvel ezelőtt még arról beszélt, hogy nem küldenek halált okozó fegyvereket, csak 5 ezer védősisakot. Érvelése szerint ennek megvannak az okai, amelyek az elmúlt évtizedek fejleményein alapulnak. Tehát tisztában voltak a kockázatokkal és a történelmi tanulságokkal is. Ehhez képest már augusztusban arról beszéltek, hogy 500 millió eurónyi fegyvert küldenek a háborúba, idén pedig már Leopard harcocsikat is felajánlottak.

Sokatmondóak az elmúlt napok hírei is. A brüsszeli külügyi főképviseelő, Josep Borrell szerint az a legfontosabb, hogy megfelelő mennyiségben szállítsunk fegyvert a hadszíntérre; tehát nem a béke, hanem a fegyverszállítás. A brüsszeli intézmények - erre külön szeretném felhívni a figyelmet - arra a példa nélküli lépésre készülnek, hogy az EU saját költségvetésből finanszírozza a fegyver- és lőszerszállítmányokat. Ilyen még nem volt! Spanyolország Leopard harcocsikat és tüzérségi rendszereket küld. Nagy-Britannia hosszabb hatótávolságú fegyvereket akar küldeni. Az Egyesült Államok 2 milliárd dollár értékben küld fegyvereket -elképesztő összeg!

Ami tehát nem olyan rég még pár ezer sisak volt, most már tankok, rakétarendszerek és egyre nagyobb hatótávú fegyverek küldésévé vált. Ezek nem a béke irányába tett lépések, hanem a háborúba vonódás gyorsuló ütemei, amit az Európai Parlament is szentesített pár napja. Ez azért is aggasztó, mert ha megnézzük az Európai Unió történetét, az eredetileg mégiscsak egy békeprojekt volt, nem fegyverprojekt, nem háborús projekt, hanem békeprojekt. És mi szeretnénk is ennél maradni.

Persze, az ellenzék álláspontját jól ismerjük: dolárokat be, fegyvereket át, katonáink ki, háborúba be. Mi erre, ezekre nemet mondunk. Ezért is tartom fontosnak, hogy a magyar parlament is nyilatkozatban fejezze ki az álláspontját, azt az álláspontot, amely a tavalyi választás egyértelmű üzenetén és eredményén alapul: csak béketárgyalásokkal lehet életet menteni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ebben a háborúban senki sem nyerhet, ezért alapvető érdekünk, hogy kimaradjunk belőle. Köszönöm a Ház figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsorában.)*

(14.40)

ELNÖK: Selmeczi Gabriella képviselő asszony kért szót, a Fidesz részéről, megadom.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A gyermekvédelmi törvényünket megtámadták és megsértették, a

harc folytatódik - jelentette be Kocsis Máté frakcióvezető úr, reagálva az elmúlt időszak egyik legfelháborítóbb ügyére. Egy gyermek testi-lelki megrontása az egyik legocsmányabb, legvisszataszítóbb cselekmény, amit egy ember elkövethet, így minden rendelkezésünkre álló eszközzel küzdenünk kell ennek a visszaszorításáért.

2023-at írunk, és sajnos olybá tűnik, hogy a pedofília - mint a gyermekeinkre leselkedő lehetséges veszélyek legnagyobbika - újra a figyelem központjába kerül egy, a gyermekekkel munkavégzése során naponta érintkező pedagógiai asszisztens közelmúltban napvilágra került botrányos cselekménysorozata okán. Megdöbbenő és felháborító, ahogy az általános iskola alkalmazottja arról vall, hogy kiskorúakra hajt, és ezt senki ne merészelje számonkérni rajta, mert őt a Soros-féle TASZ, a Helsinki Bizottság és a Gyurcsányhoz közel álló PDSZ védi. Az ilyen embernek nincs helye a gyermekeink közelében. A történetek is igazolják, hogy az LMBTQ-propaganda veszélyezteti a gyermekeket, szükség van a gyermekvédelmi törvényre, nem engedhetjük be az LMBTQ-propagandát az óvodákba és az iskolákba. Álláspontunk szerint a gyermekvédelem ügye az egyik legfontosabb kérdés, a tavalyi áprilisi népszavazáson olyan rendkívüli támogatást kapott, mint amelyet semmilyen más ügy nem kapott 1989 óta. Az emberek egyértelműen kinyilvánították akarataikat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogszabályokat azonban be is kell tartatni, be is kell tartani. Az nem fordulhat elő, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer bármelyik tagja - legyen az pedagógus, védőnő, gyermekházi- orvos, iskolaigazgató - inkább szemet hunyjon az ilyen esetek fölött, és ne jelentse azt, mert jobban fél a Soros által finanszírozott LMBTQ-szervezetek támadásától, a guruló dollárokkal kitömött ellenzéki pártok gátlástalan képviselőitől vagy a liberális médiumoktól, mint hogy betartsák törvényeinket, és jelezzék, ha veszély leselkedik a gyermekeinkre. Ne kelljen félniük a pedagógusoknak sem a Soros-szervezetek lejárató kampányától! Itt szeretném megköszönni egyébként Bagdy Emőke professzor asszony szakmai véleményét és bátor kiállását az ügyben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sokan kérdezték, hogy nem félünk-e Brüsszel bosszújától. Nem, nem félünk. Ebben a kérdésben Magyarországon zéró tolerancia van. Nem adhatunk lehetőséget az ilyen súlyos cselekmények relativizálására sem. Minden ilyen felháborító tett elfogadására irányuló kísérletet alapjaiban kell elfojtani, melyhez a jelenleg erős jogszabályi környezeten felül további eszközöket fogunk teremteni. Vannak olyanok, akik nyíltan provokálnak az általuk elkövetett cselekmények bemutatásával, de mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a láthatatlan lapos summákra is lesújtson törvényeink szigora. Fontos, hogy a társadalom minden egyes tagja érezze felelősségét a kérdésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden felnőtt felelős minden gyermekért. Amikor elengedjük gyermekeinket iskolába, óvodába, sportolni, játszani, akkor

tudnunk kell, hogy mindig van egy felnőtt, és mindig legyen egy felnőtt, aki, ha baj van, akkor segít; ezért működik egy társadalom, bárkit bántanak, valaki lép és segít. A pedofilelles törvényjavaslat vitája során már elmondtuk, hogy az, aki a gyermekeink sérelmére akár pedofil-, akár szexuális, akár bármilyen bűncselekményt követ el, az számoljon azzal, hogy a törvény teljes szigorával fog rá lesújtani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy emberként állunk a miniszterelnök úr által megfogalmazott cél mögött, miszerint Magyarországon legyen a legszigorúbb gyermekvédelmi törvény, és minden erőnkkel összpontosítani fogunk arra, hogy ez be is legyen tartva. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Répássy Róbert államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön által bemutatott és az ön által hivatkozott visszataszító eset rámutatott újból a gyermekvédelem fontosságára, arra, hogy ennek az ügynek az erkölcsi és a jogi megítélésének egybe kell esnie. Tehát nem elég felháborodnunk, nem elég elítélnünk, amit minden jóízű ember megtett ebben az ügyben - hangsúlyozom: minden jóízű ember megtett, hogy elítélte ezt az esetet -, de itt nekünk az a felelősségünk, hogy a jog valóban olyan parancsot írjon elő, amely megvédi a gyermekeinket. Mert abban nincs vita, hogy a lehető legszigorúbb válaszokat kell adni a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmény esetén, és minden ilyen esetben gyors és alapos vizsgálatot kell lefolytatni, ez ebben az esetben is megtörtént egyébként.

Tisztelt Ház! A miniszterelnök Pintér Sándor belügyminiszterrel és a kormány több tagjával az elmúlt héten egyeztetett a gyerekek genderideológiával szembeni védelméről, és ennek folytatása, ennek következményei természetesen a következő napokban a Ház elé kerülhetnek. Ami viszont világos, és amiből ki kell indulni bármilyen jogi szabályozásnál, hogy a pedofiliára nincs magyarázat, nincs bocsánat, a gyerek szent és sérthetetlen. A gyerekeket meg kell védeni. Az ilyen személyek, az ilyen cselekményeket elkövető személyek nem kerülhetnek olyan helyzetbe, hogy a gyermekek felügyeletét, nevelését lássák el, vagy bármilyen kapcsolatba kerüljenek gyermekekkel.

Az elmúlt napokban elhangzott néhány hamis állítás, és szeretném leszögezni, hogy a 2012-es Btk. nem változtatott az ügynevezett beleegyezési korhatáron, az 2002 óta 14 év, a 2002-es alkotmánybírósági döntés óta. Viszont a 2012-es új Btk. a büntetőjogi védelemmel bővítette a gyermekek védelmét, a gyermekeknek mint sértetteknek a védelmét bővítette, így a Btk. előírja, hogy szexuális visszaélés valósul meg, ha egy 18 éven felüli személy hatalmi, befolyási helyzetével visszaélve egy 14-18 év közötti gyermekkel létesít szexuális kapcsolatot. Tehát a gyermekeink azok ellen a személyek ellen megvédésre kerültek, az új Btk. védi

azoktól a személyektől, akik visszaélhetnek a hatalmi befolyási helyzetükkel. Más kérdés, hogy a jogszabályok felülvizsgálata, a jogszabályok mindenkor hatályosulása a feladatunk, tehát ha úgy gondoljuk, hogy van még tennivaló és van további lehetőség arra, hogy szigorítsuk akár a büntető törvénykönyvet vagy más jogszabályokat, akkor ezt a feladatot el kell végeznünk.

Ami pedig az úgynevezett gyermekvédelmi törvényt illeti, amely elsősorban a szexuális propaganda ellen védi a gyermekeket, ezt a törvényt minden körülmények között meg fogjuk védeni úgy, ahogy a képviselő asszony elmondta. Itt egy európai uniós támadás indult a gyermekvédelmi törvény ellen, a gyermekvédelmi törvény nem engedi meg azt, hogy az iskolákba bevigyék azt a genderideológiát vagy azt a szexuális propagandát, amely a mi gyermekeinket a szülők által meghatározott nevelési, fejlődési iránytól eltérő propagandában részesítené. Ez a törvény világos parancsa: a szülők döntenek arról, hogy a gyermekeket hogyan neveljék, milyen felvilágosítást kapjanak, kik világosíthatják fel őket. Ebből nem engedünk, tehát azt gondolom, hogy lehet bármilyen agyafúrt ítélet majd Magyarország ellen, lehet bármilyen döntés, úgy gondolom, hogy abból az Alaptörvényben garantált szabályból, hogy a gyermekek nevelése elsősorban a szülők feladata és minden más csak másodlagos szempont, akár a véleménynyilvánítás szabadsága is csak másodlagos szempont, ebből nem fogunk engedni.

Tisztelt Ház! Tehát úgy gondolom, hogy a következő időszakban még lesz módunk arra, hogy foglalkozunk ezzel a kérdéssel, ez az ön által említett eset rámutatott arra, hogy a gyermekvédelem területén egyetlen lépést sem tehetünk utolsó lépésként, mindig újabb és újabb lépéseket kell tennünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most Grexa Liliána ukrán nemzetiségi szószóló asszony napirend előtti felszólalására kerül sor. Szószóló asszony az első mondatokat a saját anyanyelvén fogja elmondani. Megadom a szót, parancsoljon!

(14.50)

GREXA LILIÁNA nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Шановний пане Голово! Шановні депутати, представники національних меншин!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Mielőtt elkezdeném tervezett felszólalásomat, szeretnék szólni egy rendkívüli, a magyarországi ukrán nemzetiség életében nagy jelentőséggel bíró történésről, mégpedig arról, hogy a magyar kormány megteremtette a jogszabályi feltételeit annak, hogy az Ukrán Országos Nemzetiségi Önkormányzat akár már az idei tanévben el tudja indítani az első saját fenntartású ukrán nemzetiségi kiegészítő

nyelvoktató iskolát. *(Taps a kormánypárti oldalon, szórványos taps az ellenzéki oldalon.)* Sok munka és egyeztetés előzte meg ezt a pillanatot, és sok feladat áll még előttünk, de én biztos vagyok benne, hogy ha ez az iskola elindul, fontos alapköve lesz a magyarországi ukrán nemzetiség további fejlődésének. Köszönöm a kormány, az illetékes minisztériumok támogatását ebben.

Hölgyeim és Uraim! 368 napja már, hogy Oroszország teljes körű támadást indított Ukrajna ellen, és 368 napja már, hogy a magyarországi ukrán nemzetiséghez tartozók feszült aggodalommal figyelik a híreket. Minden este és reggel azért fohászkodnak, hogy Ukrajnában élő rokonaik, szeretteik életben maradjanak, hogy Ukrajna mielőbb győzelmet arasson az őt támadó orosz agresszor felett, és így végre béke honoljon Ukrajnában. Immáron 368 napja támadja teljeskörűen az orosz hadsereg egy független európai ország szabad lelkű népét, földdel tesz egyenlővé ukrán városokat, támadja az energetikai rendszereket, bombázza a lakóházakat, gyilkolja az ártatlanokat. De az ukrán nép 368 napja tartja magát a súlyos áldozatok követelő orosz agresszióval szemben.

Igaz, mindeközben közel 18 millióan elhagyni kényszerültek a szülőföldjüket az orosz támadások miatt, és igaz, Ukrajnának nemzetközi támogatásra van szüksége ahhoz, hogy a magából kikelt, megvadult orosz agresszort hosszabb távon visszatartsa, hiszen ha a megtámadott Ukrajna és az agresszor Oroszország területét, lakosságát vagy haderejét számszerűleg hasonlítjuk össze, akkor Dávid és Góliát harca ez. Mégis, mindezek ellenére nemcsak a fronton, de a hátszágban is minden ukrán felnőtt, gyerek kitart hóban, fagyban és sötétségben is megtörhetetlenül, mert hisznek országuk, gyermekük szabad, orosz hatalmi befolyástól mentes jövőjében, Ukrajna területi integritásában, és mélyen hisznek a Jóistenben.

Egy éve már annak is, hogy a demokratikus nemzetközi közösség, köztük Magyarország és a magyar nép is segít a megtámadott ukrán népnek, Ukrajnának, ezért ma nemcsak a megtörhetetlenség 368 napjáról emlékezem meg, hanem a segítségnyújtás és a befogadás 368 napjáról is. Hálásan köszönöm mindenkinek, aki bármilyen formában segítséget nyújtott és nyújt a jövőben is.

Mindezek mellett sajnálatosan meg kell jegyeznem, hogy azt hiszem, eddig még a magyarországi ukránok életében ilyen sok alaptalan támadást nem kellett elviselnünk. Sajnos az orosz propaganda beférkőzött Magyarországra is, de szerencsére ez az elenyésző kisebbség. Köszönjük a többségnek a támogatást és a megértést *(Varga Zoltán: A kormánynak!)*, és azt, hogy nem ülnek fel a demagógiának. Bár most az ukrán menekülteket fizikailag béke veszi körül, de a szívük mélyén mégis háború dúl, hiszen a szívük-lelkük egy része Ukrajnában maradt, és addig nem nyugszik, míg az orosz agresszor utolsó katonája el nem hagyja Ukrajnát, és így végre béke nem lesz. A szívük-lelkük egy darabja férjükkel, apjukkal, testvérükkel, gyermekükkel maradt, akik a fronton

harcolnak, a rokonokkal, ismerősökkel, akik a hátszágban próbálnak életben maradni, kitartani és segíteni hozzájárulni valahogy Ukrajna győzelméhez az orosz agresszor felett. Azokkal dobog a szívük, akik már szinte hozzászórtak a vijjogó légvédelmi szirénához, amely jelzi, hogy ismét támad az agresszor, és a halál ismét kopogtat a házuk, otthonuk ablakán.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Szószólók! Az orosz agresszor által kikényszerített élet-halál harc zajlik Ukrajnában immáron 368 napja, nemcsak a fronton, hanem a városokban, falvakban, otthonokban. A gyilkos bombák indítói nem válogatnak. Éppen ezért mi, a magyarországi ukrán nemzetiséghez tartozók hálásan köszönjük mindenkinek, aki továbbra is szolidaritást vállal az ukrán néppel, megérti és segíti őket ebben a mérhetetlenül nehéz és kegyetlenül nehéz helyzetben.

Engedjék meg, hogy végezetül idézzem Traski Viktor kárpátaljai magyar származású egyetemi docens szavait, aki a háború kitörését követő napokban mindenféle előképzettség nélkül, más társaival együtt önként jelentkezett katonának, és azóta is a munkácsi 128-as rohamdandár tüzéreként harcol a kelet-ukrajnai fronton. Az ő szavait idézem: „A háború felerősít különböző értékeket, köztük a nemzeti identitást is. Mi pont azt tesszük, mint a magyarok 1848-ban: a szabadságunkért harcolunk. Ez a kapocs a múlt és a jelen, a magyarok és az ukránok között. Isten segítse a megtámadott Ukrajna védőit és népét, Isten áldjon meg minden segítőt szándékú magyart, és Isten óvja Ukrajnát, Magyarországot és Európát is ezekben a vészterhes időkben!” Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok, valamint az LMP, az MSZP, a Momentum, a Párbeszéd, a DK és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Magyar Levente államtitkár úr kíván válaszolni. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Szószóló Asszony! Magyarország álláspontja az ukrajnai háborúval kapcsolatban az első pillanattól kezdve határozott és változatlanul következetes. Magyarország kiállt, mindig is kiállt Ukrajna területi integritása és szuverenitása mellett *(Arató Gergely: Szégyelld magad!)*, Magyarország nem ismeri el a megszállt ukrán területeken tartott népszavazások eredményeit, sem az ukrajnai területek annexióját; elítéljük Oroszország Ukrajna elleni agresszióját. Elismerjük az ukrán nép csodálatra méltó ellenállását és kietartását: ha valaki, akkor mi, magyarok tudjuk méltányolni azt, ha valaki egy sokszoros túlerővel szemben élet-halál küzdelmet folytat azzal a halálmegvető bátorsággal és önfeláldozó-készséggel, amit az ukránoktól látunk.

Mindez ugyanakkor mit sem változtat azon, hogy Magyarország végig a béke pártján állt, Magyarország nem támogatja ennek a konfliktusnak fegyverszállításokkal történő további eskzalációját, kiszélesítését és

földrajzi kiterjedésének eshetőségét. Nem támogatjuk akkor sem, ha vannak olyan szövetségeseink, olyan barátaink, akik valódi egzisztenciális veszélyként élik meg az orosz agressziót Ukrajna határain túl is. Magyarország nem tartja az ukrajnai háborút saját háborújának, ugyanakkor egy, a magyarságot, a magyar nemzetet mélységesen érintő tragédiának tartja, hiszen magyarok százai harcolnak a fronton, magyarok tucatjai és százai halnak meg és sebesülnek meg ebben a borzalmas háborúban. Ez, ahogyan az ukrán nép szenvedésének való véget vetés akarata is, azt mondatja velünk, hogy ennek a háborúnak minél hamarabb véget kell vetni, még hozzá egy előfeltételek nélküli béketárgyalás megindításával, amelyet természetesen egy tűzszünetnek kell megelőznie. El kell fogadni bizonyos új realitásokat mindkét félnek, és egy olyan tárgyalóasztalhoz ülni, amelyre nincsenek kitéve teljesíthetetlen és az egymás számára vörös vonalat jelentő határokat meghaladó feltételek. *(Gyurcsány Ferenc: Adják meg magukat!)*

Tisztelt Parlament! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Magyarország fegyvert nem szállít, de minden más rendelkezésére álló eszközzel segíti Ukrajnát. Magyarország mintegy két és fél millió gépjármű éves működtetéséhez szükséges mennyiségű dízelt szállít Ukrajnába. *(Közbeszólások a DK padsoraiból: Szégyen, szégyen!)* Ömlik Magyarországról a kőolaj Ukrajna irányába. Magyarország több tíz milliárd forint értékben ruházott be lerombolt ukrán infrastruktúra újjáépítésébe. Magyarország volt az első ország, amely a lerombolt Borodjankában újjáépítette az óvodát, amelyet néhány héttel ezelőtt üzembe is helyeztek, és közel száz ukrán gyereknek adunk így lehetőséget a magyar adófizetők pénzéből, hogy újra óvodába járhasanak. Magyarország az első ország, amely Bucsbán közintézmények újjáépítésébe kezdett; hamarosan befejezzük a munkálatokat, és így egy kis kórház, önkormányzat, posta, egészségügyi intézmény tudja megkezdeni működését.

(15.00)

Magyarország folyamatosan építi a belső menekültek számára az ellátóközpontokat nemcsak Kárpátalján, hanem Galíciában is, Lemberg, Ivano-Frankivszk megyében. Magyarország Kárpátalján belső menekültek számára, akiknek a száma meghaladja a 300 ezret csak Kárpátalja megyében, folyamatosan építi ki azt az ellátó-infrastruktúrát, amely ezeknek az embereknek, traumatizált menekülteknek a lelki gyógyítását, ellátását és fizikai megvédését célozza. Anyaotthont építünk Beregszászon, menekültszállásokat építünk Kárpátalján, egészségügyi intézményeket építünk és finanszírozunk Kárpátalján és Ukrajna-szerte. Magyarország folyamatosan szállítja azokat az oktatáshoz szükséges eszközöket, amelyek a távoktatásban, kényszerű távoktatásban részt vevő ukrán gyerekeknek feltétlenül szükségesek.

Hosszan sorolhatnám még azokat a beavatkozásokot, támogató lépéseket, amelyeket Magyarország

tesz az ukrán nép szenvedéseinek enyhítése érdekében. Ha bárki, akár Brüsszel, akár a magyar baloldal, ha bárki azt az érzetet akarná kelteni a magyarokban, hogy nem tesznek eleget, hogy lelkiismeret-furdalásunk kellene hogy legyen, mert nem szállítunk fegyvereket, azt tudjuk nekik üzeni, hogy Magyarország a béke mellett áll, a béke érdekében tevékenykedik, és minden humanitárius segítséget, ami erejéből kitelik, megad Ukrajnának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A mai napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr. Megadom a szót miniszterelnök úrnak. *(A Momentum képviselői elhagyják az üléstermet. - Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Osztyák a dolárt? A többiek? - Az elnök csenget.)*

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Parlamentáris szokásainknak megfelelően beszámolok önöknek az Országgyűlés legutóbbi ülése óta eltelt eseményekről. Két hónap telt el a legutolsó találkozásunk óta. Ebben a két hónapban folytatódott az orosz-ukrán háború, újabb szankciókat hirdettek Brüsszelben, és világossá vált, hogy az energiaárak nem térnek vissza a háború előtti szinthez. *(Varga Zoltán: Nálunk!)* A gáz ára az európai gáztározók föltöltése után is a háború előtti árak háromszorosa maradt. A brüsszeli szankciók és a magas energiaárak inflációt hoztak. Tájékoztatom önöket, hogy az év végi pénzügyi zárás azt mutatja, hogy Magyarország 4000 milliárd forinttal többet költött energiára 2022-ben, mint '21-ben. Ezt a pénzt Brüsszel vette ki a magyarok zsebéből a szankciókkal. *(Arató Gergely: Ugyan már! Putyin!)*

Ebben a két hónapban véget ért a nemzeti konzultáció a brüsszeli szankciókról. A 97 százalék „nem” világos akarat: a magyar emberek nem értenek egyet a brüsszeli szankciós politikával.

Ebben a két hónapban, tisztelt képviselőtársaim, megismertük a magyar gazdaság előző éves teljesítményének adatait is. 2022-ben 4,6 százalékos volt a gazdaság növekedése, minden eddiginél több volt a munkahely, minden korábbit meghaladta az exportteljesítményünk, és több mint húsz éve tavaly volt a legmagasabb tőkebehozatal Magyarországra. A 2022. évben a költségvetési hiányt és az államadósságot is sikerült csökkenteni, a hiányt 7,1 százalékról - ez volt '21-ben - 4,9 százalékra; az államadósságot 27 százalékról - ez volt '21-ben - 73,5 százalékra. *(Sic!)* Aláhúzom: hiánycsökkentés és adósságcsökkentés választási évben. A Pénzügyminisztérium és a Nemzeti Bank szakemberei és vezetői megérdemlik az elismerést.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2023 februárjában 15 százalékkal megemelt nyugdíjat és 15 százalékkal megemelt 13. havi nyugdíjat tudtunk küldeni. Január 1-jétől a családtámogatások köre egy újabb intézkedéssel bővült: az ezután gyermekeket szülő nőknek

30 éves korukig nem kell személyi jövedelemadót fizetniük, és egy ilyen nehéz időszakban erre a teljesítményre az egész ország büszke lehet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy éve annak, hogy Oroszország megtámadta Ukrajnát. Ez a háború nem felfoghatatlan messzeségben történik, ez a háború a szomszédságunkban zajlik, és veszteséget okoz mindenkinek. Rossz az ukránoknak, rossz az oroszoknak, rossz a magyar embereknek, rossz Európának, sőt egyre világosabb, hogy rossz az egész világnak. Emberek halnak meg százezrével, és felfoghatatlan mennyiségű érték pusztul el. A magyar kormány komoly aggodalommal figyeli, hogy egész Európa lépésről lépésre araszolva belesodródik a háborúba. Európai országok már tankokat küldenek, már terítéken vannak a vadászrepülőök, és ha ez így folytatódik, lesznek olyanok is, akik csapatokat akarnak majd küldeni Ukrajnába.

A magyar emberek úgy döntöttek tavaly áprilisban, és ezt a tavalyi év végi nemzeti konzultáción meg is erősítették, hogy Magyarországnak ki kell maradnia a háborúból. Ezért nem szállítunk fegyvereket, és a magyar kormány továbbra is a béke pártján áll. Szeretnénk, ha a háborúnak minél hamarabb vége lenne, mert úgy látjuk, hogy ebben a háborúban nem tud győzni senki, csak a vesztesek száma és a veszteségek mértéke nő napról napra. Mióta ez a háború tart, százazrek haltak meg; mióta ez a háború tart, infláció söpör végig a világon, és folyamatosan gazdasági válság fenyeget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha ez a háború folytatódik, egyre többen fognak meghalni. Ha ez a háború folytatódik, a hiperinfláció és a gazdasági összeomlás fenyegetése állandósul. Ha ez a háború folytatódik, a világon senki sem érezheti magát biztonságban, és a háború könnyen világméretűvé terebélyesedhet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A harcokat csak tűzszünettel lehet megállítani. Ezért tűzszünet kell, és béketárgyalások kellenek. Magyarország minden nemzetközi fórumon a békét szorgalmazza, és úgy látom, hogy a világ többsége, nagy többsége is a békét támogatja. Magyarország nem szigetelheti el magát a világ nagyobbik részétől, amely békét akar. Ezért Kína béketervét is fontosnak tartjuk és támogatjuk.

A háború kitörésének első évfordulóján Magyarországnak érdemes világossá tennie, hogy nem változtat korábbi álláspontján, ezért támogatom a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőit, hogy a háború évfordulóján a tisztelt Ház határozatban rögzítse, hogy Magyarország békepárti marad, és a jövőben is ki akar maradni az orosz-ukrán háborúból.

Az Országgyűlés egyértelmű állásfoglalására szükség is van, mert nap mint nap óriási nyomás nehezedik Magyarországra. Mindenki láthatja, hogy bele akarnak minket préselni a háborúba, azt akarják, hogy csatlakozzunk a háborúpárti országokhoz. A politikai erőközpontokban erről nyíltan beszélnek, de ugyanezt akarják a nemzetközi spekulánsok is, akik keresni akarnak a háborún. A pénzügyi spekulánsok globális méretekben finanszíroznak médiát

és magukat civilnek mondó háborúpárti szervezeteket, naponta szenved el Magyarország provokációkat. Azt kérem önöktől, hogy a provokációknak ne üljünk föl, és tartsunk ki Magyarország érdekei mellett a nemzetközi politika arénájában.

(15.10)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Legutóbbi ülésünk óta a kormány számos infláció elleni döntést hozott. Úgy látom, hogy Európában az inflációra kétfajta politikával reagálnak a kormányok: vannak, akik kivárnak, és vannak, akik beavatkoznak a gazdasági folyamatokba. Mi a második csoporthoz tartozunk. Tudatában vagyunk ugyan a beavatkozás kockázatainak, de azt gondoljuk, hogy képesek vagyunk a megfelelő pontokon és optimális mélységben beavatkozni a gazdaság szövetébe. Az inflációt ebben az évben nem tudjuk megszüntetni, mert az okai nem Magyarországon vannak. A bajt Brüsszel szabadította ránk az energiahordozókra kivetett szankciókkal. A betegség neve szankciós infláció, a vírus pedig maga a brüsszeli szankció. Önök is tudják, hogy Magyarország sohasem értett egyet a szankciókkal. Mi mindig azt mondtuk, hogy ez a politika több kárt okoz nekünk, mint Oroszországnak. S ma már világos, hogy bár a szankciókkal Oroszországot célozták meg, de Brüsszel valójában Európát találta el.

A szankciók miatt emelkednek az energiaárak, és ez mindent drágít. Drágítja a szállítást, a termelést, emiatt emelkednek az élelmiszerárak, a bolti árak és a szolgáltatások árai is. Ez egy dominó, amit Brüsszelben lökte meg, és végigszalad egész Európán. Amíg nem lesz béke, és Brüsszel sem vonja vissza a szankciókat, az infláció egész egyszerűen nem szüntethető meg. És az igaz ugyan, hogy az inflációt csak Brüsszel szüntetheti meg, de a tagállamok azért mérsékelhetik. Ezért kell Magyarországnak cselekednie, és ezért kell a magyar kormánynak beavatkoznia a gazdasági folyamatokba. *(Tordai Bence: És ez sikerülni fog?) Mérsékeljük. (Tordai Bence: Mérsékelten!)*

Azzal is számolnunk kell, hogy minél magasabb egy országban az ipari termelés, annál több energiára van szükség, annál magasabb inflációt okoznak a megugró energiaárak. Az olyan országot, amelynek nincs olaja, nincs földgáza és az energia nagy részét importálnia kell, különösen megkínózza az infláció, és Magyarország ilyen ország. Magas az ipari termelésünk, nincs saját energiaforrásunk, ezért nálunk az átlagosnál is nagyobb inflációhoz vezetnek a szankciós energiaárak, és a letörésük is több időt vesz igénybe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amíg tart a szankciós politika, mint mondtam, fölszámolni nem, de az év végére, a 2023-as év végére egy számjegyre vissza tudjuk vágni az inflációt. Ennek érdekében, az infláció letörése és a családok védelme érdekében eddig húsz intézkedést hoztunk. A húsz intézkedésből tíz a munkahelyeket védi, tíz pedig a családokat és a nyugdíjasokat. Ezeket most ismertetni fogom.

Az energiaiintenzív feldolgozóiparban aktív kis- és középvállalatokat támogatjuk összesen 220 milliárd forintnyi összeggel. Meghirdettük a Széchenyi-kártya-programot. 2023-ban 290 milliárd forintot költünk a magyar kisvállalkozások kedvezményes hitelprogramjára, amelyben az inflációs kamatokkal szemben a kisvállalkozók 5 százalékos kamaton juthatnak hitelhez. Meghirdettük a gyármentő programot és az ehhez kapcsolódó gyármentő garancia- és hitelprogramot. Ebben az évben összesen 230 milliárd forintot fordítunk a nagyvállalatok energiahatékonysági programjainak támogatására, és 200 milliárd forint összegű hitelprogramot indít a Magyar Fejlesztési Bank és az Eximbank. Ez a kettő együtt 430 milliárd forint. Meghirdettünk egy újraparaszti hitelprogramot, melyet Baross Gáborról nevezünk el. 700 milliárd forintos keretösszeggel indítunk el egy kedvezményes, fix kamatozású hitelprogramot a magyar vállalkozások exportnövelő beruházásainak finanszírozására. Kiterjesztettük a kamatstopot a kis- és középvállalatokra, kiterjesztettük a kis- és középvállalatok hiteleire; ez összesen 2000 milliárd forintnyi hitelt érint, és 60 ezer vállalkozásnak segít azzal, hogy a kamat maximuma 7,77 százalék.

Hatodik pontként egy új nemzeti tőkeholding-rendszert hoztunk létre. Ezermilliárd forint áll rendelkezésre a nemzeti tőkeholdingnél, hogy segítse a vállalkozások tőkehelyzetének rendezését, hogy a tőke hiánya ne lehessen akadálya a munkahelyek megtartásának. Meghirdettünk egy agrármoratóriumot. Ezt a magyar gazdák védelme érdekében hitel-törlesztési moratóriumként hirdettük meg. 7500 agrárvállalkozásnak 285 milliárd forint hitel után 16 hónapig nem kell törlesztőrészetet és kamatot fizetniük. Meghirdettünk egy turisztikai akciót, hogy az ilyen vállalkozásoknál a fejlesztési hozzájárulást ne kelljen befizetni. Nem töröltük el, de felfüggesztettük, a SZÉP-kártyák felhasználását pedig fölgyorsítottuk, hogy a magyarok idehaza költsék el a pénzüket.

Kilencedik döntésként a munkába járás támogatásának mértékét emeltük meg. A munkába járás költségeinek volt egy adókedvezménye eddig is Magyarországon, ennek a mértékét a duplájára emeltük, ami azt jelenti, hogy százezer dolgozó munkába járását támogathatják adómentesen kétszer akkora összeggel a munkáltatók. S végezetül hirdettünk egy munkaerő-támogatási programot. A bérköltség 50 százalékaival támogatjuk azt a vállalkozást hat hónapon keresztül, amely 25 év alatti vagy legalább egy hónapig munkanélküli, 25 év feletti álláskeresőt felvesz.

A következő tíz intézkedést a családok érdekében hozta meg a kormány. Döntöttünk arról, hogy a 2023-as évben a rezsicsökkentett árak rendszerét az átlagfogyasztás mértékéig fenntartjuk. Úgy számolunk, hogy 2023-ban is a rezsicsökkentett díj a piaci áramár fele és a piaci gázár egynegyede lesz. Ez azt jelenti, hogy egy átlagos magyar család a rezsicsökkentett árakon keresztül havonta 181 ezer forintot spórol. Ez egész Európában egyedülálló. Nyugodtan mondhatjuk, hogy a rezsicsökkentett árakon keresztül egész

Európában Magyarország költi a legtöbbet a családok rezsitámogatására. Ennek köszönhető, hogy Magyarországon a legalacsonyabb a gáz és a villamos energia ára a háztartások számára. *(Kálmán Olga: Jesszusom!)* Ezt 2023-ban is tartjuk, és ennek a pénzügyi felelősségét is előteremtettük.

Megemeltük a minimálbért és a garantált bérminimumot. 2010 és 2023 között a minimálbért a háromszorosára emeltük. Ez ebben az időtávban az egész Európai Uniót tekintve a negyedik legnagyobb növekedés.

A 13. havi nyugdíjat 2022. január 1-jétől visszaállítottuk. Akkor sokkal könnyebb volt a helyzet, hiszen még a háború előtt voltunk, és megvizsgálva a pénzügyi helyzetünket, 2023-ban is ki tudjuk fizetni a 13. havi nyugdíjat, sőt már ki is fizettük úgy, hogy a költségvetési hiányt ez nem fogja növelni.

Az élelmiszerárstopokat a kormány meghosszabbította és kibővítette. Azt az elvi döntést hoztuk, hogy egészen addig, amíg az inflációt, a szankciós inflációt nem tudjuk csökkenő pályára állítani, ez az árstoprendszer megmarad.

Ez igaz a lakossági kamatstopra is, amit szintén meghosszabbítottunk és kiterjesztettük. Ez az intézkedésünk, a lakossági kamatstop 350 ezer családot véd a kamatok növekedése ellen. Akkor fogjuk majd ezt a rendszert kivezetni, ha a kamatok csökkenésnek indulnak.

(15.20)

A kamatstopot a kormány kiterjesztette a diákhiteltelekre is. Ez a fajta kamatstop 200 ezer diákot véd az inflációtól. A képzési hitel és a Diákhitel2 kamatmentes, a szabad felhasználású Diákhitel1 kamata pedig fele a piaci kamatoknak, és ezt '23-ban is finanszírozni tudjuk.

A kormány döntött az alapszámla költségeinek csökkentéséről is, a banki alapszámla díjhiteleit *(sic!)* a harmadára csökkentettük, és ez így marad '23-ban is.

Döntöttünk a lakásbiztosítások tehercsökkentéséről. A lakásbiztosítások díjtételeit a verseny megnyitásával és a díjtételek szigorúbb szabályozásával érezhetően csökkentjük.

Bevezetjük a kedvezményes vármegyebérletet, 2023. május 1-jével buszra és vasútra egyaránt érvényes havi országbérlet és vármegyebérlet jelenik meg. A vármegyebérlet havonta 9450 forintba, az országbérlet pedig havonta 18 900 forintba kerül majd. Számításaink szerint akik tömegközlekedéssel járnak dolgozni, havonta sok ezer, talán több tízezer forintot is megspórolhatnak.

És végül tizedik intézkedésként meghosszabbítottuk a tűzifaprogramot és a szociális tűzifaprogramot. Az ország 152 pontján kedvezményes áron lehet tűzifát vásárolni közvetlenül az erdőgazdaságoktól, ez évente több mint másfél millió köbméter tűzifát jelent a családok számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szankciós energiaáraknak haszonélvezői is vannak. 2022-ben - a szám még nem végleges, de már megközelítő pontosságú

előrejelzésnek tekinthető - a világ olaj- és gáziparának a profitja a '21. év 500 milliárdjéről 834 milliárd dollárra nőtt, 500 milliárdról 834 milliárd dollárra egyetlen év alatt. Az energetikai óriáscégek profitja rekordot dönt mindenhol a világon, a profitnövekedés mértéke úgy 70 százalékos, hogy közben ezek a nagy mamutok nem újítottak meg semmit, nem termeltek többet, egész egyszerűen csak zsebre tették a szankciók miatt felduzzadt profitot. Ráadásul az amerikai cégek Európának jóval drágábban adják a gázt, mint odahaza, ez pedig azt jelenti, hogy a szankciós profitot többségében az európai vállalatok és az európai emberek fizették meg. A megnövekedett árakon keresztül extraprofitra tettek szert a nagy nemzetközi kereskedelmi cégek, és a megnövekedett kamatokon keresztül a bankok is.

Magyarország már 2022-ben úgy döntött, és ezt '23-ban megismételjük, hogy az extraprofitnak egy részét Magyarországon elvonjuk - nem a korábbi profitnak, az extraprofitnak, és nem az egészét, hanem egy részét elvonjuk -, ezt tesszük bele a Rezsivédelmi Alapba, és onnan finanszírozzuk a magyar családokat és a magyar vállalkozásokat segítő lépéseinket, amelyeket az előbb ismertethettem önökkel. Erről a helyről is szeretném még egyszer világossá tenni, hogy '23-ban a családok számára marad, maradnak a rezsicsökkentett árak, és így maradnak az extraprofitot elvonó adók is.

Tájékoztatom önöket, tisztelt Ház, arról is, hogy a kormány hosszú távú energiapolitikai döntéseket is hozott. A következő évtizedben a magyar ipart korszerűsítjük, és gyors ütemben fogjuk fejleszteni. A terünk az, hogy a belföldi és a külföldi beruházások számára kedvező gazdaságpolitikát folytatunk majd. Ebben, ebben az új iparpolitikában a mainál jóval több energiára lesz szükségünk, itt sürgős döntéseket kellett hozni. Meghoznuk a zöldenergia fejlesztéséhez szükséges döntéseket, építjük, sőt gyorsítani akarjuk Paks II.-t, és döntöttünk arról is, hogy gázturbinás erőműveket is üzembe kell állítani. Ezzel egy időben Azerbajdzsánnal megállapodást kötöttünk újabb gázszállítmányokról.

Szeretném az önök figyelmét arra is felhívni és emlékeztetni önöket arra, hogy a déli interkonnektor, amelyen keresztül a gáz Magyarországra érkezik, a magyar gazdaság ütőerevé vált. Az Északi Áramlat felrobbantása, amely, mint önök is tudják, megtörtént, egy szimpla terrorakció volt, akárki is követte el, az egy terrorista akció volt. *(Taps a kormánypartok soráiban.)* És nekünk azt kell tudnunk, hogy ha északon megtették, csak azért, hogy Oroszországból ne érkezhessen Európába gáz, ha ennek érdekében felrobbantották az északi vezetéket, akkor ezt délen is megtehetik. Szerbiával együtt világossá tettük, ha ez megtörténne, azt nem lehet olyan könnyen megúszeni, nem lehet úgy elmismásolni, mint ahogy most ezt az Északi Áramlat felrobbantásával teszik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben a kormánynak megdöbbentő és felháborító pedofilügygel is foglalkoznia kellett. Át kellett tekintenünk az

ide vonatkozó állapotokat, és szomorúan kell arról tájékoztatnom a tisztelt Házat, hogy Magyarországon a gyermekpornográfia eseteinek száma erőteljesen nő. 2017-ben 120 ilyen esetet ismertünk meg, 2022-ben pedig 261-et, négy-öt év alatt 120-ról 261-re. Az ember ép ésszel képtelen felfogni, hogy történhet meg ilyen Magyarországon. Az efféle dolgoknak semmi keresnivalójuk nincs Magyarországon, különösen nem az iskoláinkban. Ezért a kormány világos utasításokat adott a magyar hatóságoknak, hogy az összes ilyen esetet derítsék fel. Elvárjuk, én magam is elvárom a tankerületi vezetőktől és az iskolaigazgatóktól, hogy minden ilyen esetnek azonnal legyen következménye. Nekünk, felnőtteknek az a dolgunk, hogy megvédjük a gyermekeket, és ez nem csak ránk, szülőkre igaz; ez igaz a pedagógusokra, az iskolaigazgatókra és a tankerületi vezetőkre is.

Az ilyen gyalázatos esetek azt mutatják, hogy ezt az egész genderügyet, genderpropagandát nem szabad félvállról venni, és nem szabad viccként kezelni. Komoly dologról van szó, amely veszélyezteti a gyermekeinket, és aláhúzza a felnőttek felelősségét is. Mindamellet a magyarok véleménye egyértelmű, tavaly április 3-án volt egy gyermekvédelmi népszavazás, ahol 3 millió 700 ezer magyar ember egyöntetűen nemet mondott a genderpropagandára, érkezzen akár Brüsszelből is. Ha az egész világ meg is bolondul, ha Brüsszel mentegeti is a menthetetlent, Magyarország akkor is maradjon normális, olyan sziget Európában, ahol a családok biztonságban küldhetik el gyermekeiket az iskolába! Arra kérem az Országgyűlés minden frakcióját, pártállásra való tekintet nélkül, legyenek együttműködőek a gyermekek védelmében.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Arról is beszélnem kell, hogy az elmúlt hetekben Törökországot földrengés sújtotta. Törökország a barátunk, sőt szövetségeseink, ezért mi, magyarok az elsők között voltunk ott a helyszínen. Katasztrófavédőink erejét és tudását mutatja, hogy tucatnyi ember életét sikerült megmenteniük. Tisztelettel és köszönettel tartozunk nekik, büszkék vagyunk rájuk. *(Taps.)*

És, tisztelt Ház, arról is szólnom kell, hogy nekünk, magyaroknak mindig, de háborús időkben különösen is ki kell állnunk határon túli honfitársainkért. Gyászoljuk azokat a magyarokat, akik az ukrán-orosz háború frontvonalában haltak meg. Fájdalmas, hogy még a háború idején is érik kárpátjai honfitársainkat Ukrajnában atrocitások, hogy a magyar nyelv használatának jogát megcsonkítják és a magyar iskolák igazgatóit leváltják. A magyar külügynek egyértelműen ki kell állnia, és világossá kell tennie, hogy a kárpátjai magyarok ennél több tiszteletet érdemelnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Összefoglalóan tehát azt mondhatom önöknek, hogy 2023-ban egyszerre kell megküzdenünk a folytatódó háború veszélyeivel, az inflációval, a déli határainkat továbbra is fenyegető migrációval, és közben ki kell állnunk határon túli honfitársainkért.

(15.30)

Láthatják, 2023 egy veszélyes esztendő. Ebben a veszélyes esztendőben minden eddiginél időszerűbb Alaptörvényünk parancsolata: legyen béke, szabadság és egyetértés! Kérem, pártállásra tekintet nélkül, az összefogás erejével segítsük Magyarországot túljutni ezen a veszélyes időszakon. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Miniszterelnök úr felszólalásának időtartama túlnyúlt a 20 percen. Ennek abból a szempontból van jelentősége, hogy a frakciók számára a reagálásra rendelkezésre álló idő így 8 perc lesz. Tehát 8-8 perces időkeretben megadom a szót a jelentkezőknek, elsőként Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Engedje meg, hogy a mostani értékelőjének első részét, ami inkább a számokról szólt, illetve termelési mutatókról szólt, kiegészítsem olyanokkal, amelyek, úgy gondolom, hogy hiányoznak belőle. Nagyon sok mindenről beszámolt, és elmondott gazdasági adatokat, illetve hogy a kormány az elmúlt időszakban miket tett, de mégis hozzátartozik, hogy elmondjuk, hogy mikről mulasztott el ön beszélni.

Elmulasztotta megemlíteni, hogy önök az elmúlt időszak beszámolási idejében mégiscsak bezártak 366 postafiókot. Az a helyzet, hogy önök 129 rendőrségi épületet zártak be, és azok úgy is maradtak. Önök megszüntetnek 200 háziorvosi ügyeletet. Szóval, azokhoz a számokhoz - és akkor még hozhatjuk mellé, hogy Magyarországon volt a legnagyobb élelmiszerárdrágulás - ezeket is hozzá kell érteni, hiszen az elmúlt időszakban mégiscsak ez az önök egyik mutatószáma és az eredménye.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ami a háborút illeti, azt világosan kell látni - és a Jobbik-Konzervatívok *(Közbeszólások a Fidesz sorából: Ó!)* mint szociálisan is gondolkodó közösség egyetlenegy olyan háborút lát, és ahogy a szólás tartja, egyetlenegy olyan háború van, amely mindenkor igazságos, ez pedig a nyomor elleni háború, és ennek kell az ökölszabálynak lennie. Az a háború, amit Oroszország folytat, az, amit Oroszország kezdett, és amelyben az ukrán nép most benne találta magát, és egy éve küzd az agresszor ellen, az egy igazságtalan háború.

Miniszterelnök úr, amikor a békéről beszél - előszeretettel beszélnek az utóbbi időben a békéről -, akkor hozzáteszi, hogy tűzszünetre van szükség és azonnali békére. De azt mindannyian tudjuk, és a történelmi tanulmányok mutatják, hogy a békéhez egy sokkal hosszabb folyamat vezet, és a megegyezés egy sokkal rosszabb és részletesebb szakasz. Önök ezt

mindig elmulasztják elmondani, hogy mégis mit értenek a béke alatt. Ha most azt néznénk - és talán bele tudunk helyezkedni ebbe a szituációba -, hogy ha nem Ukrajna lenne Oroszországgal határos, hanem Magyarország, és a magyar területen zajlanának ezek a harci cselekmények, miniszterelnök úr, ön melyik négy megyét adná oda a béke jegyében az oroszoknak? Merthogy az ukránoknál most ez a helyzet. Az ő területük, amely az ő területi integritásuk védelme alatt állt, áll most orosz megszállás alatt. Ha egy azonnali békéről és azonnali tűzszünetről beszélünk, akkor nem beszélünk arról, hogy az ukrán félnek egyébként milyen területi igényei vannak az egyébként meglévő területi integritás elve alatt.

Tehát ha a békéről beszélünk, nincs Magyarországon olyan ember, aki ne kívánna békét, és ebben szerintem mindannyian osztozunk. Minden magyar ember, különösen így, hogy a mi szomszédunkban zajlik a háború, a béke pártján kell hogy álljon. De a békéhez az odavezető utat is meg kell jelölni. Önök rendszeresen elfelejtik ezt elmondani, és mindemellett azt kell mondjam - és talán az egyik óriási, szerintem nagy különbség, és ezt a magyar társadalom is látja önöknél -, hogy önök mindezek mellett az orosz agresszorral kifejezetten jó kapcsolatot tartanak fenn. Európa nagy részében, de a világ nagy részében nagyon kevés állam van, aki Oroszországgal talán annyira jó viszonyt ápol, mint önök. Ez talán nem segíti a magyar emberek gondolkodását és azt, hogy miként lássuk azt, hogy miként jutunk el a békéhez.

Hosszasan beszélt az inflációról. Az is világosan látszik az önök inflációról való gondolkodásából, hogy ezt mindig a szankciókhoz kötik. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én 2021-ben hallottam és láttam is olyan jelzést, még a háború előtt, amikor elmondták, hogy Európára, sőt a fejlett államokra egy komoly inflációs veszély leselkedik, és ez közelít felénk. Ez a háborútól függetlenül érkezett Magyarországra, elképzelhető, hogy a háború alatt ez gyorsult, de azt kell mondani, hogy ennek nem a szankciókkal van összefüggése, hanem azzal, hogy önök elmulasztották megtenni azokat a lépéseket, amivel hatékonyan lehetne az inflációt megakadályozni.

Tényként kell elmondani, hogy már a szankciós csomagok elfogadása előtt Magyarországon elszabadultak az árak. Ez a valóság, tisztelt miniszterelnök úr, és azt is hozzá kell tennünk, hogy amit most tesznek, mondjuk úgy, az eső után köpönyeg. Hiszen látjuk, hogy ez az infláció lényegében lerohanta Magyarországot, átmasírozott rajtunk, sőt kisöpörte a padlásokat, önök pedig még most akarnak olyan intézkedéseket hozni, amelyekkel a magyar embereket például az Európa-rekorder élelmiszerár-emelkedés ellen védeni lehet.

Amikor az infláció Magyarországot tépázta, önök a szankciókról „nemzetikonzultáltak”. Ennek a konzultációnak, ugye, önök azt mondják, 97 százalékosan az lett az eredménye, hogy elutasítják az emberek. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Akkor azt árulja el, hogy

miért van az, hogy idáig ön tízből tíz szankciós csomagot megszavazott, ami miatt önt a háta mögött sokszor szankciókirálynak emlegetnek.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az a helyzet, hogy a szankciók és az infláció párhuzamba állítása az önök univerzumában létezik, s Magyarországnak az Európa-rekorder inflációjára vajmi kevés magyarázatot ad. A helyzet az - és ha jól értettem, úgy tűnik, ön ezt mondta -, hogy nem is nagyon kívánnak külön harcolni most ezzel. Ön elmonda, hogy milyen intézkedéseket tettek, és például kimaradtak ebből a legkisebb vállalkozások. Egy valódi konzervatív, polgári politikát folytató politikai erőnek az egyik legnagyobb kincsének kell tekintenie azokat a legkisebb családi vállalkozásokat, kisboltokat, családi kft.-ket, bt.-ket vagy egyéni vállalkozókat, akikre önök nem adtak semmilyen magyarázatot, hogy hogyan védik meg. Ők nem hitelre vágnak, hanem tényleges segítségre. Ők nem energiaintenzív ágazatban vannak, hanem olyan helyeket tartanak fenn, amelyeknek nem tudják kifizetni most már az energiadíjait. A rezsivédelemből lényegében teljesen kihagyták a legkisebb vállalkozásokat, és ezért szembesülünk mindannyian azzal - és az önök képviselői kifejezetten, akik a vidék Magyarországnak országgyűlési képviselői -, hogy sorra zárnak be az üzletek, sorra zárnak be a boltok, és sorra lehetetlenülnek el az abból élő családok és az abból élő közösségek.

Az is világosan látszik az inflációval kapcsolatban, tisztelt miniszterelnök úr - és ezért is kell komolyan vennie önöknek, hogy érdemi lépéseket kell tenni, és nem csak megvárni, amíg ez elmegy -, hogy az inflációra úgy tekintettünk - és ezt ön is úgy mondta -, mint egy betegségre, a betegségről pedig tudjuk, hogy repülővel jön és gyalog távozik. Nem lesz könnyű az inflációt leküzdeni, de ha önök nem is akarnak ellene különösen tenni, és nem akarják megvédeni a háztartásokat, nem akarják a legkisebb vállalkozásokat megvédeni, akkor nehéz helyzetben leszünk.

Azt pedig, ugye, nem gondolják komolyan, hogy a kommunista stílusú ársapkákkal bárkit is meg lehet védeni? Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az a helyzet, hogy a kommunista stílusú ársapkák hiánygazdaságot okoznak, sőt azt is most már látjuk, hogy más termékek árába beépülve az inflációt gerjesztik, és az infláció növekedését segítik.

Ön elmulasztott beszélni egy nagyon fontos aspektusról. Az elmúlt időszaknak és az elmúlt politikai szezonnak az egyik fontos kérdése volt az Európai Közösséghez való hozzáállásunk. Arról nem számolt be, hogy miként haladt az Európai Bizottsággal, az Európai Közösséggel a megegyezésünk. Most azt látjuk, tisztelt miniszterelnök úr, hogy önök inkább háborúznak Európával, önök inkább civakodnak Európával, amikor azt kell látni, hogy Európa a biztonságunk.

Mi azt javasoljuk, miniszterelnök úr, hogy Európa felé forduljanak úgy - és a Jobbik mint konzervatív közösség így fordul -, ahogy Szent István is fordult, és vegye figyelembe, hogy Európa mindig is Magyarország

biztonsága volt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Bertalan frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

(15.40)

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha röviden akarom összefoglalni, hol tart Magyarország 2023 elején, akkor azt tudom mondani, hogy folytatódik az Orbán-kormány iránytű nélküli sodródása. A kapitány és a tisztek bódult állapotban vannak, nem látunk ki a kormánykerék mögül, tévesen értékelik a hajó helyzetét és állapotát, a segíteni képes szereplőket pedig durván elküldik melegebb éghajlatra. Ez a katasztrófa receptje, aminek a hajó minden utasa áldozata lesz.

Magyarország 2023. február végén a világ pénzügyileg legsérülékenyebb öt országa között van - ezt nem én mondtam, nem az ellenzék állította, hanem a Magyar Nemzeti Bank elnöke -, EU-rekord inflációval, a recesszióközeli gazdasággal, megugró költségvetési hiánnyal, csökkenő reálbérekkel. És miniszterelnök úr említette a minimálbér-emelést, ezzel a minimálbér-emeléssel tudunk Európában a másodikak lenni a minimálbér összegében - hátulról -, merthogy már a román minimálbér is meghaladja a magyar minimálbér összegét. *(Dr. Brenner Koloman: Ez a szégyen!)*

Válságban van az oktatás; válságban van az egészségügy; válságban van a megélhetés és a szociális biztonság, és továbbra is válságban van a jogállam és a demokrácia. Nem hallottunk erről, de sajnos látjuk, hogy az Orbán-kormány nem tudta megnyugtató mederbe terelni a jogállamisági eljárást sem, és nem is látszik a vége. Ezért aztán nem jönnek a felzárkózáshoz, fejlesztéshez szükséges uniós források és a helyreállítási alap pénzei.

Ráadásul a fideszes hazug trükközésükkel is lebuhtak, így aztán veszélybe kerültek az Erasmus+ és a Horizont-programok pénzei is. Az Orbán-kormány antidemokratikus, autokrata politikája és a szövetségi rendszereink érdekeivel ellentétes cselekményei miatt Magyarország folyamatosan elszigetelődik az Európai Unióban és a szövetségeseink körében, és nem csodálkoznék, ha emiatt egyre több területen gyengülne a különböző szakterületi együttműködések.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz azt ígerte korábban, hogy a rezsicsökkentés megtartásával, a személyi jövedelemadó visszatérítésével, a benzinárstoppal és az élelmiszerárstoppal védi a családokat. Mára mindenki tudja, hogy a Fidesz hazudott, és a kormány hazudott. Hazudtak, mert a rezsicsökkentést a korábbi formájában megszüntették. A földgáz árát a lakossági fogyasztóknál 100 százalékkal emelték, az

áram árát 30 százalékkal emelték - és ezt sem én mondom, és ezt sem az ellenzék mondja, hanem ezt a KSH mutatta ki -, ennyivel többet fizetnek a magyar fogyasztók a földgázért és az áramért.

Hazudtak, mert a személyijövedelemadó-visszatérítést az infláción keresztül már visszaszedték; sokkal magasabb értékben nőtt az áfabevétel a magas infláció miatt, mint amennyi pénzhez hozzájutottak a családok tavaly tavasszal. Hazudtak, mert a benzinárstoppot eltörölték, és Magyarországon lett a legdrágább az üzemanyag a régió országai között. És hazudtak, mert most ki akarják vezetni az élelmiszerek árstopját is április 30-án. *(Dr. Lukács László György: Vezessék is ki... - Szászfalvi László: Nem lehet kiigazodni rajtatok...)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon 2022. november óta csaknem 50 százalékkal az élelmiszer-infláció; ez közel háromszorosa az EU 18 százalékos átlagának. A kimagasló drágulást az Orbán-kormány adóemelési okozták, ezért ezt a 30 százalékos többletet nyugodtan nevezhetjük orbáni inflációnak. *(Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból.)* Megemelték és kiterjesztették a népegészségügyi termékadókat, növelték az árbevétel után fizetendő adókat. Az élelmiszerárak tehát nem az ársapkák miatt emelkednek, hanem a közel 30 százalékos áfa és az ezzel azonos hatású árbevételre kivetett különadók következtében.

A Fidesz-kormány által okozott száguldó infláció a szegények különadója. Ki kell mondani, hogy az ár-növekedések miatti élelmiszer-infláció idején fontos szerepe van a nyolc alapvető élelmiszer hatósági árának. Az ársapkák nem mérséklék, de nem is növelik az inflációt. Az élelmiszerárstop, még ha csekély mértékben is, de segíti az átlagkeresettel és az átlagnyugdíj alatti bevétellel rendelkező családok mindennapi megélhetését. Mi az MSZP-ben ezért úgy gondoljuk, hogy radikális változás kellene az adópolitikában, de a Fidesz-kormány erre nem hajlandó, ezért szükséges az élelmiszerár-sapkák további fenntartása. Sőt, az egyre nehezebb megélhetés miatt további termékek bevonása is indokolt. *(Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Na, tessék!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, szocialisták és szociáldemokraták éppen ezért azt képviseljük, hogy ameddig ilyen drágák az élelmiszerek, addig fenn kell tartani és ki kell terjeszteni az élelmiszerekre vonatkozó ársapkákat. Az alapvető élelmiszerek áfája legyen nulla százalék. Az élelmiszerekre is kivetett extra áfát, ami jelenleg 4,1 százalék mindenre extra elvonásként, meg kell szüntetni. Az adócsökkentés után állami hatóság ellenőrizze az árak csökkenését, és az a tiszteletteljes javaslatunk, hogy a kisboltok és a kistermelők kapjanak állami kompenzációt az ársapkák miatti veszteségek miatt *(Dr. Nagy István: Kapnak is...)*, ahogy annak idején a benzinársapkánál is kaptak a kis kutak.

Ezekben a kérdésekben online konzultációt is indítunk, a mai napon elindul az élelmiszerarstop.hu oldal, ezen tudják támogatni ezt az ötpontos javaslatcsomagunkat. Kérjük, hogy minél többen fejezzék ki

véleményüket. A rezsistop mellett élelmiszerárstopra van szükség, nem fideszes megszorításokra. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP, szórványos taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A következő felszólaló a Momentum képviselőcsoportjából Gelencsér Ferenc frakcióvezető úr. Parancsoljon, öné a szó. *(Közbeszólás a kormánypartok padsoraiból: Halljuk az államférfit!)*

GELENCSÉR FERENC (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszterelnök úr, egy bölintással erősítse meg, kérem, hogy jól értettem-e az előbb elhangzottakat. *(Közbeszólás a kormánypartok padsoraiból: Biztos nem!)* A magyar kormányfőnek nemhogy válasza, de még témafelvetése sincs a magyarokat leginkább foglalkoztató ügyekről, mondjuk, a megélhetési válságról, az egészségügy folyamatos leépítéséről. Mai hír, hogy a Magyar Orvosi Kamara jogait önök megnyirbálják. Érdeklődnék, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar jogköeiről mit gondol, amely karnak az elnöke éppen előzetes letartóztatásban van.

Nem beszélt a pedagógusok megalázóan alacsony fizetéséről, a debreceni vízzabáló, környezetromboló akkumulátorgyárról, az utóbbi három évtized legnagyobb korrupciós ügyéről *(Közbeszólás az ellenzéki partok padsoraiból: Az amerikai milliárdokról...)*, az ön kormányzatában gazdagodó Völner-Schadl-Rogán-botrányról *(sic!)*, pedig itt ülnek velem szemben a főkolomposai, de ugyanúgy nem beszélt általában Magyarországi jövőjéről sem.

Ezzel szemben beszélt a genderkérdésről, jelentesen ez bármit is. Miniszterelnök úr, szerintem nincs még egy politikai ebben az országban, akit ennyire foglalkoztat ez a kérdés. Javaslom, jelentkezzen egyetemre, végezzen el egy szakirányú képzést, mélyítse el a tudását az érdeklődése tárgyában *(Moraj és közbeszólás a kormánypartok padsoraiból.)* mint magán-személy, de kérem, hogy miniszterelnökként foglalkozzon azokkal az ügyekkel, amik valóban meghatározóak a magyar nemzet számára.

Beszélt továbbá kifogásokról; kifogások tengerét hallhattuk meg. Úgy tartja a mondás, hogy a sikernek száz anyja van, a kudarc viszont mindig árva. Miniszterelnök úr, ön a felelősség alól ezekben a kérdésekben sajnos nem tud kibújni, és nem is lenne ilendő. Hiszen milyen miniszterelnök az, akinek 13 év teljhatalomban eltöltött kormányzás után is mindenről hol az egyik bukott elődje, hol a moszkvai sürgönyben megküldött ellenségképek és narratívák, hol pedig az ön korábbi filantróp támogatója, Soros György jut az eszébe? Én nem tudom, hogy min vesztek önök össze korábban a támogatójával, Soros Györggyel, akinek köszönhetően külföldön is tanulhatott, de arra kérem, hogy beszélje ezt meg vele négy szemközt, ne terhelje a magyar közéletet egy személyes vitával. *(Közbeszólás a kormánypartok padsoraiból.)*

És Ukrajna: sokat beszélt a háborúról, de valójában nem mondott semmit. Ugyanazokat a végtelenül üres, végtelenül propagandisztikus frázisokat hallhatjuk öntől. Elítéli Oroszországot, de azért mégsem; támogatni kell Ukrajnát, de azért mégsem; nekünk semmi közünk a konfliktushoz, de azért minden baj eredője a nagy, távoli háború.

Miniszterelnök úr, mondjuk ki az igazságot: ha önnek valóban annyira fontos ez a konfliktus, mint állítja, és a hivatalban lévő magyar kormány valóban nem oroszpartí, nem a háborús bűnös Putyin érdekei szerint cselekszik mind belföldön, mind az európai és euroatlanti politikában, akkor miért nem volt ön velünk múlt hét pénteken az orosz nagykövetségnél? *(Nacsa Lőrinc: A társaság miatt! - Derűtség a kormánypartok padsoraiból.)* Miért nem emlékezett meg velünk a háború áldozatairól, az értelmetlenül meghalt százazerekről, a porrá lett életkekről és a semmibe vesző jövőről? Miért nem adózott tisztelettel a magyar honfitársaink véráldozata előtt?

Ön korábban azt mondta, hogy arra figyeljünk, amit tesz, és ne arra, amit mond. Ezek sajnos eléggé beszédes hiányai a cselekvésnek. Hogy lehet, hogy ön a régió utolsó vezető politikusa, aki még nem ment el Kijevbe?

(15.50)

Miniszterelnök úr, mitől fél? Vagy az is lehet, hogy ön nem egy szabad ember, vagy ameddig Vlagyimir Putyin meg nem engedi önnek, addig egy szalmazsálat sem mer arrébb tenni. *(Közbeszólások, köztük Novák Előd: A dollárokkal is számolj el! - Az elnök csenget.)*

Miniszterelnök úr, volt egy idő egyszer régen, amikor ön volt a jövő. Hol van az a bátor fiatal, aki az oroszokat hazaküldte, a Nyugatot meg behívta ebbe az országba?! Kérem, tiszteljen meg azzal, hogy egy kérdésre válaszol: ön szerint Vlagyimir Putyint milyen felelősség terheli a szomszédunkban dúló háború miatt? *(Orbán Viktor: Ő indította.)*

Szóba jött az infláció kérdése is. A miniszterelnök úr azt mondja, hogy háborús és szankciós infláció van. Ez egyrészt nem igaz, hiszen a háborút megelőző hat hónapban megindult az infláció, másrészt nehezen magyarázza azt, hogy a magyar infláció jelenleg 25,7 százalék, ez az Európai Unió legmagasabb inflációs szintje; a szlovák 12 százalék, a román 16,3 százalék, a lengyel 17,2 százalék. Elhibázott brüsszeli szankciók, háború, globalisták, LMBTQ-propagandisták, ellenzéki partok - ön szerint ezek a felelősek az itthoni, két évtizede nem tapasztalt, Európában a legmagasabb inflációért, mindenki felelős, kivéve ön, aki 13 éve vezeti ezt az országot. Miniszterelnök Úr! Hála a jó égnek, nem éltem abban a korban, amelyről A tanú című film szól, de nem is szeretnék, lassan azonban újra ott kötünk ki.

És lenne még egy kérdésem: milyen konkrét kormányzati lépéseket terveznek az infláció letörésére? Mert a gyalu egy jó eszköz, csak gazdaságpolitikailag

nehezen értelmezhető, és az ön által elmondott jó néhány intézkedési javaslat, amit tesznek vagy megtettek, nem az inflációt törli le, hanem a fogyasztást serkenti, elkerülve a recessziót; egyébként helyesen, de ettől még az infláció nem lesz kevesebb.

Úgy látom, hogy maradt két és fél percem, úgy-hogy ezt arra használnám ki, hogy miután önöknek nem jutott eszükbe az, hogy napirendre vegyenek a háború egyéves kitörése kapcsán egy egyperces néma csendet, akkor én ezzel tölténém a következő hatvan másodpercet. Köszönöm. *(A felszólaló állva marad a helyén. - Németh Szilárd István: De jó! - Dr. Vitányi István: Ez a legjobb része a felszólalásnak.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, frakcióvezető úr, folytatjuk. *(Gelencsér Ferenc még mindig a helyén áll.)* A következő felszólaló a Párbeszéd képviselőcsoportjának frakcióvezetője, Tordai Bence képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): *(Miközben feláll:)* Sajnálom, át kell vennem a szót. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Fogjátok meg egymás kezét! - Gelencsér Ferenc leül. - Az elnök csenget.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Orbán Úr! Először képviselői minőségében szeretnék önhöz szólni, és felhívnom a figyelmét a ma 18 órakor kezdődő parlamenti vitanapra, amelyet a Párbeszéd kezdeményezett, és amelyen jó lenne, ha megvitatná velünk az akkumulátorgyárak magyarországi telepítésének kérdéseit, mert láthatóan nem igazán tájékozott ebben az ügyben, az előző felszólalása is ezt mutatja. Úgyhogy várjuk szeretettel este tíz óráig, szerintem nagyon sok hasznos információt sajátíthat el, és akkor talán nem a narancsuralmat, hanem ön is a zöld-Magyarországot építené a továbbiakban.

Ami a beszámolóját illeti, egyrészt rettentően unalmas volt, hiszen ezeket már mind hallottuk, másrészt egy veszélyes esztendő elején ez nagyon kevés lesz, nagyon gyenge lesz. Tehát az egyik legnagyobb veszély, ha már veszélyek leselkednek ránk, hogy nem nézünk szembe a valósággal. Ha magukat is megcsalják, akkor nem lesznek abban az állapotban, hogy elhárítsák ezeket a veszélyeket, tehát jó lenne, ha a népbütítással kitalált propagandájuk helyett legalább szűk körben belátnák azt, hogy Magyarország meglehetősen súlyos állapotban van. Ha valaki csak az úgynevezett közmédiából tájékozódik, vagy ha valaki csak az ön beszédét hallgatja a magyar Országgyűlésben, akkor azt hihetné, hogy minden a legnagyobb rendben, a gazdaság száguld, az emberek jól élnek, a zöldfordulat pedig bekövetkezett.

Most ehhez képest mondanék egy-két konkrétumot, ami az ön beszédéből valahogy kimaradt. Ma az Európai Unióban három ország van recesszióban, tehát amikor csökken a gazdaság teljesítménye: ez Csehország, Finnország és - az ön beszéde után nem találna ki - Magyarország. Ugye, a technikai recesszió azt jelenti, hogy két egymás utáni negyedévben csökken a gazdasági teljesítmény. Magyarországon 2022

harmadik negyedévében 0,7 százalékkal, a negyedik negyedévében 0,4 százalékkal csökkent a gazdasági teljesítmény. Magyarország recesszióban van, és a hitelminősítők sorra értékelik le Magyarországot ennek megfelelően.

De nem is ez a legnagyobb baj, merthogy nem a GDP-ben lehet mérni egy ország sikerét, hanem az emberek életminőségében. Az a baj, hogy megélhetési válság van, amit talán a legjobban az infláció, tehát a forint értékvesztése, az árdrágulás, illetve a bérek és nyugdíjak növekedésének egymás mellé tételével lehet érzékeltetni. Magyarországon az általános infláció meghaladja a 25 százalékot, miközben ez az érték az EU átlagában 9 százalék, az élelmiszer-drágulás pedig közel 50 százalékos, ugyanez az érték az Unióban 18 százalék. Az 50 százalékos élelmiszer-drágulás mellett a nyugdíjemelés mértéke 15 százalék, a társadalmi juttatások többségének, sőt azt hiszem, egészének a növelése nulla százalék, a közszolgálatban dolgozók túlnyomó részének a béremelése nulla százalék, és akik valami csodálatos életpályamodellben vesznek részt, azok akár 10 százalékot is kaphatnak. Fantasztikus, micsoda eredmények, Orbán úr, ez tényleg megsüvegelésre érdemes!

De menjünk tovább, mert a gazdaság nem áll meg itt. Azt is mondta, hogy megállítottuk a rezsiválságot, vagy önök megállították a száguldó energiaárakat, és hogy minden magyar család minden hónapban 181 ezer forint támogatást kap. Az a baj, hogy mi is tudunk osztani-szorozni, megnéztük, mi van a költségvetésben, megnéztük, hogy mennyivel alacsonyabbak ezek a rezsizsámlák: kevesebb mint 30 ezer forint, tehát nem 181 ezer, hanem nem egészen 30 ezer forint az a havi családonként jutó támogatás, amivel az energiaválságban segítik a magyar családokat. Ez a 30 ezer forint sajnos Magyarországon sokaknak igenis számít, ne becsljük le, de mondjuk, kevésbé számítana, ha a nyugdíjak ezzel a 30 ezer forinttal magasabban lennének átlagosan, ugye, ha nem változtatják meg a nyugdíjemelés képletét, vagy ha nem Magyarországon lenne a második legalacsonyabb az általános bérszínvonal. Most volt az, hogy már Románia is lelépett minket nemcsak az átlagbérek, de a minimálbér tekintetében is, tehát most már csak Bulgáriával tudunk versenyezni a legrosszabbul fizető uniós tagállam címért; ez egy probléma szerintünk. Tehát ha veszélyeket néznek, akkor a megélhetési válság veszélyeivel nézzenek szembe, és ne tagadják el azt, ne hazudjanak sikereket ott, ahol nagyon súlyos problémák vannak.

Ugyanilyen súlyos problémák vannak a környezeti ügyekben. Önök azt mondják, hogy elindultak a zöld-fejlesztések, mert meghallották az idők szavát, ugye, és egyből ott folytatta, hogy fejlesztjük Paks II.-t, a gázturbinás erőműveket meg még földgázimport. Na most, szeretném mondani, miniszterelnök úr, hogy ez nem egy zöld-energiastratégia. A zöld-energiastratégia először is az lenne, ha csökkentenénk az energiaigényt elsősorban az energiahatékonyság növelésével, másodsorban pedig a megújuló energiaforrások térnyerését támogatnánk. Sem az atomenergiából, sem a gázból

származó fosszilis energia nem megújuló, ugye, azért ezt rögzíthetjük. Tehát jó lenne, ha a megújulókra mennének rá, és látom, ezen belül is a napenergia terén már vannak előrelépések, de például hiába kényszeríti rá önöket az Unió a szélenergia engedélyezésére, éppen ma volt a bizottságban egy javaslatom, amely ezt kodifikálta volna, törvénybe iktatta volna, és az ön képviselőtársai leszavazták.

Tehát azt szeretném kérni a miniszterelnök úrtól, hogy értesítse a frakciótagjait arról, hogy önök most már támogatják a szélerőműveket, és ha benyújtunk egy javaslatot arról, hogy ezt törvényben rögzítsük, akkor talán lesznek szívesek támogatni.

És jó lenne, ha nem szaladnának bele - bár tulajdonképpen nekem az nem probléma, ha a saját választókkal vannak vitában -, de láthatólag eléggé beszükkült a mozgástere: egyfelől a putyini nyomás, másfelől az Unió felől érkező nyomás jogállamisági okokból, harmadrészt pedig a saját belföldi használatra szánt propagandájuk nyomása eredményezi azt, hogy ön már nem tud egy épkezláb külpolitikai manővert megtenni. Tehát az, hogy szembemegy a saját szavazóinak a 97 százalékaival, megszavazza szépen sorban a tizedik szankciós csomagot is, több mint szórakoztató. Tehát nyilván nem a magyarok mondták azt, hogy nem kérnek a szankciókból, hanem a Kubatovlistának kb. a fele mondta azt, hogy nem kér a szankciókból, de ön meg kér a szankciókból. Tehát akkor ön a Fidesz-tábor 3 százalékát képviseli, vagy kit képvisel - mert minket, ellenzékieket nem képviseli, és ezek szerint a saját választóikat sem képviseli.

(16.00)

Úgyhogy jó lenne egy kicsit rendet tenni a fejekben, leszállni a putyini lóról, kimondani Ukrajna ügyében, hogy Putyin a bűnös - jó lenne, ha ezt a nevet a szájára venné -, és akkor nem éreznék szekunder szégyent Ukrajna megtámadásának az egyéves évfordulóján.

Úgyhogy, ha tényleg nagyok a veszélyek, és össze kell fogni, és szükségük van az ellenzék segítségére, mi szívesen adunk segítséget egy zöldfordulat megvalósításához, hogy ne a narancsuralmat építse tovább. De ahhoz az kell, hogy kinyissa a fülét, és meghallja, amit mondunk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Kánász-Nagy Máté. Parancsoljon, képviselő úr!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Ház! Hallgattam a felszólalásokat, és végeztem egy szókereső játékot; én kimondottan arra a szóra voltam kíváncsi, ami egyébként a miniszterelnök úr beszédében érdekes módon egyáltalán nem hangzott el, ez az akkumulátor, illetve az akkumulátorgyár volt. Tehát meglehetősen meglepő, hogy egy

liberális párt technooptimista képviselője ejtette ki először azt a szót, hogy akkumulátor, holott korábban olyan büszkék voltak arra, hogy az önök politikájának a középpontjában a kínai akkumulátorok állnak, és hogy mindent megtesznek annak érdekében, hogy az akkumulátorgyárakat idehozzák Magyarországra. Ugye, itt többnyire távol-keleti, most éppen kínai akkumulátorgyártókról, -gyárakról van szó.

Ha egy kicsit jobban belegondolunk, egyébként mégis beszélt miniszterelnök úr az akkumulátorgyárakról, csak egy kicsi fordításra van szükség, hogy megértsük, hogy mégis az akkumulátorgyárakról volt szó, ugyanis miniszterelnök úr beszélt újraiparosításról. Egyébként tényleg zajlik egy újraiparosítási folyamat; ezt sokkal inkább újragyarmatosításnak kellene lefordítani, ugyanis azzal, hogy idevonzzák a kínai akkumulátorgyárakat - óriási mértékben vonzzák ide, óriási számban vonzzák ide, a friss hírek arról szólnak, hogy a kisteleki fideszes polgármester, idézésként mondom, „sunnyban” egy akkumulátorgyárat akar ajándékozni a település szélére. Tehát ez az újraiparosítás egy újragyarmatosítás, akkumulátorgyarmattá akarják tenni ezt az országot.

Beszélt arról is, hogy energiahatékonysági programokat indítanak. Valóban, vannak energiahatékonysági programok, olvastam a múlt héten a Magyar Közlönyben, hogy 115 milliárd forintot szánnak a Szeged-Szolnok villanyvezeték korszerűsítésére, felújítására, ami azt a célt szolgálja, hogy Pakstól Szegeden, Szolnokon át Debrecenbe vigyék az áramot. Tehát ez valóban arról szól, hogy a Paks II. beruházásra is azért van szükség - egyébként orosz hitelből -, hogy árammal ellássák ezeket a kínai akkumulátorgyárakat. Tehát orosz hitelből megépül egy Paks II., ami az itt megtermelt áramot eladja a kínaiaknak, akik külföldre exportálnak akkumulátorokat. Ez biztosan óriási biznisz az oroszoknak, akik ezt a hitelt nyújtják, óriási biznisz a kínaiaknak, akik profitálnak ebből a gyártásból, csak azt nem látjuk, hogy Magyarországnak hogyan lesz ebből bármi haszna.

És hát, beszélt arról is, hogy a vállalkozások tőkehelyzetét javítani kell. Nagyon is javítják a nagytőke helyzetét, a nagyvállalkozások tőkehelyzetét, azt folyamatosan javítják, folyamatosan lehet, ugye, olvasni, hogy újabb száz- és százmilliárd forintos infrastrukturális támogatásokat, közvetlen támogatásokat biztosítanak ezeknek az akkumulátorgyáraknak. És ott van, ugye, az egész Európai Unió belül a rekordalacsony társasági adó szintje. Hát, pontosan azért tették rekordalacsonnyá a társasági adót, hogy ezeket a kínai akkumulátorgyárakat vagy más nagyüzemeket, de jellemzően külföldi nagytőkét ide tudják csábítani, és itt tudják tartani.

Én azt mondom, hogy ez a politika egyértelműen egy újragyarmatosító politika, Magyarországot akkumulátorgyarmattá akarják tenni, hiszen ezek a százmilliárdos kormányzati támogatások érdekes módon nem a kkv-szektor fejlesztésére mennek, nem a közalkalmazottak béremelésére mennek, nem az ápolási díj megemelésére mennek, s a többi, s a többi, hanem

ezek a kínai akkumulátorgyártók támogatására mennek, pontosan, ahogyan egy klasszikus gyarmat viselkedik, amikor a gyarmatosító nagytőkét bevonzza a saját országába.

De menjünk tovább! Azzal is akkumulátorgyarmattá teszik ezt az országot, hogy ezek a nagyüzemek, nagy akkumulátorgyárak rengeteg vizet, energiát és termőföldet használnak. Hogyan van az, hogy az egyik oldalról van egy mellődöngető nemzeti politika, miszerint Magyarország érdekeit meg kell védeni, de amikor Magyarország természeti értékeiről van szó, környezeti értékeiről, természeti kincseiről van szó, akkor ezeket odaadjuk, gyakorlatilag eladjuk a kínai nagytőkének, ők felhasználhatják a vizünket? Egyébként a klímaváltság kellős közepén, amikor aszályos időszak van, amikor Hajdú-Bihar megyében is folyamatosan csökken a víz szintje, akkor hogyan lehet a magyar vízkészletet eladni a kínaiaknak? Akkor, amikor az energiaválság kellős közepén vagyunk, egyre kevesebb az energiánk, és Magyarország teljes energiafelhasználásának 30 százalékát is importból biztosítjuk, hogyan lehet energiát eladni ezeknek a kínai akkumulátorgyártóknak, akik a kínai akkumulátort egyébként a német autókba be fogják építeni, és exportálják Nyugat-Európába? Nem fokozni kellene az energiaeladásokat és -felhasználásokat, hanem pont hogy takarékoskodni és csökkenteni kellene. Na most, egy kínai akkumulátorgyár minden, csak nem takarékos.

És ugyanezt elmondhatjuk a földterületekről. Tehát amikor a magyar mezőgazdaság egyre inkább súlyyed bele egy válságos állapotba, amikor élelmiszerhiány van, amikor az élelmiszerünknek jelentős részét külföldről importáljuk be, akkor hogyan lehet a magyar termőföldre építeni ezeket az akkumulátorgyárakat? És itt most Debrecen környékéről beszélünk. Ez is egy gyarmatosító politika.

Ha munkaerőpiaci szempontból nézem, egy gyarmatnak tipikus jellegzetessége, hogy a gyarmaton élők kevesebbet keresnek, mint a gyarmat mellett élők, akik a centrumországokban élnek. Hát, hogy van az, hogy mondjuk, egy német akkumulátorgyárban, egy német autógyárban, akik összeszerelő tevékenységet végeznek, sokkal többet keresnek, mint a magyar-kínai akkumulátorgyárban összeszerelő tevékenységet végzők? Tehát még ebből a szempontból is lemaradásban vagyunk, ez is a gyarmati sors következménye.

Egyébként azzal, hogy folyamatosan tíz-, száz- és ezermilliárd forintokkal látják el ezeket az akkumulátorgyárakat, ezzel nem marad pénz a közszférában a béremelésre, nem marad pénz szociálpolitikai kiadásokra. Ez is a gyarmati sors tipikus jellegzetessége, hogy a gyarmaton élők szociális ellátásai és bérei jóval alacsonyabbak, mint a centrumországban élők.

És ott van, ugye, a szennyezés, hogy mennyire veszélyes ezeknek az üzemeknek a tevékenysége. Nyilván ön is olvassa a Göddel kapcsolatos folyamatok jelentéseket, hogy a gödi akkumulátorgyárat folyamatosan megbüntetik a hatóságok. Na persze, csupán néhány millió forintba büntetik meg. Rendkívül veszélyes és

kockázatos ez a tevékenység, de pont ez a lényege a gyarmati sorsnak, hogy ide lehet jönni a nagytőkének a gyarmatra, itt ki lehet zsákmányolni a természeti és az emberi erőforrásokat, és el lehet szennyezni a környezetet.

Tehát még egyszer kérem, reagáljon erre: miért teszik akkumulátorgyarmattá Magyarországot? Ez ki nek hogyan éri meg a kínaiakon meg a német nagytőkén túl?

Szeretnék feltenni konkrét kérdést is. Az egyik: a vármegyebérllet és az országbérllet bevezetésével kapcsolatban. Én nem tudom, itt pontosan mi történt, lehet, hogy Lázár miniszter úrnak kicsit hiányos volt az előterjesztése, vagy csak nem fogadta meg Lázár miniszter úr jótanácsát, nem tudom, mi történt kormányon belül, de miért maradt ki a helyi közlekedés, a helyi érdekeltségű közlekedés bekapcsolása ebbe a bérlletrendszerbe, mondjuk, egy BKV-bérletről vagy bármilyen városi bérletről beszélek. Ez ugyanis kimaradt.

Illetve nem tudom, mi történik Lantos Csaba minisztériumában a szélenergia engedélyezésével kapcsolatban, hogy miniszter úr nem küldte még el az előterjesztést, vagy elküldte, de miniszterelnök úr megvétózta. Hol van a szélenergia engedélyezéséről szóló kormányrendelet? Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető-helyettes úr. A következő felszólaló a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az ön szavai és a tettei között bizony gyakran ellentmondás feszül, és engedje meg, hogy azon kérdéskörök kapcsán, amelyekről ön is beszélt, ezekre rávilágítsak.

Egyrészt arról beszélt - helyesen, és ezzel egyetértek magam is -, hogy a katonai konfliktus egyre mélyül Ukrajnában, és ez talán rövid távon a legnagyobb veszély. Ennek elsődleges okai nyilván azok a fegyverszállítások és egyéb segítségek, amelyeket Ukrajna Nyugat-Európából az Egyesült Államok erőteljes nyomására kap. Ugyanakkor önök mégis előterjesztenek a tisztelt Ház elé egy olyan javaslatot, amely Svédország és Finnország NATO-csatlakozását megszavazza. Nem érzi-e úgy, miniszterelnök úr, hogy ez is mélyíti a konfliktust, ez is az eszkaláció újabb lépése, és nem lenne-e jobb, ha Magyarország nemmel szavazna erre a csatlakozási szándéokra? A Mi Hazánk Mozgalom frakciója mindenképpen így fog tenni.

(16.10)

A háborúval a következő években is sajnos valószínűleg együtt kell élnünk, hiszen most már az IMF előrejelzése szerint is 2024-ben az orosz gazdasági növekedés meg fogja előzni például Európa legnagyobb gazdaságának, Németországnak a gazdasági

növekedését, de így lesz a franciával és az olasszal szemben is 2024-ben, sőt egyre több nyugati elemző is rávilágít arra, hogy Oroszország még akár évekig képes lesz finanszírozni ezt a háborút. Tehát a magyar kormányban is mind gazdaságpolitikai, mind más értelemben arra kell berendezkednie, hogy ez a háború akár a következő éveinket is meghatározhatja. *(Orbán Viktor: Hát, ez így van.)*

Az infláció kapcsán és más gazdaságpolitikai következmények kapcsán ön kizárólag a háborút és a szankciókat okolja. Egy kicsit a rossz focióra emlékeztet, miniszterelnök úr, az ön érvelése, aki azt mondja, hogy azért veszítette el a meccset *(Derűtség, közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.)*, mert a fű vagy a páratartalom olyan volt, a körülmények voltak rosszak, és nem ő focizott rosszul, míg ha bármilyen sikerről számol be, miniszterelnök úr, azt a kormány gazdaságpolitikájának tulajdonítja. Úgy gondolom, hogy ez egy farizeus magatartás, az infláció kapcsán különösen, hiszen a háború előtt, a szankciók bevezetése előtt is már az infláció emelkedni kezdett, és más országokhoz képest a magyar infláció különösen az élelmiszerárak tekintetében különösen magas. Így a Mi Hazánk Mozgalom szerint egyébként elsődlegesen a hazai élelmiszeripart kellene támogatni ahhoz, hogy az élelmiszer-inflációt le tudjuk törni, és ez egyébként hosszú távon az önrendelkezésünkhöz is hozzájárulna, azt is erősítené, szemben a kormány akkumulátorgyárak telepítését célba vevő gazdaságpolitikájával, hiszen ez növeli a kitétségenket, a multik pénzszivattyúját erősíti, és amiről ma még egyébként nem esett itt szó, jelentős számú vendégmunkás betelepítését is eredményezi Magyarországra, ami szembemegy azzal a politikával, amit ön a bevándorlás kapcsán, legalábbis szavakban, hirdet.

Azt mondta, miniszterelnök úr, szó szerint idézem: „Az egész ország büszke lehet arra, hogy a családpolitika, a családtámogatások bővülnek Magyarországon.” Ez egész egyszerűen nem igaz, miniszterelnök úr. Egy új családtámogatást vezettek be, hármat megszüntettek, például a nagycsaládosok autóvásárlási támogatását. Tehát a családtámogatások - egyébként az ön 2010 óta tartó kormányzása idején először - szűkülnek Magyarországon. Kevesebb családtámogatási forma van, és ami ennél sokkal súlyosabb, hogy az összes családtámogatás az infláció miatt a reálértékéből veszített idén január 1-jén. Az összes, nem egy vagy kettő, hanem mindegyik. Sőt, a nagycsaládosoknak, tehát a három gyermeket nevelő családoknak 2012-ben bevezetett adókedvezmény ma reálértéken az egyharmadát éri annak, mint amennyit ért akkor. Ez az a bizonyos 99 ezer forint, ennek az értékének most 300 ezer forint körül kellene lennie, ha az ugyanolyan reálértékét meg tudta volna tartani.

De nem az a legnagyobb probléma, miniszterelnök úr, hogy csökkennek a családtámogatások, hanem az eredménytelenség, ami szintén 2011 óta először fordul elő Magyarországon, hogy a teljes termékenységi arányszám csökkent; ez a legnagyobb probléma. Én azt

kérdezném ezzel kapcsolatban, miniszterelnök úr, hogy ön 2018-ban a miniszterelnöki beiktató beszédben célul tűzte ki, hogy 2030-ra Magyarország érje el a 2,1-es termékenységi arányszámot, hogy erről ön lemondott? Lemondott erről a céljáról? Én azt szeretném, hogy ne mondjon le erről, ugyanakkor, ha ezt el szeretnénk érni, ahhoz további családtámogatások szükségesek, azok bővítése szükséges. A nyugdíjasokkal kapcsolatban ön kiemelte, hogy a 13. havi nyugdíjat visszavezették, a családtámogatások során is hasonlóra lenne szükség.

S végezetül szeretnék a gyermekvédelem témájához is hozzászólni, mert lehet, hogy a Momentumot ez nem érdekli, de ez egy valós probléma Magyarországon. Nemcsak a törvényeket kell szigorítani, hanem magának a rendszernek is jobban kellene működnie, ugyanis ennek a konkrét férfinak, aki most, az elmúlt napokban, hetekben a közvélemény figyelmébe került, konkrétan az ő esetét öt évvel ezelőtt jelezte a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom annak az iskolának, ahol ő tanított - ez akkor egy VIII. kerületi iskola volt -, és a KLIK-nek is. Becsatolták az ezzel kapcsolatos dokumentumokat, fényképeket, és semmilyen válasz erre nem érkezett, miniszterelnök úr. Ez felháborító! És nemcsak az oktatásban vannak ilyen problémák, hanem sajnos az LBMTQ-lobbi nyakig beásta magát az oktatás, az ügyészség, a rendőrség, a média és a reklámok világába is. A gyermekvédelmi törvény akkor fog hatékonyabban működni, ha szankciókat is rendelnek mellé, de ezt a jogalkotó elmulasztotta az előző módosításkor is.

Kérem, hogy ezt most ne tegyék meg, mert ha nem lesznek mellette szankciók, akkor minden ugyanúgy fog folyni tovább, ahogyan eddig. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk Mozgalom soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Tisztelettel kérdem képviselőtársaimat, hogy azok a frakciók, amelyek még nem jelezték felszólalásukat, kívánnak-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Most megadom a szót Simicskó István frakcióvezető úrnak, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója nevében köszönjük szépen miniszterelnök úrnak a beszámolóját, a tájékoztatóját. Aktuális és fontos kérdéseket érintett, hiszen a háború és béke kérdése mindenkit jobban izgat ma Európában, mint bármi más, jobban izgat mindenkit az elhibázott brüsszeli szankciók kérdésköre és az energiaválság, mint bármilyen más kérdés, hiszen a béke, a biztonság alapvető érték mindannyiunk számára, boldogulásunk feltétele, záloga.

A magyar kormány és a miniszterelnök úr álláspontja egyértelmű és világos, a béke pártján állunk, és ezt szeretnénk tenni a jövőben is. Mi ebben messze-menőkig támogatjuk a kormányt, hogy álljon ki a béke mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti konzultációról is szólt a miniszterelnök úr. Egy igazi magyar sajátosság, egy igazi hungarikum, amelyet csak itt, Magyarországon, a magyar kormány végez - nagyon helyesen, nagyon bölcsen -, megkérdezi az emberek véleményét fontos nemzeti sorskérdésekben és nemzetközi kérdésekben is, amelyek Magyarországot érintik. Ezeknek a sikere egyértelmű és példaértékű.

Egy ilyen nehéz helyzetben, amikor válságok, veszélyek, fenyegetések korát éljük, háború dúl a szomszédságban - ennek mindenféle káros biztonsági hatásaival -, a magyar kormány felismeri a valóságos bajokat, és mindent megtesz, hogy orvosolja ezeket a problémákat és bajokat: munkahelyek védelme, exportnövekedés, tőkebehozatali rekordok, a költségvetési hiány csökkentése, az adósságállomány csökkentése, a családok támogatása, egyrészt a rezsicsökkentés megvédése a nehéz körülmények között, a 13. havi nyugdíj bevezetése, a megemelt nyugdíjak és 3357 milliárd forintnyi családtámogatás. Óriási rekord ez is, a GDP 4,3 százalékát a kormány a családok támogatására fordítja, ez kiemelkedő jelentőségű, példaértékű egész Európa-szerte.

Örülünk annak, hogy a kereszténydemokrata értékeket a kormány folyamatosan szem előtt tartja, és a nemzet stratégiai céljai között ténylegesen és a számok valóságában is, a költségvetésekben is megmutatja, hiszen például a 25 év alatti fiatalok szja-mentességének bevezetését követően, amely szerintem nagyon komoly siker volt, most a 30 éves kor alatti hölgyek, akik gyermeket, gyermekeket vállalnak, szintén adómentességet élvezhetnek. Nagyon komoly eredmények ezek, hiszen a családok jelentik Magyarország jövőjét, a gyermekeink jelentik ennek a zálogát.

Engedjék meg, hogy a háborúról én is néhány szót szóljak, túl azon, amit az elején elmondtam, hogy a magyar kormány nagyon helyesen és bölcsen a béke pártján áll. Mi is úgy látjuk, hogy nem a harcokcsik, hanem a tárgyalások és a fegyverszünet hozza el a békét. A fegyverek mértéktelen szállítása Ukrajnába elhúzódozó háborút mutat. Ha valaki elgondolkodik azon, hogy ez a háború hogyan érhet véget, az egyértelmű, hogy ha ez a háború eszkalálódik, és ne adja a Jóisten, nukleáris háborúvá fajul és egy NATO-orosz konfliktussá direktben, akkor ennek a háborúnak nem lehet győztese, hiszen Oroszország rendelkezik a legnagyobb nukleáris arzenállal.

(16.20)

Láthatjuk egyébként azt is, hogy fontos hadászati, hadműveleti, katonai szempontokat is és tanulságot is leszárhathatunk ebből a háborúból, hiszen egyértelmű, hogy a modern haditechnika, tehát a drónok, a harci robotok alkalmazása itt van napjainkban. Ez még néhány évvel ezelőtt csak ilyen tudományos-fantasztikus filmekben volt látható és elképzelhető. Ma már itt van. Látjuk mind a két oldalon, hogy a drónok alkalmazása nagyon komoly károkat okoz mind a két ország hadseregében, elsősorban a nehézeszközökben. Az ukrán

részről alkalmazott Bayraktar TB2-es drónok, amelyek négy precíziós rakétával vannak ellátva, egyszerre akár négy harcokcsit tudnak megsemmisíteni, és ár-érték arányban jóval olcsóbbak a drónok, mint mondjuk, egy Leopard 2A4-es harcokcsi.

Az biztos, hogy a Magyar Honvédség fejlesztése nagyon jó ütemben halad. A magam részéről mint volt honvédelmi miniszter örülök annak, hogy lendületet kapott a haderő fejlesztése. Fontos, hogy a hadiipart is fejlesszük, és Magyarországnak valóban fontos képessége a honvédelmi képesség; a katonai képességek erősödése nélkülözhetetlen. Ez jelenthet egyfajta visszatartó erőt, ha bármilyen rosszban gondolkodó esetleg Magyarországot katonai értelemben megakarná támadni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hadviselés kultúrája egyértelműen bizonyítja, hogy három klasszikus hadviselési kultúra létezik. Az egyik az anyagcentrikus, a másik a mozgáscentrikus, a harmadik pedig a gerilla típusú hadviselés. Az orosz hadseregre mindig is az anyagcentrikus hadviselés volt jellemző, hiszen több mint 17 millió négyzetkilométernyi területtel rendelkezik, óriási energiákkal, és ha nem is a végtelenségig, de nagyon hosszú ideig képes háborúzni, nagyon hosszú ideig képes ellátni a haderejét megfelelő eszközökkel és fegyverarzenállal. A történelmi példák is ezt mutatják.

A mozgáscentrikus hadviselésnek a klasszikus megjelenítése, mondjuk, a német-porosz hadviselés, hiszen nem rendelkeznek olyan anyagi tartalékokkal. De az biztos, hogy gyors manőverekkel - lásd a Blitzkrieg, meg a háborús tapasztalatok is ezt mutatják -, manőverező képességgel sikeresek tudtak lenni számos háborúban ideig-óráig. De az elhúzódozó háborúk mindig a nagyoknak kedveznek, azoknak, akik hatalmas területtel rendelkeznek, és óriási lélekszámmal, emberi erőforrásokkal, gazdasági erővel. Az Egyesült Államok hadserege is egyébként mindig is az anyagcentrikus hadviselésben volt erős.

A gerilla típusú hadviselés meg egyértelműen a kis országok hadviselése, a rajtaütés, a hirtelen, hogy mondjam, kurucos rohamok és lecsapások hadviselési kultúrája.

Tehát ez azt mutatja, hogy ez a háború elhúzódozik, több mint egy éve tart. Oroszországot a szankciók, a brüsszeli elhibázott szankciók nem rogyasztották térdre, és jól látható, hogy ha Oroszországon múlik, akkor ez a háború nem ér véget olyan gyorsan, ahogyan ezt eltervezték, viszont bírják, még ha a nyugati országok többsége támogatja is az ukrán hadsereget, hosszú ideig.

Ugye, tudjuk azt, hogy a negyedik generációs hadviselés időszakában is élünk. Ebben fontos a lélektani elem, hiszen a társadalmak befolyásolása főleg egy többpárti demokráciában óriási jelentőséggel bír, hogy a háborúnak a megítélése milyen lesz, és meddig bírják az adott kormányok mindezt fenntartani. Tehát a lélektani hatás kulcsfontosságú.

Én azt hiszem, hogy mi, kereszténydemokraták, túl azon, hogy megerősítjük a kormányt a béke iránti

elkötelezettségében, amit mi még ehhez hozzátehetünk, az nem más, mint Pál apostolnak az efezusiakhoz írt levele, amelyben azt kívánja, hogy a Jóisten teljes fegyverzetét öltjük magunkra, hiszen a hitnek a megerősítése is fontos, egy erős hadsereg is a hitéből, a szellemiségéből tud táplálkozni. Ez a hat fegyver nem más, mint az igazságosság öve, a hit pajzsa, a megigazulás páncélja, az üdvösség sisakja, a lélek kardja és a békesség képessége.

Én azt kívánom a kormánynak is és mindenkinek, hogy a békesség képessége legyen meg és az a salomoni bölcsesség, amely kell a békéhez. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Gyurcsány Ferenc frakcióvezető úr. Parancsoljon! *(Moraj a kormánypárti padsorokból. - Zaj. - Az elnök csenget.)*

GYURCSÁNY FERENC (DK): A zagyvaság akkor is zagyvaság marad, ha azt márvánnyá akarja nemesíteni a nagyravagyás *(Taps és moraj a kormánypárti padsorokból.)*, ha az ürességet nem tölti meg tartalommal a hatalom. *(Szászfalvi László: Cicerói magaslato!)* Béke kell, persze, hogy béke kell! *(Zaj. - Az elnök csenget.)* A kérdés az, hogy a gyilkos békéje vagy az áldozat békéje.

Önök valójában a gyilkos békéjét támogatják. Amit elvettek, azt elvitték, akiket megölték, az nem fontos - mondják önök. Maguk valójában azt akarják, hogy Ukrajna adja meg magát. Rongy gondolat, rongy magatartás! Maguk valójában trianoni békét támogatnak Ukrajna rovására. Szemforgató alakok maguk! Mi is békét akarunk *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szemkilövető!)*, a rend, a törvényesség, a becsület, a tisztesség, az áldozat békéjét; egész egyszerűen szólva, hogy Oroszország menjen haza.

Mondott valami hasonlót egy magyar fiatalember 1989-ben. Mi most is ezt mondjuk: Oroszország menjen haza, semmi keresnivalója Ukrajnában vagy bárhol máshol. A mi 1989-es szónokunk, ha akkor és azóta nem silány kurzusember volt, vagy az ma is, akkor tartozik egy mondattal: a haza nem eladó, Magyarország nem eladó, Ukrajna nem eladó.

Nyomasztó a kérdés: miért csinálja ezt a magyar kormányfő? Miért fordul mindennel és mindenkivel szembe, és áll a gyilkos orosz elnök pártjára? Ráadásul mindeközben mi vesszük Európában legdrágábban a gázt Oroszországtól. Mi van itt? Mindeközben lényegében bármilyenfajta előkészítés nélkül megvesszünk egy új orosz atomerőművet. Mi van itt? Ráadásul befogadunk egy orosz kőmbankot, és mostanra az Európai Unióból mi vagyunk az egyetlen tulajdonosai. Mi van itt? Hogyan történhet mindez? Lehetséges, hogy a magyar kormányfő Oroszország ügynöke? Mi más magyarázná, hogy fontosabb neki Oroszország, mint a saját hazája? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Óó! Jaj!)* Ha a kormányfő nem önálló, akkor a

haza sem az. Ha a haza nem önálló, akkor nincs uralma saját sorsa fölött, akkor szolgálország és szolgalmemzet lesz. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Az te vagy, Feri!)* Az lesz, ha önök maradnak. Az ilyen kormánynak és az ilyen kormányfőnek buknia kell. Teszünk érte! *(Derültség és közbeszólások a kormánypárti padsorokban: Buktál is! Elég nagyot! - Szászfalvi László: Majd jön az árnyékkormány! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Mi a Demokratikus Koalícióban, Dobrev Klára árnyékkormányában más hazáról álmodunk *(Derültség és taps a kormánypárti padsorokban.)* és más hazáért teszünk. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Távol áll tőlünk a hazafias melldöngetés. Távol áll tőlünk a harcos ellenfélkeresés. Hazánk és polgárai állnak hozzánk közel, és értjük, hogy az a dolga egy kormánynak, hogy vigyázzon a hazára és vigyázzon az emberekre.

Ahogy hallottuk, a kormányfőnek valójában nincs érdemi mondanivalója az egyre szorítóbb élet fájdalomra, az oktatás világának jogos keserűségére, a lázadásra, az összedőlő egészségügyre, Magyarország külső és belső elmagányosodására. Önöknek menniük kell, és jönni kell egy új, hazafias európai kormánynak, a remény, a tisztesség és a partnerség kormánynak. *(Moraj és taps a kormánypárti padsorokból. - Kocsis Máté: Akkor sosem akartok kormányozni!)* Mi nem az önök ellenzéke vagyunk. Mi az önök ellenfelei vagyunk, mert hazafiak vagyunk, és a hazafiak szemben állnak önökkel, és velünk tartanak. Aki hazafi, az velünk van. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Kocsis Máté frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A legfontosabb talán az, amiért ma idejöttünk, mégiscsak van egy helyzet körülöttünk, amelyhez viszonyulnunk kell. Köszönöm miniszterelnök úr felszólalásának azon részét, amelyben támogatásáról biztosítja a két kormánypárti frakciót.

(16.30)

Hiszen egy olyan békepárti nyilatkozatot terveztünk az Országgyűlés elé terjeszteni, amelyet, azt gondolom, fontos lenne, hogy minél szélesebb körben támogatásnak. Egy éve zajlik a háború Oroszország és Ukrajna között, és nincs jele annak, hogy ez rövid időn belül véget érne, a következmények viszont már most is drámaiak: több százezer ember, és az elmúlt évek egyik legnagyobb humanitárius válsága. Mindeközben Európa a háborúba sodródás napjait éli, és az Európai Parlament további fegyverszállításokat követel.

Az sem titok ebben az épületben, hogy mind Magyarország, mind a magyar kormány, mind a magyar

kormánypártok és a magyar parlament is nyomás alatt van. Ez a nyomás politikai típusú nyomás, ezért azt javasoljuk, hogy politikai típusú választ adjunk rá. Ezért kell, hogy a parlament határozatban rögzítse a világos álláspontját arról, hogy mit gondol.

Az is szomorú, hogy a tagállamok egy része már elkötelezte magát a fegyverszállítások mellett, és sajnos ezek a lépések látótávolságon belülre hoztak egy esetleges világháborút. És azt könnyen beláthatjuk, hogy ennek az elkerülése mindannyiunk közös érdeke.

Az is szomorú, hogy a tőlünk nyugatra lévő nagy erejű hatalmak - és ne becsljük alá az érdekérvényesítő képességét sem az Egyesült Államoknak, sem az Európai Uniónak - nem azon dolgoznak, hogy a felek között béke köttessen, hanem azon dolgoznak, hogy a felek között több lőszer fogyjon. És a több lőszer végén végül is emberéletek, árvák és özvegyek vannak, és azt gondolom, hogy az egyetlen helyes magatartás a béke mielőbbi kikényszerítése. Ennek szellemében kívánunk - a kormány eddigi politikáját is támogató - egy határozati javaslatot terjeszteni az Országgyűlés elé, és arra kérem önöket, hogy legalább jó szándékkal álljanak hozzá.

És itt szeretném megjegyezni, hogy miniszterelnök úr ez irányú felszólalását kicsit optimistának vagy ambiciózusnak tartottam, mert azt kérni, hogy a baloldali ellenzékünk fogjon össze a bajban velünk; ezt, miniszterelnök úr, többször megpróbáltuk. Először a migránsválság kapcsán próbáltunk nemzeti oldalra sodródó baloddallal találkozni, de nem sikerült. Aztán a Covid alatt próbáltunk meg egy olyan baloldalt találni, miniszterelnök úr, amelyik összefog a bajban a kormányzó pártokkal, és nem találtunk ilyet (*Kunhalmi Ágnes: Megszavaztuk a nyilatkozatot!*); és a háború kapcsán is azt reméltük, hogy lesz egy olyan baloldalunk, amely a nemzeti érdekeket képviseli.

Az az igazság - címezhetném ismét miniszterelnök úrnak a mondandómat, de talán szélesebb körben is érdekes lehet -, az az igazság, hogy a mi baloldalunknak mindig más országa a szép, nekünk meg a sajátunk, mindig más országa a jó, mindig más országa a bezzegország, mindig más társadalom a jobb a mienknél, mi meg a sajátunkat szeretjük. Önök a másokét szeretik, mi pedig a saját hazánkat szeretjük. (*Arató Gergely: Mint Széchenyi István!*) Az a helyzet, hogy ez az az ellentét, amely kibékíthetlenné teszi a mi mindennapjainkat, és ez az, amiből nehéz úgynevezett összefogást vagy közös politikai akaratot képezni.

Azt is szeretném hozzátenni, hogy a sok felszólalásból itt érdemes lenne talán mindegyikre reagálni, de (*Sóhajtvá:*) mégiscsak Gyurcsány Ferenc úr, a Demokratikus Koalíció elnöke mondta egyrészt a legközelebbi, legutolsó felszólalást, másrészt a legdrámaibbat. Ugye, ön beszél, ha jól értettem, szemforgatásról. Drága Uram! (*Közbeszólás a DK padsoraiból: Képviselő Úr!*) Az a helyzet, hogy 2008-ban Oroszország katonai agressziót hajtott végre Grúziával szemben. Ön volt a magyar miniszterelnök. A 2008-as katonai agresszió után lapított, mint az a bizonyos a fűben. Sőt, olyannyira, hogy még ki is utazott - még ki is

utazott! - öngyűlöletével (*Tordai Bence közbeszól.*) magánlátogatásra Moszkvába egy katonai agresszorhoz, ebédre egy ukrán étteremben. (*Zaj. - Tordai Bence: Egymást butítjátok!*)

Sőt, drága exminiszterelnök úr, jelenlegi frakcióvezető úr - és ha rajtunk múlik, az is marad -, azt szeretném önnek mondani, hogy az, hogy a „tisztesség” és a „becsület” szavakat papírból olvasta föl, először nem volt világos most a felszólalásánál. De azok után, hogy megteszi mindezt, legalább annyi tartása, önbecsülése legyen, hogy kérje meg valamelyik képviselőtársát, hogy mondja el az ilyen típusú felszólalásokat! Mindent megszoktunk már öntől, arcbőrvastagságtól, mindentől függetlenül, de arra azért nem számítottam, hogy pont ön, aki egy orosz katonai agresszió idején miniszterelnök volt, és utána még ment pucsolni Moszkvába (*Zaj az ellenzéki padsorokban.*), mindenképpen egyébként a Magyar Olajipari Vállalatot ki játszotta az oroszok kezére, legalább hallgasson! (*Moraj és közbeszólások a kormánypárti padsorokban: Így van! Szégyen!*) Nekünk ne beszéljen szemforgatásról, ne beszéljen becstelenségről!

Az pedig, hogy a politikai szövetségesei politikai Stockholm-szindrómások, hogy előbb-utóbb (*Derűtség a Fidesz padsoraiban.*) beleszeretnek a fogvartójukba, és átlépnek sorra, ahhoz gratulálok önnek! Ahhoz gratulálok! Szépen bővül a DK! Mindenki meg fogja ott találni a helyét! Megunta a tagozati rendszert, uraim! Vegyék észre! (*Derűtség a Fidesz padsoraiban.*) Lépnek be sorban. A szocialistáknak sincs már sok dolguk; szerettem volna önökre valamit reagálni, de egyszerűen nem jut már eszembe semmi. (*Derűtség a Fidesz padsoraiban. - Kálmán Olga: Máté, ez nagyon gyenge!*) Az az egy dolguk van, hogy írják alá az átlépési nyilatkozatokat. Menjenek oda, ahova valók!

Az pedig, hogy önök olyan politikai szövetséget hoznak létre a bukott miniszterelnökkel, amelyik velejéig romlott politikát képvisel, lelkük rajta, de ne csodálkozzanak, ha a magyar nép újra és újra el fogja önöket küldeni a fenébe a választásokon! (*Kálmán Olga: Ez nagyon gyenge.*)

A Momentum képviselőinek azonban szeretnék egyvalamit megjegyezni. Azt nem tudjuk, hogy fogják-e érteni, de azért szeretném megjegyezni. (*Derűtség a Fidesz padsoraiban.*) És nem pusztán viccnek számom. Nem tudom, hogy érdemes-e olyanokkal akkumulátorügyben vitatkozni, akik az elektromos rollert a kádban fürdetik, mint egy kisbabát. (*Derűtség a Fidesz padsoraiban.*) Nem tudom, hogy érdemes-e. Azt fogják föl, hogy ez egy komoly szakmai kérdés! A magyar kormánynak, így a magyar parlamentnek is komoly elvárásai kell hogy legyenek az ügyben. (*Tordai Bence: Kellenének!*) Világos szabályokat kell betartani, amelyek Németországban és az Európai Unióban is betartásra kerülnek. Ehhez - ne haragudjanak meg -, ehhez a vitához önök kevesek lesznek.

Amit még szeretnék mondani Tordai úr nagyhangú felszólalására: hány dollár egy ilyen felszólalás, képviselő úr? (*Nagy taps és derűtség a Fidesz*

padsoraiban.) Önnek nem az antifaügyben kellett volna valamit mondani? Erőszakos, baloldali zavar-keltők vernek Budapest utcáin magyar állampolgárokat. Ez az önök holdudvarához tartozik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét.)* Zárásként, elnök úr, bocsánat, egy félmondatot engedjen meg!

Miniszterelnök úr, én értem az összefogás szán-dékát. Egyben biztos lehet: ez a politikai oldal mindig a magyar érdekeket fogja képviselni *(Arató Gergely: Meglátjuk! - Felzúdulás az ellenzék padsoraiban.)*, az a politikai oldal pedig valami mást. Köszönöm szé-pen. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Vi-szonválaszra megadom a szót Orbán Viktor miniszterel-nök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr, oné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szé-pen, elnök úr. A bőség zavarával küzdök most is. Ta-lán vegyük előre a legfontosabbat, hiszen majdnem mindegyik frakcióvezető úr beszélt Ukrajnáról.

Régóta gondolkodom azon, hogy miért nem tu-dunk mi egy malomban örölni ebben az ukránügyben, holott annyira evidens a mi számunkra, hogy itt mi Magyarország érdeke, és miért kell odaállni. Ezért most könnyű zsákmány lenne, de inkább elengedem a Jobbik frakcióvezetőjének gondolataira fölírt vála-szomat. De azért mégiscsak nem az önök pártelnöke ment el a donyecki népszavazás idején? Rémlik va-lami? Volt ott egy népszavazás, Donyeckben. *(Közbe-szólások.)* Donbasz, Donbasz. Mindenki óvatos volt, távol tartotta magát, gondolt, amit gondolt. Egyetlen ember volt, egyetlen komoly, nemzetközileg jegyzett politikus volt, aki elment oda. Nem az az ember, aki az önök elnöke most? Ezek után tényleg meg akar bennünket támadni az ukrán-orsz háború ügyében? Biztos, hogy ez helyénvaló? Szerencsés dolog?

De beszéljünk komolyan a kérdésről! És most, hogy ma hallhattam önöket élőben, azt hiszem, hogy világossá vált előttem, hogy miért nem örlünk egy ma-lomban, és attól tartok, hogy azt is megérthettük, hogy miért nem fogunk. Önök úgy beszélnek Ukraj-náról, hogy a helyébe képzelik magukat.

(16.40)

Önök úgy beszélnek Ukrajnáról, párhuzamot ál-lítva Magyarországgal, mintha Magyarországról beszél-nének. '89, oroszok kivonulása, egy lapon említették a mostani háborúval, de hát azok mi voltunk, magyarok, azok nem mi vagyunk. Nem az a probléma, hogy önök nem tesznek különbséget az országok között? Nem arról van szó, hogy önök egy szintre emelik Ukrajnát Magyar-országgal? Szerintem ez a probléma. Nem gondolko-dhatnak úgy Ukrajnáról, mint Magyarországról, mert az Ukrajna, ez meg Magyarország. Nem gondolkozhatunk úgy az ukránokról, mint a magyarokról. *(Gyurcsány Fe-renc távozik. - Taps a kormánypártok soraiban.)* Na-gyon helyes! Mert ez a dolog lényege.

Tiszteljük az ukránokat, segítjük az ukránokat, mindent megadunk, amit megadhatunk nekik; egy dolgot nem tehetünk meg, hogy magunk fölé helyezzük őket. Ukrajna érdekei soha nem előzhetik meg Ma-gyarország érdekét, és sohasem előzhetik meg a ma-gyar emberek érdekét. *(Arató Gergely: Csak Oroszor-szág érdekei.)* Nem fogjuk tönkretenni magunkat sen-kinek az érdekében. *(Taps a kormánypártok padsora-iból.)* Értem az összes morális megfontolást, mindent értek, ezek fontosak, foglalkozni kell vele, ezt a Rubi-cont ne lépjük át, sohase helyezzük magunk fölé és ma-gunk elé! Magyarország az első. Ez a nemzetközi poli-tikában az egyetlen helyes megközelítés. Aki nem ezen az alapon áll, nem nemzeti alapon áll, aki nem ezen az alapon áll, az internacionalista alapon áll. Akkor elkö-veti azt a hibát, amit most, ha jól látom, nem rossz szándékú baloldali emberektől hallok, akik úgy beszél-nek Ukrajnáról meg az Ukrajnához kapcsolódó érde-kekről, mintha azok mi lennénk. Sajnáljuk őket, szoli-dárisak vagyunk, együtt érzünk velük, ameddig lehet, el is megyünk és segítjük őket, de csak addig, mert on-nan már egy másik világ kezdődik.

Tehát arra kérem önöket, hogy amikor az ukrán-orsz háborúról beszélünk, akkor próbáljuk magyar szemüvegen és magyar nemzeti érdek szempontjából *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Kárpátalja!)* meg-közelíteni ezt a dolgot, aminek része Kárpátalja is, de most nem erről akarok beszélni, bár az nagyon fontos kérdés. Hanem azért egy másik megközelítést válasz-tok, mert nem teljesen reménytelen, hogy találunk néhány elemet azért, frakcióvezető úr, amiben még akár egyet is érthetünk. Mert ha jól értem, azért van két dolog, amiben a baloldal és Magyarország nemzeti oldala között egyetértés van. Az egyik, ha jól értem, az, hogy nem akarunk orosz fenyegetés árnyékában élni. Tehát egy olyan európai biztonsági rendet aka-runk, amelyben Oroszország nem jelent fenyegetést Magyarországra, ha jól értem, ebben egyetértünk.

Ha jól értem, abban is egyetértünk, hogy nem akarunk közös orosz-magyar határt. Tehát abban is egyetértünk, hogy kell lennie valaminek, ezt hívjuk egy szuverén Ukrajnának Oroszország és Magyaror-szág között, amely elég széles és kellően mély ahhoz, hogy biztonságot jelentsen Magyarország számára. Ha ebben a két dologban egyetértünk, akkor már fon-tos dolgokban értettünk egyet. Hogy hogy jutunk el ehhez a célhoz? Önök szerint háborúval, szerintünk tűzszünettel. Önök szerint egy legyőzött Oroszországgal, szerintünk egy európai biztonsági rendszerrel. Erről még mind lehet beszélni értelmesen, ha az első két tételben kialakul egy nemzeti egyetértés Magyar-országon: Oroszország ne fenyegetse Magyarország biztonságát, és legyen mindig Oroszország és Magyar-ország között egy kellően mély és széles terület, amely biztonságot ad Magyarország számára. Ha ebben egyetértünk, a többiben talán már egyszerűbb lesz.

Ezért a frakcióvezető úrnak még mindig, a Jobbik-ról beszélek, arra a kérdésére, hogy a békéhez vezető út micsoda, az úgy hangzik, hogy tűzszünet. Az első lépés a tűzszünet. Aki azt gondolja, hogy úgy lehet eljutni a

békéhez, hogy már jó előre mindenkinek az érdekét magában foglaló békejavaslat lesz az asztalon, és ha ilyen lesz, akkor abbamarad a háború, akkor az téved. Ez nem a dolgok természete, a dolgok természete az, hogy tűzszünet van. Ezt akarjuk mi: legyen tűzszünet! Amíg tűzszünet van, addig meg lehet kezdeni a béketárgyalásokat, ha szerencsénk van, a béketárgyalások megoldást hoznak, ha nincs szerencsénk, újra kiújulnak a harcok. De a lényeg, az első lépés, és ez a válaszom az ön fölvetésére: a békéhez az út a tűzszüneten keresztül vezet.

Többen beszéltek az infláció kérdéséről, a frakcióvezető úr pedig azt is mondta, hogy a kormány döntései nem segítik a kis- és középvállalkozásokat. Ön téved, én próbáltam ezeket az intézkedéseket ismertetni itt, úgy látom, nem jártam sikerrel, ezért most elmondom önnek, hogy a tíz gazdasági intézkedésből hat közvetlenül a kis- és középvállalkozókat segíti. 220 milliárd forintnyi összeget adunk az energaintenzív kis- és középvállalkozások támogatására. A Széchenyi-kártya-programban 290 milliárd forintot adunk kisvállalkozásoknak kedvezményes hitelprogramra, 5 százalékon kapnak hitelt, miközben a jegybanki alapkamat valahol a 13 és a 18 százalék magasságában van. A kamatstopot kiterjesztettük a kis- és középvállalatokra, ez 60 ezer vállalkozást érint - ezek tönkrementek volna enélkül -, és ez 2000 milliárd forintnyi hitel visszafizetését könnyíti meg. Az agráriumban hiteltörlesztési moratórium van, 7500 agrárvállalkozásnak 285 milliárd forintnyi hitelét függesztettük föl 16 hónapra. A turisztikai vállalkozások világában lévő kis- és középvállalkozásoknak a fejlesztési hozzájárulás fizetését felfüggesztettük, és a munkába járás támogatása legalább annyira érinti a kis- és középvállalkozásokat, mint a nagyokat. Tehát miután ezeket elmondtam, ön feláll és azt mondja, hogy a kormány semmit nem tesz a kis- és középvállalkozások érdekében, sajnos komolytalanná teszi a beszélgetésünket. Úgy érzem, hogy ezért nem bennünket terhel felelősség.

Ön megintett bennünket, és arra sarkallt, hogy legyünk európaiabbak, és a tárgyalásokon viselkedjünk jobban. Ezt értem is, de nem az önök pártja volt az a párt, amelyik EU-s zászlót szokott égetni, amikor összejön egy könnyű kis szeánszra? (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Csak azt gondolom, de mégis, uraim! Uraim, tisztelt Jobbik! Uraim! Tisztelt Jobbik, de hát mégis, mégis önök szerint a politikai vitának az egy helyes és eredményes rendje, amikor az a párt, amelyik EU-s zászlót szokott égetni, megfeddi a kormányt, hogy nem tárgyal eléggé elkötelezett európai módon? Biztos? (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Mossátok a kezeteket!*)

Tóth Bertalan képviselőtársam is elégedetlen a kormánnyal. Egyetlen mondat erejéig azért hadd válaszoljak! Azt mondta az elnök úr, hogy iránytű nélkül sodródunk. Hát, csak annyit tudok mondani: bezzeg az MSZP! (*Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.* - *Az elnök csenget.*)

A Momentum elnökének meghallgathattuk az okfejtését az infláció összefüggéseiről. Szóval, így jár

az ember, ha a válaszbeszédet előre megírja. És akkor sajnos a mondandó nincs összhangban azzal, amit az első fölszóval, jómagam elmondtam. Megismétlem ezért: tehát az inflációt az év végére egy számjegyre fogjuk csökkenteni. Magyarországon pedig azért magasabb az infláció, mert Magyarország egy magas iparosítási ütemmel rendelkező ország, rengeteg iparfejlesztést hajtottunk végre, a beruházási versenyben az első háromban vagyunk az Európai Unióban, fogunk is még ilyen beruházásokat tenni. Ez mind energiaigényt támaszt, miközben nincs saját energiánk. És amikor az energiaárak a világban felmennek, akkor azokban az országokban, ahol nagyok az ipari fejlesztések, nagyok az ipari kapacitások, és nincs saját energiája, hanem importból kell behoznia, ott van mindig a legmagasabb infláció, ezen nincs mit meglepődni. Ez a magyar ipar szerkezetéből és a magunk által választott gazdaságpolitikai irányból szükségszerűen következik. (*Tordai Bence közbeszól.*)

Az a kérdés, hogy mit lehet tenni annak érdekében, hogy az inflációt, a stratégiai célokat nem feladva, mégis csökkentjük. Erre terjesztettem elő hozzászólásomban egy húsz pontból álló gazdaságpolitikai csomagot, és higgyék el, ez meg fogja hozni az eredményét. Most beszélhetünk arról, hogy mi lesz majd a következő hónapokban, de majd eljutunk az év végéig, és akkor nézzük meg, hogy a 2023-as év végén úgy lesz-e, ahogyan mi a döntéseink eredményeképpen azt reméljük, és egy számjegyű lesz az infláció, vagy úgy, ahogy önök mondják, és a magyar inflációt nem sikerül csökkentenünk. Ha megengedik, nem szurkolnánk önöknek.

Tordai Bence képviselőtársam hozzászólására azért kell röviden kitérnem, mert ott, nem állítom, hogy rosszindulatból (*Gyopáros Alpár: De, rosszindulatból...*), de ténybeli tévedések vannak, és nem lenne helyes, ha ezek rögzülnének.

(16.50)

Először is a recesszió ügye. Magyarországon a gazdasági növekedés 2022-ben 4,6 százalékos volt. 4,6 százalékos növekedést nem recesszióknak hívnak, hanem növekedésnek. Különösképpen igaz ez akkor, ha ezzel egy időben 2022-ben az Európai Unióban a gazdasági növekedés 3,6 százalék volt - ott 3,6, nálunk 4,6. Ezek után recesszióban van a magyar gazdaság? Azt, hogy a negyedéves bontásokban ilyen technikai számokat lehet találni, én megértem, de a magyar kormánynak az a célja, hogy a 2023-as évben is - ami nehezebb lesz ebből a szempontból, mint a 2022-es volt, és veszélyesebb is - legyen Magyarországon gazdasági növekedés. Az a gazdaságpolitika, amit mi folytatunk, az a költségvetés, amit ide beterveztünk és amely kijelöli a munkánk irányát, a mi elgondolásunk szerint azt fogja eredményezni, hogy 2023-ban 1 százalék fölötti, reményeink szerint legalább 1,5 százalékos növekedés lesz, és ha növekedés van, nincs recesszió, tisztelt képviselőtársam.

Mi a zöldenergia? Ma az általánosan elfogadott európai megközelítés a következő: elsőbbséget élveznek a zöld megújuló energiaforrások. De az Unió azt is elfogadta, hogy ebből sajnos nem lesz annyi, amennyi elegendő lenne, ezért a korábbi tiltó, kizáró, negatív megítélés alól fölmentette a nukleáris energiát és semlegesnek minősítette; se nem pozitív, se nem negatív, tehát a zöldpolitikával nem áll ellentétben. Majd azt mondta az Unió, hogy miután nem tudjuk nélkülözni a szénhidrogén-erőforrásokat, ezért átmenetileg el tudja fogadni, nem tiltja meg és nem bünteti, ha szénhidrogénre alapuló energiakapacitásokat építenek ki a tagállamok. Horribile dictu - csak ez bennünket nem érint - azt is kimondta, hogy már a feketeszen is elfogadható átmenetileg.

Most azt az összefüggést is szeretném itt önöknek ismét aláhúzni, hogy amikor majd minden energia vagy az energia nagy része zöld lesz, akkor nem tudjuk kikapcsolni, még akkor sem tudjuk kikapcsolni teljesen a fosszilis energiaforrásokat, mert az időjárástól függő energiaforrások bizonytalanságot visznek a rendszerbe. S egész addig, amíg az energiát nem telepátival szállítják, hanem zsinóron, ott a feszültségnek állandónak kell lenni, még akkor is, ha egyébként a szél nem fúj és nem süt a nap, és azt a feszültséget fönnt kell tartani. Tehát mindig kell olyan tartalékkapacitásnak lenni a zöldenergia mögött, amely kedvezőtlen időjárás esetére előállítja azt az energiát, amit a zsinórokon szállítani lehet. Ezért a zöldenergia bizonyos megközelítésben a legdrágább energia, mert ahol kiépítünk egy egységnyi zöldenergiát, a tartós feszültség érdekében mellé kell építeni egy legalább akkora tartalékot. Azokat létre kell hozni. Tehát ez a zöldügy egy kicsit bonyolultabb annál, amint ahogy Tordai képviselőtársamat hallgatva az ember gondolná.

Kanász-Nagy Máté képviselőtársammal egy hosszabb beszélgetés lenne szükséges, mert amit ön mondott, az, azt hiszem, hogy nettó külföldberuházás-ellenesség. Énszerintem ez egy komoly téma, és Magyarország számára különösen fontos, hiszen a kommunizmus miatt itt egy tőkehiányos gazdasággal indultunk meg 1990-ben. Az komoly kérdés, hogy hogyan lehet egy teljesen tőkeellenes gazdaságból eljutni a versenyképesség elfogadható szintjére és a jólét azon szintjére, amely már tőkésalapon működő világgazdasági versenyben hozható csak létre. Az egy komoly kérdés, hogy hogy kell ide eljutni. S a mi válaszuk - mert mi szembesülünk ezzel a kérdéssel tízegynéhány éve - az, hogy szükség van a saját nemzeti tőke megerősítésére, és szükség van a külföldi tőkeberuházásokra. Külföldi beruházások nélkül nem tudjuk fölemelni, technikailag meg végképp nem tudjuk fölemelni a magyar életszínvonalat és a magyar gazdaság teljesítményét oda, ahova mindannyian szeretnénk. Ha lenne 40-50-70 vagy 80 millió emberünk, mint a németeknek, akkor lehetne másodlagosnak tekinteni a külföldi tőkeberuházásokat meg még az exportot is. De ha ez nem így van, hanem van egy 10 milliós ország tőkehiánnyal, akkor hogy lesz ebből a világ legjobb gazdaságai közé tartozó magyar gazdaság?

Csak úgy lesz, ha jól illesztjük össze a saját tőkeerőnket a külföldi beruházásokkal. Ezért az a kérdés, hogy hova tereljük a külföldi beruházást, milyen iparágakba tereljük, és földrajzilag az ország melyik részére.

Tehát az a megközelítés, amely minden ilyen eleve negatívnak tekint és minden külföldi beruházásról úgy beszél, mint amire nincs szüksége Magyarországnak, az szerintem nem a magyar realitásokból indul ki, és ezen az alapon nagyon nehéz komolyan beszélni. Hát, képzelje el csak egy pillanatra - most odanézek és ott látok egy győri képviselőt - külföldi beruházás nélkül Győrt. Gratulálok! Vagy képzelje el Kecskemétet! Most a Bács-Kiskun megyei képviselőkre nézek. Képzelje el Bács-Kiskun megyét külföldi beruházás nélkül! Vagy esetleg beszéljen az esztergomiakkal. A Suzuki nélkül hogy nézne ott ki az élet? És így tovább, és így tovább, és így tovább. Biztos, hogy komolyan lehet venni, amit ön mond? Kétségeim vannak.

De nem akartam azt mondani, hogy erről a kérdésről - habár jól láthatóan nem értünk egyet - ne lehetne értelmesen is beszélni. Talán kellene is.

Halkan teszem hozzá, mert most nehéz időket élünk, és ilyenkor nem a hivalkodás a helyes magatartás, de szinte alig beszélünk arról a tényről, hogy a nemzetközi versenyképesség-kutató intézetek szerint Magyarország egy adott gazdasági rendszer komplexitásának, tehát összetettségének tekintetében a világ tíz legjobb országa között van. Mert fenyegetne bennünket az a külföldberuházás-politikai veszély, hogy csak egy vagy két iparágra utazunk, és teljesen elbillen a magyar gazdaság belső egyensúlya. Domináns iparágak most is vannak, de a többi nem tűnik el, nem számolódik föl. Tehát a gazdaság komplexitását tekintve a világ tíz első országa között vagyunk. Ezért van külön innovációért felelős miniszter, azért kell foglalkozni az egyetemek fejlesztésével, hogy az a komplexitás, ami a világgazdaság viharveréseivel szemben biztonságot ad a magyar gazdaságnak, meg tudjon maradni.

Végezetül: Mi Hazánk. Több fontos kérdés is előkerült itt. Itt van rögtön a NATO-csatlakozás kérdése. Ha jól értem, a Mi Hazánknak az a terve, hogy ezt nem támogatja. Kérem, hogy fontolják ezt meg. Sőt, azt is kérem, hogy vizsgálják fölül az álláspontjukat. Két érve van erre. Az első: most úgy van, és szerintem ez még több évtizedig így is marad, hogy a NATO nélkül Magyarország katonai biztonsága nem garantálható. Nem váltja ki a NATO a saját önvédelem-képességet, mert akinek nincs saját önvédelem-képessége, azt a NATO sem fogja megvédeni. Mert egy háborúban olyan segítséget, amelyen a mi katonáink nem kockáztatják az életüket, más országok katonái meg igen, nem fogunk kapni. Ezért tévedés Ukrajnát egy szintre emelni Magyarországgal. Mindenki elsősorban a saját katonáival törődik. Tehát ha van képességünk és van akaratum, hogy meg tudjuk védeni magunkat, akkor a NATO is velünk lesz, és akkor a biztonságunk is garantálható. Tehát szerintem a NATO nemzetstratégiai kérdés Magyarország számára. Higggye el, hogy a NATO-csúcsokon kevés kritikusabb füllel üldögélő ember van, mint én vagyok, és nem állítom, hogy mindentől lelkes

vagyok, ami ott történik, amit ott mondanak, sőt a döntések egy részét is aggályosnak tartom, de ez ne vigyen el bennünket addig a határig, illetve ne vigyen túl azon a határon, amely Magyarország NATO-tagságát jelenti.

Másodsorban, elő fog majd jönni Ukrajna NATO-tagságának a kérdése, ami egy komoly téma lesz, komoly és súlyos téma. Nincs olyan nagyon messze, hiszen az európai uniós tagság ügye már az asztalon van tagjelölti státusz formájában. Függetlenül attól, hogy most mi az éppen aktuális jogi helyzet a NATO-tagság ügyében, miszerint háborúan álló országot sohasem lehet fölvenni - bár miután ez is emberek által alkotott szabály, majd meglátjuk -, de az biztos, hogy a NATO további keleti bővítését tízezerszer kell meggondolnunk. Nem kerülünk-e olyan kiszolgáltatott helyzetbe, hogy a keleti végeken egy NATO-tag határkonfliktusa belerántsa Magyarországot egy háborúba, mert ott közös védelempolitika van. Tehát elő fog jönni majd ez a kérdés Ukrajnával kapcsolatban. De szerintem ez a kérdés nem releváns kérdés Svédországgal és Finnországgal kapcsolatban. Ezért azt gondolom, hogy Finnország és Svédország felvétele nem jelent biztonsági kockázatot Magyarország számára. Van velük miről beszélni! Biztos tanulságos útjaik lesznek a képviselőinknek, amikor majd elmennek velük beszélni a parlamenti delegáció keretében, de szerintem ennek a két országnak a felvétele nem növeli Magyarország biztonsági kockázatát.

(17.00)

És akkor végezetül egy olyan ügy, amelyben egyetértek a képviselő asszonnyal, ez a családtámogatásoknak a dolga. Azzal nem értek egyet, hogy szűkülésként írja le azokat a változásokat, amelyek bekövetkeztek, én inkább szinten tartásnak nevezném, de kérem, azt értse meg, hogy a 2023. év nem a szociális ellátás bővítésének az éve, az nem a családtámogatási rendszer szélesítésének az éve, mert háború van, mert infláció van, mert egekben vannak az energiaárak, és azért is harcolnunk kell, hogy a recesszió helyett növekedés legyen, nem pedig arról beszélünk, ahol 4-5-6 százalékos növekedés van, és ahol már lehet gondolkodni azon, hogy a megtermelt többletjövedelmet hogyan osszuk fel adósságsökkentés, béremelések, családtámogatás, nyugdíjemelés vagy más célok között. A '23. év nem ilyen lesz. Ezért miközben a helyzetértékelésével egyetértek, azzal nem értek egyet, hogy ebből ön egy kritikát fogalmaz meg a '23-as gazdaságpolitikai évre nézve a kormánnyal szemben, szerintem ez nem fair. Ebben az évben nincsen benne több.

Szerintem óriási bravúr, hogy azt el tudtuk érni, hogy legalább egy családpolitikai intézkedéssel bővüljön a családpolitikánkban a rendszere. És azzal is egyetértek, hogy amint több levegőhöz jut a magyar gazdaság, akkor első helyen szerepeljen a családpolitika további bővítése, és azzal is egyetértek, amit arról mondott, hogy a korábban létrehozott családpolitikai támogatási elemek értékének a megőrzését kell az első helyre tenni, mert azok áttörést jelentettek akkor,

időközben - különösen a magas infláció miatt - ezeknek az értéke pedig megkopott, ezért azokat meg kell újítani, és energiát kell beletenni, hogy elérjék azt a hatást, amit szeretnünk volna.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretném megköszönni a figyelmüket; aki hozzászólt akár bírálólág is a miniszterelnöki tájékoztatóhoz, annak köszönöm szépen az erőfeszítését. Szeretném önöket annak a megértésére kérni, hogy a szokásos elvárásokat szociális, gazdasági téren a kormánnyal és a gazdaságpolitikával szemben hozzák összhangba a realitásokkal. Ez a négyéves ciklus, amelyben most vagyunk, két különböző időszakból fog állni, volt a '22. és lesz a '23. év, amikor nagyon nehéz feladatokat kell megoldanunk, és reményeink szerint lesz egy könnyebb '24. és '25. év, amikor ha '23-ban nem esünk recesszióba, és legalább másfél százalékos növekedésünk lesz, akkor a '24. és a '25. évben ennél sokkal jelentősebb gazdasági gyarapodást, erőforrás-gyarapodást is célul tűzhet ki a pénzügyminiszter, és akkor lehet beszélni ismét a nagy célok közötti forrásmegosztás kérdéséről. A '23. év még nem ilyen lesz. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további, napirenden kívüli felszólalásokat.** *(Zaj.)* Kérem, figyelmesen hallgassák. Parancsoljon, jegyző úr!

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP; Varga Ferenc, független; Barkóczy Balázs, DK; Hegedüs Andrea, DK; Varga Zoltán, DK; Jakab Péter, független; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bakos Bernadett, LMP; Mellár Tamás, Párbeszéd; Toroczkai László, Mi Hazánk; Ander Balázs, Jobbik; Komjáthi Imre, MSZP; Gy. Németh Erzsébet, DK; Hollik István, KDNP; Zsigmond Barna Pál, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János, Jobbik; Sas Zoltán, Jobbik; Dúró Dóra, Mi Hazánk.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd, Mi Hazánk; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Arató Gergely, DK.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Novák Katalin köztársasági elnök asszony államtitkári megbízatás megszűnéséről és új államtitkár kinevezéséről szóló átiratokat küldött az Országgyűlésnek. Most felkérem Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urakat, hogy felváltva ismertessék a **köztársasági elnök asszony átiratait.** Parancsoljanak, jegyző urak!

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 202. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2022. évi II. törvény 1. § c), d) és e) pontjaira, valamint 5. §-ára, továbbá a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. kormányrendelet 198. és 199. §-ára, a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy dr. Koncz Zsófia, dr. Raisz Anikó és Steiner Attila 2022. december 1. napjától az Energiaügyi Minisztérium államtitkára; Csepregy Nándor és Lánszki Regő Balázs, valamint Nagy Sándor Bálint 2022. december 1. napjától az Építési és Közlekedési Minisztérium államtitkára; dr. Czomba Sándor, Fábian Gergely, dr. Fónagy János és Lóga Máté 2023. január 1. napjától a Gazdaságfejlesztési Minisztérium államtitkára. Budapest, 2022. december 30. Tisztelettel, Novák Katalin”

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: „Kövér László, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 205. § (1) és (4) bekezdése, valamint 229. § (1) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - dr. Túri Anikót, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárát e megbízatása alól 2022. december 31-ei hatállyal felmentetem, egyúttal 2023. január 1-jei hatállyal a Gazdaságfejlesztési Minisztérium közigazgatási államtitkárává kineveztem. Budapest, 2022. december 12. Tisztelettel, Novák Katalin”

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény vonatkozó rendelkezései alapján a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy dr. Hoppál Péternek, a Kulturális és Innovációs Minisztérium államtitkárának e megbízatása - lemondására tekintettel - 2023. január 31-ei hatállyal megszűnik, egyúttal a miniszterelnök javaslatára Závogyán Magdolnát 2023. február 1-jei hatállyal a Kulturális és Innovációs Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2023. január 25. Tisztelettel, Novák Katalin”

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: „Kövér László, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 202. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára V. Németh Zsoltot 2023. február 8-ai hatállyal az Energiaügyi Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2023. február 7. Tisztelettel, Novák Katalin.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző urak. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében is gratuláljak államtitkár asszonyoknak, államtitkár uraknak, és sok sikert kívánjak munkájukhoz.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy Holman Magdolna 2022. november 30-ai hatállyal lemondott az Állami Számvevőszék alelnöki tisztségéről. Windisch László, az Állami Számvevőszék elnöke 2023. január 1-jei hatállyal az Állami Számvevőszék új alelnökének dr. Szomolai Csabát nevezte ki. Gratulálok az alelnök úrnak, és sok sikert kívánok munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés **2023. évi tavaszi ülészakájának javasolt munkarendjével** kapcsolatban a Házbizottság múlt heti ülésén nem alakult ki konszenzus. Ezért az országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében a munkarendről az Országgyűlés dönt.

(17.10)

A javasolt munkarendet képviselőtársaim a honlapon megismerhették.

Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem képviselőtársaimat, foglalják el a helyüket, és szíveskedjenek megnyomni a szavazógépük valamelyik gombját! (*Jelenlét-ellenőrzés.*)

Megállapítom, hogy 179 a jelenlévő és 19 a távollevők száma, tehát az Országgyűlés határozatképes.

Ennek megfelelően kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a 2023. évi tavaszi ülészakájának javasolt munkarendjét. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a 2023. évi tavaszi ülészakájának munkarendjét 130 igen szavazattal, 41 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány benyújtotta a tavaszi ülészakájának törvényalkotási programját, amelyet az érdeklődők az informatikai hálózaton megismerhettek.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkezeletről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

A határozati hárszabály 86. § (4) bekezdése alapján az Országgyűlés a politikai vitát a 37. § alkalmazásával **időkeretben tárgyalja**. Ennek alapján azt kezdeményezem, hogy a Magyarországra telepített és telepítendő akkumulátorgyárak környezeti és gazdasági hatásairól szóló V/2851. számú előterjesztést az Országgyűlés 4 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Most felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a DK képviselőcsoportjának 22 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 16 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 14 perc, az LMP képviselőcsoportjának 14 perc és a független képviselőknél pedig 4 perc áll rendelkezésére. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azaz, hogy az előterjesztést 4 órás időkeretben tárgyaljuk. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását 130 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárásban** tárgyalja meg az egészségiügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/3065. számú előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy módosító javaslat benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő 3 órán belül legyen lehetőség, az összevont vitára 2023. február 28-án, kedden, a holnapi ülésnapunkon első napirendi pontként kerüljön sor, az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra pedig 2023. február 28-án, szintén kedden kerüljön sor. A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazata szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/3065. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 129 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 20 óra 15 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására** tett indítványokról döntünk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a kivételességi javaslatban szereplő javaslat határozathozatalára az Országgyűlés 2023. február 28-ai, azaz keddi ülésnapján, 15 órakor kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy ez látható többség, azaz az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Finn Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/637. számú törvényjavaslat és a Svéd Királyságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/638. számú törvényjavaslat általános vitájára ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Ez szemmel látható kisebbség. Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

(Dr. Tóth Bertalan jelentkezik.) Ügyrendben csak akkor lehet jelentkezni, ha már elfogadtuk a napirendet. Ez a határozati házszabály egy sarkalatos pontja.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány alapján most **előterjesztések bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról határozunk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági Bizottságot a „Jelentés az atomenergia 2021. évi hazai alkalmazásának biztonságáról” címmel benyújtott B/2225. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 127 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági Bizottságot a „Jelentés az atomenergia 2020. évi hazai alkalmazásának biztonságáról” címmel benyújtott B/2274. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 125 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Kulturális Bizottságot „A Magyar Művészeti Akadémia elnökének beszámolója Magyarország Országgyűlése számára 2020-2021” címmel benyújtott B/2357. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 127 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte.

(17.20)

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Honvédelmi és Rendészeti Bizottságot „A Honvédelmi feladatok 2021. évi megvalósításáról, a Magyar Honvédség felkészítéséről, állapotáról és fejlesztéséről (TITKOS)” címmel benyújtott B/2358. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 126 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Igazságügyi Bizottságot az „Országgyűlési beszámoló a Nemzeti Emlékezet Bizottsága 2021. évi tevékenységéről” címmel benyújtott B/2388. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 126 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági Bizottságot „Az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2021. évi működéséről, az állami vagyoni állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól” címmel benyújtott B/2790. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 125 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség az ügyrendi javaslat elhangzására *(Dr. Tóth Bertalan jelzésére:)*, amit már közben a képviselő úr éppen visszavont. Köszönöm szépen.

Most kettő perc technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 17.22 - 17.25)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Arra kérem mind kormánypárti, mind ellenzéki képviselőtársaimat, hogy akik most el szeretnék hagyni az üléstermet, azt tegyék meg minél zavartalanabban, hogy folytatni tudjuk munkánkat. Köszönöm szépen. Most 17 óra 25 perc van, és áttérünk az **interpellációkra**.

Tisztelt Országgyűlés! Dávid Ferenc képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a külügyi és külügyminiszterhez: **„Mikorra várható, hogy kilépünk az orosz kémbankból, és nem veszélyeztetjük tovább Európa biztonságát?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszter úr válaszol a rend szerint. Az interpelláció

megválaszolásával Nagy Márton gazdaságfejlesztési miniszter úr Fónagy János államtitkár urat bízta meg. Dávid Ferenc képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára emlékszik rá, hogy a külügyminiszter aktívan részt vett abban az egyezségben, hogy 2019-ben a fideszes többség megszavazta a Budapestre költözött és itteni székhelyű orosz kémbankot, a Nemzetközi Beruházási Bankot úgy, hogy annak valamennyi alkalmazottja és vendége mentességet kapott a magyar hatóság felügyelete alól. Ez azt jelenti, hogy a vezetők, a vendégek a diplomáciai mentesség szabályai szerint mozoghatnak Magyarországon és az egész Európai Unióban.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mostanra azért még kínosabb lett a helyzet, mert Magyarország teljesen egyedül maradt a Nemzetközi Beruházási Bank részvényesei között Európában. Az Ukrajna elleni orosz agresszió hatására Szlovákia és Csehország már korábban távozott a bankból, Románia június 9-én fog, mostanra pedig Bulgária is bejelentette, hogy augusztus 15-étől megszünteti részvényesi tagságát. Magyarország tehát teljesen egyedül maradt a bank részvényesei között, olyan társágban, mint Kuba, Mongólia és Vietnám; egy olyan bankban, amelyet nem véletlenül neveznek egész Európa-szerte orosz kémbanknak, amely sokak szerint az orosz titkosszolgálat meghosszabbított keze. Egy olyan bank, amin keresztül Putyin orosz kémeket csempészhet Európába, akik az önkéntől kapott diplomáciai mentességet kihasználva szabadon utazhatnak a kontinensen, ki tudja, milyen ügyeket intézve. Ismétlem: miközben a többi európai ország igyekszik megszabadulni minden kapcsolattól, ami az orosz kémbankhoz kötheti őket, Magyarországon még mindig teljes mentességet élveznek a vezetői és vendégei.

Ezért kérdezem államtitkár urat: hogy lehet az, hogy Magyarország egyedülként maradt részvényese az orosz kémbanknak? Hogyan engedheti meg magának a magyar kormány, hogy egy Európa biztonságát súlyosan veszélyeztető létesítményt nemhogy megtűr az ország területén, hanem még lelkesen támogat is? Mennyire szolgálja Magyarországot egy olyan szervezet támogatása, amely a háborús agresszor kégeit segítheti Európa területén? Mennyire szolgálja ez a békét? Mikorra várható, hogy a magyar kormány bejelenti, kilép a kémbankból és nem veszélyezteti tovább hazánk és Európa biztonságát? Erre várom a választ, államtitkár úr. Köszönöm szépen előre is. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném a legelőjén tisztázni - ön is hivatkozott 2019-re -, hogy Magyarország nem egy ön által minősített pénzintézetbe, hanem egy magyarországi székhelyű nemzetközi bankba lépett be. Ergo, ahova nem léptünk be, onnan kilépni sem tudunk. Nem léptünk be olyan jellegű bankba, amit ön az előbb kérdésében minősített. Akkor ez nem veszélyeztette és nem veszélyezteti Európa biztonságát, egyébként már az ENSZ okán sem.

(17.30)

Abban sajnos egyet kell értenünk, hogy az ukrajnai háború mindent megváltoztatott a politikában, gazdaságban és a bankok működésében is. A Nemzetközi Beruházási Bank multilaterális fejlesztési intézmény, amely azzal a céllal jött létre, hogy elősegítse a kapcsolatok fejlesztését és az integrációt a bank tagországainak gazdaságai között a fenntartható növekedés támogatása és egyes nemzetgazdaságok versenyképességének növelése érdekében, támaszkodva egyébként a közöttük kialakult és meglévő történelmi kapcsolatokra is.

A bank nemzetközi szervezatként jött létre a Nemzetközi Beruházási Bank létrehozásáról szóló, 1970. július 10-én aláírt, az Egyesült Nemzetek Titkárságán '71. december 1-jén 11417. szám alatt bejegyzett, később egyébként többször módosított kormányközi megállapodás, valamint a bank alapokmánya alapján, mely utóbbi a megállapodás szerves része.

A Nemzetközi Beruházási Bank a háború kitöréséig a működés térségeiben az egyik legmagasabbra minősített pénzintézet volt, a nemzetközi hitelminősítő intézetek átlagos „A” besorolásával. A Nemzetközi Beruházási Bank nem veszélyezteti Európa biztonságát, mint ahogy előbb említettem, már az előbb említett ENSZ-bejegyzés okán sem. A bank 2023. február 23-án, tehát négy nappal ezelőtt nyilvántartott részvényesei között egyébként ott volt Bulgária, Kuba, Magyarország, ahogy ön említette, Mongólia, Oroszország, Románia és az általam egyébként egyáltalában nem lebecsült Vietnám is.

Magyarország Kormánya mindig törekedett arra, hogy a nemzetközi szerződéseket betartsa. Az ismert szankciók nincsenek hatással a bank működésére, az ENSZ titkárságán bejegyzett nemzetközi pénzügyi szervezatként megítélésünk szerint kívül áll a politikán.

Kérem, hogy az elmondottakat képviselő úr a válasz elfogadásakor mérlegelni szíveskedjen. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ. Öné a szó.

DR. DÁVID FERENC (DK): Rögtön a lényeggel kezdem. Államtitkár úr azokra a kérdésekre nem válaszolt, amiket feltettem. Tehát ezért már nem tudnám

elfogadni a választ, még ha jó szándékkal közelítenék is hozzá.

Amiről államtitkár úr nem beszélt, és rendkívül fontosnak tartom, hogy nem ismerjük ennek a banknak a pénzügyi tevékenységét. Azt viszont tudjuk, éppen egy mai hír kapcsán, hogy rendkívül komoly pénzügyi nehézségekkel küzd ez az intézmény. Tehát semmiféleképpen, sem nemzetbiztonsági szempontból, sem pénzügyi szempontból nem szolgálja az érdekeinket ennek a banknak a léte Magyarországon, semmiféle indok nincs, hogy ez a bank itt lehessen. Magyarországon van Fejlesztési Bank, az államnak, ha van ilyen tevékenysége, akkor az el tudja látni.

Azonkívül az azért csak gyanús lehet, államtitkár úr, hogy ebből a bankból mindenki elmenekült már, kivéve Kuba, Mongólia, Vietnám. Kettő: hogy ennek a banknak most már a sok kilépés következtében Magyarország a második legnagyobb tulajdonosa, és ha ez a bank becsődöl, tönkremegy, akkor Magyarországnak komoly fizetési kötelezettségei lesznek.

Ezért megismétlem: a válasz számomra, számunkra elfogadhatatlan. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Komjáthi Imre, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Miért hagyja a kormány, hogy az infláció felfalja a nyugdíjakat, a jövedelmeket? Avagy a tigris és a bátor miniszterelnök esete...”** címmel. Komjáthi Imre képviselő urat illeti a szó.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! „Az infláció olyan, mint a tigris, és neked csak egy töltényed van. Ha nem találsz el, felfal téged. Kérem, bízzanak bennünk, mi eltaláljuk” - mondta Orbán Viktor szöveccel tarkított, ám Putyinéval kicsit rövidebb éwertékelőjében. Nem tudom, hogy honnan jutott eszébe Orbán Viktornak éppen a tigris, amikor errefelé a legnagyobb veszélyt a medve jelenti, és hogy miért csak egy tölténye van, de leginkább azért sántít ez a hasonlat, mert ezt a tigrist igazából a magyar kormány hozta létre. Saját teremtményével akar megküzdeni a vadászó miniszterelnök. Ezt az alábbiakkal szeretném alátámasztani.

Az európai szinten is éllóvas magyar infláció már 2021 óta emelkedik. Az elemzők is megállapították és a KSH is bemutatta: az infláció már a háború megkezdése előtt több hónappal, már 2021 nyarától, kora őszétől gyorsuló ütemben növekedett. Sehol máshol ilyen mértékben nem emelkedett az infláció, mint Magyarországon. Az euróövezetben csökken az infláció, mindeközben a magyar infláció a legmagasabb az Európai Unióban. Az élelmiszerárak változása már nyár óta nálunk a legmagasabb az EU-ban. Az aszálykárokat nem enyhítették kellő mértékben a gazdák számára, emellett a kormány nem nyújt támogatást a

gazdáknak a megnövekedett rezsiköltségek miatt, így kénytelenek árat emelni. Ez a magyarázata a szeptemberi árrobbanásnak.

Továbbá: a kormány szerint mindennek az oka a szankciós infláció. De ha valóban a brüsszeli szankciók miatt szálltak volna el így az árak, akkor ezért ki a felelős? Ki is szavazta meg ezeket a szankciókat? A magyar kormány felelős a szankciós inflációért, hiszen minden szankciót megszavazott.

De most térjünk rá a nyugdíjasokat érintő inflációra! Mint már említettem, 2021 szeptemberétől kezdve mindenki érezhette az árak emelkedését, de a nyugdíjasok, az alacsony jövedelműek jóval az átlagos felett tapasztalható drágulást szenvedtek el. A januári adatok szerint a nyugdíjas-infláció pedig 27,4 százalékos volt. Ehhez képest a kormány arra veri a mellét, hogy 15 százalékkal emelték a nyugdíjakat. Tehát itt van egy hatalmas tigris, egy rekordméretű infláció és kábé feleakkora méretű nyugdíjemelés, illetve a béremelés sem sokkal több, ahol volt.

Mindezek miatt kérdezem: miért hagyja a kormány, hogy a tigris felfalja a nyugdíjakat? Hogyan fogják eltalálni ezt a bizonyos tigrist? Hozzá kell tennem, hogy az elmúlt hetekben számtalan kérdést tettünk fel a kormánynak a nyugdíjakkal, szociális ellátásokkal kapcsolatban, de érdemi válaszokat nem kaptunk. Ezek a kérdések továbbra is kérdések. Várom a válaszokat.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Pártelnök Úr! Ami az inflációs fejtegetését illeti, bevallom őszintén, nehezen értelmezhető, hiszen azért azzal nehéz vitatkozni, hogy az energiaárak emelkedése okozza alapvetően az inflációt egész Európában és természetesen Magyarországon is.

Azzal is nehéz vitatkozni, hogy a jelentős energiaár-emelkedést, árrobbanást a brüsszeli szankciók idézték elő. Ennek a következménye az, hogy az energiaárak növekedése minden ágazatra kiterjedt, hiszen minden ágazat energiát használ a termeléséhez. Természetesen ön azt mondja, hogy Magyarország megszavazta ezeket a szankciókat. Ebből annyi igaz, hogy Magyarország miniszterelnöke - jó értelemben - azért lobbizott Brüsszelben, hogy vegyék ki azokat a pontokat, vegyék ki azokat a döntési elemeket, amelyek Magyarország számára károsak. És akkor, amikor ez megtörtént, egy esetben sem vétőzta meg a szankció bevezetését.

Ami pedig az infláció hatását illeti, nem először vitatkozunk már azon, hogy melyik pártnak a nyugdíjpolitikája a helyesebb, az önké, az MSZP-é vagy a Fidesz-KDNP-kormányé. Ezért, igaz, ön még nem volt akkor képviselő, de az MSZP-kormány is megélt egy válságot. Igaz, az gazdasági jellegű volt, és az is igaz, hogy az MSZP-kormány akkor Gyurcsány Ferenc vezetésével

nem ismerte fel kellő időben a bajokat és a problémákat, így lépni sem tudott. Az utolsó pillanatban kezdett el kapkodni, hogy a magyar költségvetés egyáltalán fizetőképes legyen, és ezért az IMF hiteléhez fordult. Ez az önök válságkezelése. Az IMF pedig előírt önöknek sok mindent. Például azt, hogy ne őrizzék meg a nyugdíjak reálértékét, hanem éppen csökkentsék azt, csökkentsék kevesebb nyugdíjemeléssel, mint az infláció, és csökkentsék a 13. havi nyugdíj elvételével.

(17.40)

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP-kormány nyugdíjpolitikája egészen másról szól. Arról szól, hogy 2010-ben ígéretet tettünk és szövetséget kötöttünk a nyugdíjasokkal arra vonatkozóan, hogy mindig meg fogjuk óvni a nyugdíjak reálértékét, a vásárlóértékét, legyen az békeidő és nehéz gazdasági helyzet, legyen az békeidő és jobb, növekedő gazdasági helyzet és eredmény - sőt, ekkor kiegészítéseket adtunk, nyugdíjprémiumot is tudtunk adni -, és legyen az nehéz idő, válságidő, Covid, háború, brüsszeli szankciók, energiaár-robbanás, nehéz gazdasági helyzet, infláció, áremelkedés. Azt gondolom, hogy ezzel a 15 százalékkal a 2023. évre megóvtuk a nyugdíjakat, de ha arra szükség van, mint ahogy azt az elmúlt évben is tettük, év közbeni kiegészítést is eszközölünk a nyugdíjasok felé. Egy biztos, amit a nyugdíjasoknak ígértünk, hogy megőrizzük a nyugdíjak értékét, ezt teljesítettük és teljesíteni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ. Öné a szó.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm szépen. Nem tudom elfogadni a választ, államtitkár úr, és erős a gyanúm, hogy létezik egy kormányzati mesterséges intelligencia, sokat beszélnek most róla, ez a chatGPT, amire önök beírják azokat a szavakat, hogy Brüsszel, meg Gyurcsány-kormány, és körülbelül ilyen válasz születik belőle. Sajnos viszont ez nem a valóság; önök egy alternatív valóságban élnek.

A valóság az, hogy a nyugdíjas-társadalom és egyébként a magyar társadalom megszenvedti az inflációt. A valóság az, hogy elmennek az emberek a boltba, és körülbelül úgy néznek, mintha egy múzeumi tárlatvezetésen lennének, ahol nézik az árukat, nézik az árakat, és azt látják, hogy mindent a szemnek, semmit a kéznek. Ezért azt javasoljuk, hogy fogadják el az MSZP javaslatait, tartsák fent az árstopokat, szélesítsék azt ki; adjanak ehhez támogatást a kisboltoknak, a gazdálkodóknak, csökkentsék nulla százalékra az alapvető élelmiszerek áfáját, ezzel segítve a bajba jutott magyar társadalmat, amely szenved az inflációtól. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az interpellációra

adott választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Dudás Róbert, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a gazdaságfejlesztési miniszterhez: „**Van megoldás és forrás is a posták megmentésére, csak akarni kell**” címmel. Dudás Róbert képviselő urat illeti a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tavaly ősszel állt elő a kormány azzal a nem túl átgondolt, de annál jóval károsabb ötlettel, hogy 210 település 366 postáját bezárja. Én már akkor felszólaltam ebben a kérdésben, sőt jóval azt megelőzően is, amikor önök még azt mondták, hogy ezek pusztán álhírek, mikről én beszélek. Önök azt mondták tavaly ősszel, hogy ez pusztán csak ideiglenesen történik. Én már akkor is elmondtam, ha egyszer egy postát bezárnak, vagy legyen szó egyébként bármiről, annak az újrainvitása mindig kérdéses és kétséges.

Nem telt bele fél év, másfél-két héttel ezelőtt bejelenti a magyar kormány, hogy ezek a posták viszont újra már nem fognak kinyitni. Fél évvel ezelőtt még azt mondták, hogy csak ideiglenesen zártak be. Megpróbálták az önkormányzatokkal átvetni a postákat; 32-t sikerült is az önkormányzatoknak átvenni, de ez nem azt jelenti, hogy nem szerették volna a másik 330-at is átvenni az önkormányzatok, de nem áll rendelkezésükre forrás, és nincs lehetőségük arra, hogy ezt megfinanszírozzák.

Államtitkár Úr! Önök már több mint egy éve tervezik ezt az egészet, és nem tudjuk, hogy hol a vége; csak arra vártak, hogy legyen valamilyen ok, legyen valami indok, amivel ezt meg tudják lépni. Most azt mondják, hogy a szankciók miatt fellépő válság hatására ezt önöknek meg kell lépni. Két dolgot felejtnek el a szankciókkal kapcsolatban. Az egyik az, hogy Magyarország miniszterelnöke - nem én, hanem Magyarország miniszterelnöke - az összes szankciót megszavazta. Illetve azt is elfelejtik mondani, hogy pusztán akarat szükséges, mert forrás lenne, hiszen csak a tavalyi évben 1400 milliárd forinttal több adóbevétel jött be a magyar államhoz, mint az tervezve volt.

Államtitkár Úr! Öntsünk tiszta vizet a pohárba, beszéljünk őszintén és nyíltan! Mi a tervük a Magyar Postával? Akarnak-e egyáltalán segíteni, és mennyi postát akarnak még bezárni? A magyar kormány 1600 postahivatalra tett vállalást a Magyar Posta irányába. Ténylegesen le akarnak menni 1600-ra? Mert ez azt jelenti, hogy még 600 postahivatalt be kell zárni.

Államtitkár Úr! Kapjanak törvényi védelmet a posták, és vállaljon garanciát a magyar kormány arra, hogy 2200 alá már nem megy le a postahivatalok tekintetében! Kapjanak törvényi védelmet a kistéleplési posták! A jelenlegi ezres állandó létszámhatárt vigyük le ötszázra, ezáltal nem lehetne bezárni egy kistéleplési postahivatalt sem. Illetve majd támogassák a Jobbik azon költségvetési módosítóját, amely védelmet

igyekezik nyújtani a most bezárt - a fél évvel ezelőtt elméletileg még ideiglenesen, de most kiderült, hogy véglegesen bezárt - posták újrainvitásához. Ez 20 milliárd forintot jelentene. Lenne rá forrás; kérdés, hogy akarat van-e. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteri államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön is felemlítette, és igaza van, a háború és a brüsszeli szankciók miatt elszabadult energiaárak a postát is nehéz helyzetbe hozták. Ez a szankciós felár a társaság esetében mintegy 20 milliárd forint többletköltséget jelent. Ugyanakkor ön is pontosan tudja, hogy a magyar állam nem nyújthat támogatást a postának, mert az tiltott állami támogatásnak minősül.

A kormány ebben a jelenlegi válságos helyzetben a posta teljes belső megújítására vállalkozott, hogy csökkenteni tudjuk a veszteséget és fenntarthatóvá tegyük a működését. A Magyar Postának az európai trendeknek megfelelő, ügyfélközpontú, versenyképes, digitális és szolgáltató szemléletű, modern állami vállalatnak kell válnia. A társaság vezetésének feladata, hogy racionalizálja és modernizálja a szervezetet, megteremtse a gazdaságos működés alapjait. A Magyar Posta az elmúlt időszakban számos olyan fejlesztést hajtott végre, amelyekkel a postai szolgáltatások már nemcsak személyesen, hanem a legmodernebb digitális csatornákon is elérhetőek. Mindamelllett a postai szolgáltatások a rendelkezésre álló szolgáltatási helyeken a változtatásokat követően is magas színvonalon elérhetőek maradnak.

A Magyar Posta jelenleg is és a jövőben is lényegesen túlteljesíti a jogszabályi kötelezettségeit. Az ön által is felemlített európai uniós irányelv szerint egy ekkora területű és népességű országban a mintegy 1600 posta helyett országszerte jelenleg is több mint 2200 posta áll az ügyfelek rendelkezésére. A hazai lefedettség nemzetközi szinten is kiemelkedő: Magyarországon tízezer lakosra 3,46 posta jut; ez a szám Európában 2,91. A vidéki településeken a mobilpostaszolgáltatás beváltotta a hozzá fűzött reményeket, a lakossági visszajelzések alapján az ügyfelek igen elégedettek ezzel a szolgáltatással.

Megvizsgáltuk képviselő úr javaslatát. Megítélésünk szerint sem postaszolgáltatási, sem gazdasági, sem ügyféloldali szempontok nem indokolják és nem támasztják alá azok teljesítését. A társaság '23 februárjában új partneri programot indított, melynek keretében lehetőséget biztosít, hogy a posták működtetésében önkormányzatok, vállalkozások, élelmiszerboltok, gyógyszertárak, bankfiókok et cetera, és egyéb partnerek még nagyobb számban vegyenek részt. Nemzetközi viszonylatban számos országban hasonlóan működnek ilyen formában posták.

A „Magyar falu” program keretében megújuló kistélepi üzletek közül 220-ba integrálódik be a posta. Nyomatékosan szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a társaságok a partnerek részére a felvételhez kötött tevékenységek - csekkfelvétel, levél-, csomagfelvétel - elősegítését kívánja partneri kezelésbe adni, a házhoz, tehát a címhelyre történő kézbesítést továbbra is a Magyar Posta végzi. Az új partneri modell keretében a meglévő vállalkozói vagy szolgáltatói tevékenység mellett végezhető a postai feladatellátás, így növelhető az ügyfélkör és az árbevétel.

(17.50)

Az új modell lehetőséget teremt a lakosság számára, hogy továbbra is helyben, de hosszabb nyitvatartási időben legyenek elérhetőek a szolgáltatások. A Magyar Posta megújított feltételekkel továbbra is lehetőséget biztosít a posták szerződés alapján történő üzemeltetésére. Ebben az esetben a szerződő fél üzleti alapon díjat fizet, a társaság pedig a szerződéses partnere által kért helyen *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* saját munkavállalójával és saját eszközeivel végzi a szolgáltatásokat.

Kérem képviselő urat, hogy méltányolja a választásban elhangzottakat. Köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Méltányolni méltányolom, államtitkár úr, sokadjára is a nekem adott választ, elfogadni viszont nem tudom. Ön modernizálásról és új modell bevezetéséről beszél; ez bezárás, csak jelzem, nem modernizálás. Magyarországon nincs olyan ember, aki a modernizálást ne támogatná, a bezárást nem tudjuk támogatni.

Versenyképessé kell válnia, azt mondja. Államtitkár Úr! Magyarországon 582 ezer forint a KSH-adatok alapján az átlagkereset, ezzel egyébként bőven lehet vitatkozni, a Magyar Postánál mindez 378 ezer a hivatalos adatok szerint. 25 ezer postás él ebből kifolyólag akár nyugodtan mondhatjuk azt is, hogy létbizonytalanságban úgy, hogy egyébként az idei évben megígért kétszázalékos béremelésüket a Magyar Posta megtoldotta még egy százalékkal nagyvonalúan. Három százalékról beszélünk!

Államtitkár Úr! Anyagi és morális megbecsülést mind a hivatalnak, mind a benne dolgozóknak, rajtuk keresztül pedig az egész vidék Magyarországnak, sőt a városban lakóknak is, minden magyar embernek; a Jobbik konzervatív közösségként ezt képviseli. Kérem, támogassák az ebben a témában benyújtott törvényjavaslatunkat! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ nem fogadta el. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott

napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Miért kell egy rendőrnek meghalnia ahhoz, hogy egy késsel támadó bűnöző ellen végre fegyvert használhassanak?”** címmel. Novák Előd képviselő urat illeti a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az újbudai rendőrgyilkosság a részvét kifejezésén túl tetteket is megkövetel, hogy a jövőben ne fordulhassanak elő hasonló tragédiák. Javasoltam a szolgálatteljesítés közben hősi halált halt Baumann Péter rendőr főtörzsrőmester posztumusz előléptetését. Ezt megtette belügyminiszter úr, köszönöm, de a jogszabály-változtatási és védőeszközbeszerzési javaslataimat már nem támogatta.

A jelenlegi, túlzottan szigorú szabályok között a rendőrök szinte soha nem merik használni fegyverüket a bűnözőkkel szemben. Például néhány hónapja az M5-ös autópályán több tíz kilométer hosszan üldöztek olyan embercsempészeket, akik közben éles lőfegyverrel tüzeltek a rendőrökre a forgalomban, majd amikor a bűnözők egy mező felé elszaladtak, még akkor sem merték használni fegyverüket a rendőrök, amire pedig az elrettentő erő mutatása miatt is szükség volna.

Ezért a hatósági személyek szolgálatteljesítés közbeni fegyverhasználati jogának szélesítését szorgalmazom. Ön ezt az indítványomat azzal utasította el, hogy az újbudai rendőrgyilkosság esetén megvolt a lőfegyverhasználat lehetősége, a rendőrt ezúttal nem hurcolják meg érte. De, államtitkár úr, miért kell egy rendőrnek meghalnia ahhoz, hogy egy késsel támadó bűnöző ellen végre fegyvert használhassanak? Belátja-e, hogy a rendőrök fegyverhasználatát bátorítani, illetve e jogaikat szélesíteni kell?

Hiába kértem továbbá az állomány szűrés- és vágaszálló mellénnyel való felszerelését is, hogy legalább ha ilyen erőszakos rendzavarókhoz vonul ki a rendőrség, akkor ilyen védőruhában legyenek. Államtitkár úr válasza szerint a rendőrség a szükséges számban rendelkezik ballisztikai, tehát lövedékálló mellénnyel. Vagy azt akarják mondani, hogy a hősi halált halt rendőr, Baumann Péter követett el hibát? Persze lehet hiba a kiképzésekben is, de a felszerelésük is hiányos, ezt ki kell mondjuk.

A jelenleg rendszeresített és az autóban elhelyezett ballisztikai mellény, a kék színű, egy nehéz, hasznavehetetlen, leginkább katonai célra rendszeresített mellény, tehát nem olyan jó, amit akár már az eBay-ról is beszerezheti akárki, és amit, mondjuk, pulóver alá fel lehet venni. Pedig olyan kellene, amit a rendőr a szolgálatba lépéskor felvesz, és nem zavarja a mozgásban, szinte észrevétlenül tudja hordani, mert kényelmes. Ha azt a mellényt, ami jelenleg rendszeresítve van, felveszi a rendőr, nem tud mozogni, inkább egy jéghokikapusra hasonlít. Szerintünk viszont inkább a csendőrség kellene példakép legyen, akár az olasz csendőrök védőfelszerelési.

Hajlandók-e tehát a szükséges változtatásokra, hogy a jövőben elkerülhetők legyenek a hasonló tragédiák, vagy pedig minden marad a régiben? (*Taps a Mi Hazánk soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2010 után célul tűztük ki, hogy egyrésztől mindenkinek, akit támadás ér, legyen egy arányos védekezési lehetősége. Emlékezhetünk, hogy 2010 előtt sokszor azok kerültek a vádlottak padjára, akik a saját tulajdonukat vagy a saját testi épességüket, életüket mentették, és azt vizsgálták, hogy ez mennyire volt arányos vagy sem; másrésztől pedig arra törekedtünk, hogy a közbiztonságot minél inkább növelni tudjuk Magyarországon.

A konkrét ügy kapcsán, azt hiszem, mindnyájan elsősorban a részvét hangján kell hogy beszéljünk, hiszen itt egy igazi, elkötelezett rendőr fiatalember halála történt. Pintér Sándor miniszter úr nemcsak hősi halottá nyilvánította Baumann Pétert, hanem posztumusz rendőr főhadnaggyá is előléptette. Nyilvánvalóan óriási csapás, tragédia egy szülőnek elveszíteni a gyermekét, ennél nagyobb szomorúság talán az életben nem is érhet senkit, mint a saját gyermekét elveszíteni. Ez megrázta az ott dolgozó rendőröket, minden más rendőrt is és minden jóérező embert is Magyarországon.

Ugyanakkor, ha a felszerelésekről, a jogszabályi környezetről beszélünk, tisztelt képviselő úr, ahogy ön is mondta, minden járőrnek az autójában ott van a mellény, amelyet felvehet, és természetesen a megfelelő jogi körülmények is fennállnak: a rendőrségi törvény, pontosan azért, hogy önmagukat meg tudják védeni a rendőrök - ez különösen fontos -, minden jogi lehetőséget biztosít. És azt kell mondjuk, hogy ez a mostani rendőrségi törvény, a fegyverhasználat mostani szabályai - ön is tudja, hogy a későbbiekben nyilván használták a fegyverüket, és az utcán úgy tudta a rájuk támadó bűnelkövetőt ártalmatlanítani a két megsebesített rendőr -, ez a mostani fegyverhasználati szabályozás, a rendőrség mostani kiképzése vitt minket viszont el oda, hogy a szándékos befejezett emberölések száma körülbelül a felére esett vissza egy évtized alatt, de a bűncselekmények évenkénti elkövetési száma is 447 ezerről 152 ezerre esett vissza; ez jóval kevesebb, mint a fele, körülbelül az egyharmadára esett vissza a bűncselekmények száma.

Ha ön is olvasta az Ipsos francia közvéleménykutató cégnek a felmérését, amelyet a világ szinte minden fejlettebb országában elvégeztek, az is azt mutatta, hogy a magyar embereknek az egyik legnagyobb a biztonságérzete, tehát az egyik legkisebb arányban a magyar emberek gondolják úgy, hogy bűncselekmény vagy erőszak áldozatává válhatnak. Tehát az az út, amely irányba mentünk, a világ egyik

legbiztonságosabb országává tette Magyarországot, a magyar emberek azok egyike, akiknek leginkább van biztonságérzetük.

Tehát amikor más országok szabályozásait hoznánk itt fel, akkor gondoljuk végig, hogy általában olyan országok szabályozására lehet utalni, ahol rosszabb a bűnügyi statisztika, mint Magyarországon, ahol rosszabb a közbiztonság helyzete, mint Magyarországon. Mi ezzel az arányossággal, a rendőrök ilyen felszerelésével és a rendőrbéremeléssel, a fegyverpénzzel, a rendőrautók lecserélésével, a rendőrorsök felújításával jutottunk el oda - na meg persze a börtönök fejlesztésével és a lakók számának erős bővítésével -, hogy Magyarország szerencsére a biztonságos európai országok közé tartozik, sőt Budapest Európa egyik legbiztonságosabb fővárosa.

Hála istennek, nagyon ritkán vannak ilyen esetek, amikor rendőrök életüket veszítik. Minden egyes ilyen eset tragédia, de ha megnézzük az elmúlt 10-15 évet, akkor azt láthatjuk, hogy más országokhoz képest még lakosságárányosan is ritkábban történik ilyen Magyarországon, Amerikához viszonyítva meg aztán pláne, hála istennek, ritkábban történnek ilyen esetek. Minden ilyen eset tragédia, de ha az egész rendőrséget, az egész országot nézzük, akkor azt láthatjuk, hogy az a fajta arányosan felépített és költségvetésből finanszírozott rendszer, ami most van, Európa egyik legbiztonságosabb országává tette Magyarországot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ. Öné a szó.

(18.00)

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Államtitkár úr szeret mindenképpen szép, minden jó, mégis meghalt egy rendőr. Meg kellett haljon, mert nem használhatták a fegyverüket, mert a rendőrök nem merik használni a fegyverüket. (*Rétvári Bence: Használhatták!*)

És amit ön mond, hogy végül is az utcán már használhatta a két megsebesített rendőr, miután egy társukat megölték. Nem az utcán, a lépcsőházban kellett volna már használniuk a fegyverüket, de ezt nem tehetik meg. Éppen ezért igenis szükség van a rendőrök fegyverhasználati jogának szélesítésére, illetve a rendőrök fegyverhasználatának bátorítására.

Letelt már sokszor az a bizonyos két hét, és oda-jutottunk, hogy a rendőrök már magukat sem képesek megvédeni.

Egyvalamihez azonban a kormány nagyon ért, azt el kell ismerjem: a számok kozmetikázásához, a statisztikák kozmetikázásához, hogy például azt mondja, és azzal büszkélkedik, hogy a bűncselekmények száma csökkent, döntően azért, mert a szabálysértési értékhatárt megemelték 50 ezer forintra (*Rétvári Bence: Az emberölések száma ezért csökkent?*), és ezáltal, mondjuk, egy átlagos bicikli ellopása már nem is minősül bűncselekménynek természetesen, az

csak szabálysértés. Éppen ezért a válaszát nem tudom elfogadni. Sokszor letelt a két hét, elfogyott a türelmünk, rendet szeretnénk. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. Elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Berki Sándor, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a gazdaságfejlesztési miniszterhez: **„Mit tesznek azért hogy az akkumulátorgyárak tisztességes fizetéssel főleg hazai munkaerőt alkalmazzanak?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Maga a kormány ismerte el: Magyarországnak semmilyen versenyelőnye nincsen az akkumulátorgyártásból a bőkezű állami támogatásokon kívül. Másképpen fogalmazva: semmilyen feltétel nem adott, hogy a kormány lázálmaint követve akkumulátorgyártó nagyhatalom legyünk. Nincs olcsó megújuló energia, mert tíz éve tilos szél-erőműveket építeni, és mert büntetőadó sújtja a nap-elemeket. Nincs víz, mert a klímaváltozás és az elhibázott kormányzati vízgazdálkodás miatt kiszáradóban van az ország. És nincs elegendő munkaerő sem, amiért szintén a kormány és annak tudatos bércsökentő politikája a felelős.

A gödi Samsung-gyárban 3594 munkásnak alig fele magyar állampolgár, a többi külföldi vendégmunkás, az üzemben kevesebb mint száz gödi lakos dolgozik. Akkor vajon miért Gödre települt ez a gyár? Biztosan nem a munkaerő miatt. A kormány hazug módon mégis a munkahelyek megvédésére hivatkozva sorolta az iparterületet különleges gazdasági övezetbe. Ezzel elvette az iparüzési adót a gödiektől, a környezeti ártalmakat nekik kell elszenvedniük, ők élnek együtt az állandó tűz- és robbanásveszéllyel, amit a gyár jelent. A gazdasági előnyökből pedig nem élveznek semmit, mert a gyár által fizetett adót a kormány elvonja. Így működik Magyarország Kormánya kicsiben és nagyban: önöké a haszon, miénk a kár.

A debreceni akkumulátorgyárnak hasonló problémákkal kell szembenéznie. Miközben a debreceni lakosok még mindig szinte semmit nem tudnak a beruházásról, helyi hírek szerint már most keresik a lakásokat a kínai vendégmunkásoknak.

Hogy miért nem állnak sorban az emberek, hogy akkugyárban dolgozhassanak? Túlságosan alacsonyak a munkabérek, 1200-1700 forintos órabérekéről hallani. Hát, ez nem valami vonzó ajánlat. Főleg úgy, hogy az akkumulátorgyárban dolgozni veszélyes, a Samsungnál több tucatnyi munkavédelmi szabálytalanságot észlelt a hatóság, egyiknek sem lett komoly szankciója, pedig még haláleset is történt.

Számomra a legfontosabb a biztonság, megengedhetetlen, hogy a munkavállalók egészségét, életét, megélhetését áldozzák fel külföldi gyárak profitjáért.

Éppen ezért várom válaszukat: mit tesz a kormány, hogyan szigorítja az ellenőrzéseket azért, hogy az akkumulátorgyárak biztonságos munkahelyek legyenek? És mit tesznek azért, hogy ezek a gyárak tisztességes, versenyképes bért fizetve elsősorban hazai munkaerőt alkalmazzanak? Köszönöm válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azért kérem, hogy vegyünk egymást komolyan, és ne csak a szóbeszédre és a különböző sajtóvéleményekre hivatkozva fogalmazzuk meg véleményünket.

Az, gondolom, ön által sem vitatott, hogy az elhúzó háború és a káros szankciók ellenére Magyarországon tovább nőtt a foglalkoztatottak száma, az előző évhez képest 46 ezerrel növekedett, jelenleg 4,7 millió főt tesz ki. A munkanélküliek aránya 3,9 százalék volt, ezzel Magyarország valahol az ötödik, hatodik legkedvezőbb e szempontból az Unióban.

A kormány a hazai foglalkoztatás bővítését és a vállalatok növekvő munkaerőigényének kielégítését jogszabályok által is biztosítottan elsősorban magyar munkavállalók alkalmazásával segíti elő. Ez a politikai szándék 2010 óta semmit nem változott. Számos olyan intézkedést dolgoztunk ki és vezettünk be, amellyel a hazai ügynevezett inaktív munkaerő-tartalék fokozott álláskeresését és munkaerőpiacra való visszatérését ösztönöztük.

A legfrissebb adatok szerint - és ezt a bérekkel kapcsolatos kérdésére mondom - 2022 decemberében az átlagos bruttó bér 581 900 forintra, az átlagos nettó kereset 400 300 forintra emelkedett. 2022 egészét tekintve a nemzetközi körülmények mellett is a bruttó átlagkereset 17,5 százalékkal, a nettó átlagkereset 18,2 százalékkal növekedett.

A tavalyi 14,5 százalékos infláció mellett a bérek reálértéke éves szinten 2,6 százalékkal emelkedett, így megítélésünk szerint 2013 óta már tizedik éve tart a reálbér-növekedés. Ez nemzetközi szinten is kiemelkedő, Németországban például harmadik éve csökken a reálbér.

Mindemellett a kormány a munkaerő-tartalék foglalkoztathatóságának javításával is elő tudja segíteni, hogy a cégek a magyar munkavállalókat részesítsék előnyben. Ezt olyan adminisztratív intézkedés segíti, amely biztosítja, hogy harmadik országbeli munkavállaló főszabályként csak abban az esetben kaphat magyarországi munkavállalási engedélyt, ha az adott munkakört sem hazai, sem uniós munkavállalóval nem tudja a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat kiegészíteni.

Ami pedig a gödi gyár elhelyezését illeti: kérem, ez nem egy 20 ezer fős településen, hanem Közép-Magyarországon jött létre, több közepes város, például Vác vagy Dunakeszi vonzáskörzetében, de egy 3-3,5 milliós közép-magyarországi régió középpontjában. Természetes,

hogy egy-egy nagyobb gyár a munkaerőt nemcsak az érintett településről, hanem annak tágabb körzetéből is toborozza. A debreceni beruházás esetében is nemcsak Debrecenből vagy Hajdú-Bihar vármegyéből, de az észak-alföldi régióból is számítunk a munkavállalókra.

Végezetül, számos más kérdéssel ellentétben egyet-értek képviselő úrral abban, hogy az ipari üzemek működésekor alapvető szempont a munkabiztonság és a környezetvédelem. Az illetékes hatóságok mind az engedélyek kiadásánál, mind az üzem működésénél a vonatkozó munkavédelmi és környezetvédelmi szabályok szigorú betartását és betartatását nézik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* A magyar szabályozás szigorúbb, mint az uniós elvárás, megítélésem szerint a legszigorúbb az Unióban. Kérem, hogy válaszában, az elfogadásnál ezt vegye figyelembe. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Ön a szó.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm államtitkár úr válaszát. Nagyon örülök, hogy a munkavédelem szempontjából egyetértünk.

A statisztikákat én is ismerem, de a valóság felülírja az itt elhangzottakat. Én is hallok ilyen magas átlagbérekről meg különböző dolgokról, de ez a valóságban nem így van. A valóságban a dolgozók nincsenek megfizetve, a valóságban nem 500 ezer forint a fizetés, hanem 200 ezer forint, és ezek elfogadhatatlanok a dolgozók szempontjából.

A másik pedig az, hogy a szakszervezeti rendszereket erősíteni kell, a dolgozók érdekeit jobban kell védeni; a környezetet védeni kell, úgy kell munkahelyet teremteni, hogy mind a környezet, mind az ember élvezze az előnyeit. Ezért államtitkár úr válaszát nem tudom elfogadni. Kérni tudom államtitkár urat, hogy közösen lobbizzunk azért, hogy a magyar munkavállalók többet keressenek, annyit, amennyiből meg is lehet élni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az energiaügyi miniszterhez: **„Miért árusítja ki a kormány a termőföldjeinket, ivóvizünket és más természeti kincseinket az idegen akkumulátorgyártók és a külföldi profitérdék kiszolgálásáért cserébe?”** Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat bízta meg, az interpellációra miniszter úr felkérésére Magyar Levente miniszterhelyettes úr válaszol. Ön a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan kérdéssel fogunk ismét csak beszélni, amely alapvetően határozza meg a nemzetünk jövőjét. Tisztelt kormányparti képviselők, illetve tisztelt jelen lévő kormánytagok, önök hoztak egy politikai döntést, ami szerint idegen akkumulátorgyárak egész sorát akarják Magyarországra telepíteni, és az önök szándékai szerint ezért a célért cserébe olyan árat kívánnak fizetni, ami gyakorlatilag a gyermekeink jövőjének a felelését jelenti. Az önök politikai döntése tulajdonképpen semmibe veszi a természeti kincseink védelmét, áruba bocsátják a termőföldet, a vízkincsünket, úgy, hogy egyébként, ha ennek csak a gazdasági hatásait nézzük, az is egyértelműen negatív.

Az önök döntése értelmében az idegen cégek, ezek a gigantikus idegen cégek idehozzák a szennyezést, felélik a természeti kincseinket, de a profitot elviszik, s jellemzően egyébként nem a helyi, nem a magyar munkaerőnek adnak lehetőséget. De annak érdekében, hogy ne a levegőbe beszéljünk, szeretnék idézni Palkovics Lászlótól néhány gondolatot az akkumulátorgyártással kapcsolatban. Palkovics László még a miniszterjelölti meghallgatásán így fogalmazott: „Fenntarthatósági szempontból, az én megítélésem szerint, vannak kockázatok. Sajnos a zöldek, környezetvédelemmel foglalkozó civil szervezetek, vagy pedig iparági lobbisták, amelyek zöldnek adják el magukat, ezt nem feltétlenül látják” - Palkovics László tehát az akkumulátorgyárakról. És azt is elmondta ezen az ülésen az akkumulátorgyártással kapcsolatos pozitívumok mellett - szintén Palkovics László -, hogy ha megnézzük, hogy az akkumulátorgyártáshoz mi kapcsolódik, milyen energiaigény, milyen nyersanyagigény, milyen környezetterhelés, akkor ez a másik része a dolognak, tehát a kettő között kell valamilyen formában balanszt teremteni; ismét csak aláhúdom, hogy Palkovics Lászlót idéztem.

Nos, az önök tervei tekintetében szó sincs semmiféle balanszról. Önök számolatlanul hozzák ide ezeket a gigantikus idegen akkumulátorgyártókat, úgy, hogy semmiféle átfogó stratégiai szintű megfontolás e mögött a terv és annak végrehajtása mögött nincsen. Önök nem beszélnek arról, hogy ezek az idegen cégek milyen mértékben használják fel a természeti kincseinket, milyen mértékben használják fel az idegen akkumulátorgyártóknak az ide telepítése milyen óriási mértékben növeli meg Magyarország energiaigényét akkor, amikor már most is egészen elképesztően aránytalan a magyar gazdaság energiaigénye. És nem beszélnek arról, hogy önök gyakorlatilag azért akarnak már új atomerőművi blokkokat építeni, hogy ezeket az idegen akkumulátorgyárakat ellássák energiával. És nemcsak nem beszélnek, hanem titkolóznak, gyakorlatilag eltitkolják a magyar emberek elől az önök terveinek az árat, eltitkolják, hogy a gazdag Nyugat zöldátállásának az árat a magyarokkal akarják megfizettetni.

Államtitkár úr, háromszor nem válaszoltak arra a kérdésemre, ezért most itt is felteszem: mennyi lesz a meglévő és a tervezett akkumulátorgyárak összes energia- és vízigénye? És még egy kérdés annak kapcsán, hogy Debrecen kormánypárti polgármestere nyíltan felvállalta, hogy a város érdekeivel és a város szándékaival szemben is megvalósítja az akkumulátorgyárat. Önök elfogadják-e *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy egy város lakóinak joguk van döntést hozni a saját településük, saját városuk jövőjét érintő kérdésekben? Köszönöm szépen. *(Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Levente miniszterhelyettes úrnak, aki az interpellációra válaszol. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Önök az ellenzék részéről tendenciózusan idegen akkumulátorgyártóként hivatkoznak ezekre a magyarországi beruházókra, miközben más iparágak vonatkozásában ezt a jelzőt ilyen sűrűn nem használják. Ezzel, azt gondolom, hogy egyfajta olyan hangulatot kívánnak kelteni, amely a külföldi beruházókkal szemben alakítandó ki a magyar közvéleményben ebben a konkrét szegmensben. Ezt nem tartom helyénvalónak, hiszen ha más esetekben nincsen probléma azzal, hogy külföldi beruházók érkeznek Magyarországra, akkor az akkumulátoripar esetében sem ezt az aspektust hangoztatnám. Egyébként pedig az „idegen” mit takar? Takar kínait, takar koreait, takar németet és más nemzetiségűeket, úgyhogy ezzel a jelzővel, azt gondolom, érdemes csínján bánni.

A képviselő úr pontosan tisztában van a számokkal, tisztában van azzal, hogy mekkora csúsztatás azt állítani, hogy a paksi bővítés az akkumulátorgyártó kedvéért történik. Nem azért történik. Ez egy tíz évvel ezelőtt elhatározott, stratégiai jelentőségű és nélkülözhetetlen energiaforrás, elektromosáram-kapacitás Magyarországon, amit nem tudunk mással kiváltani. Akár jönnek akkumulátorgyártók, akár nem, a Paks II. bővítés indokolt, és elementáris érdeke a magyar gazdaságnak és a magyar családoknak, már csak azért is, mert idővel - ahogyan képviselő úr szintén pontosan ismeri az évszámokat - Paks I. kivezetésre kerül. Ez most éppen tárgyalás alatt van, hogy pontosan mikor, de előbb-utóbb Paks I. kifut, tehát ha másért nem is, ezért Paks II. feltétlenül szükséges. Tehát az a kérésem, hogy beszéljünk ezekről a kérdésekről tárgyilagosan és olyan tendenciózus felhangok nélkül, amelyek egy olyan kontextust adnak ennek az ügynek, amelyetől megtisztítva sokkal tisztábban látjuk a lényegét.

A jövő mobilitásához, a zöldátállás sikeres megvalósításához, mindannyian tudjuk, hogy elengedhetlenné vált a nagy teljesítményű akkumulátortechnológia alkalmazása világszerte. Ennek megfelelően az iparág szereplői hatalmas fejlesztésekbe kezdtek, tehát nem csak Magyarországon figyelhetjük meg ezt

a folyamatot. A Bloomberg adatai szerint egész Észak-Amerikában összesen 55 helyen folyik jelenleg akkumulátorgyártás, mintegy 813 gigawattórányi teljesítményt megtestesítve.

Németországban a jelenlegi tervek alapján 14 akkumulátorgyár fog megvalósulni. Az uniós tagállamok közel felében lesz olyan gyár, amely kimondottan lítiumionos akkumulátorokat fog gyártani, tehát azzal a technológiával, mint amilyennel a CATL is fog dolgozni Debrecenben, azonban a termelési értékláncban, tehát a különböző fázisú termelésben szinte mindegyik tagállam részt fog venni.

A járműipar nyilván megértette ezt a kihívást. Mindhárom prémium német autógyár Magyarországon képzeli el megvalósítani az elektromobilitási stratégiája egy jelentős szeletét, és részben ennek köszönhetően számos beszállító is idetelepül hazánkba. A kormány stratégiai célja volt, hogy a nyugati autógyártók és a keleti akkumulátorgyártók Magyarországon találkozzanak, ezzel megteremtettük a lehetőségét annak, hogy a magyar gazdaság hosszú távú növekedési pályán tudjon maradni.

Ami a vízfogyasztást illeti, tisztelt képviselő úr, ez egy visszatérő aggály a földterület elfoglalása mellett. Itt néhány szám, nézzük Debrecent! Hadd emlékeztessenem arra, hogy az ön kezdeményezésére összehívott és az ön által most február 14-én levezetett fenn tartható fejlődés bizottsági ülésen Deák Dalma szakértő a hivatalos dokumentumokra hivatkozva elmondta, hogy a CATL gyáranak átlagos vízfogyasztása az írásbeli kérdésben idézett számnak a töredéke lesz, melynek 70 százalékát ráadásul a vállalat szűrkevízzel kívánja kiváltani. A kormány és az önkormányzat számára Debrecen lakossága vízellátásának biztonsága a legfontosabb. Az üzem vízfogyasztása nem veszélyezteti a helyi ivóvízellátást.

Azt gondolom, hogy ezeket az aggályokat részletesen megbeszélhetjük az éjszaka során, a parlamenti vitanapon, itt most hadd zárjam le ezt a rövid felszólalást azzal, hogy arra bátorítsak mindenkit, hogy a tárgyilagosságra szorítkozzunk, amikor erről a kérdéstről beszélünk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ. Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, ismét nem hangzott el válasz az összes vízigényre és az összes energiaigényre, ezt a nagyon fontos információt a kormány titkolja a magyar emberek elől. Egyébként az idézett bizottsági ülés éppen azért volt határozatképtelen, mert az önök képviselői, illetve az önök miniszterei nem jöttek el. Egyébként ezen az ülésen pontosan arra hívta fel a WWF szakértője a figyelmet, hogy az a bizonyos szűrkevízprogram egyébként, amelynek gyakorlatilag csak egy tervezési fázisa van, a három ütemre tervezett debreceni akkumulátorgyár első ütemének meghatározott átlag vízmennyiségének is csak

bizonyos százalékáról szól, tehát a három ütem csúcsigénye semmilyen módon nem biztosított, illetve bizonytalan ennek a biztosítása. Tehát pontosan az ellenkezőjét mondta el a szakértő ezen az ülésen. De ha önök megtisztelnék, nem minket, hanem a magyar embereket, hogy válaszolnának, hogy ezt az elképesztő energiaigényt milyen módon kívánják kielégíteni, és a vízigényt hogyan képzelik el kielégíteni, akkor az emberek még több információt kapnának, hogy végre kifejezhessék a véleményüket, ami szándékot egyébként a mi népszavazási kezdeményezésünk is támogatja. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Valóban nagyon sok mindenről lesz beszélőnk ma este, de ezt a választ nem tudom elfogadni, azért, mert nem hangzott el tartalmában az, amire az embereknek bizony szükségük van, és amit megismerni az embereknek joguk van. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. Elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Selmeczi Gabriella és Dunai Mónika, a Fidesz képviselői, interpellációt nyújtottak be a pénzügyminiszterhez: „**Miként becsüli meg a Kormány a nyugdíjas honfitársainkat?**” címmel. Dunai Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

(18.20)

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánk, Magyarország egy többnemzedékes otthon, ahol mi, a Fidesz-KDNP-pártszövetséghez tartozó képviselők már csak a szüleink és nagyszüleink iránti tiszteletből is úgy gondoljuk, hogy kötelezettségünk megteremteni és fenntartani az időskorúak biztonságát.

Mindnyájunknak tisztelnünk kell szüleink és nagyszüleink generációját, akik felépítették ezt az országot, akiknek életük munkája van abban, hogy ma úgy tudunk élni, ahogyan tudunk. Az elmúlt pár évben számos, eddig soha nem látott nehézséget jelentő krízishelyzettel találtuk szembe magunkat, gondoljunk csak a migrációs hullámokra, a koronavírus-járványra vagy a szomszédos Ukrajna területén zajló háborúra. Ezen problémák mindegyike hatást gyakorolt életminőségünkre, biztonságunkra, jólétünkre, mely értékek védelmét biztosító stratégia megalkotásában az Orbán-kormány minden magyar állampolgár véleményét meghallgatta.

Szinte még sem szabadultunk a világváránytól, jelenünket máris a szomszédunkban zajló háború és az arra válaszul adott elhibázott brüsszeli szankciók által gerjesztett gazdasági és energiaválság árnyékolja be, mely szankciókat a legutóbbi nemzeti konzultáció alapján a magyarok szinte teljes többsége, 97 százaléka elutasítja.

Míg a nemzeti kormány nehéz helyzetekben is csak a magyar emberek érdekei mentén, véleményüket kikérve hoz döntést, és a szankciós infláció ellenére sem él a lakosságot sújtó megszorításokkal, addig a Gyurcsány-Bajnai-féle baloldali válságkezelés egyet jelentett a nyugdíjasokat sem kímélő elvonásokkal, hisz a 2002 és 2010 közötti baloldali kormányok 2,4 millió nyugdíjastól vették el a 13. havi nyugdíjat a legínségesebb időkben.

Ha a baloldalon múlna, akkor nem lenne biztosítva a magyar családokat védő rezsi- és energiaköltségek csökkentése, amelynek köszönhetően minden egyes hónapban nagyjából 181 ezer forintnyi kiadás megfizetése alól mentesül minden magyar háztartás. De nem lenne ma 13. havi nyugdíj sem, amely hatalmas segítséget nyújt, és már második alkalommal kapták kézhez teljes összegben a magyar nyugdíjasok.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelettel kérdezem önt, hogy miként becsüli meg a kormány nyugdíjas honfitársainkat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A nyugdíjasok megbecsülését a 2010-es kormányváltás óta fontos célként kezeljük. Ez a terület már akkor is kiemelt helyet kapott a kormányprogramban. Tisztelet illeti a nyugdíjasokat egy ledolgozott élet után, melynek során a mai aktív, kereső generációt a mainál jóval nehezebb körülmények között felnevelték.

A nyugdíjasok megbecsülésének több módja van, melyek közül a legfontosabb nyilvánvalóan a nyugdíj. 2010-ben megállapodást kötöttünk a nyugdíjasokkal, hogy amíg nemzeti kormánya van Magyarországnak, addig a nyugdíjak vásárlóértékét megőrizzük. Az ígéretünket betartottuk. Intézkedéseink hatását a nyugdíjasok megtapasztalhatták, hiszen a nyugdíjak 2010 óta közel 92 százalékkal nőttek, az átlagnyugdíj összege a 2010. évi 97 ezer forintról 2023 januárjára mintegy 208 ezer forintra emelkedett.

Amikor a 2010-es kampányunk során már a programunkba is bekerült ez az elem, az idősök anyagi megbecsülésének helyreállítása, akkor is tudtuk, hogy ennek gazdasági fedezetét is meg kell teremteni. Azonban az országot akkor úgy kaptuk a szocialistáktól, hogy a vállalkozások a szakadék szélén álltak, az államháztartás eladósodva a csőd szélén tántorgott, a családok folyamatos anyagi nehézségekkel küzdöttek, nyakukban a devizahitellel, a nyugdíjasoktól még ráadásul elvették a 13. havi nyugdíjat. A kormány olyan gazdaságpolitikát dolgozott ki, amely helyzetbe hozta a családokat és a vállalkozásokat, és rendbe tette az államháztartást. Gondoskodnunk kellett a családok, a háztartások bevételeinek stabilizálásáról; ebbe a körbe tartoztak a nyugdíjasok is. Sikeresen növekedési pályára állítani a gazdaságot,

és így a nyugdíjakkal kapcsolatos vállalásunkat is teljesíteni tudtuk.

Mai világunkban az elhúzódó háború, a szankciós infláció Magyarország esetében éppúgy keresztülhúzta az eredeti számításokat, mint Európa több országában. A kormány azonban alkalmazkodott az új helyzethez, hiszen az elmúlt évben 14 százalékkal emeltük a nyugdíjakat kétszeri évközi kiegészítéssel, természetesen visszamenőleg januárig, januártól pedig 15 százalékkal emelkedtek a nyugdíjak és a nyugdíjszerű ellátások; mintegy 2 millió 440 ezer fő részesült emelésben. Csak az emelés nagysága, a költségvetésforrás-igénye mintegy 774 milliárd forint. Ahogy a képviselő asszony is elmondta, az egyik legnagyobb eredményünk, hogy sikerült visszaállítani a 13. havi nyugdíjat, amelyet ugyan 2024-re terveztünk, de a gazdaság jó teljesítménye ezt már 2022-ben lehetővé tette.

Tisztelt Országgyűlés! A nyugdíjasok megtapasztalhatták, hogy a polgári kormány fontos feladatának tekinti az idősök anyagi biztonságának fenntartását, és segíti őket azzal is, hogy az átlagfogyasztásig a rezsicsökkentést fenntartjuk, amely háztartásonként mintegy 181 ezer forint megtakarítást jelent. A kormány továbbra is folyamatosan figyeli, figyelemmel kíséri a nyugdíjasok élethelyzetét, és biztosítja a nyugdíjak értékállóságát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti pad sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Megkérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a választ. Öné a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön választ elfogadom, mert abból, és nemcsak abból, hanem a kormány minden döntéséből az látszik, hogy a kormány még nehéz helyzetben is támogatja, és igyekszik garantálni az emberek, közöttük a nyugdíjasok biztonságát és azt, hogy kiszámítható életkörülmények között éljenek.

Az viszont továbbra is elfogadhatatlan számomra, hogy a baloldali politikusok a brüsszeli megrendeléseket követve a sok millió magyart segítő intézkedéseket folyamatosan támadják, beleértve a nyugdíjasok érdekében hozott döntéseket is. Köszönöm szépen megtisztelő válaszát. *(Taps a kormányparti pad sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony a miniszterhelyettesi választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mihálffy Béla, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az energiaügyi miniszterhez: **„Hogyan tudja fenntartani a Kormány a magyar családok számára a rezsisvédelmi intézkedéseket?”** címmel. Mihálffy Béla képviselő urat illeti a szó.

MIHÁLFFY BÉLA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Az immár egy éve tartó orosz-ukrán háború

okoza globális válság és az Európai Unió elhibázott válaszingázásának betudható szankciós válság legfájdalmasabb pontja Európa országai számára az energiaválság. Miután az energiához való hozzáférés a kormány által kiharcolt mentességektől függetlenül a jelenlegi nemzetközi helyzet miatt hazánk számára is nehézkesebbé vált, kulcskérdés számunkra, hogy Magyarország minként tudja növelni az energiafüggetlenségét.

Emellett létfontosságú, hogy minden egyes forintot a Rezsivédelmi Alapba tegyünk azért, hogy a családokat meg tudjuk védeni a szankciók következtében egekbe ugrott energiaáraktól, és hogy az ország ki tudja fizetni az energia szankciós felárát. Mi, magyarok ugyanis pontosan tudjuk, mekkora terhet jelent az, hogy a Gyurcsány-korszakban 2010-ben a fizetésekhez viszonyítva a magyar családok számára volt a legdrágább az áram és a gáz ára.

(18.30)

A kormánynak ezért eltökélt szándéka, hogy a háborús energiaárak ellenére is megvédje a rezsicsökkentést. Az elhibázott brüsszeli szankciók miatt elszabadult energiaáraktól az átlagfogyasztásig fenntartott rezsicsökkentéssel védi a magyar családokat, aminek köszönhetően egy átlagos család havi 181 ezer forintot spórol, a lakosság esetében ugyanis az átlagfogyasztásig egész évben nem emelkedik a gáz, az áram és a távhő rezsicsökkentett ára, míg az átlagfogyasztás feletti rész esetében a fűtési szezon végéig, április 30-áig fennmarad a kedvezményes lakossági piaci ár. Az átlagfogyasztás mértékéig biztosított rezsicsökkentés egy egész Európában egyedülálló olyan intézkedés, amelynek köszönhetően a magyar családok fizetik a legalacsonyabb energiaárakat az Unióban.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Tapasztaljuk, hogy a kormány intézkedése nemcsak pro forma, hanem a családok pénztárcáján ténylegesen érezhető és érvényesül. Az MVM Next Zrt. tájékoztatása szerint a november végéig kibocsátott számlák elemzése alapján a földgázszolgáltatás esetében a kibocsátott számlák 78 százaléka, a villamosenergia-szolgáltatás esetében a számlák 67 százaléka nem tartalmazott lakossági piaci áron elszámolt energiát. Ebben kiemelkedő szerepe van annak, hogy a lakosság 32 százalékkal csökkentette a gázfelhasználását januárban az előző év első hónapjához képest, míg az áramfogyasztás összességében 9,5 százalékkal csökkent. A magyar emberek, háztartások, a kormányzati és önkormányzati közintézmények tehát felelősen hozzájárultak az ország energiabiztonságának fenntartásához, ami jól mutatja, hogy igenis tudatában vannak mindannak, hogy mekkora kincs a jelenlegi, korlátozottan hozzáférhető energia, s mindannak, hogy milyen óriási segítséget jelent a bajban a Magyarország Kormányának által biztosított rezsisvédelem.

Kérdezem ezért tisztelt államtitkár asszonyt, hogyan tudja fenntartani a kormány a magyar családok

számára a rezsivédelmi intézkedéseket. Várom államtitkár asszony megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Koncz Zsófia államtitkár asszony válaszol. Öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy egy nagyon-nagyon fontos témát feszeget, hiszen az ukrainai háborúra adott elhibázott brüsszeli szankciók miatt az energiaárak hihetetlen mértékben megnövekedtek, sőt néhány hónappal ezelőtt még az sem volt biztos, hogy a télen lesz-e elegendő energia. Ebben a helyzetben kellett a magyar kormányban a magyar emberek érdekeit mindenféle szempontból megvédenie.

El kell mondani, hogy ezzel kapcsolatban hihetetlen erőfeszítéseket tettünk az elmúlt időszakban. A nemzetközi energiaválság dacára Magyarország 2022-ben a GDP-je közel 6 százalékat fordította rezsivédelemre, s ezzel az uniós rangsor negyedik helyén állunk. A rezsicsökkentésnek köszönhetően az Európai Unióban a magyar családok fizetik a legalacsonyabb energiaárakat, s a rezsitámogatásnak köszönhetően havonta legalább 181 ezer forintot spórolnak meg. A magyar családok az Unióban a legalacsonyabb áron kapják a földgázt és az áramot is. Egy finnországi felmérés szerint januárban is a magyar áramtarifák voltak a legkedvezőbbek az Európai Unióban.

Az európai átlag a hazai árak több mint háromszorosa, de már az uniós lista negyedik helyén álló Zág-rábban is a budapesti tarifa másfélszeresét számlázzák ki, a legdrágábban vásárló rómaiaknak pedig a hazai ár több mint hétszeresét kell fizetniük. Az elemzés szerint az Európai Unióban belül a földgáz bruttó lakossági átlagárát vizsgálva ismét a budapesti érték volt a legalacsonyabb. Megemlítendő, hogy a Stockholmban fizetett ár a budapestinek a tizenkétszerese. A földgáz januári lakossági fogyasztói átlagárának decemberhez viszonyított növekedése is elég tanulságos. Míg Varsóban 28 százalékkal, Rómában 14 százalékkal, Koppenhágában 12 százalékkal fizettek többet a lakossági fogyasztók a földgázért, Budapesten 0 százalékkal. A villamos energia januári lakossági fogyasztói átlagára decemberhez viszonyított növekedésének mértéke Rómában 21 százalék, Varsóban 20 százalék, Bécsben 11 százalék, Budapesten szintén 0 százalék volt. Úgy gondolom, hogy ezek a számok magukért beszélnek.

A rezsivédelmi intézkedések fenntartása 2023-ban is prioritást élvez. Ennek kiemelkedő eszköze a Rezsivédelmi Alap, melynek költségvetési keretét a kormány először 670 milliárd forintban állapította meg, a megváltozott körülmények miatt azonban négyeszeresére, 2600 milliárd forintra növelte annak érdekében, hogy továbbra is meg tudja védeni a családokat és a magyar vállalkozásokat.

Ahogy Lantos Csaba miniszter úr nemrég bejelentette, a Rezsivédelmi Alapnak köszönhetően a lakosság

számára egész évben nem fog emelkedni a gáz, az áram és a távhő rezsicsökkentett ára, továbbá a rendszerhasználati díj sem, az átlagfogyasztás feletti fogyasztás esetén pedig egészen a fűtési szezon végéig, azaz április 30-áig maradni fog a kedvezményes lakossági piaci ár. De támogatásban részesülnek az önkormányzatok, az állami tulajdonú közszolgáltató vállalkozások, az egyházak és a civil fenntartású közszolgáltatást ellátó intézmények is. Az önkormányzatoknak nyújtott rezsitámogatások rendkívül pozitívan érintik például képviselő úr választókerületét is, hiszen Szeged városa majdnem 1,3 milliárd forint kormányzati rezsitámogatást kap, melyet a fenntartásában álló intézmények, bölcsődék, óvodák, szociális intézmények, sportlétesítmények, kulturális intézmények rezsijére fordíthat a város. A minisztérium részéről is nagyon szeretném megköszönni képviselő úrnak a munkáját ezzel kapcsolatban.

Magyarország Kormánya rendületlenül kitart az eddig elért eredmények mellett, és az energiaárak drasztikus emelkedésének ellenére továbbra is biztosítja a megfizethető árú energiát a magyar emberek számára. Köszönjük szépen a Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának a támogatását is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár asszony válaszát. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

MIHÁLFY BÉLA (KDNP): Köszönöm szépen államtitkár asszony válaszát. Egyéni országgyűlési képviselőként tudom, hogy mennyire fontos a Szegeden és a Homokhátságon élőknek, az ott élő családoknak, a nyugdíjasoknak a rezsicsökkentés. Örülök annak, hogy a kormány továbbra is kiáll a magyar emberek, a szegediek és a Homokhátságon élők mellett. A választ köszönettel elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Komáromi Zoltán, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszter úrhoz: „**Miért nem gondolkodtak, mielőtt nekiláttak az ügyeleti rendszer és a házi orvosi ellátás szétverésének?**” címmel. Komáromi Zoltán képviselő urat illeti a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Előrebocsátom, tudom a nekem adott válaszból, hogy ön valószínűleg ismét végig fogja sorolni a Fidesz szokásos, unásig ismételt hazugságait, csúsztatásait a magyar egészségügy másfél évtizeddel ezelőtti helyzetéről, pedig akik akkor születtek, már leérettsgiztek. De legyen szíves és utána magyarázza el nekem, hogyan sikerült 13 év után az összeomlás szélére sodorniuk a komplett magyar házi orvosi és ügyeleti ellátást.

Március elején, azaz két nap múlva két újabb megyében indul el a házi orvosokra kényszerített ügyeleti rendszer, miközben az Országos Mentőszolgálat főigazgatója nemrég egy interjúban bevallotta, hogy Hajdú-Bihar megyében, ahol elindult már ez a rendszer, a házi orvosok 10-20 százalékával sikerült ügyeleti szerződést kötniük, és az ügyeletek 40 százalékára nincs orvos. Győr-Sopron megyében még ennél is riasztóbb az arány, ott kórházi rezidensekkel indul az ügyeleti program, akikről nem tudni, hogy fel vannak-e készítve erre a feladatra. Ezekről a számokról beszéljen nekünk államtitkár úr, ne a másfél évtizedes adatokról.

Arról beszéljen inkább, hogy az új ügyeleti rendszerben, amelyben számos településen megszűnik a megszokott ügyeleti telephely, hova fordulhatnak azok az emberek, akik megbetegszenek, de éppen nincs a közelükben házi orvosi rendelés. Mondja el nekünk, hogy melyik településen hány órát kell majd buszozniuk vagy autózniuk, hogy segítséget kapjanak. Mondja el, mert nyomát nem látom a széles körű tájékoztató kampánynak, pedig két nap múlva újabb százezrek kerülnek az új rendszer hatálya alá.

Beszélhetne arról is, hogy csaknem 920 ezer magyar ember él olyan körzetben, ahol nincs házi orvos, és csak helyettesítésekkel tudják megoldani az ellátást. Mondja el azt is, hogy a házi orvosi praxisok mintegy 33 százaléka betöltetlen faluhelyen, s a legutóbbi információk szerint 30 éves kor alatt mindössze 6, viszont 70 éves kor fölött 7 ezer házi orvos praktizál, vagyis szó szerint kihalás fenyegeti a házi orvosi ellátást.

Kérdezem hát államtitkár urat, miért nem építették be a Magyar Orvosi Kamara és más szakmai szervezetek javaslatait a jogszabályba, mielőtt a házi orvosokra kényszerítették az új ügyeleti rendszert.

(18.40)

Miért nem oldották meg először a házi orvosi ellátás problémáit, mielőtt sorkatonaként vezényelnék át őket egy előkészítetlen, összeeskábált szisztémába? 13 év után miért nem képesek belátni, hogy a szaktudás nem bolsevik trükk, hanem a magyar egészségügy legfontosabb, megőrzendő értéke? Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is utalt rá, tisztelt képviselő úr, hogy az új ügyeleti rendszer Hajdú-Bihar vármegyében már közel egy hónapja működik *(Zaj.)*, az új, teljesen új ügyeleti rendszer. Tud ön egyetlen olyan esetet is mondani, amikor az új ügyeleti rendszerben valakit nem láttak el? Tud egyetlen esetet mondani, amikor valaki nem jutott el az ügyeletre?

Tud egyetlenegy esetet is mondani, amikor valakihez nem ment ki az ügyeleti autó? *(Varju László: Hogyne tudnánk?!)* Tud egyetlenegy esetet is mondani, amikor valaki hívta a 1830-as számot, és ott nem kapott segítséget? Tud egyetlenegy ilyen esetet is mondani? *(Varju László: Igen! - Dr. Komáromi Zoltán közbeszól.)* A sajtóban, bárhol egyetlenegy olyan eset is előfordult, amikor az új ügyeleti rendszerben valamilyen beteg nem kapta meg azt az ellátást, amire szüksége lett volna? Nincs ilyen, tisztelt képviselő úr, mert önök úgy támadják ezt a rendszert, hogy semmifajta példájuk nincs arra az elmúlt három-négy hétből, hogy Hajdú-Bihar vármegyében bármilyen gond is lenne, de ennek ellenére önök támadják ezt a rendszert.

Ha megnézzük a számokat, amelyeket a mentőszolgálat már többször nyilvánosságra hozott, akkor az látható, hogy az orvosoknak általában óránként kevesebb mint egy beteget kell ellátniuk. Ön azt mondta, hogy milyen tumultus fog kialakulni, milyen várakozások. Tisztelt képviselő úr, miről beszél ön? Ha megnézi az ellátottaknak a számát akár a délutáni, esti időszakban, akár a hétvégi időszakban, azt láthatja, hogy körülbelül óránként maximum egy beteget kell ellátni. Teljesen nyilvánosak a számok, mindenki számára követhetőek, beszámolt róla az Országos Mentőszolgálat, nincsen semmi titok ebben, ez egy működő rendszer, tisztelt képviselő úr, önök mégis ezt kritizálják, és ez ellen hangolják az embereket, ami egy óriási felelőtlenség.

Ez mindenki számára egy sokkal biztosabb rendszer, az új ügyeleti rendszer, hiszen egyrészt nem kell bogarászni a telefonszámokat, hogy nálam mi az ügyeletnek a száma; ha több szám van megadva, abból melyiket hívom; ha felhívom, vajon felveszik-e; ha felveszik, vajon orvossal tudok-e beszélni. Ez mind biztosított, hiszen a 1830-as számot kell csak megjegyezni, és azt kell megjegyezni, hogy ha nagy baj van, akkor a 112-t kell hívni, és akkor a mentő jön, hogyha kis baj van, akkor pedig a 1830-at kell felhívni, és ott egy rögzített telefonbeszélgetés indul el ugyanolyan minőségbiztosítási feltételekkel, mint a mentőszolgálatnak a minőségbiztosítása, tehát nem sokféle kis kft.-nek a hol jobb, hol gyengébb minőségű telefonközpontját - voltak ebből jól működőek, de voltak olyanok, amelyek nem működtek jól -, hanem országosan egységesen egy telefonszámot; megbeszéljük, hogy mi a helyzet, miért van szükség orvosi beavatkozásra; valóban arra van-e szükség, hogy kimenjen egy ügyeletes autó, ön is láthatta, a sajtóban megjelent, hogy néz ki az ügyeletes autó, egy sofőr kiviszi az orvost oda, a beteghez, ahol ellátásra van szükség; vagy a beteg be tud menni az ügyeletre, ezt, ugye, este 10-ig megetheti; vagy mentőt kell hívni, mert annyira súlyos a helyzet; vagy nem súlyos a helyzet, és hogyha másnap reggel elmegy a házi orvoshoz, akkor az is eleget az illetőnek.

Ez egy jól működő rendszer, tisztelt képviselő úr, önök mégis támadják. Semmilyen konkrét példát nem tudott felhozni ön sem, hogy az elmúlt hetekben, mióta ez Hajdú-Bihar vármegyében működik, azóta

ezzel mi gondjuk van. Én látom, hogy itt egy politikai nyomásgyakorlásról van szó, és hiába vannak korábbi megállapodások akár az Orvosi Kamarával, akár másokkal, hirtelen az Orvosi Kamarának a véleménye is megváltozik, és ahogy ők fogalmaztak a hétvégi közleményükben, ők csak nyomásgyakorlásra használják azt, hogy a háziorvosokat igyekeznek távol tartani ettől az új ügyeleti rendszertől.

A háziorvosok eddig is ügyeltek, ezután is ügyelnek; eddig kevesebb pénzért ügyeltek, most több pénzért tudnak ügyelni; eddig nekik kellett a telefonálást vagy a térképet, sok minden mást kezelni, ezt most az Országos Mentőszolgálat a lehető legjobb színvonalon, rögzített telefonvonalon, amely intelligensen igyekszik fel is ismerni a hívónak a helyszínét (*Zaj. - Az elnök csenget.*), hogyha vonalas telefonszámról hív, így igyekszik segíteni.

Tisztelt Képviselő Úr! (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Ön politikai támadást intézett, mert szakmai kifogásokat egyet sem tudott mondani. (*Taps és közbeszólás a kormánypartok soraiból: Úgy van! - Arató Gergely közbeszól. - Mozgás.*)

(*Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Vinnai Győző váltja fel.*)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, hogy méltó módon tudjon még a képviselő úr reagálni. Képviselő úr, kérdem, elfogadja-e az interpellációra adott választ. Öné a szó. (*Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Igen!*)

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Tisztelt Államtitkár Úr! (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) Önnel ellentétben én nyolc évig ügyeltem, volt olyan hónap, hogy 15-öt. (*Rétvári Bence: Most már csak egyet kell! Látja, milyen egyszerű?! - Derűtség a kormánypartok soraiban.*) Most már egyet sem kell, mert nyugdíjba mentem. (*Derűtség a DK soraiban. - Rétvári Bence: Úgy könnyű!*) Viszont ha önök válaszoltak volna a múlt hónapban beadott írásbeli kérdésemre, ahol az adatokat kértem, akkor ez az interpelláció valószínűleg meg sem születik. Ön három mondatban leírta az utolsó hónap látványos számait, de abból nem lehet következtetni arra, hogy valóban működik-e ez az ügyelet.

Én úgy gondolom, hogy nemcsak a magyar orvostársadalmat, hanem a szakdolgozók szakmai szervezeteit is semmibe vették, ugyanis amit önök egyeztetésnek hívtak, azokból semmi nem került be ezekbe a nagyon fontos jogszabályokba. (*Rétvári Bence: Bekerült! Bekerült!*) Olyan felfordulás van, amit önök már nem fognak tudni eltakarítani. Én úgy gondolom, hogy az orvosokkal és a szakdolgozókkal való konzultáció a megoldás, és az árnyékkormány ezt fogja csinálni. (*Az elnök csenget. - Rétvári Bence: Ja! Konzultációkkal gyógyulnak a betegek! - Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. Elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! 18 óra 46 perc van, az interpellációk tárgyalásának végére értünk. Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően most a mai napon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról törtenő határozathozatalokra** kerül sor.

Dávid Ferenc, a DK képviselője, az **I/3006.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 96 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Komjáthi Imre, az MSZP képviselője, az **I/3017.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 107 igen szavazattal, 48 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Dudás Róbert, a Jobbik képviselője, az **I/3014.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 110 igen szavazattal, 48 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, az **I/2954.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 20 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Berki Sándor, a Párbeszéd képviselője, az **I/3011.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 48 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, az **I/3013.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 48 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(18.50)

Komáromi Zoltán, a DK képviselője, az **I/3007.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 114 igen szavazattal, 45 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/3074. számú javaslatot a honlapon megismerhették.

Felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy ismeresse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Jegyző úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat 1. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés az Európai Ügyek Bizottságába dr. Tiba István, Fidesz, helyett Bóna Zoltánt, Fidesz; a Költségvetési Bizottságba V. Németh Zsolt, Fidesz, korábban megüresedett tagsági helyére Törő Gábort, Fidesz; a Nemzeti Összetartozás Bizottságába Bóna Zoltán, Fidesz, helyett dr. Tiba Istvánt, Fidesz; a Népjóléti Bizottságba Varga Ferencet, független, a bizottság tagjává megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/3074. számú javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk, most áttérünk az **azonnali kérdések** tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mikor lesz végre elég?**” címmel. Arató Gergely képviselő urat illeti a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! Ön nagy kedvelője a sportsikereknek, de most egy olyan rekordot sikerült felállítania, amelyre egyikünk sem lehet büszke, és egyikünk sem örül: ez az infláció európai rekordja. Magyarországon az élelmiszerárak 50 százalékkal emelkedtek decemberben egyéves összehasonlításban, ezen belül a kenyér 80 százalékkal, a tojás közel 80 százalékkal, a vaj és vajkrém 75 százalékkal, és

még folytathatnám. Eközben az európai átlag 18 százalékkal, miniszterelnök úr.

Hasonló a helyzet az általános inflációval is, mert önnek mindig az a válasza erre, hogy hát, a szankciók, hát, ezek a csúnya szankciók, emiatt van minden. *(Balla György: Úgy van!)* De ezek nagyon speciális szankciók akkor, hogyha csak Magyarországon lökik meg így az inflációt, hiszen a januári adatok szerint 26 százalék volt Magyarországon az infláció. Ez több mint két és félszerese az Európai Unió átlagának, és ez az infláció ráadásul nemhogy nem csökken, de Magyarországon még növekszik is.

Az a helyzet, hogy ön hazudik a magyaroknak, amikor azt mondja, hogy a szankciók miatt van infláció, hiszen például Lengyelországban ez az infláció 16 százalék, mert ugye, azt is mondta, hogy akinek hosszú határa van Oroszországgal vagy közel van Oroszországhoz, az van veszélyben. Lengyelországnál már nehezebb közelebb lenni, de hasonló a helyzet Romániában, aminek Ukrajnával van hosszú határa, ott 13,4 százalék az infláció, és még folytathatnám.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nincs szankciós infláció, nincs háborús infláció, orbáni infláció van. A választókerületem polgárai azt kérdezik Kőbányáról és Kiszpestről, hogy mikor lesz elég. Mikor látja be azt, hogy nem képes kezelni a helyzetet, nem képes kezelni az elszabadult inflációt? Mikor mond végre le? *(Taps az ellenzéki, derűtség a kormánypári padso-rokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök úr válaszol. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Az a benyomásom alakult ki, hogy még a saját frakcióját is meglepte *(Nevetve:)* ezzel a követeléssel. *(Derűtség a Fidesz padsoraiban.)* Én hozzászóltam már ahhoz, hogy olyan képviselőktől, akik az ön elődpártjában ültek a '80-as évek végétől, hozzászóltam már, hogy akármi rossz történik akár Magyarországon, akár a világban, azért előbb vagy utóbb a kormány, azon belül is a miniszterelnök lesz a felelős. Kicsi öröm az örömben: ez már Antall József idején is így volt itt 1990-ben.

Szerintem azt mondani, hogy a magyar kormány felelős az inflációért, teljes tájékozatlanságra és közgazdasági műveletlenségre utal. Az inflációnak nyilvánvalóan az az oka, hogy egész Európában elszabadultak az árak. A magas árszínvonal azért van, mert Európa úgy döntött, hogy szankciókat vezet be Oroszországgal szemben, hiszen az olcsó energia Oroszországból érkezett. Azóta onnan nem érkezik, ezért drága energiával kell ellátni az Európai Uniót.

Miután az orosz gáz ára is a tőzsdéhez van kötve, a tőzsdei árak fölmentek, ezért mi is, akik egyébként nem nyugatról kapjuk az energiát, megszenvedjük ennek a következményeit. Ráadásul, mint volt szerencsém korábban elmondani, Magyarország olyan ország, melynek nagyon nagy ipari kapacitásai vannak

nagy energiaigénnyel. Ugyanakkor saját energiaforrásunk nincs. Importra vagyunk utalva, és a nagy importkitettségünk miatt az infláció Magyarországon nagyobb fájdalmat okoz, mint olyan országokban, amelyek kitettsége kisebb.

A kérdés nem is ez, ez akár lehetne egy akadémikus közgazdászvita. A kérdés az, hogy mit teszünk. Hogy a magyar kormány mit tesz, azt pedig már ma délután volt módomban bemutatni itt, a tisztelt Ház előtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak egy percen. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Miniszterelnök úr, van még egy-két ipari ország az Európai Unióban. Úgy látom, ugye, korábban az volt a szöveg, hogy aki közel van Ukrajnához, ott magas az infláció, most az a szöveg, hogy ott magas az infláció, ahol magas az ipari termelés.

Ausztriában azért van ipar, ott 11,5 százalék az infláció. Németországban, amelyik önök szerint már megszünt, ott 9,2 százalék az infláció, Svédországban 9,6.

Miniszterelnök úr! Ön ebben a viszonyításban is csak gyenge kifogásokat mondott. Az ön kormánya képtelen kezelni az inflációs helyzetet. Magyarországon azért ekkora az infláció, ha tetszik, azért ekkorák az áremelések, mert az ön kormánya rossz gazdaságpolitikát folytatott, és rossz gazdaságpolitikát folytat.

*(Hiszekegy Dezsőt a jegyzői székben
Szabó Sándor váltja fel.)*

Mikor vallja be végre azt, hogy elrontották, és gondolkodik el azon, hogy mit lehetne tenni azért, hogy valóban csökkenjenek az árak Magyarországon? *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg a miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! A magyar kormány szerintem jó gazdaságpolitikát folytat. A fundamentum, amire építünk, az a munkaalapú gazdaság. Az önök kormányzásához képest egymillióval több munkahely és dolgozó ember van Magyarországon. Ennyivel többen élnek munkából, és ennyivel kevesebben segélyből. Még a nehéz időszakban is, mint a 2022. év, ahol az Európai Unióban a növekedés mérsékelt volt, azt a mérsékelt szintet a magyar gazdaság növekedése meghaladta, és jó esély van arra, hogy ebben az évben sem esünk recesszióba, hanem nőni fog a magyar gazdaság.

A gazdaságpolitika rendben van. Az energiapolitikánkat kell hozzáigazítani ahhoz a helyzethez, amibe az egész európai gazdaság került, szerintem - az ön véleményétől eltérő módon - alapvetően a szankciók miatt.

Ha a szankciókat ma kivezetnék, egyetlen pillanat alatt az infláció szintje egész Európában minden országban legalább a felére lecsökkenne.

Szerintem méltánytalan az ön értékelése, a követelését pedig most túlzottnak érzem. *(Derűtség és taps a kormánypárti padsorokban.)*

(19.00)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bedő Dávid, Gelencsér Ferenc, Szabó Szabolcs és Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!**” címmel. Bedő Dávid képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. Miniszterelnök úr, én egy nagyon egyszerű matekpéldával készültem mára önnek. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Rétvári Bence: Más nem is menne...)* Bizony, hallgassák csak meg! Ön odamegy az utcán száz emberhez, és megkérdez mindenkit, hogy kérek-e egy narancsot. A száz emberből 18 azt mondja, hogy igen, kérek egy narancsot. A maradék 82 viszont nem válaszol önnek, figyelmen kívül hagyja az abszurd kérdését, és továbbsétál. A kérdésem tehát az ön felé, miniszterelnök úr, hogy az emberek hány százaléka kér narancsot. *(Cseresnyés Péter: 52! - Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Minden hasonló gyermekded kérdés megvitatására szívesen fogadom az irodámban. *(Derűtség és taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök úr választát. Viszontválasz illeti meg képviselő urat.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm. Mint mindig, humoros a miniszterelnök úr *(Vitélyos Eszter: Mint te!)*, csak hogy a szemfülesebbek valószínűleg rájöttek már, hogy ez a történet valójában nem a narancsokról szól, hanem a maguk hazug propagandájáról. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* Több milliárd forintot költöttek el a most futó kamunkonzultációjukra, amit összesen 1,4 millió magyar állampolgár töltött ki, a választópolgárok körülbelül 18 százaléka. *(Rétvári Bence: Rád hányad szavaztak?)* Mégis az egész országban óriásplakátokon hirdetik, hogy a magyarok 97 százaléka nem mondott a szankciókra. *(Novák Előd: A dollárokkal is számoljál!)* Több milliárd forint! Rezzenéstelen arccal hazudnak folyamatosan, aztán döngetik a mellüket, hogy megkérdezték a magyarokat. Miközben nyilvánvaló, hogy magukat nem érdekli a magyarok véleménye. *(Közbeszólások, köztük Rétvári Bence: Bezzeg a*

Momentumot! - Az elnök csenget.) De nem elég, hogy milliárdokból hirdetik a hazugságaikat, nem elég, hogy hangosan harsogják mindenhol, hogy a magyarok nem kérnek a szankciókból, mert közben maga kimegy Brüsszelbe, és megszavazza a tizedik szankciós csomagot is. De az én értelmezésemben két opció van...

ELNÖK: Képviselő úr, nagyon sajnálom, lejárt az időkerete. (*Rétvári Bence: Lejárt az idő, egy perc. Matek!*)

BEDŐ DÁVID (Momentum): ...vagy a magyarok többségének akaratával ellentétben cselekszik, vagy beismeri, hogy az egész konzultáció és a szankciókról szóló propaganda egy ordas nagy hazugság. Mi az igazság, miniszterelnök úr? (*Taps a Momentum soraiból.*)

ELNÖK: Sajnálom. Miniszterelnök úr, öné a szó viszonzulásra. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Én nyilván a korom miatt lassabban haladok, de nem a narancs áráról volt az előbb szó? (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Tehát, ha jól értem, mégsem erről van szó, hanem a nemzeti konzultációról. A nemzeti konzultációban több mint egymillió ember részt vett. Tisztelettel köszönjük, hogy részt vettek a konzultációban, a fontos kérdésekben a magyar kormány hasonló szankciókat (*sic!*) fog szervezni a jövőben is. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Aktuális kérdések**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök úr, én is számokkal kezdeném, a Központi Statisztikai Hivatal számaival. Januárban 25,7 százalékkal nőttek az árak az előző évhez képest. Ennyivel kevesebbet érnek a fizetések, a nyugdíjak, de ami ezen belül is, azt gondolom, a mindennapi emberek megélhetését érinti, az az, hogy a rezsicsökkentés átalakításával, bizonyos értelemben megszüntetésével - bármit is mondtak eddig, miniszterelnök úr - a KSH adatai szerint a háztartási energia 52,4 százalékkal drágult, ezen belül a vezetékes gáz ára 88,6-tal, a tűzifáé 58-cal, az elektromos energiáé 27,7-tel. Ami az embereket, ha akarják, ha nem, érinti, az a 44 százalékos élelmiszerár-drágulás, és nem sorolom föl, hogy az alapvető élelmiszerek közül milyen 80-70 meg akörüli százalékos emelkedés volt az elmúlt egy évben.

Azt mondja a miniszterelnök úr, hogy arról beszéljünk, hogy mit lehet tenni. Frakcióvezetőnk mondott egy javaslatot, én most szeretném kérdezni a miniszterelnök úr személyes álláspontját: lát-e arra

esélyt, hogy érdemben ezen a területen előrelépjenek? Mi azt mondjuk, hogy ilyen esetben átmenetileg az élelmiszerre vonatkozó ársapkákat, hatósági árakat fenn lehet és fenn kell tartani, sőt szerintünk ki kéne terjeszteni más termékekre is. De ez csak akkor igaz, miniszterelnök úr, ha önök közben hajlandóak lemondani Európa legnagyobb adóztatásáról, és a 27 százalékos áfáról és a rárakódó 4,1 százalékos kiskereskedelmi adóról, amivel minden egyes kiló kenyéren az egyharmadát az állam visszaveszi még ilyen esetben is, erről az állam hajlandó-e lemondani. És akkor ki lehet terjeszteni további termékekre is, és valóban, amíg ilyen magas az infláció, fenn is kell tartani azon honfitársaink érdekében, akiknek, higgyék el, milliós nagyságrendben ma is probléma, hogy be tud-e menni a boltba, és ott egyáltalán mit tud megvenni vagy mit nem. Várom válaszát, miniszterelnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm a kérdését, képviselő úr. Ha jól értem, akkor azt mondja, hogy a rezsicsökkentésnek a hatása mellett is növekedtek az energiaárak; ha jól értem, a mértékét illetően vita van közöttünk, de a lényegét illetően talán nem. Képzelve el, mi lenne itt rezsziárügyben, ha nem lenne a rezsicsökkentés politikája! Egyszer számolják ki, akik kritizálnak bennünket, számolják ki egyszer, hogy ha nem lenne a rezsicsökkentés, ha az átlagfogyasztásig semmilyen támogatás nem lenne, akkor hogy nézne ki egy-egy magyar családnak a költségvetése! Hányan, hány százezren vagy millió fölötti számban mentek volna tönkre családok azért, mert ezek az energiaárak egész egyszerűen kifizethetetlenek. Ha az átlagfogyasztásig nem támogatná a kormány az energiafogyasztást, abban az esetben Magyarország a legsúlyosabb szociális katasztrófával kellene szembenézzen. Ezért szerintem méltánylandó, párthovatartozásra való tekintet nélkül méltánylandó, hogy egy ilyen nehéz helyzetben a kormány nem akar lemondani azokról az emberekről, azokról a családokról, akik az elmúlt tízegynéhány évben végre a létbizonytalanságból a középosztályi státusz irányába mozdultak el, mert ők lennének azok, akik elsősorban oda visszazuhannának. Tehát szerintem a rezsicsökkentés egy jó intézményrendszer, egy jó eszközrendszer, nem kritizálni kellene, hanem inkább erősíteni.

Ami az ársapkákat illeti: szeretném megismételni, hogy az ársapkák kivezetésére nem kerülhet sor egészen addig, amíg az infláció érezhetően és hosszabb távon is biztatóan nem kezd csökkenni. Hogy újabb termékekre kivessük-e, erről lehet beszélni, óvatosságot javasolnék. Az áfacsökkentésről pedig azt tanultuk meg, ezért ezt a javaslatot nem tudom támogatni, hogy ha az áfát csökkentjük, akkor az így keletkező megtakarítás nem az árscökkenés formájában a választópolgárokhoz vagy a vásárlókhöz kerül, hanem alapvetően a kereskedőkhöz kerül, és nem az a cél,

hogy őket támogassuk, habár az ő munkájukat is egyébként elismerjük. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát, viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Miniszterelnök úr, nagyon egyszerű a dolog: én azt mondtam, ami történt. Önök tavaly nyáron megszüntették az addig fennálló rezsicsökkentést. Amit én mondom önnek, nem tud vele vitatkozni, mert a KSH számai. Tehát behozták az átlagfogyasztást, tisztelt képviselőtársaim, tök egyszerű, ha ugyanazok a szabályok lennének most, mint tavaly ilyenkor, akkor itt nem 88 százalékkal drágult volna a gáz ára a lakosságnak, hanem nullával. De önök megváltoztatták a rezsicsökkentés szabályait, és ennek köszönhetően az emberek 88 százalékkal többet fizetnek a gázért, mint egy évvel korábban. Ezt jelenti ez a szám. *(Dr. Nagy István: Ipar, ipar! - Arató Gergely: A KSH lakossági adata. - Németh Szilárd István: Hazudsz!)* Miniszterelnök úr! *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Volt államtitkár úr óbégatja itt, hogy a hazudok, nem tudok hazudni, mert a KSH adatait olvasom fel önnek, tisztelt Németh úr. *(Közbeszólás a kormánypart soraiból: Tévedsz!)* Viszont, ami az áfacsökkentést illeti, miniszterelnök úr, kérem, gondolja át újra, amit mondt, mert mi a hatósági árral érintett termékeknél kérnénk és követelnénk, hogy az áfáról mondjanak le. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret lejártát.)* A hatósági áras terméknél, miniszterelnök úr, nem tudja a kereskedő benyelni az áfát, hiszen hatósági áras...

ELNÖK: Képviselő úr, köszönöm szépen, egyperces időkerete volt.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): ...viszont az embereknek 30 százalékkal olcsóbban adhatná az élelmiszereket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon!

(19.10)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Kicsit megálázó, de nemcsak nekem, hanem szerintem önnek is, hogy ténykérdésekről kell vitatkozni. Egy értelmes vita nem arról szól, hogy a fehér fehér, a hat meg hat, a hét meg hét, hanem arról, hogy milyen következtetéseket lehet abból leszűrni és mit érdemes tenni.

Az én sillabuszomban, amelyből dolgozom, az szerepel és a kormány ennek a tudásnak a bázisán áll, hogy a háztartások 67 százaléka az áram esetében és 78 százaléka a gáz esetében csak rezsicsökkentett árat fizet. *(Dr. Harangozó Tamás: Nem!)* Ez szöges ellentéte annak, amit ön állít. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól.)* Nem, ez szöges ellentéte! Én azt állítom, hogy a rezsicsökkentés politikája fennmaradt, és miután védjük a családokat, ezért a családok 78 százaléka csak rezsicsökkentett gázárát és 67 százaléka csak csökkentett áramárát fizet és ez így van jól. *(Taps a kormányparti oldalon.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman, Lukács László György és Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni miniszterelnök úrnak: **„Mít gondol erről, Miniszterelnök úr?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nem tudom, ön hogy van vele, de bevásárláskor még mindig nagyon nehéz, sőt szinte lehetetlen találni termékeket, cukrot, tejet vagy akár csirkemellet olyan áron, ahol ön rögzítette. Bevásárlók ezrei tapasztalják ezt a boltokban, üres UHT-tejes polcokat, cukros, illetve olajos polcokat találnak. Ez világosan látszik és szerintem ön számára is mutatja, hogy a kommunista stílusú árstopok, ársapkák hiánygazdaságot okoztak. Lassan ott tartunk, mint az átkosban, hogy jó, ha az embernek van egy boltos vagy pultos ismerőse, aki ezekből a termékekből tesz neki félre. Vagy mondhatnánk azt is, hogy ha a szép hírű, illetve annak idején kedves műsor, Tibi bácsi „Három kívánsága” lenne, akkor a gyerekek cukrot, illetve tejet kérnének, mint ahogy annak idején egyébként banánt kértek ebben a műsorban Tibi bácsitól kívánságként.

Világosan látszik az is, hogy cserébe viszont ezek az árstopok, ársapkák azt eredményezték, hogy beépültek más termékek árába, lényegében inflációt eredményező hatásuk volt. Világosan látszik tehát, hogy az árstop, illetve az ársapka tüzelte az inflációt. Az is látszik, tisztelt miniszterelnök úr, hogy míg a multik megküzdöttek ezzel az árázással, addig a legnehezebb helyzetbe azok a legkisebb vállalkozások, legkisebb boltosok jutottak, akiknek nem volt hova hátrálni ebből, és ők most már a veszteségeiket számolják. Önök elérték, hogy ezek a legkisebb vállalkozások, amelyek a Jobbik-Konzervatívok szerint a legnagyobb támaszai a magyar gazdaságnak, ők vannak a legnehezebb helyzetben.

Egyébként nem szokatlan önöktől, hogy valamilyen módon ilyen kommunista eszközökhöz nyúlnak. Emlékszünk azokra a központosításokra, államosításokra, amelyeket az elmúlt időszakban tettek sokszor az önkormányzatok rovására, a víziközművagyonnal vagy akár az iskolák fenntartásával kapcsolatban is hisznek a központi irányításban. Sőt, a nemzeti vagy állami tüzépek új koncepciója is ebbe az irányba mutat.

De hogy a lényegi kérdésre térjünk, miniszterelnök úr: ugye, kivezetik, vagy ha nem vezetik ki, meddig kívánják még tartani ezeket a kommunista stílusú ársapkákat, árstopokat? *(Taps a Jobbik padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Az ön hozzájárulása arra emlékeztet bennünket, amiről a korábbi alkalommal itt már beszéltünk, hogy mikor áll elő az a helyzet egy gazdaságban, amikor az államnak a szabályozó szerepen túl mélyebben is be kell avatkoznia. Ez egy legitím kérdés.

Általában az a jó, ha a gazdaság a saját logikája szerint tud működni, és az állam arra törekszik, hogy csak és ott, lehetőleg korlátozott módon avatkozzon be, ahol az feltétlenül szükséges. Én hiszek abban, hogy vannak kérdések, amelyeket az államnál, illetve a mindenkori kormánynál jobban meg tudnak válaszolni a gazdasági élet szereplői, akkor is, ha egyébként mi vagyunk kormányon. Tehát semmiképpen nem tekintem főszabálynak a beavatkozás politikáját. De az is igaz, hogy vannak olyan állapotok és esetek, amikor a beavatkozás elkerülhetetlen, és ha már beavatkozik az ember, nem tud normatív módon beavatkozni, minél inkább rossz a helyzet, annál inkább konkrétan és célzottan kell beavatkoznia. Ezt tette a kormány is: beavatkozott.

Megoszlanak a vélemények arról, hogy ezt helyesen tette-e, és hogy mik voltak a következményei. Én nem osztom az ön álláspontját. Ön azt mondja, hogy a mi intézkedéseink hiányhoz vezettek. Ez úgy igaz, hogy megpróbál a kereskedő, mert ő is emberből van és pénzből él, védekezni az ilyen beavatkozásokkal szemben. Ilyenkor kiegészítő szabályokat kell hozni, amelyekkel a kereskedőket mégiscsak rá tudjuk szorítani arra, hogy bizonyos termékeket tartsanak a boltban. Ezeket az intézkedéseket meghoztuk, és én nem látom a helyzetet olyan súlyosnak, mint ahogyan azt ön itt leírta; különösen, hogy az átkosban a hiány állapotát idézi. Nem tudom, ez a fiatal kora miatt van-e, de higgye el, hogy az nem ilyen volt. Az átkosban a hiány nem ilyen volt, mint amit ön most lát.

Ami a kisboltokat illeti, ott pedig a kormány, értve és tudva azt, amit ön elmondott, hogy kiszolgáltatottabbak és sérülékenyebbek, a 2023-as évben 8 milliárd forint működési támogatást ad azoknak a kisboltoknak, amelyeknek nehézséget okoz az ársapka. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Szerintünk egy normális országban ilyen intézkedéseknek ilyen hosszán nincs

helye. Az a helyzet, hogy önök ezeket az ársapkákat, árstopokat még a háború előtt vezették be, akkor, amikor látszódtott, hogy az árak emelkednek. Az bizonyos, hogy ha van lehetőség arra, hogy valamilyen módon az állam beavatkozzon, rövid ideig módja van rá, de az a mód, ahogy önök avatkoztak be, valóban egy kommunista, igazi régi vágású beavatkozás a gazdasági életbe, amelyre nincs szükség.

Egy normális országban nem ársapkákkal sújtják a kormányok főként a legkisebb kereskedőket, egy normális országban hatékonyan megvédik a lakosságot az Európa-rekorder élelmiszerár-emelkedésekkel szemben, és egy normális országban nem alakul ki hiánygazdaság, tisztelt miniszterelnök úr. Higgye el, ezekből a termékekből sokszor igazi kihívás találni megfelelő! Ideje lenne a megoldásra koncentrálniuk, és arra, hogy Magyarországon a legkisebb vállalkozások tényleg megsegítésre leljenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Amit a képviselő úr szavaiból továbbgondolásra érdemesnek tartok, az az, hogy milyen hosszán érdemes fenntartani ezeket az intézkedéseket. Mert egyetérték azzal, amit ön mondott: az nem lenne jó, ha ez állandó gyakorlattá válna és beépülne a gazdaságpolitika eszköztárába. Tehát a kérdés az, hogy milyen hosszán.

A mi válaszuk erre az, hogy miután úgy gondoljuk, hogy az infláció csökkentéséhez szükséges intézkedéseket meghoztuk, ha úgy tetszik, az ellenszert a szervezetbe bejuttattuk, és azt várjuk, hogy a következő hónapokban ennek látható jelei lesznek, ezért a válaszuk az, hogy amint az infláció meggyőző módon, tartósan csökkenő pályára áll, akkor az ársapkákat ki lehet vezetni. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: „Hajlandó-e véget vetni a Magyar Honvédség genderképzésének?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Vargha Tamás miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm, elnök úr, de megadnám a miniszter úrnak a személyes magyarázkodás lehetőségét.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszter úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „Támogatja-e a Mi Hazánk Mozgalom megoldási javaslatait?” címmel. A miniszter úr

távolléte miatt válaszkérésre Rétvári Bence miniszter-helyettes urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm, elnök úr, de megvárnám a miniszter urat.

ELNÖK: Tájékoztatom, hogy a miniszter úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Toroczkai László, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mire van pénz, miniszterelnök úr?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Úgy tűnik, hogy a kormánynak mindig van pénze arra, hogy a leggazdagabb globális nagyvállalatokat megtámogassa a magyar adófizetők pénzéből. Ezt láthatjuk most a világ legnagyobb akkumulátorgyártója, a kínai CATL esetében, amikor 320 milliárd forintot ad a kormány ennek az óriásvállalatnak. De ezt láthattuk akár az amerikai BlackRock esetében, amikor a budapesti 2017-es irodanyitáskor még 280 millió forintot odaadott támogatásként a kormány a világ legnagyobb vagyongazdálkodójának, amely több mint tízmillió amerikai dollár fölött rendelkezik. Bizonyára rá volt szorulva a magyar dolgozók, a magyar kkv-szektor pénzére ez az óriás multicég is.

Ezzel egy időben a jelenlegi kormány a korábbi balliberális kormányokkal együtt kiépített egy olyan sarcoló rendszert, amely viszont az utolsó fillérjét is elveszi a magyar embernek, a magyar vállalkozónak, a magyar dolgozónak, a magyar nyugdíjasnak.

(19.20)

Ez az a rendszer, amely most a végrehajtómaffia-ügyben kiteljesedett, és ez egy 30-35 éve szisztematikusan felépített rendszer, ami arról szól, hogy Magyarországon egy egyszerű parkolási bírságból lehet az embernek akár több százezer forintos tartozása, a végén elveszítheti, elvehetik tőle, mondjuk, a házát vagy elveszítheti az autóját, és ebben a rendszerben látjuk, hogy a végén ott vannak a végrehajtók, akik kíméletlenül, a törvényeket, a szabályokat nem betartva elveszik akár a 33 százaléknál több jövedelmet, elveszik akár a családi pótlékot, a bank pedig szétjárja a kezét.

A kérdésem miniszterelnök úrhoz az, hogy mit tett a kormány, mit tett miniszterelnök úr vagy a miniszterelnök úr által vezetett kormány által létrehozott, meg kell nézmem, hogy mi a neve ennek a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságának; tehát mit tett, hogy kivizsgálja ennek a végrehajtó-maffiának a visszaéléseit, és támogatja-e - egyenes választ kérek miniszterelnök úrtól - a Mi Hazánk Mozgalom felvetését, hogy legyen a végrehajtás nonprofit végre

Magyarországon, szűnjön meg ez a maffiarendszer. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Ami a végrehajtórendszer átalakítását illeti, szívesen fogadunk bármilyen javaslatot, és érdemben meg fogjuk fontolni. Ha megengedi, ez komolyabb dolog annál, semhogy bűt vagy bát mondjunk rá így hirtelen. De ha van ilyen javaslata az ön pártjának, akkor kérem, hogy forduljon hozzánk bizalommal, és az igazságszolgálati miniszter meg fogja vizsgálni, és adunk egy tisztességes választ, hogy tudunk-e ebben egy málabban örölni vagy sem.

Ami a támogatások dolgát illeti, többször vagyok kénytelen elmondani, hogy a külföldi nagyberuházások támogatása - amely Magyarországon egy átlátható rendszerben történik, része a mindenkori költségvetésnek -, az az összeg, amit erre fordítunk, nagyságrendekkel kisebb annál, mint amit egyébként a magyar, alapvetően kis- és középvállalkozások megsegítésére fordítunk. Ez Magyarország, ezért elsőbbsége a magyar vállalkozásoknak van. És ott, ahol egyébként magyar vállalkozások képesek világszínvonalon teljesíteni és kiszolgálni a magyar gazdaságot, ott külföldiekre sem nagyon tartunk igényt. Ezért van az, hogy vannak is olyan területek, ahol egész egyszerűen kivásároltuk őket, mondjuk úgy, hogy visszavásároltuk azt, ami korábban nemzeti kézben volt, és most ismét magyar állami kézben van.

De az igazságnak vagy az éremnek a másik oldala pedig az, hogy ilyen beruházásokra szükségünk van, ezekért a beruházásokért verseny van. Tehát az nem úgy néz ki, mint ahogy itt néhány képviselőtársam fejből ezt én kirajzolódni látom, hogy a magyar kormány fölhív valakit, és akkor az egész egyszerűen idejön egy nagyberuházással. Ez úgy történik, hogy a nagy cégek versenyeztetik az országokat a tekintetben, hogy ők melyik országba mennek. Ez az akkumulátorgyárakra, de a gépkocsigyárakra, bármilyen gazdasági, alapvetően ipari beruházásra igaz. Tehát valójában nem a cégek keresnek maguknak helyet, hanem az országok szeretnének, különösen az alultőkésített, Magyarországhoz hasonló országok szeretnének tőkét bevonni, és mindenfajta csomagokat állítunk össze a számukra a foglalkoztatástól a pénzügyi támogatásig, hogy a sok rivális közül minket válasszanak és ne más országokat. Szerintem ebben a versenyfutásban érdemes Magyarországnak jól szerepelnie. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonválaszra megadom a szót. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Miniszterelnök úr, akkor élek is rögtön a lehetőséggel, és akkor

mondjuk itt is a javaslatunkat. Tehát egyrészt legyen a végrehajtás nonprofit, úgy, ahogy az már egyszer volt Magyarországon, és Európa számos országában jelenleg is nonprofit, és akkor nem tud egy ilyen végrehajtó-maffia kialakulni. Másrészt az a kérésem miniszterelnök úrhoz, hogy segítsék és semmiféleképpen ne akadályozzák ennek a végrehajtó-maffia-ügynek a felderítését. Tehát, ha kormánypárti politikus vagy bárki érintett az ügyben, akkor az kerüljön börtönbe, sőt kerüljön előzetes letartóztatásba akár, ha az államtitkár, akkor is.

Másrészt a devizahiteleseket is meg kellene tényleg segíteni, hiszen még mindig vannak, akiket élethosszig - sokszor a gyermekeiket, akár azért, mert kezességet vállaltak a szüleik devizahiteléért, élethosszig - még mindig üldöz a végrehajtó és a rendszer, miközben más országokban, akár nyugati országokban, ott pedig az öt év az öt év elévülési idő a végrehajtási esetekben is. Itt pedig magyar családokat egyszerűen elüldöztek e miatt a rendszer miatt Magyarországról. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha jól értem, itt két különböző dologról beszélt a képviselő úr. Az első az, hogy hogyan állunk a volt devizahitelesekkel most. Miatán nem adta meg azt a segítséget, hogy a kérdés címében megmondja, hogy miről fogunk beszélgetni, ezért most kénytelen vagyok az emlékeimre hagyatkozni, és remélem, hogy nem tévedek nagyot, sőt egyáltalán nem, de ha jól emlékszem, akkor 1,1 millió, tehát 1 millió 100 ezer olyan szerződés volt, amely devizahitel-szerződés volt. Ezt a problémát kellett megoldani. Arra a kérdésre most nem tudok válaszolni, hogy mennyit vezetünk ki ebből, de én azt hiszem, hogy szinte mindet vagy az elsőprő többségét. Ettől még maradhattak valamenynyien, és a következő alkalommal szívesen megvitátjuk ezt önnel érdemben és mélységében, hogy mennyien maradtak, velük mi van, mi a sorsuk, és mit tudunk segíteni. Ebben ön számíthat ránk.

Ami pedig a törvények betartását illeti, mindegy, hogy valaki miniszter vagy államtitkár, horribile dictu miniszterelnök, a törvényeket mindenkinek be kell tartania. *(Derűtség az ellenzéki sorokban. - Taps a kormánypárti sorokban)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miniszterelnök úr, miért veszélyeztetik gyerekeink jövőjét?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Önök útonútfélen azt hangoztatják, hogy a család és a gyermekek védelme mennyire fontos önöknek. *(Zaj a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* A valóság

azonban az, hogy önök magasról tesznek a gyermekeink jövőjére, hiszen gond nélkül feláldozzák vizeinket és termőföldjeinket, odadobják ezeket a külföldi multiknak, a lényeg, hogy közben önök és üzletfeleik megtömhessék a zsebeiket. Pedig a gyermekeink biztonságát nem a környezetpusztító akkumulátorgyárak jelentik, hanem a víz és a termőföld.

Az önök aktuális nagyhatalmi lázálma miatt hazánkban több ezer hektár termőföldet tesznek tönkre. Csak most legutóbb a Debrecen melletti akkumulátorgyár miatt a legjobb minőségű termőföldeket áldozták fel, ami egyébként konkrétan ellentétes a termőföldvédelmi törvénnyel. Emellett szintén az akkumulátorgyárak miatt egytizedével akarják növelni az ország vízfelhasználását - miniszterelnök úr, ez plusz egymillió ember vízigényét jelenti összesen -, miközben Magyarországon is klímaválság van, az Alföld talajvízszintje folyamatosan süllyed, az aszály egyre súlyosabb. Ha megépül a kínai akkumulátorgyár, Debrecen és környéke egyszerűen ki fog száradni. Azt pedig nem tudom, tudja-e, hogy a komáromi akkumulátorgyár miatt a tatai karsztvizet akarják felhasználni. Ez a legjobb minőségű vizünk, amit önök ipari célokra akarnak elpocsékolni.

Miniszterelnök úr, kérem tisztelettel, válaszoljon: miért betonozzák le a legjobb magyar termőföldeket? Miért szárítják ki szándékosan a fél országot, áldozzák fel az ivóvizünket? Miért veszélyeztetik a vízkincsünket, így az élelmiszer-termelést és a természeti környezetet is? Miért nem igyekeznek inkább megóvni hatékony intézkedésekkel ezeket a vizeket? És tisztelettel arra kérem, hogy a gyermekeink jövőjéért aggódó édesanyák és édesapák miatt most szíveskedjen a brüsszelezés és gyurcsányozás helyett érdemben válaszolni a kérdéseimre. Köszönöm. *(Zaj, felzúdulás a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Miniszterelnök úr, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Fájjalom, hogy a legfontosabb kérdésektől ön eltoltott engem *(Derűtség a kormánypárti sorokban.)*, de komolyra fordítva a szót: Magyarországon minden beruházásnak van egy rendje. Egy beruházást akkor lehet Magyarországon létrehozni, legyen szó bármilyen gyárról, ha a hatályos jogszabályokat betartják. Ezek a jogszabályok tartalmazznak környezetvédelmi és biztonsági előírásokat is. Ráadásul szabályok vonatkoznak az engedély kiadásakor, szabályok vonatkoznak a beruházásra az építésnél és a működtetésnél is. És én a legmagabiztosabban és jó lelkiismerettel mondhatom önnek azt, hogy minden ilyen szabályt az államigazgatásnak be kell és be is szokta tartatni a beruházókkal.

Tehát azt gondolom, hogy amit a szülők, ahogy ön fogalmaz, a gyermekek érdekében elvárhatnak a mindenkori magyar államtól, hogy minden beruházásnál a lehető legszigorúbb, Magyarország esetében egyébként az európai szabályoknál időnként bizonyos

vonatkozásban szigorúbb szabályok mellett lehessen csak beruházásokat végrehajtani, ennek a követelménynek szerintem Magyarország ma eleget tesz.

Ami az akkumulátorokat illeti, mert úgy látom, hogy ez egy ilyen slágertémává vált, arról van szó, hogy az egész európai, sőt a világ autógyártása is átalakul, elektromos autókat fognak gyártani. Az a kérdés, hogy hol fogják gyártani ezeket az elektromos autókat, ideértve azoknak minden fontos alkatrészét.

(19.30)

Ahol ezeket a gyárat fel fogják építeni, ott lesznek a munkahelyek. Magyarországon ma a járműiparból több százezer család él meg. Ha Magyarország nem tud az elektromosautó-gyártásban szerepet játszani, ez a több százezer ember el fogja veszíteni az állását, mert a régi típusú autók gyárai le fognak épülni. Ezért be kell tartani a szabályokat, ez mindent megelőz, ugyanakkor iparpolitikai szempontból racionális döntéseket kell hozni. A járműgyártás támogatása ilyen döntés. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonzásra megadom a szót. Képviselő asszony, parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Egyrészt teljesen abszurd, hogy egy ekkora országba pont az egész elektromobilitás legszennyezőbb iparágát *(Moraj a Fidesz soraiban.)*, az akkumulátorgyártást akarják ilyen mennyiségben idehozni. Rengeteg, túl sok akkumulátorgyár lesz már ebben az országban, rengeteg áramot, termőföldet és vizet fognak felhasználni.

Rádásul nagyon rossz hír, lehet, hogy önnek nem szóltak, de az a helyzet, hogy Magyarországon a környezetvédelmi hatóságokat durván leépítették az önök elmúlt 13 évében. Ha megnézi például a már működő gödi Samsung-akkumulátorgyárat, hogy hány szabályszegés volt - a katasztrófavédelem kiszáll, nem tudják őket megbüntetni, mérgező oldószert találtak a talajvízben. Azt is érdekes lenne megnézni, hogy hogyan engedélyezhetik azt, hogy a tatai karsztvízbázist használják fel ipari víznek akkumulátorgyártás céljából.

Miniszterelnök Úr! Kérem, nézzen ennek utána, mert lehet, hogy az ön háta mögött véletlenül feláldozák az ország vízkincsét, és tönkreteszik a természeti erőforrásainkat. Erre nem tért ki a napirend előtti beszédében, de higgye el, hogy a természeti erőforrások is stratégiai jelentőségűek, nem csak a gazdasági növekedés meg a pénz, amit ön remél idehozni az akkumulátorgyárakkal. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Miközben a természeti erőforrásokért

való aggodásban, azt hiszem, hogy osztom az ön álláspontját, mégis kénytelen vagyok azt, amit ön itt elmondott, egész egyszerűen rémhírterjesztésnek minősíteni. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)*

Amiket ön mond, az egész egyszerűen nem felel meg a valóságnak. Tehát Magyarországon senki sem veszélyezteti és nem is veszélyeztetheti a vízvagyont, semmilyen ipari beruházás nem jöhet létre, amelyre ne vonatkoznának világos és egyértelmű szabályok. Azt, hogy ön eleve bizonyos tevékenységet vagy termelési irányt ki akar zárni a magyar ipar jövőjéből, azt pedig nem tartom értelmes álláspontnak, tekintettel arra, hogy mondjuk, a zöldszempontból igazán példának tekinthető Németország 14 akkumulátorgyárat fog építeni a közeljövőben.

A legnagyobb akkumulátorgyár Európában nem Magyarországon épül, hanem Lengyelországban. Lengyelországban 60 cég létezik, óriásiak, amelyek erre az iparágára állnak fel. Tönkre akarják tenni a lengyelek a saját hazájukat? A precizitásukról híres németek tönkre fogják vágni a német gazdaságot? Ezt akarja mondani? Tehát szerintem ez a fajta hozzáállás nem más, mint rémhírterjesztés. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője *(Moraj és derűtség a kormánypártok soraiban.)*, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?**” címmel. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Doktor! - Rétvári Bence: Doktor úr, halljuk! - Az elnök csenget.)* Csárdi Antal képviselő urat illeti a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Rossz hírem van, ott folytatjuk, ahol az előbb abbahagyta. Ön úgy minősítette az LMP tiltakozását az idecsábított akkumulátorgyártó kapacitások ellen, hogy ez a külföldi beruházások elleni harc. Ez nem igaz, tisztelt miniszterelnök úr.

De mit is jelent az önök akkumulátorgyártó stratégiája? A világ akkumulátorgyártásának egy jelentős része idekerül, az akkumulátorok oda, a környezetterhelés pedig marad itt, hazánkban. Miről is beszélek? Értékes termőföldeket áldoznak fel annak érdekében, hogy ezek a cégek idetelepüljenek. Ön, miniszterelnök úr, úgy fogalmazott, hogy soha nem engedi meg, hogy külföldi kézbe kerüljön a magyar termőföld. Minek nevezzük azt, amikor egy jó minőségű termőföldre építünk rá egy akkumulátorgyárat?

Mit jelent még az akkumulátorstratégia ezenkívül? Vízmentésünk elpazarolása. Lehet tudni, hogy Komáromnak, ahogy korábban már elhangzott, a szomszédos területről kell ivóvizet biztosítania azért, mert Komárom természetes vízkészletét elhasználja az ott működő akkumulátorgyár. *(Bányai Gábor: A Dunát? A Dunáról beszélés? - Derűtség a Fidesz soraiban.)* Közvetlen környezetszennyezés.

A gödi Samsung-gyárat tavaly év végéig 17 alkalommal bírságot kaptak meg. Igaz, arra mindig nagyon figyelt az éppen aktuális hatóság, hogy a bírság mértéke

ne legyen megfizethetetlen, és ne legyen fájdalmas ennek a cégnek, amely így 760 milliárd forintos bevétellel tervezhet. Nem utolsósorban uniós szabályok azt mondják, hogy a legyártott akkumulátorokat és annak a hulladékait ott kell kezelni, ahol ezt előállították.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mikor számíthat a magyar nemzet arra, hogy a jövő nemzedékeit figyelembe veszi a gazdaságpolitika tervezése során?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak válaszára. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt hiszem, hogy értem, amit ön mond, és a termőföldvédelem ügyében egyet is értek önnel. Tehát fáj az ember szíve, amikor azt látja, hogy egyébként termőföldet nemcsak ipari beruházásra, hanem akár lakóövezetek kialakítására is kivonnak a művelésből, és más célra fordítják. Ennek egyáltalán nem örül senki. A magamfajta falusi meg legkevésbé. Tehát ez nem jó dolog.

Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy valahova utakat kell építeni, valahova vasutat kell építeni, valahova gyárakat kell tenni. A kérdés nem az tehát, hogy melyik lábunkra álljunk, hanem hogy hogyan ne billenjen meg az egyensúlyunk. Tehát meg kell védeni mindent, ami megvédhető, egyetlen négyzetmétert sem szabad feleslegesen feláldozni, ugyanakkor mindennek meg kell történnie út-, vasút- és gyárépítés tekintetében, amire szüksége van Magyarországnak.

Ha azt mondta volna, ha ebből azt a következtetést vont a volna le, akár bírálatként a kormány irányába, hogy ezért a kormánynak jobban kellene arra törekednie, hogy több legyen a barnamezős beruházó, tehát már korábban kivont területeken létrejövő új ipari beruházás, mint a frissen, zöldmezősen létrejött beruházás, akkor még egyet is tudtam volna önnel érteni. Dolgozunk ezen, nem olyan egyszerű. Most terjesztünk be majd egy törvényt, ami egyébként megpróbál az eddiginél jobb arányokat létrehozni. Tehát én osztozom a fölvetésének egy fontos részében.

Amiben nem osztozom, ez az akkumulátormánia. Ma akkumulátorgyárak működnek Franciaországban, Spanyolországban, Olaszországban, Lengyelországban, Nagy-Britanniában, Hollandiában és Svédországban, és a mi tudomásunk szerint a 27 uniós tagállam felében lesz olyan gyár, amely kifejezetten lítiumionos akkumulátorokat fog gyártani, és minden európai ország - kivéve Máltát és Ciprust - valamilyen módon ebben az értékláncban termelőként részt fog venni. Ez az európai körkép. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az alapkérdés mégiscsak az, hogy milyen környezeti feltételek között hoznak létre ilyen gyárakat. Jelen

pillanatban a helyzet az, hogy az éghajlatváltozás eredményeképpen a Kárpát-medence kiszáradóban van. És nem, erről nem az Orbán-kormány tehet (*Derűtség és taps a kormánypartok soraiban.*), de mégiscsak így van. Ehhez képest azt gondolom, a felelősség viszont az Orbán-kormányé, hogy észreveszi-e azt a... (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) A felelősség az Orbán-kormányé, hogy észreveszi-e... (*Derűtség és taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tehát akkor elmondom harmadszor is, bár látom, hogy a frakciójának nem tetszik. (*Bánki Erik: De, nagyon!*) A felelősség az Orbán-kormányé (*Közbeszólás a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.*), hogy odafigyel-e a kiszáradóban lévő Kárpát-medencére, hogy vállal-e felelősséget annak érdekében, hogy ezek az akkumulátorgyártó cégek ne itt okozzanak környezetterhelést, mert ez a jövő generációjának nem érdeke. Lehet olyan gazdaságpolitikát folytatni, ami sikeressé teszi Magyarországot, de ehhez az oktatásba kellene sok-sok milliárdot feccölni.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, lejárt az idő. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Bármilyen furcsa, a lényegét illetően egyetértek önnel. Különösen azzal, hogy nem mi tehetünk a Kárpát-medence kiszáradásáról. (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*) De ha komolyra fordítjuk a szót, az a helyzet, hogy ez a felelősség egy közös felelősség, most is fennáll és a következő kormányokat is terhelni fogja. Olyan változások vannak a világban, az éghajlatban, a Kárpát-medence magától nem fog megmaradni olyannak, amilyenek mi azt szeretnénk. Itt komoly dolgokra, komoly politikákra van szükség.

Szeretnék azonban mégis különbséget tenni a rémhírterjesztés meg az emberek indokolt félelme között.

(19.40)

Tehát szerintem az emberek indokolt félelmére világos, egyenes választ kell adni, és ezt mi meg is adjuk. Nem igaz, hogy kiszárítjuk a Kárpát-medencét. Nem igaz, hogy olyan mennyiségű vizet használunk föl, ami tönkreteszi az adott élőhelyeket. Nem igaz, hogy olyan szennyezést szabadít a beruházó Magyarország nyakába, ami az ott élő emberek életét ellehetetleníti, ezek mind nem igazak.

Ugyanakkor elvárják az emberek, és igazuk van, hogy minden egyes ezzel kapcsolatos félelmükre és fenntartásukra világos, egyenes választ kapjanak. És a magyar államnak az a kutya kötelessége, hogy ezeket a válaszokat meg is adja, és mi ezt higgadt, nyugodt módon ezután is meg fogjuk tenni. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Barcza Attila, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Vajon mit várnak el a tengerentúlon a guruló dollárokért cserébe?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A 2022-es év a dollárbaloldal áprilisi történelmi választási veresége mellett a rendszerváltás óta hazánk legnagyobb pártfinanszírozási botrányát is elhozta.

Mint az már mindenki számára ismert, a dollárbaloldal közel 4 milliárdnyi súlyos forintot kapott a választási kampányára a tengerentúlról. Augusztus végén maga Márki-Zay Péter, bukott baloldali kormányfőjelölt lepezte le a dollárbaloldalt: bevallotta, hogy a választási kampányra milliárdokat kaptak az Egyesült Államoktól. Világossá vált tehát, hogy a dollárbaloldal a kampányban nem a maga ura volt, hanem annak a körnek az érdeke szerint beszélt és cselekedett, akiktől, hogy úgy mondjuk, ezek a dollárok öönhöz gurultak.

Nem győzzük hangsúlyozni, mennyire hallatlan és egyben elfogadhatatlan az, hogy külföldi pénzből próbálták befolyásolni hazánk demokratikus választását. Idegen hatalmak avatkoztak be a magyar választásokba, a nemzeti szuverenitásba, és ehhez, bármilyen hihetetlen, magyar baloldali pártokat, politikusokat és egy komplett dollármédiát pénzelenek súlyos összegekkel.

Mi tudjuk azt, hogy Márki-Zay Péter sosem volt önálló a politikai életben, mindig is Gyurcsány Ferenc oldalbördájaként funkcionált, és rendre a főnöke kotyájából dalol. A Gyurcsány Ferenc vezette baloldal és a mögötte álló dollármédia, akiknek egy része itt a teremben most is jelen van, szokásához híven továbbra is mindent elkövet, hogy az ügyet elbagatellizálja: ködösítenek, sumákolnak, azonban, ahogy számtalan más elfoglaltság esetében, ezt is sikertelenül teszik. A tények ugyanis makacs dolgok. A kormánypártok számtalanszor felszólították már a dollárbaloldal politikusait, hogy vallják be, mit tudnak a külföldről hazánkba guruló dollárokról.

Tisztelt Miniszter Úr! A kérdés továbbra is az, vajon mit várnak el a tengerentúlon a guruló dollárokért cserébe? Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kérdés az volt, hogy mit várhatnak el az ellenzéki pártoktól azok a megbízók, akik képesek voltak ennek a rendkívül sokszínű, érdekes ellenzéki szövetségnek 4 milliárd forintnyi dollárt

adni a választási kampányban és a választási kampányra. Mondhatnánk azt, amit ma délután itt a parlamentben láttunk, de ennyi pénzért annál azért többet várhatnak, tehát ez nem elegendő érv. *(Arató Gergely: Beszéljétek meg a Márki-Zayval... - Ezt nekünk hiába mondod...)*

Az biztos, hogy onnantól kezdve, hogy valakinek ilyen pénzt felajánlanak és ezt a pénzt elfogadja, más egyéb tanácsokat, kéréseket és utasításokat is teljesíteni kell, illetve el kell fogadni. Ezért mondhatjuk azt, hogy ma Magyarországon szuverén ellenzék nincsen, a 32 éve változatlan pártfinanszírozási szabályozás alapelveit durván megsértve külföldről választási kampányban fogadtak el komoly, többmilliárdos összegeket.

Az első és a legfontosabb, hogy mindenki tisztán láthasson ebben a valóban 32 éve soha nem látott, példátlan pártfinanszírozási botrányban. Ennek érdekében folyik egy, a Nemzetbiztonsági Bizottságban is ismert vizsgálat. Ennek érdekében az Állami Számvevőszék a választásokat követően a törvényeknek megfelelően folytatja minden évben valamennyi párt gazdálkodásának a vizsgálatát, és abban bízunk, hogy ezeknek a vizsgálatoknak az eredményeként az is tisztán láthatjuk, hogy kik voltak azok a megbízók valójában, akik nem csupán átutalták ezeket a jelentős összegeket, hanem akik össze is adták ezt annak érdekében, hogy Magyarországon kormányváltást tudjanak elérni.

Milyen idegen érdek és idegen hatalom volt az, amelyik 4 milliárd forintnyi pénzt sem sajnált annak érdekében, hogy egy egyébként a kormányzásra minden szempontból láthatóan teljesen alkalmatlan, a szélsőjobbtól a szélsőbalig nyúló koalíciót pénzügyileg támogasson? Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr választását. Viszonzásra megadom a szót, képviselő úr. Parancsoljon!

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm a választát, de azt gondolom, hogy a téma, és ahogy a válaszában ön is elmondta a részleteket, nagyon aggasztó.

A napnál is világosabb, hogy a dollárbaloldal kiárúsította Magyarország érdekeit külföldi hatalmaknak. Zavar van a baloldalon. Márki-Zay Péter, ahogy eddig is, most is összevissza beszél a külföldről érkező pénzekekről. Nemrég még azt állította, hogy nem tudnak elszámolni minden kampányköltséggel, és több számla és szerződés is hiányzik. Pár nappal később viszont már úgy fogalmazott, hogy minden számlát leadtak az Állami Számvevőszéknek.

Márki-Zaynak és a baloldalnak érdemes lenne megfogadni Mark Twain szavait, miszerint ha mindig igazat mondasz, semmire nem kell emlékezned. Tisztelt Miniszter Úr! Én bízom abban, hogy ez az ügy minden tekintetben feltárásra kerül. *(Arató Gergely: Mi is!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a helyzet az, hogy bár nem tudjuk még, hogy ki adta valójában ezt a pénzt, mert eddig csak az ellenzékől megszokott hazudozásokkal találkozunk, nyilván ebből biztosan tudhatjuk, hogy a Demokratikus Koalíció is benne volt az ügyben (*Derűtség a kormánypartok padsoraiban.*), hiszen van olyan párt, amelyiknek a genezise a hazugság. (*Arató Gergely: Pfuj! Erős érv...*) De egyet, még ha Arató képviselőtársamnak ez nem is tetszik (*Arató Gergely: Nem igaz...*), egészen biztosan tudhatunk, hogy bárkik is álltak e mögött a jelentős, 4 milliárd forintnak megfelelő dollárnyi támogatás mögött, azoknak ez életük legrosszabb befektetése volt.

Ennyi pénzből ilyen kampányt csinálni, az biztos, hogy nagyon-nagyon rossz teljesítmény, úgyhogy abban bízhatunk, abban bízhat Magyarország és mindenki, aki büszke ennek az országnak a szuverenitására, hogy nincs az a donor, aki még egyszer ezeknek a pártoknak hajlandó hasonlóan sok pénzt adni, úgyhogy az ország szuverenitásának a védelmét az ellenzék gyengesége is erősítheti. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Juhász Hajnalka, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Miért képvisel idegen érdekeket a háborúpárti Baloldal?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszó személyét.

DR. JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP): Köszönöm, igen.

ELNÖK: Öné a szó.

DR. JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Több mint egy éve tart a szomszédunkban a háború, amely több százezer áldozatot követelt, családok szakadtak szét, és olyan lejtmenetbe taszította Európát, amit hosszú évek óta nem láttunk.

Brüsszel csak akkor lesz képes az elhibázott szankciós politika felülvizsgálatára, ha előtérbe helyezi az európai emberek érdekeit a globális hatalmi érdekekkel szemben. A kormánypart békepárti, és mindent megtesz az azonnali tűzszünet érdekében, de ahogy a mai napon a miniszterelnök úr túpontosan fogalmazott, nincsen nemzeti egyetértés, mert a baloldal háborúpárti, és a kormánypart békepárti - háború és béke. (*Arató Gergely: De szép!*)

Brüsszelben és itthon a baloldal háborús retorikát folytat; kiáll a fegyverszállítás mellett; kiáll újabb

és újabb szankciók mellett, és amellett érvel (*Arató Gergely: Ti szavaztatok meg...*), hogy a katonai képzésben aktív részvétel legyen. Tordai Bence egyébként az Európai Parlament állásfoglalását támogatta az újabb és újabb fegyverszállításról. (*Tordai Bence közbeszól.*)

Emellett Márki-Zay Péter, Karácsony Gergely, az önkormányzatok miniszterelnök asszonya, Dobrev Klára is szankciókat és fegyverszállítást követel. Teszi mindez úgy a háborús uszító baloldali ellenzék, hogy több százezren haltak meg orosz-ukrán állampolgárok, és kárpátjai magyar áldozataink vannak.

(19.50)

Itt az idő, hogy kimondjuk: a baloldal háborúpárti, és azt gondolom, eljött az az idő, amikor ennek a nemzeti egységnek a hiánya tisztán látszik. A magyarok többsége békepárti, és kiáll amellett, hogy emberiség-központú politikát képviseljünk. Fontos ezt látnunk, és fontos azt is látnunk, hogy vajon kinek a megrendelésére lehet háborúpárti a mi baloldali ellenzékünk. Ezért nagy tisztelettel kérdezem államtitkár urat: miért képvisel idegen érdekeket a háborúpárti baloldal? (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ennek az Országháznak az épületét 1904-ben adták át, és az eltelt közel 120 évben talán 1914 júniusa-júliusa és 1939 szeptembere-októberére volt a legfontosabb döntések időszaka.

1914-ben Magyarország azért nem azon az úton indult el egy akkor gyors háborúnak, lokális konfliktusnak gondolt, lokális, gyors háborúnak az elején, mert nem ebben az üléssteremben döntöttek teljes szuverenitással arról, hogy Magyarország, a Magyar Királyság részt vesz-e a Szerbia elleni háborúban, hanem volt a Delegációs terem, ahol találkoztak az osztrák és a magyar delegáció követői, és nem mi dönthettük el (*Arató Gergely: Nem így van!*), hogy abba a háborúba belesodródunk vagy sem. Mi, magyarok ellene voltunk, de a szuverenitásunkból hiányzott az a rész, amivel erről dönthettünk volna; a Delegációs terem ennek ma is jelképe. Egy olyan háborúba semmi áron nem akartunk bekerülni, mégis, mivel Bécsben hozták meg ezt a döntést, Magyarország belesodródott. (*Arató Gergely: Bécsben vagy a Delegációs teremben?*)

660 ezer honfitársunk halt meg katonaként az első világháborúban, amelynek valamelyest következménye volt a második világháború, amelyben 950 ezer honfitársunk halt meg. Az első világháború hozta el a kommunizmus eszméjét, és annak következtében indult el a náciizmus is európai hódító útjára, és több országban óriási szenvedéseket okozott. Mind a két háború úgy indult, hogy mire lehullanak az őszi falevelek,

vége lesz a háborúnak. A második világháborúban is azt mondták, hogy Blitzkrieget, gyors háborút indítanak, aminek gyorsan vége lesz, kevés áldozattal jár, és mindkettőből világégés lett, milliók és tízmilliók hunytak el ezekben a háborúkban. Mi, magyarok jó döntést hoztunk volna, ha önállóan hozhattuk volna meg a döntésünket, hogy kimaradjunk a háborúból (*Arató Gergely: Önállóan hoztuk meg azt a döntést, hogy Hitler mellé álltunk. Ezt is letagadod? - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Szégyen és gyalázat ebben a Házban!*), de akkor is mások tudták az akaratukat ránk erőltetni.

Ma már itt mi dönthetünk, ebben a parlamenti ülésteremben önállóan, hogy milyen álláspontot foglalunk el a mellettünk zajló háború kapcsán. Mi, a Fidesz-KDNP képviselői egyértelműen azt mondtuk, hogy semmilyen olyan döntést nem hozunk, amely közelebb viszi Magyarországot a háborúhoz (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét. - Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), mert a XX. században ebben az ülésteremben mindenkinek meg kellett tanulnia, hogy mi csak azt az álláspontot vihetjük a háború kapcsán, hogy kimaradjunk a háborúból. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak, egy percben.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm államtitkár úrnak a válaszát. Mindannyian látjuk, hogy Európa egyre jobban sodródik a háború felé, amely egyre több áldozatot követel. Nekünk a legfontosabb feladatunk, hogy hazánk, Magyarország kimaradjon ebből a háborúból. Azt kérem a magyar választópolgároktól, hogy vigyázzanak szemüket a háborúpárti baloldalra szemézzék (*Arató Gergely: Szemezzünk a baloldallal!*), mert nekünk, kormánypártiaknak mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ne sodródjunk a háborúba. (*Moraj az ellenzéki sorokban.*) Háborús veszélyt hozhatnak ránk, és egyetlen olyan intézkedést nem támogatott a baloldal, amely a családok védelmét vagy a munkahelyek védelmét szolgálná a szankciós inflációval szemben.

Soha ne felejtsük el, hogy a történelemben a végső csatát mindig a békepártiak nyerték, és a magyar kormány a béke oldalán áll. Ne felejtsük el azt, hogy a nemzeti egység érdekében a békét kéne szolgálnunk, és ha azt nézzük, hogy nemzetközi téren kiáll mellettünk a Vatikán, az rendkívül fontos dolog, de milyen nagy dolog lenne, ha itthon a mi ellenzékünk, a baloldal is békepárti lenne. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszterhelyettes urat. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A magyar baloldal

viszont az utolsó centjét is megszolgálja annak a 4 milliárd forint értékű dollármillió-köteggnek, amit megkaptak, hiszen Gyuresány Ferenc is elmondta, hogy miért kell Magyarországnak a háborúba bekapcsolódnia. (*Arató Gergely: Nem mondott semmit!*) Márki-Zay Péter is elmondta, hogy ha a többiek mennek, nekünk is menni kell. A többiek most mind mennek! A többiek most mind mennek, és ha rá hallgattak volna a magyarok, most a magyaroknak is menni kéne, mert körülöttünk mindenki megy. Karácsony Gergely szintén letette a voksát a háború mellett. Fekete-Győr András szintén háborúpárti nyilatkozatot tett. Tordai Bence akkora lendületben volt, hogy még a választások után is tett háborúpárti nyilatkozatokat. (*Tordai Bence közbeszól.*) Berg Dániel, Momentum, szintén, Cseh Katalin pedig mást sem tesz (*Közbeszólások. - Az elnök csenget.*), mint Brüsszelben és Budapesten folyamatosan a háborúba való belesodródás mellett érvel.

Sok minden lehet olyan kérdés, amit egyesek könnyelműen vesznek, de a háború vagy béke kérdését nem lehet viccként kezelni. Ebben a háborúban emberek halnak meg, sajnos kárpátjai magyar emberek is. A mi felelősségünk, hogy mindent megtegyünk azért, hogy magyar ember soha többet nem haljon meg háborúban. (*Arató Gergely: Szégyelljétek magatokat! - Az elnök ismét csenget.*)

Ferenc pápa mondatát idézném önöknek, amit a háború egy éves évfordulóján mondott, és lelkiismereti tükör minden politikusnak is: „Vajon mindent megtettünk azért, hogy minél hamarabb eljőjön a béke?” Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. A kérdésekkel folytatja az Országgyűlés a munkáját Latorcai János alelnök úr vezetésével. Kettő perc szünetet rendelék most el. Kettő perc, és utána folytatódik a munka.

(Szünet: 19.56-20.00)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Szabó Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatnánk munkánkat. Tisztelettel arra kérem azokat, akik most távoznak az ülésteremből, hogy azt lehetőleg úgy tegyék meg, hogy a munkánkat folytatni tudjuk.

A kérdések következnek. Tisztelt Országgyűlés! Barkóczy Balázs képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a területfejlesztési miniszternek: „Tényleg beáldoznák?” címmel. Barkóczy Balázs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az már tavaly decemberben világos volt, hogy önök csak blöffölnek, amikor azt mondták, hogy idén januárban megkaphatjuk a felfüggesztett uniós pénzeket. Mostanra ez

bizonyoságot nyert, ugyanis nemcsak a felfüggesztett pénzek nem jönnek, de az Európai Bizottság kilátásba helyezte, hogy a magyar hallgatókat és oktatókat kizárhatják az Erasmus+ és a „Horizont Európa” programokból.

Azt gondolhatnánk, hogy legalább most, ebben a helyzetben mindent megtesznek azért, hogy az önkormányzatok politikájának az árát ne a hallgatók és az oktatók fizessék meg, de ez nincs így. Navracsics miniszter úr elárulta, hogy eszük ágában sincs a kormánytisztviselőket kizárni a kuratóriumokból, mindössze a minisztereket és az államtitkárokat. Vagyis a helyettes államtitkárok, az országgyűlési képviselők és a polgármesterek maradnak a kuratóriumokban havi több millió forintot fizetésért. Így a miniszterek kivonulása csupán szemfényvesztés.

Nincs itt semmi látnivaló, az egyetemi alapítványok összetétele továbbra is a Fidesz-kormány kényekedve szerint alakul, csak az egyik hű pártkatonát cserélik ki a másikra. Az egyetemek ettől nem kapják vissza a szabadságukat, tovább zajlik az átalakításuk káderképzővé. És élünk a gyanúperrel, hogy önkormányzatok arra apellálnak, hogy az Európai Bizottságot csak az összeférhetetlenség fogja zavarni. Az akadémiai szabadságon pedig az ország vesz egy-két milliárd eurót, de hát mi ez az összeg ahhoz képest, hogy önkormányzatok közben megtarthatják az egyetemeket és az egyetemi vagyont.

Az árnyékkormány szerint az alapítványok létrehozása már önmagában is hiba volt, a mostani helyzetben viszont az összes kormánytisztviselőt ki kell zárni a kuratóriumokból. Ezért nyugodtan mondhatjuk azt, hogy mára az árnyékkormány Magyarország egyetlen reménye arra, hogy a magyar egyetemek újra szabadok lesznek.

Kérdezem államtitkár urat, meddig lesz még fontosabb a fideszes mamelukok kitömése, mint a magyar oktatók és hallgatók érdekei, és tényleg beáldoznának-e egy-két milliárd eurót, cserébe azért, hogy megtarthassák az egyetemi vagyont. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Latorcai Csaba államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Megnyugtatom, hogy az Erasmus+ és a Horizont-programok tovább folytatódnak. Ha pedig szükséges, akkor a magyar költségvetés is helytáll annak érdekében, hogy a magyar diákok továbbra is utazhassanak külföldre tanulmányaik folytatására, és a magyar egyetemeken is továbbra is részei legyenek a nemzetközi kutatási együttműködéseknek. Tehát a magyar diákokat és a magyar kutatókat semmilyen hátrány nem érheti.

A magyar kormány 2022-ben a kondicionalitási eljárásban megfogalmazott 17 intézkedés között vállalta, hogy a közérdekű vagyongazdálkodási alapítványok

tekintetében kiterjeszti az uniós összeférhetetlenségi szabályok alkalmazását. És hangsúlyozom, hogy Magyarország, a kormány ezt a vállalását 2022. szeptember végéig teljesítette. A dinamikus összeférhetetlenségre vonatkozó szabályok szövegét az Európai Bizottsággal egyeztetjük, az nekik is megfelelt, nem kérték a kormánytisztviselők és a polgármesterek kizárását.

A kormányzat határozott álláspontja, hogy a brüsszeli követeléseknek uniós jogalapja nincsen, sőt a felsőoktatási autonómiát oly mértékben nem veszik figyelembe, ami példa nélküli, és a Bizottság ebben a kérdésben is egyértelműen kettős mércét alkalmaz. Ám a baloldallal ellentétben a kormány most is, mint minden alkalommal a magyar emberek érdekét helyezte előtérbe, és hoztuk meg a döntést: tovább módosítunk az összeférhetetlenségi szabályokon, és a miniszterek, államtitkárok, kormány- és miniszteri biztosok pedig lemondtak február 15-ével egyetemi kuratóriumokban betöltött szerepükről.

Tisztelt Képviselő Úr! Navracsics miniszter úr nem arról beszélt, hogy januárban megérkeznek a források, hanem hogy új tárgyalás kezdődik. Kérem, ha már az árnyékkormány tagjának nevezi magát, akkor mutasson nagyobb tájékozottságot, és ne vezesse félre az embereket.

Itt hívnám fel a figyelmet arra is, hogy Veres Pál, Miskolc DK-s polgármestere a mai napig tagja a Miskolci Egyetem kuratóriumának. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Tehát ha őszintén szembenéznének, és komolyan vennék ezt a kérdést, addig nem szólalnának meg, amíg polgármester úr bent van az egyetemi kuratóriumban. Lebuktak, képviselő úr. Köszönöm a türelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Miért nem gyógyíthatnak március 1. után a járóbeteg-szakellátók vezetői?”** címmel. Gurmai Zita képviselő asszonyt illeti a szó. Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az egészségügyi szolgáltatási jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény értelmében az egészségügyi szolgáltató vezetője gyógyító-megelőző tevékenységet nem folytathat. Az elmúlt években ugyanakkor a tilalom fel volt függesztve a járóbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók esetében. Ugye, 2021-ben az Országgyűlés olyan módosítást fogadott el, hogy ezt a szabályt 2023. március 1-jéig nem kell alkalmazni. Ez a határidő azonban két nap múlva lejár, két nap múlva különféle járóbeteg-szakrendelők vezetői nem gyógyíthatják a betegeket. Joggal merül fel a kérdés, hogy ennek mi értelme van.

Ezek a vezetők azért lettek kiválasztva, gyakran sok évtizedes pályát tudva a hátuk mögött, mert rendkívül magas elméleti és gyakorlati tudással rendelkeznek. Biztos vagyok benne, hogy a többségük szívesen

gyógyít, és a jövőben is folytatná ezt a tevékenységet. Igen nagy felelőtlenség lenne, ha csak úgy hagynánk, hogy ezek a szakemberek ne gyógyíthassanak szerdától.

Kétségtelen tény, hogy a járóbeteg-szakrendelők igazgatása nagy felelősséggel jár, de ismerünk olyan orvosokat, akik egész városokat vezetnek el polgármesterként, és mellette még gyógyítani is van idejük. Nem gondolom, hogy a települések vezetése kisebb dolog lenne, akkor mire fel a korlátozás? Miért nem gyógyíthatnak március 1-je után a járóbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók vezetői? Várom megtisztelő válaszát, miniszterhelyettes úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, voltak a járvány alatt átmeneti szabályok, amelyek a vezetők számára is a mindennapi munkában való közreműködést is lehetővé tették. Ugyanakkor visszaállt a régi rend, hiszen nagyon fontos egy rendelőnek a minél pontosabb irányítása, egy kórháznak a minél pontosabb irányítása. Nyilvánvalóan ön is tudja, hogy sok esetben sok száz kolléga munkáját kell nap mint nap vezetni, és nyilván abban az esetben, ha valaki emellett valamilyen más tevékenységet is rendszeresen végez a kórházon belül, akkor erre nyilván kevésbé tud odafigyelni.

Az a fontos, hogy egy vezető minél jobban szervezze meg a kórháznak, a rendelőnek a működését, hiszen ha több időt, több figyelmet tud arra fordítani, hogy a kollégáinak megszervezze a rendelését, akkor azzal sokkal több időt nyerünk, sokkal több betegség esetén tudunk segítséget nyújtani az embereknek, mint ha még ő is naponta fél órát, két órát kikanyarítana a saját munkaidejéből. Ezért indultunk el abba az irányba, hogy a vezető valóban vezető legyen, egy teljes embert igénylő feladat egy kórházat irányítani, egy nagyobb rendelőt irányítani. Azért az nem is napi nyolcórás munka, az sokkal nagyobb felelősséget jelent. Nyilván, aki orvosigazgatóként tevékenykedik, az elláthat ilyen tevékenységet, viszont aki az első számú vezetője a kórháznak, amely sok esetben úgy fordul elő, hogy nem is orvos a kórház főigazgatója, nem egy, nem két ilyen kórház volt és van Magyarországon, abban az esetben nyilván fel sem merül ez a kérdés. De az a lényeg, hogy egy egész, egy teljes embert kíván.

És az lenne a legjobb, hogy aki az első számú vezető, az a kórház legoptimálisabb működésével, a rendelés megszervezésével, toborzással, kollégák felvételével, fejlesztési ügyekkel, betegutak szervezésével a kórházon belül, egyes területek fejlesztésével foglalkozna, műszerbeszerzésekkel vagy az épület felújításával, és ez elvisz nemhogy egy egész embert, hanem annál jóval többet. Ezért döntött a kormányzat ezen munkamegosztás mellett, hogy vannak a gyógyító tevékenységet végzők és a kórház igazgatását irányítók.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Bencze János képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: „**Milyen erős védelmet kap a magyar méz és méhészet?**” címmel. Bencze János képviselő urat illeti a szó. Miniszter úr fog válaszolni. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Örömmel értesültünk róla, hogy meghallgatták a méhésztársadalom kérését, és igyekeznek tisztába tenni a magyar mézpiaci helyzetet. Ugyanis mára köztudott, hogy Ukrajnából méz néven olyan termék áramlik be, amit a méhésztársadalom nem is szívesen nevez méznek; és ennek az ára lenyomta a hazai méz felvásárlási árát, ami nagyon-nagyon sok méhészt hozott nagyon rossz helyzetbe, lényegében a fizetéképtelenség határára sodorta őket.

Szakmabeliként mind a ketten tisztában vagyunk vele, hogy milyen veszély fenyegeti a magyar méhészeti ágazatot, nem túlzás kijelenteni, hogy az elkövetkezendő időszak döntései komoly kihatással lesznek a komplett méhészeti ágazat jövőjére.

(20.10)

Éppen ezért nagyon fontos, hogy különösen megfelelő átgondoltsággal, az ágazatban dolgozó hazai termelők érdekeit figyelembe véve szülessenek meg ezek a döntések.

Örülünk annak is, hogy az Európai Unióban Magyarország belépett azok közé az országok közé, ahol a mézcímkéken kötelező lesz föltüntetni a méz eredetét. Ezzel kapcsolatban viszont aggályok is fogalmazódtak meg bennünk. Milyen szankciók fogják sújtani az eredethamisítókat? Milyen szankció fogja azt sújtani, aki az eredethamisítással egy komplett ágazatot tesz tönkre, családok megélhetését veszi el és teszi őket tönkre?

Ön is tudja, minden rendelet annyit ér, amennyit be lehet belőle tartani. A méhészek arra kérik önt, hogy alkossanak olyan rendeletet, hogy az eredethamisítók - akik tudatosan tesznek tönkre egy egész ágazatot, családok megélhetését - tevékenységét az eredethamisításért be is lehessen szüntetni, ha kiderül, hogy sorozatosan jogszabályt sértenek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint már említettem, Nagy István miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! A probléma, amit felvet, valós és nagyon komoly. Egy kicsi helyreigazítás szükséges azonban, hiszen amit a mostani

mézipiac kialakulásáról fölvezet - őszinte leszek -, nem egészen pontosan így van. Ugyanis ön az ukrán mézet teszi felelőssé és mondja el, hogy az mennyire silány minőségű és hamis.

Itt tegyünk egy kis különbséget! Nem ez a probléma vele. Amire ön utal: azok a bizonyos műmézek mind Ázsiából érkeznek, ami nagyon komoly élelmiszer-biztonsági kérdést vet föl. Az ukrán méz kérdése európai belső piaci problémát jelez, ugyanis a háború következtében a 700 ezer ukrán méhészt menekítve a mézét a pörgetés után azonnal értékesítette, az európai árakhoz képest durván fél áron. S ez a méz nem Magyarországra érkezett, hanem oda érkezett, ahova mi is el akartunk adni, tehát a német, francia, svájci, osztrák piacra tört be, és ott töltötték meg a felvásárlók teljesen csordultig tele a raktáraikat. Ez bénította le gyakorlatilag az egész európai belső mézpiacot.

Mi a teendők, hogy megvédjük magunkat a hamis méztől, ami zömmel Ázsiából érkezik? Ennek nagyon komoly felvetései vannak. 2015-től csak úgy jöhet be Magyarországra méz, hogy ellenőrizzük. Magyarország volt azon országok egyike, amely a szigorú címkézési jelölést előírta és követelte az Európai Uniótól, sőt mi leszünk az elsők, akik nemzeti hatáskörben meghozzuk azt az intézkedést, hogy nem elég csak annyi, hogy EU-n belül, EU-n kívül vagy a két ország keveréke, hanem súlyarányosan föl kell tüntetni ország szerint, hogy a címkén milyen mézek vannak.

Én azt teljességgel támogatom, hogy a hamisítást súlyarányától függően büntetni kell. Jelen pillanatban a pénzbírságtól még három év eltiltás van, de jelentem önnek, dolgozunk azon, hogy a magyar élelmiszer-biztonság betartatása érdekében minden olyan kereskedőt vagy élelmiszer-feldolgozót, -előállítót, aki hamis élelmiszert hoz forgalomba, örökre eltiltunk ettől a tevékenységétől. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Toroczkai László képviselő úr, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának frakcióvezetője kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek: „**Miért nem akadályozták meg a magyar titkosszolgálatok, hogy külföldi terroristák Magyarországra érkezzenek?**” címmel. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Dömötör Csaba miniszterhelyettes úr, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, ön a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Mint ahogy az köztudott, február 11-ét megelőzően három napon keresztül szabadon vadászhattak külföldi szélsőbaloldali, úgynevezett antifa terroristák Budapesten, a magyar fővárosban nemzeti érzelmű vagy legalábbis nemzeti érzelműnek vélt emberekre. Én személy szerint, ellentétben bizonyos újságokkal, kilenc áldozatról tudok, és közülük többen személyesen is beszéltem. Tehát azt kell mondjam, hogy meglehetősen jól ismerem ezeknek a támadásoknak a körülményeit.

Önmagában az is megdöbbentő, hogy megjelent Magyarországon a baloldali terrorizmus, de az még

inkább megdöbbentő, hogy ezt a magyar hatóságok és különösképpen a nemzet biztonságaért felelős titkosszolgálatok a jelek szerint tétlenül túrték és hagyták.

A kérdésem a következő. Miközben a február 11-ei, a kitéréssel kapcsolatos rendezvényekre békés szándékkal érkező külföldi állampolgárokat a német hatóságok a frankfurti repülőtéren föltartóztattak, nyilvánvalóan titkosszolgálati operatív információk alapján és nem engedték ki őket Németországból, nem engedték, hogy Magyarországra utazzanak, hogyan lehetséges, hogy azok az elkövetők - az eddig hallott hírek és a BRFK tájékoztatása alapján nagyjából legalább 15 elkövetőről tudunk -, akiknek egy része külföldi, Magyarországra utazhattak. De nyilvánvalóan magyar szálak is voltak. Ezt egyrészt a rendőrségtől tudjuk, másrészt pedig az egyik áldozattól, egy, a Gazdagréten mindössze egy tarsolylemeze miatt megtámadott magyar hagyományőrztől, akit agyba-főbe vertek, és csak az isteni szerencsének köszönhető, hogy nem szenvedett nagyon súlyos, maradandó sérüléseket.

Én beszéltem ezzel a fiatalemberrel, aki elmondta, hogy egy magyarul beszélő fiatal hölgy szólította meg a posta előtt, aki nyilvánvalóan szintén a csapat része volt. Hogyan lehetséges az, hogy a magyar titkosszolgálatok nem tettek semmit, nem akadályozták meg, hogy nemzetközileg ismert szélsőbaloldali terroristák magyarországi segítséggel idejőjenek Magyarországra, és ilyen terrortámadásokat kövessenek el? Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A választ Dömötör Csaba miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A néhány napja történt cselekményeket egy rendkívül erőszakos szervezet tagjai követték el. Valóban nem túlzás azt mondani, hogy ez a csoport sok szempontból egy terrorszervezet jellemzőit mutatja. S fontos körülmény az is, hogy a feltételezett elkövetők között külföldiek is vannak.

Ezek a támadások igazság szerint nem előzmény nélküliek. Legutóbb például a németországi Erfurtban vertek össze két embert a radikális baloldalhoz köthető személyek. Mindezek alapján az antifamozgalom, amely összefüggésbe hozható a támadásokkal, kiemelt figyelmet érdemel a magyar hatóságok részéről. A legszigorúbb fellépés szükséges, mint minden olyan radikális szervezet esetében, amely a magyar közbizságot fenyegeti.

A szolgálatok egyes ügyekben végzett tevékenységével kapcsolatban a Nemzetbiztonsági Bizottság útján lehet tájékoztatást kérni. Amint azt ön is tudja, a hazai törvények ezt szigorúan szabályozzák. Az mindenestre pozitív fejlemény, hogy a hatóságok hatékony munkájának köszönhetően több feltételezett elkövetőt is elfogtak, és zajlik a további lehetséges elkövetők felkutatása, és már a büntetőeljárás is folyamatban van.

Tizenkét év következetes munkája kellett ahhoz, hogy Magyarországot a világ legbiztonságosabb országai között tartsák nyilván. Azt akarjuk, hogy ez a jövőben se változzon. Ez azt is jelenti, hogy az erősza- kos, radikális mozgalmaknak nincs helyük ebben az országban, akár külföldről érkeznek, akár hazai baloldali radikális mozgalmakról van szó. Ha ezt ön is fontosnak tartja, akkor szeretném megerősíteni, hogy a jövőben is számíthat a kormányra. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Egyetért-e a földszerzési és beépítési szabályok látványos megszegésével?**” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János építési és közlekedési miniszter urat bízta meg, aki a kérdésére adandó válasza Lánszki Regő Balázs államtitkár urat jogosította föl. Szabó Rebeka képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A Fidesz és a kormány határozott álláspontja, hogy a magyar jogállam úgy tökéletes, ahogyan van, az pedig csak brüsszeli városi legenda, hogy az államigazgatásunk jogszerű működésével probléma van. Milyen kár, hogy a napi tapasztalatok mást mutatnak!

Bizonyára ön is tudja, hogy a magyar jog szerint mezőgazdasági termőterületre nem lehetne lakóházat építeni. Kivéve a gyevi bírót, mondják erre önök, és a gyevi bíró alatt itt többnyire fideszes politikusokat, pártközeli oligarchákat kell érteni. A tihanyi külterületeket az önök kulcsemberei már teleépítették úszómedencés villákkal, amelyek papíron mind mezőgazdasági épületek és víztárolók, s mindezt a kormányhivatal szorgos közreműködésével.

(20.20)

És most ugyanez zajlik szintén tömegesen a déli parton is. Siófok-Törekiben egy egyébként Budapesten élő vállalkozó vásárolja fel a helyi gazdálkodók elől a parcellákat az elővásárlási jogról szóló jogszabályokat durván megsértve, és szintén a helyi kormányhivatal közreműködésével. A szóban forgó gyümölcsösök és szántóföldek egy része aztán olyan emblemikus figuráknál köt ki, mint a Vodafone-ügyben a kormánnyal szorosan együtt mozgó 4iG-s Jászai Gellért, hogy, ugye, ezeken a földeken kacsalábon forgó, medencés nyaralók jelenjenek meg. És ez a folyamat most már egy helyi állatmenhely földjeit és létét is fenyegeti.

Kérem tehát, szíveskedjen engem tájékoztatni arról, hogy egyetértene-e a földszerzési és beépítési szabályok effajta látványos megszegésével, amiben,

mint látjuk, a kormányhivataloknak rendre kulcssze- repe van. Ha nem ért egyet, legyen szíves közölni, hogy mit tesz a sorozatos jogsértés felszámolásáért. Ha esetleg mégis egyetért azzal, hogy ez így jó, akkor fenntartja-e még, hogy működik a magyar jogállam? Előre is köszönöm a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, a választ Lánszki Regő Balázs államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

LÁNSZKI REGŐ BALÁZS építési és beruházási minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Igyekeztem követni a kérdés logikáját, de bevalom őszintén, hogy egy picit nehéz volt követni - Brüsszeltől a Vodafone-on át egészen Siófokig jutottunk -, és így, hogyha megengedi, akkor a felesleges politikai szóvirágok helyett inkább maradnék a tényeknél és a konkrétumoknál.

Ugye, Magyarországon a beépítési szabályokat, a beépítési lehetőségeket elsősorban a települési önkormányzatok úgynevezett helyi szabályzatai adják meg, ezeket úgy hívjuk, hogy HÉSZ-ek. Az ezen szabályzatokban lévő beépítési paramétereknek megfelelően lehet mind funkciót, mind beépítési pontokat meghatározni. Értelemszerűen az államnak is vannak generális szabályzati lehetőségei, törvények, rendeletek, de a helyi szabályzatoknak minden esetben primátusa van *(Szabó Rebeka: Építési hatóság meg kormányhivatal!)* a szabályalkotás, a szabályok betartása és adott esetben a szankcionálás tekintetében is. *(Szabó Rebeka: Kormányhivatal!)*

Röviden, a helyi, települési önkormányzatnak van joga és feladata, hogy az ön által feltett kérdésben *(Szabó Rebeka: Nem, nem! Nem!)* - különös tekintettel a lakóingatlanok esetében - tudjon választ adni, ami azért is fontos, hogy jelen esetben, amit említett, javasolom megkérdezni a polgármester urat, úgy tudom, hogy az ön politikai szövetségese, tehát biztos, hogy tudnak ebben lépni.

És ami a földvásárlást illeti, képviselő asszony, Magyarországon szintén komoly szabályai vannak, és korántsem egyszerű hitelt érdemlően bizonyítani, igazolni a helyi kötődést. A rendszer egyébként úgy van kitalálva, hogy a helyi agrárkamara igazolja a helyi érdekeltségnek a tényét, és ezt innen, a parlamentből megkérdőjelezni igencsak kérdéses. De természetesen önnek megvan a jogorvoslati lehetősége, amivel bárki tud élni. *(Az elnök csenget.)*

És ha már Brüsszelt említette, akkor több évtizedes vitánk van az Unióval kapcsolatban az ügyben, hogy ne lazítsunk a szabályokon, ne tegyük meg, ne tegyük könnyebbé azt, hogy külföldiek földhöz jussanak. Mi a magyar és a helyi érdekek mentén igyekszünk eljárni.

Végezetül egy mondatban azt szeretném még egyszer jelezni, hogy a kormány nem rendelkezik hatósági jogkörökkel, viszont amivel meg tudunk lépni, a szabályzatoknak a minél szigorúbb betartásával és

minél jobban szigorításával. Úgyhogy szeretném figyelmébe ajánlani a héten társadalmisításra kerülő, a magyar építészetéről szóló törvényjavaslatot, amelyben az építési szabályokat kifejezetten szigorítani kívánjuk. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Csak tisztelettel felhívom a figyelmét, hogy két perc a válaszadásnak a lehetősége, de mivel még nincs parlamenti gyakorlata, ezért természetesen hagytam *(Lánszki Regő Balázs: Köszönöm.)*, hogy az összes mondanivalóját elmondja, mert fontosnak is tartottam. Úgyhogy köszönöm szépen.

Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az energiaügyi miniszternek: **„Mi folyik Recskén?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, az államtitkár asszony, miniszterhelyettes asszony fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Ház! Gőzerővel folynak Recskén az andezitbánya előkészítő munkálatai, egy andezitbányát nyitnak közvetlenül a település közigazgatási határán belül, a házak mellé. Nekem az elmúlt hetekben több alkalommal is volt lehetőségem meggyőződni arról, hogy tulajdonképpen mi is történik Recskén, és hogy a helyiek mennyire tiltakoznak a bányanyitás ellen. Középről láttam ugyanis, hogy a lakóházak közvetlen szomszédságában nyílik meg ez a bánya, ami rendkívül nagy kárt okozhat az ott élőknek, a lakosoknak a zajszennyezéssel, a közúti forgalom megnövekedett használatával. Még csak az előkészítő fázisban vagyunk, de máris megindultak az úgynevezett kőzetjövészti robbantások, tehát közvetlenül a lakóházak mellett robbantottak, két hatalmas robbantás rázta meg nem is olyan régen a települést, és ahogy a lakosok beszámoltak róla, tényleg megremegtek a házak, nagyon sokan megijedtek, kiszaladtak a házból, hogy pontosan mi történik, egy ilyen robbantás nagyon-nagyon hangos, és tényleg rezgéshullámokkal járt, amit az ott élők megéreztek.

Ennek a bányanyitásnak az ügye, úgy tűnik, számos sebből vérzik. Például a tevékenységet engedélyező kormányhivatal nem tette közzé a döntés alapjául szolgáló, a kérelmező által benyújtott környezeti hatástanulmányt, a bánya műszaki üzemi tervét vagy a levegőminőség-ellenőrzés módszertanát, és hiányoznak a helyi információk.

Én azt a kérdést tettem fel még korábban írásban, hogy a kormány tájékozódik-e a recski bányanyitással kapcsolatban, illetve a miniszter urat és Steiner államtitkár urat meginvitáltam, hogy menjünk el közösen Recskre, nézzük meg, hogy ott mi történik, nézzük meg, hogy tényleg rendben van-e ez a bányanyitás. Én azt a kérdést tenném fel az államtitkár asszonynak, foglalkozik-e a kormány, illetve a minisztérium a recski bányanyitás ügyével, válaszolnak-e a helyi lakosoknak *(Az elnök csenget.)* a jogos kérdéseikre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszonytól halljuk. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen a kormány foglalkozik a recski kérdéssel. A Heves Megyei Kormányhivatal a felszíni és a felszín alatti vízvédelmi, földtaniközeg-védelmi, levegőtisztaság-védelmi, zaj- és rezgés-védelmi, hulladékgazdálkodási, táj- és természet-védelmi, közegészségügyi, erdészeti, örökségvédelmi, katasztrófavédelmi szempontok és a várható hatások alapján adta ki az engedélyt, és ön is pontosan tudja azt, hogy több mint 80 szakterületi előírást és kötelezettséget állapított meg, a bánya üzemeléséből adódó várható zajhatásokkal összefüggésben - amire ön is utalt - pedig a legszigorúbb zajvédelmi előírásokat állapította meg. Tette ezt úgy, hogy a lakosság érdekeire is figyelemmel a környezetvédelmi hatásvizsgálati eljárás a bánya üzemeléséből adódó várható zajhatásokkal összefüggésben minden védendő létesítmény esetében a legkedvezőtlenebb állapotot vizsgálta meg, és ennek megfelelően állapította meg a legszigorúbb zajvédelmi előírásokat.

A robbantási engedély pontosan szabályozza, hogy mikor, milyen módon és kiket kell értesíteni a robbantási tevékenységről. Az engedély jogerőssé válását követően a robbantást végző cég tájékoztatta a települési önkormányzatot a várható tevékenységről. Ezt a hirdetményt a település több pontján és az önkormányzat irodájában kihelyezték, illetve online formában is megosztották.

Ami a február 10-ei kőzetjövészti robbantásokat illeti, szeretném a figyelmébe ajánlani, mit mondott a térség immár ötödik alkalommal megválasztott országgyűlési képviselője, Horváth László: az auditált, független, külső szakértő öt helyen végzett szeizmikus mérései szerint három műszer nulla értéket, kettő pedig a megengedett érték egytizedét mérte. *„Az a baloldal, amely eddig sosem járt Recskén, most hergeli és megvezeti az utcabelieket itt is. Így tesznek mindenhol, ahol balhét lehet kelteni, aztán ha csökkennek a lányszámok *(Az elnök csenget.)*, ők majd továbbállnak.”*

Én azt szeretném kérni a képviselő úrtól, hogy erre a folyamatra ne üljön fel, és az álhírgyártása ne folytatódjon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tilki Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Milyen támogatásokkal segítette Magyarország a törökországi és szíriai földrengés áldozatainak megsegítését?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, Magyar Levente miniszterhelyettes, államtitkár úr fog majd önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Február 6-án pusztító erejű földrengés rázta meg Törökországot és Szíria Törökországhoz közel eső részét; 7,8-es erősségű volt, és még utóregések következtek természetesen utána, sőt még ma is volt földrengés, három héttel az első földrengés után.

(20.30)

A pénteki adatok szerint 44 ezer fölé emelkedett a halottak száma a török katasztrófavédelem, az AFAD tájékoztatása szerint. A földrengés sújtotta térség területileg nagyobb, mint Magyarország területe, és közel 160 ezer ház omlott össze vagy vált teljesen használhatatlanná, és közel 500 ezer lakás lett lakhatatlan.

Nagyon örültünk annak, hogy miniszterelnök úr egyből levélben jelezte szimpátiáját és segítségét a török nép iránt. Az elsőik között volt az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Hunor mentőcsapata, amely a helyszínre ment, természetesen több civil szervezet is követte. A magyar mentőegységek nagyon komoly és szakszerű munkát végeztek Törökországban. Ha csak azt nézzük, hogy minden harmadik megtalált ember megtalálása magyar egységekhez fűződött, akkor méltán, joggal és okkal lehetünk büszkék a magyar mentőkre, és ne csak a magyar mentőkre legyünk büszkék, hanem a magyar mentők mellett dolgozó munkakutyákra is.

Örülök annak, hogy a vármegyék külön kitüntetést adtak azoknak a civil szervezeteknek, amelyek a mentésben részt vettek. Nekem is szerencsém volt a 11 éves tacsóval találkoznom, Smile-lal, akinek a nevéhez többek között egy öt éves kisgyermek kimentése fűződik. A török parlamenti tagozat elnöke vagyok, és szeretném tolmácsolni a török nép örök háláját a magyar segítségért.

A kérdésem a következő: milyen további segítséget fogunk tudni nyújtani a törököknek és természetesen Szíria Törökországhoz közel eső részén a síredeknek? *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, Magyar Levente miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol önnek. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen az ügy felvetését. Azt gondolom, hogy méltán beszélünk erről e Ház falai között, hiszen egy korszakos tragédia az, ami Törökországot és Szíriát sújtotta. A számok körüli bizonytalanság folyamatos, de talán nem járunk messze az igazságtól, hogyha a jelenleg hivatalosan bejelentettnél is legalább egy nagyságrenddel nagyobbra tesszük a valós áldozatok számát, nem beszélve a több százezer sebesültről és a humanitárius válság következményeinek arról a sorozatáról, amely sújtja ezt az óriási régiót.

Mintegy 13 millió embert érint ez a tragédia. Tehát 13 millió embernek változott meg egyik pillanatról a másikra drasztikusan és talán örökre az élete. Nyilvánvalóan optimisták azok a török politikai vállalkosok, hogy itt egy éven belül minden állni fog, és visszatér az élet a normál kerékvágásba. Kívánjuk, hogy ez így legyen, de a realitás az, hogy ez egy nagyon-nagyon hosszú időt igénybe vevő helyreállítás lesz, Szíriáról nem is beszélve. Tehát az imént idézett számokban a szír oldali áldozatok száma meg sem jelenik.

Hallatlanul nagy tragédiával kénytelen szembenézni Törökország, történelmi tragédiával, nem győzöm hangsúlyozni. Nyilván egy ilyen esetben Magyarország nemcsak mint NATO-szövetséges, nemcsak mint az adott területen szakértelemmel és elismertséggel rendelkező ország, hanem a török nép barátja, különösen magáénak érezte a segítség kötelezettségét, így valóban egy példa nélküli összefogás keretében magyar mentőcsapatok tucatja indult Törökországba, 167 magyar kutató-mentő és 22 keresőkutya vett részt a munkában. Erre büszkék vagyunk, és természetesen a továbbiakban is minden segítséget meg fogunk adni a törököknek az újjáépítés során, ahogyan csak hozzá tudunk járulni ahhoz, hogy ez a tartomány, ez a történelmi tartomány minél hamarabb helyreállhasson, és visszatérhessen az élet a normalitásba. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Meddig és milyen forrásból tartható fenn a humanitárius segítségnyújtás?”** címmel. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó. Soltész Miklós államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! 2022. február 24-e óta hátizsákkal és bőrönddel menekült otthonaiból több millió ukrán állampolgár; menekült, hogy mentse saját és gyermekei életét az orosz-ukrán háború pusztításától. A kilátástalan és bizonytalan helyzetben egyetlen reményük az volt, hogy valamilyik szomszédos ország befogadja őket. Magyarország az érkezők ellátása során erőn felül teljesített. Mára több mint 1,2 millió menekültet fogadtunk be, ezért kimondhatjuk, hogy az egyik legtöbb ukrán menekültet befogadó európai uniós tagállam vagyunk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Budapesten és vidéken több kisebb-nagyobb egyházi, valamint civil szervezet működik, amelyek napi kapcsolatban állnak a menekültekkel. A segélyszervezetek munkatársainak tapasztalata szerint jelenleg a legnagyobb nehézséget a lakhatás, az oktatás, valamint a pénzügyi támogatás jelenti. Magyarország pedig ahol tud, ott segít. A törökországi földrengés áldozatainak megsegítésében is hazánk rendkívüli segítséget nyújtott. Kérdezem

mindezek alapján államtitkár urat: meddig és milyen forrásból tartható fenn a humanitárius segítségnyújtás? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Soltész Miklós államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elnök Úr! Valóban, az egy évvel ezelőtt elindult szörnyű háborúban dönteni kellett, hogy mit teszünk mi, magyarok. Dönthettünk volna úgy is, ahogy az ellenzék akarta. Rónai Sándor DK-s EP-képviselőt, azóta árnyék-külgyminisztert, vagy nem tudom, minek nevezem, valakit hadd idézzek: „Nagyon sajnálom a magyar kormány tegnapi bejelentését, miszerint mi nem segítünk száz százalékig, hiszen más uniós tagállamok például fegyverek szállításával segítenek.” Ezt egy évvel ezelőtt mondta ez az úgynevezett árnyékminiszter, Gyurcsány jobbkeze. Az a helyzet, hogy ennek súlyos következménye lett azokra az országokra nézve (*Varga Zoltán: Alacsonyabb az infláció!*), amelyek mind ezt az utat választották.

Mi pedig azt mondtuk... (*Varga Zoltán: Hétszeres gázár!*) Most is hisztiznek, és most is erőszakoskodnak itt a parlamentben. De az a helyzet, hogy nekünk egy teljesen más utat kellett választani - és ez a becsületes -, az pedig nem más, mint az a segítségnyújtás, ami az elmúlt egy évben megtörtént, ami Magyarország eddigi legnagyobb segítségnyújtását, humanitárius segítségnyújtását jelenti, még akkor is, ha a DK-s képviselő itt közbekiabál, és nem tetszik neki ez a mód, amit mi választottunk. (*Varga Zoltán: Hát, nem!*) Ezalatt egyébként valóban több mint 1 millió ember érkezett Magyarországra (*Közbeszólás a DK soraiból: Tovább is mentek!*), több mint 500 ezer embernek segítünk a segítségpontokon, illetve Budapesten és mindenhol máshol az országban, és valóban a hat nagy karitatív szervezet mellett sok-sok önkormányzat, kormányzati szervek és civil önkéntesek segítettek az elmúlt évben.

Minekünk a feladatunk az, hogy mindezt fennartsuk és támogassuk, és mindazt a segítséget, amit akár hazánkban, akár Kárpátalján, akár Belső-Ukrajnában megadtunk, tovább folytassuk, és folytatni is fogjuk. Mi ezt tudjuk tenni. Azt biztos nem választjuk, amit az ellenzék akar. Köszönöm szépen a kérdését. (*Taps a kormánypartii padsorokból.*)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hegedűs Andrea, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Tényleg nincs az alaposan fölhízlalt apparátusban senki, aki el tudná végezni a négy alapműveletet?”** címmel. Hegedűs Andrea képviselő asszonyt illeti a szó. Rétvári Bence államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon!

HEGEDŰS ANDREA (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt

Államtitkár Úr! A miniszterelnök a közoktatás legnagyobb két problémájaként a hitoktatást és a mindennapos testnevelést nevezte meg. Azt nem tartja fontosnak, hogy mióta az iskolákat elvették az önkormányzatoktól, és központilag irányítják azokat, azok egyre kevésbé működnek a szakemberhiány miatt.

(20.40)

Hiába mondják erre, hogy ma több pedagógus tanít az iskolákban, mint 2010-ben, ha közben a tanulói óraszámokat drasztikusan megemelték. Alig van iskola, ahol ne lenne betöltetlen tanári álláshely, a hiányzó pedagógusokat a kollégák túlórában helyettesítik. És ez már szlogen, ugvebár, sajnos negatív: magyartanár tanít kémiát, földrajztanár tanít idegen nyelvet, ez azonban nem minden.

A Budapesti Intézet kimutatta, hogy a jogszabályi előírások szerint a tanárokon kívül legalább 14 ezer további segítőt kellene alkalmazni az intézményekben, vagyis pedagógiai asszisztent, gyógypedagógiai asszisztent, pszichopedagógust, titkárt, dajkát, könyvtárost, rendszergazdát, takarítót. A hiányzó munkáját az ehhez nem is értő, de semmiképpen sem e célra alkalmazott és túlterhelt pedagógusok kénytelenek ellátni.

Am tudunk olyan iskolákról is, ahol a szülők takarítanak. (*Rétvári Bence: Waldorf!*) A hiány fő oka itt is a méltánytalanul alacsony bérezés. Egy szakképzett pedagógiai asszisztens keresete a garantált bérminimum. Bár ez még mindig jobb, mint az a tavaly szeptemberi eset, amikor egy belvárosi gimnázium egyszerre keresett történelmet angol nyelven tanító tanárt és délutáni takarítót, ugyanannyiért. És nem a takarítónak kínált bér volt túl magas.

Kérdezem ezért államtitkár urat: miért sajtótitolták ki az iskolákat, ha a saját maguk által törvényben előírt minimális feltételeket sem tudják számukra biztosítani? Nincs a kormányzat környékén olyan ember, aki tisztában lévén a négy alapművelettel, ki tudta volna számolni, hogy ez mennyivel fog többbe kerülni a költségvetésben? Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, a választ Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha már alapműveletek, akkor képviselő asszony, mennyi a különbség a 185 ezer és a 170 ezer között? 15 ezer. Na, ennyi pedagógust bocsátottak el önök, tisztelt képviselő asszony.

Őn arról beszél, hogy több pedagógusra lenne szükség Magyarországon, ehhez képest, amit önök ehhez hozzátettek, igazából nemcsak a pedagógusok bérének csökkentése, nemcsak számtalan iskola bezárása, hanem 15 ezer pedagógus elbocsátása. (*Varga Zoltán: Nem igaz!*) Hát, menjen föl a KSH holnapjára, nézze meg, képviselő úr! Önök csökkentették 15 ezerrel.

Meg is indokolta Arató államtitkár úr - most árnyékminiszter úr -, azt mondta, hogy nem finanszírozható az elaprózott oktatási rendszer, nem a költségcsökkentés a szándék, hanem a rendelkezésre álló pénzforrások jobb, hatékonyabb felhasználása. Ilyen szavakat mondtak önök akkor, amikor kormányoztak Magyarországon, és ezeket a mondatokat mondták akkor, amikor csökkentették a bért, és 15 ezer magyar pedagógust bocsátottak el. 15 ezret, tisztelt képviselő asszony!

Azóta körülbelül ebben a 167-170 ezer fős sávban mozog általában a pedagógusok létszáma, bizonyos években több, más években kevesebb. A mostani tanév elején, ha augusztus végétől októberig megnézi a létszámot, körülbelül 4 ezer új jogviszony keletkezett, de körülbelül ebben a sávban. De amikor bezuhanás volt a pedagógusok számában, az az önök időszaka. És mi abban bízunk, hogy ezt a számot továbbra is nemcsak hogy tartani tudjuk, hanem minél jobb képességű fiatalok fognak jelentkezni a pedagóguspályára, illetőleg ott is maradnak, ha megvalósul az a béremelés, amit mi elindítottunk idén év elején, jövőre és azután, év elején fog megvalósulni, tehát így három év alatt, összességében 25 hónap alatt valósul meg, és egy 75 százalékos pedagógusbér-emelés lesz. Ez azt jelenti, hogy az átlagos pedagógusbér a jövő év utáni év elején 777 ezer forint lehet Magyarországon.

Önök azt mutatták meg, hogyan lehet pedagógusbért csökkenteni. Önök 8 százalékkal csökkentették a pedagógusbért akkor, amikor elvették a 13. havi juttatást. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mi azt mutatjuk meg, hogy hogyan lehet 25 hónap alatt 75 százalékkal növelni, ha megérkeznek az EU-s forrásaink. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a kérdéseket befejeztük. Innen áttérünk a következő napi rendi pontunkra.

Tisztelt Ház! Soron következik **„A Magyarországra telepített és telepítendő akkumulátorgyárak környezeti és gazdasági hatásairól”** című politikai vita, amelyet Szabó Timea és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/2851. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Most felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét. Parancsoljon jegyző úr, öné a szó.

DR. VINNAI GYŐZŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor 40 perces időtartamban. Ezt követően az előterjesztői nyitóbeszéd következik 20 perces időtartamban, majd az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalására kerül sor 10-10 percen, utána az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra

van lehetőség a hátralévő időkeretben, majd az előterjesztői zárszóra kerül sor 20 perces időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percen válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira! A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat - a személyes érintettségre történő reagálás kivételével - bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

De mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Oláh Lajos alelnök úr fel kíván szólni a mai politikai vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul. És mivel alelnök úr szeretné vezetni is az ülést, kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Oláh Lajos alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége indítványomat elfogadta.

Most, mielőtt megkezdénénk a vitát, felkérem Szabó Sándor jegyző urat, ismertesse az egyes időkereteket. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

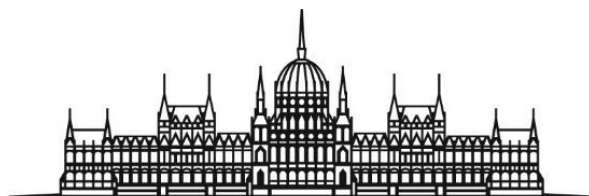
SZABÓ SÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a DK képviselőcsoportjának 22 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 16 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc, az LMP képviselőcsoportjának 14 perc, a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány nyilatkozatára kerül sor 40 perces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy a kormány részéről jelezték, hogy a kormánynyilatkozatot két államtitkár, Dömötör Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úr és Magyar Levente miniszterhelyettes, államtitkár úr fogják egymást váltva ismertetni.

(Folytatás 47/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Most tisztelettel megkérem Dömötör Csaba miniszterhelyettes, államtitkár urat, fáradjon az emelvényre, és a nyilatkozat általa elmondandó részét ismertesse velünk. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a kormány nevében szóljak a hazai akkumulátorberuházások ügyéről, a legfontosabb nemzetközi gazdasági és ami épp ennyire fontos, környezetvédelmi körülményekről.

A kiindulópont az, hogy az egész világon átalakulóban van a közlekedés, mint ahogy az ipar is. A tisztán benzines vagy dízelautók aránya az uniós értékesítésben tavaly már csak 52 százalék volt, a teljesen elektromos autók az eladások 2 százalékát tették ki 2019-ben, tavaly már 12 százalékot. A kettő közötti különbséget nagyrészt a különböző hibrid technológiával üzemelő járművek adják, amelyekhez szintén szükség van akkumulátorokra. Tehát ugrásszerű növekedésről van szó. A jelenlegi trendek alapján 2030-ra világszerte tízszeresére nőhet az akkumulátorgyártás, amelyek iránt évente átlagosan 30 százalékkal nő a kereslet.

(20.50)

Az Európai Unió nem sodródni akar ezzel a folyamattal, hanem alakítója szeretne lenni. Ez most már nemcsak szavakban, hanem döntésekben is tetten érhető. Döntés született arról, hogy 2035-től már csak záró kibocsátású gépjárművet lehet forgalomba hozni az uniós piacon. Ezzel mindenekelőtt klímavédelmi célokat szeretnének szolgálni. Az erről szóló rendelet pár napja az Európai Parlamentben is elfogadásra került, az Európai Parlament is elfogadta.

Ellenzéki képviselőtársaim figyelmébe ajánlom az Európai Parlament érvelését, szerintük ez a terv ösztönzi a beruházásokat, a fogyasztók így olcsóbban tudnak majd kibocsátásmentes autókat vásárolni. Tehát amellest, hogy zöldtechnológiáról van szó, az árak mérséklését is segíti. Külön szeretném kiemelni Frans Timmermans biztos szavait, politikai értelemben, mint talán önök is tudják, nem éppen nagy támogatója a magyar kormánynak, de itt most nem is ez a lényeg. Ő egy Bildnek adott interjúban szorgalmazta a tömeges európai akkumulátorgyártás megindítását. Szerinte Európában építik a világ legjobb autóit, de nem lehetünk a múlthoz láncolva, fogalmazott ő. Tehát az uralkodó uniós álláspont szerint az ilyen beruházások szolgálják a környezet védelmét, mérsékelhetik az európai emberek autótvásárlással kapcsolatos kiadásait, és segítik az európai ipar modernizálását, tehát a jövőt jelentik. Az Európai Bizottság egyébként létre is hozta nemrég az Európai Akkumulátor Szövetséget, ezzel is ösztönöznék a fejlesztéseket. A teljes képhez hozzátartozik, hogy a kelet-ázsiai országok jelentős előnyre tettek szert ebben a technológiában.

Évtizedes tapasztalatuk miatt minden nagy európai autógyárnak vannak keleti partnerei. Figyelemre méltó az amerikai inflációcsökkentő törvény is, ez nem kevesebb mint 369 milliárd dollárt szán klímavédelmi célokra, benne az elektromos autók támogatására. Halkan jegyzem meg, hogy ez a törvény hosszú távon nyíltan ki szeretné szorítani a nem amerikai technológiát, így a kínait. Mint ismert, a debreceni beruházást is egy kínai vállalat indította; zárójel bezárva. Az akkumulátorberuházásokért óriási verseny indult Európában. Most dől el, hogy hol lesznek az európai zöldipar központjai, most dől el, hogy hol lesznek a jövő ipari központjai, a jövő autógyarai. Leginkább ott, ahol akkumulátorgyárak is vannak.

Mit is jelent ez számokban? Európában már most is fél tucat nagy akkumulátorgyár működik, és több mint 40 további akkumulátorgyár létesül. Az Egyesült Államokban 14 nagy akkumulátorgyár építését jelentették be. A Ford például Michigan államban jelentett be akkumulátorberuházást. Kivel? Azzal a kínai CATL vállalattal, amelyhez a debreceni beruházás is kötődik. Ez a kínai vállalat egyébként Németországban is gyárat létesített. És hogy mit mondott erre az ottani zöldpárti energiaügyi miniszter? Idézem: olyan cégek van szükség, akik elkötelezettek a fenntarthatóság és az erőforrások megőrzése iránt. Tehát Németországban, Németországban is zöldberuházásként tekintenek a CATL-beruházásra. Más kínai cégek is indítanak akkumulátorberuházásokat, mint ahogy az amerikai Tesla, a Volkswagen vagy éppen a francia PSA is. Kelet-Európában is egyre több akkumulátorgyár épül, a legnagyobb európai üzem, talán kevesen tudják, Lengyelországban található, a lengyel kormány jelentős összeggel támogatta ezt a beruházást. A lengyelek esetében a lítiumakkumulátorok már az export 2 százalékát tették ki 2021-ben, amivel ki tudták elégíteni az európai kereslet harmadát. A cseh kormány is támogatja egy nagy gyár építését, emellett a lítiumbányászatot is megkezdik. Románia is szeretne kerülni az akkumulátorgyártás térképére.

Tisztelt Ház! Ebbe a nagy gazdasági versenybe Magyarország is benevezett. Ezekben az években dől el, hogy Európában hol lesznek ilyen gyárak, ami azt is jelentősen befolyásolja, hogy hol lesznek autógyárak. De miért is mondom ezt? Az elektromos autók értékének mintegy 40 százalékát az akkumulátorok adják. Ezek az akkumulátorok az elektromos járművek legösszetettebb alkatrészei, ezért is lesznek a most kialakulóban lévő ellátási láncok központjában. Ahol nem lesz akkumulátorgyártás, ott leépülhet az autóipar, és megszűnhetnek a munkahelyek. Magyarország ezt nem engedheti meg magának. A járműgyártásban már most is 160 ezren dolgoznak. A járműipar súlya a hazai össztermékben jelenleg közel 20 százalék, ez forog kockán. Mi erős autóipart szeretnénk, magas hozzáadott értékű munkahelyeket és azt, hogy Magyarország élen járjon egy új zöldiparág kiépülésében. Nem állunk egyébként rosszul. A Financial Times szerint Magyarország 2031-re a második helyre kerülhet a gyártókacpacitás terén Németország mögött.

Tisztelt Ház! Ezek voltak a nemzetközi és gazdasági körülmények, de van még egy kérdés, amit nem hagyhatunk figyelmen kívül: a helyi környezetvédelmi szempontokat. Teljesen természetes a kérdésfelvetés, hogy milyen környezeti terheléssel jár egy ilyen gyár. Szeretném itt is egyértelművé tenni, hogy ha egy beruházó Magyarországra jön, akkor kutya kötelessége betartani a környezetvédelmi előírásokat, azokat a környezetvédelmi előírásokat, amelyek számos esetben szigorúbbak, mint az uniós követelmények. Az engedélyezési eljárás többlépcsős, a gyár az előkészítési fázisban is engedélyhez kötött, mint ahogy az építési fázisban és a működés során is, és ezt a hatóságok folyamatosan ellenőrzik. Szigorú előírások vonatkoznak a vízfelhasználásra, a vízminőségre, szigorú előírások vonatkoznak a talajminőségre és a talajvédelemre. Szigorú határértékek vannak érvényben a károsanyag-kibocsátásra. Egyébként ezek is szigorúbbak az uniós határértékeknél. Szigorú szabályok vonatkoznak a levegőminőségre.

És van még itt egy fontos körülmény: Debrecenben nem lesz használtakkumulátor-feldolgozás. Szeretnék még egyszer visszautalni arra, hogy a németországi Tübingiában ugyanilyen technológiával jött létre akkumulátorüzem, és ugyanez a vállalat építette, és azt az üzemet a németek, a németországi Zöldek fenntartható zöldberuházásnak tekintik.

Tisztelt Ház! Mindezt összefoglalva azt gondolom, hogy a debreceni beruházás és minden hasonló beruházás jól szolgálja majd a magyar ipar modernizálását, a munkahelyek védelmét és a fenntarthatóságot, a környezet védelmét is. Nem kell mindenben egyetértenünk az ellenzéki pártokkal, de azt fontosnak tartom, hogy a debreceni beruházásról szóló vita a tények talapzatán álljon, figyelembe véve Magyarország érdekeit és éppannyira a Debrecenben és környékén élők felvetéseit. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy 9 percet használt föl a 40 perces időkeretből, és ennek megfelelően 31 perc van még hátra, vagy lehetősége van még Magyar Levente miniszterhelyettes, államtitkár úrnak, és ő következik. Parancsoljon, öné a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A nemzetközi piacok már úgy beszélnek Magyarországról, hogy itt lesz a Nyugat és a Kelet találkozási pontja, az a helyszín, ahol a nagy német autógyártók és az ázsiai akkumulátorbeszállítók találkoznak. A 2016-ban indult gazdasági folyamat eredményeként Magyarország mára a világ negyedik legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártójává vált. Az elmúlt két év során 19 hónapban is az elektromos akkumulátor volt Magyarország első számú exportcikke, és az előbb említett negyedik helyezésünk bizonyos olvasatban már talán előrébb is taksál bennünket, bizonyosan el fogjuk hamarosan érni az államtitkár úr által említett második helyet.

Az elmúlt hat esztendőben Magyarországon több mint húsz településen jöttek létre az elektromosakkumulátor-gyártáshoz kapcsolódó beruházások. A Nemzeti Befektetési Ügynökség támogatásával '16 és '22 között összesen 47 esetben született pozitív döntés az elektromos meghajtású járművek számára gyártott akkumulátorokhoz kapcsolódó projektekről, amelyek közel 10 milliárd euró beruházási volument és mintegy 15 200 új munkahelyet jelentenek a magyar nemzetgazdaság számára. Ebben az összesítésben pedig még nem szerepel a CATL 7,5 milliárd euró volumenű, idén induló debreceni beruházása, amely a tervek szerint további 9 ezer új munkahelyet hoz létre.

Az ellenzék egy éve óta működő és folyamatosan fejlődő iparág ellen indított összehangolt támadást, miközben a nemzetközi tendenciák azt mutatják, hogy ebből a versenyből senki sem akar kimaradni. A Bloomberg adatai szerint egész Észak-Amerikában 55 helyen folyik akkumulátorgyártás, mintegy 813 gigawattóra teljesítményt megtestesítve a tervek között szerepel 40 új akkumulátorgyár létrehozása is az Amerikai Egyesült Államokban.

(21.00)

Németország a jelenlegi tervek szerint 14 akkumulátorüzemet kíván beállítani a következő években. Ahogyan államtitkár úr említette, külön érdekesség, hogy a CATL-t kifejezetten örömmel fogadták Németországban a Zöldek, és nemrég vált nyilvánossá, hogy a nagyvállalat az Egyesült Államokban is építeni fog egy gyárat. Szintén fontos megemlíteni, hogy a már megvalósult és a tervekben szereplő projektekkal együtt 2030-ra több mint 50 úgynevezett gigagyár vagy gigafactory működhet Európában, ezek közül 5 darab Magyarországon, tehát a 10 százaléka az európai kapacitásnak, és addigra 16 olyan ország lesz Európában, ahol 10 gigawattóránál nagyobb üzemben gyártanak akkumulátorokat ezek a bizonyos gigafactoryk.

A 2022. év végi ismert tervek alapján az Európai Unióban 2030-ig Németország legalább 545 gigawattóra, Magyarország 217 gigawattóra, Franciaország 121, Olaszország 118, Lengyelország 115, Svédország 110, Spanyolország pedig 100 gigawattóra akkumulátorkapacitás-termelés elérését tervezi a beruházásokkal. Az uniós tagállamok közel felében lesz olyan gyár, amely kimondottan lítiumionos akkumulátorokat fog gyártani, azonban a termelési értékláncban szinte minden tagállam részt fog venni.

Szeretnék kitérni az energiaigény kérdésére is. Nem kérdés, hogy a gazdasági terveink megvalósításához energia kell, sok energia, annyi, amennyi még sohasem kellett Magyarországon. Ahogy a nettó energiainportőr Németország is sikeresen működteti iparát, úgy hazánkban sem veszélyezteti az új beruházások energiaigénye Magyarország áramellátását. Ezért erőműveket és vezetékhálózatokat építünk még akkor is, ha Brüsszel ezek finanszírozásában nem hajlandó szerepet vállalni.

Amikor az akkumulátorgyárakat érintő kritikákat halljuk, fontos tisztáznunk a következőket. A helyi lakosok felvetéseit, esetleges félelmeit természetesen meg kell hallgatni, azokról párbeszédet kell folytatni, konkrét válaszokat kell adni. Ugyanakkor biztosíthatunk mindenkit, hogy minden beruházó irányába határozott elvárásunk volt eddig is és a jövőben is az lesz, hogy a szigorú hazai és európai uniós környezetvédelmi és egyéb szabályokat be kell tartani. Ebben nincs is vita közöttünk. Megdőbentő ugyanakkor, hogy magukat zöldnek mondó baloldali politikusok politikai haszonszerzés reményében próbálják félrevezetni és elbizonytalanítani az embereket az akkumulátorgyárak tekintetében. Világosan és egyenesen kell beszélnünk ebben a kérdésben is. Akik ma az elektromosakkumulátor-gyárak és beszállító vállalataik magyarországi telepítése ellen hergelnek, azok munkahelyek tízezreit veszélyeztetik és a magyar gazdaság stabilitását kockáztatják. A kormány az ellenzékkel ellentétben nem lát egyetlen indokot sem arra, hogy ebből a versenyből kimaradjon.

Tisztelt Ház! Ahogyan említettem, rengeteg kapcsolódó beruházásról született az utóbbi években pozitív döntés Magyarország vonatkozásában. Az említett 47 projekten felül a HIPA további 4, legalább egymilliárd euró befektetési volument képviselő, akkumulátorgyártáshoz kapcsolódó, tehát akár résztevékenységet jelentő projekt döntés előtti fázisában van. Szeretném hangsúlyozni, hogy az akkumulátorgyártásban a feldolgozóipari átlagnál jelentősen magasabbak a bérek, tehát egy bérfelhajtó hatása is van ezeknek a beruházásoknak, ennek megfelelően az átlagkereset több mint 60 százalékkal haladja meg a szektorban a feldolgozóipar átlagát, ami 519 ezer jelenleg, forintban nyilvánvalóan, és 851 ezer forint az akkumulátorgyártás területén.

Elhangzott szintén, de még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy Németországban 14 új akkumulátorüzem fog megvalósulni, köztük a CATL tübingi gyáregysége, ahol egy zöld szocialista koalíció kormányoz éppen és egy prominens zöldpárti politikus adta át a CATL-nek a környezetvédelmi engedélyt. Németország egy „Akkucellagyártás Németország” nevű programot is működtet, amellyel szisztematikusan fogja össze akkumulátorokkal kapcsolatos tevékenységeit, ennek során közösen összehangolják a különböző innovációs és befektetési terveket, illetve egyéb kapcsolódó intézkedéseket, miközben a szövetségi kormány 3 milliárd euróval támogatja ezeket a projekteket. Emellett a kontinensen található már működő gyárakat Franciaországban, Spanyolországban, Olaszországban, Lengyelországban, Nagy-Britanniában, Hollandiában és Svédországban is - Svédországban is!

A már megvalósult és a tervekben szereplő projektekkal együtt 2030-ra több mint 50 gigafactory lesz Európában, 16 olyan ország, ahol legalább 10 gigawattórás üzem fog működni. 2030-ig Németország legalább 545 gigawattórát fog előállítani ebben a szegmensben. Csehország és Románia is tervez hasonló beruházásokat, ha már a térségről beszélünk. Lengyelországban a 2022-es adatok szerint már 60 olyan

vállalat működik, amelyek közvetlenül érintettek a lítiumakkumulátorok gyártásában. Idézném Mateusz Morawiecki lengyel kormányfőt, aki azt mondta, hogy a negyedik ipari forradalomként tekint az akkumulátorgyártásra, és a lengyel ipar átalakításának eszközeként hivatkozik erre a szektorra.

Engedjék meg, kérem, hogy egy rövid tengerentúli kitekintést is tegyek! Az amerikaiak 2022-ben vezették be az úgynevezett inflációs csökkentési törvényüket, amelynek fő rendeltetése, hogy megszüldésére az Egyesült Államok globális vezető szerepét a gazdaság területén, azon belül is a termelő szektor vonatkozásában. Figyeljék a számokat: az összesen 437 milliárd dollár értékű ráfordításból annak körülbelül háromnegyedét, 369 milliárd dollárt a kibocsátáscsökkentés, az éghajlatvédelem és a megújuló energiaforrások támogatásához rendelnek. Ez a program segíti a gyártókat abban, nyilván a gépkocsigyártás területén, hogy új akkumulátorgyártó-kapacitásokat hozzanak létre.

2023 márciusában, tehát néhány hét múlva újabb végrehajtási szabályok várhatók a programmal kapcsolatban. A Biden-kormányzat ekkor tervezi bevezetni azokat a rendelkezéseket, amelyek célja, hogy az autógyártók az akkumulátorokat és a nyersanyagokat amerikai és úgynevezett szövetséges beszállítóktól vásárolják. Ez valószínűleg azt fogja jelenteni, hogy az amerikai kontinensen előállított akkumulátorokat lehet csak beszerezni az amerikai gépjárművekbe. Az Egyesült Államokban 40 új akkumulátorgyár létrehozásáért folyik a kiélezett verseny. Tehát Amerika dollárszázmilliárdokat öl abba, hogy a korábbi években kiszervezett feldolgozóipart az autógyártás, illetve az elektromobilitás területén egyrészt hazahozza, másrészt pedig új kapacitásokat hozzon létre amerikai földön.

Egy ilyen nemzetközi kontextusban, amikor a világ legfejlettebb gazdaságai, a világ legzöldebb gazdaságai és azok a politikai rendszerek, amelyek a zöldítés, a klímasemlegesség ügyét a legvehemensebben és leghatékonyabban képviselik, lásd Skandinávia, amikor ezek az országok és gazdaságok versenyeznek, pénzt nem kímélve fektetnek be ezekbe a beruházásokba, egy ilyen pillanatban Magyarországnak nem szabad hátat fordítani ennek az iparágak azért, mert félinformációkat felnagyítva és kontextusból kiragadott adatokkal operálva egy politikai agenda mentén egyesek politikai tőkére, tőkefelhalmozásra használják ezt az ügyet, azt gondolom, nem szabad rálépni erre az útra, mert a hagyományos autógyártás, a belső égésű motorok gyártása a jó százéves történetének végéhez közeledik.

Ez teljesen egyértelmű, ebbe az irányba tart a világ, részben már meg is születtek azok a döntések az uniós intézményrendszerben, amelyek konkrét dátumhoz kötik az új belső égésű motorok előállításának leállítását. Ez valamikor a harmincas évek közepén be fog következni, tehát nyilvánvaló, hogy a húszas évek második felétől a klasszikus autógyártást elkezdi majd a beruházók leépíteni. Mi fogja helyettesíteni azt a felszabaduló munkaerőt, mi fogja helyettesíteni azt a megtermelt GDP-t, mi fogja helyettesíteni a magyar

gazdaság szerkezetében az autógyártás által elfoglalt súlyt, ha nem az elektromobilitáshoz kapcsolódó ipari tevékenységek?

(21.10)

A képviselő urak és hölgyek részéről több ízben elhangzott a mai viták során, hogy az akkumulátorgyártás környezeti lábnyoma az, ami talán a leginkább aggasztja őket. E tekintetben ma éjszaka nyilván lesz még időnk a számokról is beszélgetni, de szeretném hangsúlyozni, hogy például a debreceni CATL-gyár területe 105 hektár, tehát maga a gyártóépület ekkora területet fog elfoglalni, ami maga a nettó gyárépület, ehhez képest a BMW, amellyel kapcsolatban ilyen ellenvetéseket - nagyon helyesen, azt gondolom, és a nemzeti érdekeknek megfelelően - nem hallotunk, az 400 hektáron épül. Tehát ha ott tartunk, hogy termőföldet kell beáldozni iparfejlesztésre, ami a magyar gazdaságpolitikának egy folyamatos dilemmája, hogy hol lehet itt az arany középutat megtalálni, de ha egyes beruházásoknál rálépünk erre az útra és termőföldet, nyilván minél kevesebb aranykoronájú, minél kisebb értékű termőföldet ráfordítunk ipari fejlesztésekre, miért éppen ezeknél a legnagyobb hozzáadott értékű tevékenységeknél mondanánk azt, hogy erre nem vagyunk hajlandóak? Miért éppen ennél a tevékenységnél, ahol egyetlen gyár képvisel egy olyan beruházási értéket, mint harminc más klasszikus ipari beruházás, miért ennél mondanánk azt, hogy nem adjuk oda azt a 100 hektárt egyébként egy kiépülőfélben ipari területen, ahova ha nem ez a gyár érkezik, akkor fog majd más gyár érkezni, mert egy bővülő ipari zónáról beszélgetünk?

Szintén elhangzott a mai vitákban, hogy idegen, illetve külföldi gyártók. Természetesen azok, mert olyan tőke kell egy-egy ilyen gyártóegység létrehozásához, amellyel magyar cégek nem rendelkeznek. Magyar cégek nem rendelkeznek a technológiával sem, ami ehhez szükséges. Néhány olyan ország van a világon, ahogyan például a nukleáris ipar tekintetében is, amely képes ilyen volumenben, tehát piacilag értelmezhető volumenben előállítani ezeket a termékeket: Kína, Korea, Egyesült Államok, Németország. Sokszor átsiklunk azon tény fölött, hogy a németek Kecskeméten fognak a Mercedes-beruházás kiegészítéseként akkumulátorgyárat építeni. Valamiért ott nem volt ekkora az averzió.

Természetesen bárhonnan is jönnek ezek a beruházók, ugyanazok a szigorú feltételek vonatkoznak mindannyiukra, mint a hazai beruházókra, ebben semmifajta különbség nincs. Azon az alapon agítálni ezen beruházások ellen, hogy idegenek, ahogyan ez ma több vitában elhangzott, vagy külföldiek, azt gondolom, hogy ez egy visszás érvelés, mert ilyen alapon Magyarország akkor az összes külföldi beruházónak hátat kellene hogy fordítson, ami nyilvánvalóan egy gazdasági katasztrófához vezetne. Egyszerűen nem elég nagy a magyar nemzetgazdaság ahhoz, nem elég számos Magyarország lakossága, és nem elég

érett a magyar nemzetgazdasági struktúra, hogy a külföldi tőkét kizárjuk az országból, de nyilván ez szóba sem jön, sőt, azon dolgozunk mindennap, hogy minél több magas hozzáadott értékű beruházás találjon otthont és jövőt Magyarországon.

Egy utolsó megjegyzést engedjenek meg! Számos észrevétel érkezett az utóbbi hetek vitáiban arra vonatkozólag, hogy Magyarország miért az akkumulátorgyárat támogatja, például az élelmiszeripar helyett vagy más iparágak helyett. Itt szeretném hangsúlyozni, hogy távolról sem egy kizárólagosságról van szó. Amikor azt mondjuk, hogy jöjjenek az akkumulátorgyártók Magyarországra, mert egy széles értéklánc és egy széles rákapcsolódási lehetőség jöhet létre a magyar kisebb cégek vonatkozásában is ezen nagy zászlóshajó-beruházásokra, akkor nem azt mondjuk, hogy a magyar élelmiszeripart nem szeretnénk fejleszteni, hogy a magyar belső erőforrásokra építő, a magyar adottságokra építő iparágakat nem szeretnénk növelni Magyarországon. Sőt, épp az ellenkezőjét mondjuk, az élelmiszeriparra olyan mennyiségű forrás fog rázúdulni a következő években a hazai kiegészítés megduplázása okán, amit még korábban Magyarország nem látott, és az élelmiszeripar egy tízéves hallatlan és soha korábban nem tapasztalt felfutás előtt áll.

Azt gondolom, hogy itt nagyon tisztán kell beszélünk. Az akkumulátorgyártás és az autógyártás általában nem az egyetlen iránya a magyar iparfejlesztésnek. Egyfajta gerincét alkotja, ahogyan alkotja '90 óta, de nem az egyetlen fő komponense. Enélkül viszont, hogy legyenek olyan stabil ipari pillérek, amelyek alátámasztják a magyar gazdaságot, amelyek tízezreknek adnak munkát, amelyek a következő évtizedekre vonatkozólag egy perspektívát kínálnak, amelyek jelenlétében mértékben hozzájárulnak a magyar állam bevételeihez, ez nélkülözhetetlen ahhoz, hogy kiegészítő iparfejlesztéssel fenntartsuk azt a diverzifikált struktúrát, amit sikerült az utóbbi években felépítenünk, ahogyan ma szintén elhangzott valamelyik vitában: Magyarország a világ egyik legsokszínűbb gazdaságát tudja a magáénak. Ezen jöttányit sem kívánunk változtatni, egyszerűen lépést tartva a kor követelményeivel, lépést tartva a karbonsemlegességre való törekvés követelményeivel, szeretnénk a magyar gazdaságot egy zöldfordulatba vinni és ennek minden itthon lecsapódó hozzáadott értékét maximálni a magyar állampolgárok érdekében. Azt gondolom, hogy akkumulátorgyártás nélkül ez elképzelhetetlen. Az autógyártás szükségzerűen bekövetkező átalakulására való felkészülés nélkül ez elképzelhetetlen.

Kérek mindenkit, hogy egy józan vita keretében vitassuk meg a felmerülő kérdéseket, ne politikai felhangok mentén, hanem tények mentén, és akkor, azt remélem, hogy úgy tudunk ma este felállni ebből az ülésteremből, hogy ha nem is meggyőztük egymást, de legalább sikerült eloszlítani azokat a kételyeket, amelyek - tegyük fel, hogy jóhiszemű hozzáállás mentén - megfogalmazódtak egyesekben. Elnök úr, kérem ennyi, köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most az előterjesztői nyitóbeszédre kerül sor, amelyet három felszólaló ismerttet majd összesen 20 perces időkeretben. Az előadók sorban Szabó Rebeka képviselő asszony, Oláh Lajos alelnök úr és Csárdi Antal képviselő úr. Elsőként megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak, aki felszólalását innen, az emelvényről mondja el. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mi, párbeszédeseink, azért kezdeményeztük ezt a mai vitanapot, mert felháborítónak tartjuk, hogy a kormány úgy fogadta el a nemzeti akkumulátorstratégiáját, és úgy akarja az országot ilyen akkumulátorgyár-nagyhatalommá tenni, hogy előtte sem társadalmi egyeztetést, sem országos környezeti hatásvizsgálatot nem végeztek. A gyerekeik jövőjéért, a vizünkért, a termőföldért aggódó szülőkkel pedig nem állnak szóba, ezt a mikepércsi édesanyák is tanúsíthatják, nem adnak nekik érdemi válaszokat. Még legutóbb a Fenntartható Fejlődés Bizottságának vonatkozó ülésén sem jelentek meg egyáltalán a kormánypárti képviselők, de most örülök, hogy ezen a vitanapon legalább elmondhatják, hogy miért is tartják olyan jó ötletnek, hogy telerakják az országot víz- és energiazabáló akkumulátorgyárakkal.

Mivel úgy tűnik, hogy önök elmulasztották megvizsgálni, hogy Magyarországon megvannak-e a feltételei ennyi akkumulátorgyár létesítésének, most megteszem én önök helyett. A gyárakhoz kell, ugye, először is rengeteg olcsó energia; másodsor: szintén rengeteg tiszta víz, lehetőleg szintén nem drágán; harmadszor: olyan nagy kiterjedésű földterület, ami másra nemigen használható, hiszen ahol akkumulátorgyár volt, ott a következő évszázadokban biztosan nem lesz sem kert, sem szántó, sem lakóház. *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti sorokból.)* És persze szükséges bőséges szakképzett munkaerő a közelben.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nos, nézzük meg, hogy az önök tervei szerint a legnagyobbak készül gyár, a kínai CATL felépítése kapcsán mi az, ami a négy feltétel közül Debrecenben rendelkezésre áll! A számvetés rövid is lehetne: gyakorlatilag semmi. A majdani gyár energiaellátásáról egyelőre az mondható el, hogy erősen bizonytalan. Hogy mennyi lesz az első ütem energiaigénye, azt a környezethasználati engedélyből tudhatjuk. Azt látjuk, hogy részben telepítéssel helyben földgáztüzelésű kazánokkal biztosítják a hőigényt, azután elég nagy lesz a földgázfogyasztás, évszaktól függően 10 000-12 500 köbméter/óra, és a telephely villamosenergiaigénye 640 gigawattóra/év, de ez csak az első ütem. Különböző becslések szerint a teljes évi energiaigénye egy negyedpaksnyit is elhasználna majd ennek a gyárnak.

Annyit tudunk, hogy nem megújuló forrásból fogják venni ezeket az energiákat. A földgáz eleve nem megújuló, és zöldáramban sem bővelkedik Debrecen környéke. Egyébként, ha már itt a kormány részéről elhangzott, a németországi tüüingiai gyár, amire szeretnek hivatkozni, mintegy 70 hektáron terül el, tehát jóval kisebb, mint a debreceni, és 14 gigawattóra kapacitás az, amit előállítani tervez, az adatok szerint a debreceni pedig körülbelül 100 gigawattóra, tehát mintegy hétszer nagyobb lesz a termelése a debreceni gyárnak az elérhető adatok szerint, és Németország is kissé nagyobb, mint Magyarország, úgyhogy azt hiszem, hogy lehet látni, hogy önök némiképp elvétették itt a nagyságrendeket.

(21.20)

Ráadásul Magyarország erősen energiainportfüggő ország, tudjuk, hogy ez Oroszországnak való kiszolgáltatottságot jelent. Szijjártó Péter példátlanul rosszul megkötött gázszerződése nyomán mi vásároljuk egész Európában a legdrágábban a földgázt. Tehát azt hiszem, hogy az energiaellátás sem biztosított.

Ráadásul, ha új gázerőművek építését tervezik, akkor ez azt jelenti, hogy a szén-dioxid-kibocsátásunk is erőteljesen csökkenni fog *(sic!)* az akkumulátorgyárak miatt. Nagyon érdekelné, hogy ezt a drasztikus karbonlátnyom-növekedést hogyan fogják majd ellensúlyozni, vagy már itt fel is adják a klímaválság elleni harcot. Mert persze jó dolog akkumulátoros elektromos autókra hivatkozni, ha önök közben azt az energiát, amivel ezeket az akkumulátorokat előállítjuk, mind szén-dioxid-kibocsátás során fogják megtermelni.

De még tragikusabb a helyzet a gyár vízigényével. Debrecen tágabb környezete, az Alföld középső része az ország egyik leginkább vízhiányos területe. Ezt a bajt már ma is egyértelmű jelek mutatják: kiszáradnak a tavak, elhalnak a Nagyerdő fái. Tudják ezt a gyár tervezői is, hiszen semmiféle helyi vízforrásra nem alapoznak, tudtommal a közüzemi vízhálózatra kívánnak rácsatlakozni. Ez szerintem elég rossz ötlet, de ennél már csak az a rosszabb, hogy a komáromi akkumulátorgyár miatt pedig a tatai karsztvízkészleteket akarják elhasználni. Véleményem szerint ez tragikus következményekkel fog járni.

Ami a termőföldeket illeti, Debrecenben az ország legjobb minőségű termőföldjeiből áldoznak fel több száz hektárt az akkumulátorgyártás kedvéért, ami egyébként ellentétes a termőföldvédelmi törvénnyel is. A talaj ilyen szempontból nem számít megújuló energiaforrásnak, és a következő generációk ételmiszerét is meg kell termelni valahol. Erre már utaltak. Véleményem szerint egyébként az sem túl jó ötlet, hogy végtelen számú autógyár miatt betonozzák le ezeket a termőföldeket. Azt gondolom, hogy más megoldást kéne találni, és meg kéne őrizni a jó minőségű termőföldeket.

Végezetül nézzük a munkaerőt! Hajdú-Bihar megyében a képzett ipari munkaerőből olyannyira hiány van, hogy az Alföld már meglévő nagyipari üzei is

egymás munkaerőbázisából próbálnak minél nagyobb kiharapni, illetve lobbiznak a kormánynál azért, hogy könnyebb legyen a vendégmunkásokat behozni. Mivel úgy látjuk, hogy a kéréseik rendre nyitott fülekre találnak, Gödön, ahol a Samsung működtet már akkumulátorgyárat, csupán 200 helybéli dolgozik, körülbelül minden második dolgozó nem magyar állampolgár. Iváncsán és Komáromban is hasonló a helyzet, és azt hallani, hogy már Debrecenben is megkezdődött a lakások felvásárlása az érkező kínai vendégmunkások számára. Persze önmagában nincs azal baj, hogy külföldiek is dolgoznak ezekben a gyárakban, de azért az igencsak komikus, hogy önök folyamatosan itt a Magyarországnak hajtott hasznot és a magyar munkaerőt emlegetik. Esetleg a környéken lakókat kérdezzék meg, nekik nem teljesen ez a tapasztalatuk.

Összességében tehát mi azt gondoljuk a Párbeszédben, hogy nincsen arra szükség, hogy ezekkel az akkumulátorgyárakkal elhasználják és megdrágítsák azt az energiát, amiből Magyarországon egyébként is kevés van. Nincs arra szükség, hogy a debrecenieket, mikepércsieket és a környékbéli gazdálkodókat megfosszák az ivóvizüktől, és nincsen arra szükség, hogy a legjobb minőségű termőföldeken élelmiszer helyett beton gyárépületek nőjenek.

Az is baj, hogy a kelet-európai akkumulátorgyártáshoz negatív környezeti és társadalmi hatások sora tartozik. Szó volt már arról, hogy az akkumulátorgyártóknak vissza kell venniük és fel kell dolgozniuk a gyáraikból kikerülő akkumulátorok használata után képződő hulladékot. Ez évente több százezer tonna veszélyes hulladékot jelent. És hiába mondják, sajnos tudjuk azt, hogy a magyar hatóságok nem tudják megvédeni a magyar állampolgárokat; Gödön az NMP nevű mérgező és magzatkárosító hatású oldószer már megjelent a környezet kutak vizében. Erre valahogy önök nem szoktak kitérni, és nem reagálnak, nem igazán értem, hogy miért. Sajnos Magyarországon a környezetvédelmi hatóságok gyengék, nem tudják megvédeni a magyar állampolgárokat.

Egyébként, zárójel, ne feledkezzünk meg a korrupcióról sem. Valahogy nagyon érdekes, hogy a rengeteg magyar milliárdért elvégzett infrastrukturális beruházásokat itt az akkumulátorgyárak környékén rendre a Mészáros és Mészáros Kft. nyeri meg. Talán ez a valódi oka annak, hogy önök a Fideszben ennyire támogatják az akkumulátorgyárakat.

Végezetül szeretném elmondani, hogy mi a Párbeszédben zöldpártként tudjuk, hogy az elektromobilitásra szükség van, de azt is tudjuk, hogy nem lehet végtelen mennyiségű akkumulátort gyártani, nincsen korlátlan és tiszta energia, és nagyon kockázatos egy ilyen kis országot telezsűfolni ezekkel a víz-, áram-, földpazarló és mérgező gyárakkal. Ráadásul úgy is dönthetett volna az Orbán-kormány, hogy az elektromobilitás értékláncának egy másik részén kapcsolódik be, mondjuk, az autókat működtető szoftverek fejlesztésébe vagy a kutatás-fejlesztésbe. Egyikhez sem kellett volna feláldozniuk a környezeti erőforrásokat

és a jövőnket. Önök viszont úgy döntöttek, hogy az egész értékláncnak a legnagyobb ökológiai lábnyomú és egyben a legkisebb hozzáadott értékű elemét választják, ahol a legnagyobb a környezetszennyezés és a legkisebb a profit. És ez nemcsak Debrecenben van így, ugyanis nem ez az egyetlen akkumulátorprojekt az országban, itt van Göd, Iváncsa, Kistelek, Komárom, akár Gyórszentiván és még számos akkumulátorgyár-rész az országban, amivel önök telezsűfolják az országot, elhallgatják az alapvető környezeti információt, nem kommunikálnak az állampolgárokkal.

Azt gondolom, hogy ennek eredménye egy olyan környezeti katasztrófa lehet, országrésznyi területek kiszáradása és az egészségünk kockáztatása, ami egy olyan történelmi bűn, ami örökre Orbán Viktorhoz és a kormányához kötődik majd. Még nem késő, hogy ezt megakadályozzák. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Oláh Lajos képviselő úrnak. A következő előterjesztői nyitóbeszédre kerül sor. Parancsoljon!

DR. OLÁH LAJOS (DK), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Hölgyek és Urak! A napirendi pont nem csupán az akkumulátorgyárakkal kapcsolatos problémákra mutat rá, hanem az Orbán-kormány környezetvédelem-ellenességét is jól tükrözi.

Már a kormány megalakulásának pillanatában lehetett látni, hogy a környezetvédelmet mostoha-gyermekként kezelik. Megszüntették a környezetvédelmi minisztériumot, a zöldombudsman intézményét, és tönkrevérték a hatósági rendszert, amelyre most különösen nagy szükség lenne.

Ez a kormány soha senkivel nem egyezett, nem érdeklí a lakosság, a civil szervezetek véleménye. Tegyük hozzá, hogy amióta a Fidesz hatalmon van, háborúban áll az önkormányzatokkal, ezért mást sem csinál az elmúlt években, csak folyamatosan forrásokat és hatásköröket vontak el tőlük, egyeztetni meg eszükbe sem jutott soha. Ráadásul a kormány folyamatosan adatokat titkol el, hatásvizsgálatokat tüntet el ahelyett, hogy minél gyorsabban biztosítana szükséges információkat az állampolgároknak.

2021-ben 5,8 milliárd euró beruházás érkezett hazánkba, 60 százaléka Ázsiából, ennek 51,9 százaléka kötődött akkumulátorgyártáshoz, 12,5 százalék járműgyártáshoz. 2022-ben 6,5 milliárd eurónyi beruházás 48 százaléka származott Ázsiából, s ennek 43 százaléka akkumulátorgyártással kapcsolatos, 30 százaléka pedig autógyártással. Ezen beruházások jelentős állami támogatással valósultak meg.

A közvetlen állami támogatáson túl felmérhetlenek a különböző infrastrukturális támogatások, amelyek a beruházáshoz még pluszban kellene, legyen szó víz vagy energia biztosításáról. Ezek ma nem fellelhető adatok.

Tisztelt Államtitkár Urak! Ha önök fontosnak tartják azt, hogy legyen párbeszéd, akkor tegyék meg, hogy válaszolnak az írásbeli kérdésekre, hiszen több miniszterhez fordultam azzal kapcsolatban, hogy mondják meg, mennyi energia- és milyen vízigénnyel rendelkeznek a meglévő és tervezett akkumulátorgyárak Magyarországon. Önök nem voltak hajlandók megadni ezeket az adatokat, eltitkolják.

Sajnos az akkumulátorgyárak letelepedésével kapcsolatosan az látszik, hogy nem Magyarország komparatív előnye teszik vonzó befektetési célponttá hazánkat, hanem a költségalapú verseny legjellemzőbb előnye: az olcsó munkaerő és az állami támogatás.

Ne felejtjük el, hogy az Európai Unióban egyre szigorúbb szabályok vonatkoznak az akkumulátorgyártók újrahasznosítási kötelezettségeire - és itt nem Magyarország fog ezzel kapcsolatosan dönteni, és nem ön, államtitkár úr -, amelynek eredményeként Magyarország hatalmas mennyiségű mérgező hulladék befogadására kényszerülhet a jövőben, melynek költségvisselése, környezeti hatása még felmérésre sem került.

Tekintettel arra, hogy a gyártáshoz felhasznált nyersanyagok közül egyikkel sem rendelkezik hazánk, ez igen magas beszállítói kockázatot, egyben geopolitikai kiszolgáltatottságot is jelent. Ma nem látszik, hogy ezek az akkumulátorgyárak érdemi kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységet hoznának az országba.

Sokan szeretnek beszélni arról, hogy milyen pozitív munkaerőpiaci hatása lesz ezeknek az akkumulátorgyáraknak. Elég megnézni a Samsung gödi gyárát, ahol maximálisan 50 százalék a magyar munkások aránya, a várt bővítés következtében ez az arány tovább fog romlani.

Az említett gyárban 2021 nyarán elektrolitszivárgás történt. Az üzem először megpróbálta eltitkolni a környezetbe került veszélyes anyagokat, és sajnos még ma is akadályozza a hatások érdemi monitorozását.

(21.30)

Az akkumulátorgyártás extrém természetesezőforrás-igényű és veszélyes technológia, ahol még fontosabb a lakosság informálása, ami Gödnél nem történt meg.

Ezzel szemben az árnyékkormány felelősen meg tárgyalta a témát, és a következő megállapításokat, javaslatokat fogalmazta meg a teljesség igénye nélkül, amit határozati javaslatként egyébként benyújtottunk az Országgyűlés elé is. Gazdasági és munkaerőpiaci szempontból elhibázottnak, környezeti szempontból veszélyesnek tartjuk az akkumulátorgyárak építését jelentős állami forrásokból megvalósító kormányzati politikát. A jelenleg tervezett gyárberuházások leállítását kérjük addig, amíg az összes környezeti adat nyilvánosságra nem kerül, és a lakossággal való széles körű egyeztetés után a helyi közösség nem fogadja el ezeket.

A már megvalósult beruházások esetében a legszigorúbb uniós környezeti elvárások érvényesítése

mellett kötelező előírásokat kell tenni az ivóvízszükséglet csökkentésére. Továbbá azonnal vissza kell adni az önkormányzatoknak az elvett építési hatóságok jogköreit, és törvénymódosítással meg kell tiltani, hogy a kormány kénye-kedve szerint elvehesse a területeket „különleges gazdasági övezet alakítása” címszóval. A gyárak létesítésekor a környezeti hatástanulmány elkészítése mindig legyen kötelező, ne úgy, mint most, hogy a hatóság mérlegelésétől függjön, és ezen vizsgálatnak legyen kötelező eleme a társadalmi hatásvizsgálat is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, hogy tanulmányozzák azt a határozati javaslatot, amit benyújtottunk önöknek; támogassák önök is az árnyékkormány előterjesztését. Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak az előterjesztői nyitóbeszéde megtartására. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Nagyon érdekes, mert a kormány képviselőjében a megszólaló így fogalmazott: „mi magas hozzáadott értékű munkahelyeket szeretnénk”, és ilyenkor az ember mindig megnyugszik. Csak érdemes belenézni, hogy mi van a mondat mögött, mert hogyha mögé nézünk, akkor érdemes elmenni, persze az időben nem tudunk utazni, de érdemes lett volna elmenie államtitkár úrnak a debreceni közmeghallgatásra. Tudniillik a debreceni közmeghallgatáson elhangzott a CATL képviselőjének a szájából, hogy 9 ezer munkahelyet szeretne létrehozni Debrecenben; ennek a túlnyomó többsége betanított munka. Elhangzott Debrecenben a közmeghallgatáson, hogy a 9 ezer munkahely túlnyomó többsége betanított munka, és én rendkívül tiszteltem a kétkezi munkát és a kétkezi munkásokat, de azért azon érdemes elgondolkodni - és azt gondolom, hogy az akkumulátorstratégia kapcsán ez alapvető kötelességünk -, hogy vajon lehet-e betanított munkára gazdaságpolitikát építeni.

Elhangzott, hogy Thüringiában mennyire örültek a helyi zöldek egy hasonló beruházásnak. A különbségeket megpróbálták elmosni, és én mondom is a különbségeket. *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* Nagyságrendileg tehát az előállított akkumulátorok teljesítménye és mennyisége szempontjából ez egy kis gyár, szemben a debreceni óriásgyárral, ráadásul én azt gondolom, hogy... *(Nacsá Lőrinc felé.)* Ha nyom egy gombot, képviselő úr, fog szót kapni, én biztos vagyok benne, tehát a helyzet az, hogy ha megnézzük Thüringia éves csapadékmennyiségét, és megnézzük a Hajdúság éves csapadékmennyiségét, azt fogjuk találni, hogy Thüringiában több mint kétszer annyi csapadékra számíthatnak évente az ott élők.

A helyzet az, hogy ez a technológia a Kárpát-medence adottságait figyelembe véve azt fogja eredményezni, hogy az a hihetetlen vízkincs, amivel rendelkezünk, és ami egyébként is fogóban van a kiszáradó

Kárpát-medence miatt, teljesen el fog fogyni, teljesen ki fog száradni a Kárpát-medence, és a kérdés az, hogy ezt felvállalhatjuk-e egy képzelt előnyért. Persze, én azt gondolom, hogy lehet a versenyképességet elősegíteni, szükség van egy jó gazdaságpolitikára, de minden gazdaságpolitika alapja az oktatásba fektetett milliárdokon múlik. Ehhez persze meg kellene emelni a pedagógusok fizetését, de azt gondolom, hogy ez a gondolat rendkívül messzire vezet.

Gyakorlatilag azt láthattuk a kormány részéről megszólalók részéről, minthogyha visszautaztunk volna az időben, és az 1970-es évek, vagy inkább az 1960-as évek közepén néztük volna meg a Magyar Szocialista Munkáspárt valamelyik termelési jelentését, és tiszta szerencse, hogy nem narancstermelésbe akarnak fogni, mert azt gondolják versenyképesnek, ugyanis a helyzet az, hogy narancstermelésre sem alkalmas hazánk, és az adottságait tekintve az akkumulátortermelésre sem.

És akkor még nem beszéltünk arról az átláthatóságról, amit miniszterelnök úr említett a mai vitánk során, ahol azt mondta, hogy a teljes átláthatóságot kötelesek biztosítani. Önök nem jöttek el sem bizottsági ülésre, amikor el kellett volna jönni; önök nem vesznek részt a közös gondolkodásban, és ezt a mai vitát is úgy sikerült megszervezniük, hogy fél tízkor még az előterjesztői expozék zajlanak. Gratulálok! Ez nem átláthatóság, tisztelt képviselőtársaim, és azt gondolom, hogy ha valódi társadalmi vitát akarnak, akkor például nyilvánossá kellene tenni minden hatásvizsgálatot, ha egyáltalán készültek ilyenek.

Tisztelt Ház! A helyzet az, hogy a stratégiának ezzel együtt szerintem nem ez a leggyengébb eleme. A leggyengébb eleme a hulladékkezelés, és azt gondolom, hogy ma nem állhatunk fel anélkül, hogy önök ne adjanak egyértelmű választ arra, hogy az akkumulátorgyártás okán itt keletkező hihetetlen mennyiségű veszélyes hulladék kezelése hol, hogyan és miként fog megtörténni, mert ezek a veszélyes hulladékok és ez a hulladékkezelés alapvetően fogja befolyásolni azt a jövőbeli életminőséget, amit itt hagyunk gyermekeinknek és unokáinknak.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy nagyon sok megvitatnivalónk van ma, úgyhogy nem is húzom az időt, amúgy is lejárt az időm. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztői nyitóbeszéd végére értünk.

Most a vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Bizottság döntése szerint 2035-től már csak elektromos meghajtású személygépkocsikat lehet forgalomba helyezni Európában. Ennek eléréséhez a ma ismert legjobb technológiára, azaz akkumulátorokra van szükség.

Az akkumulátorok a rövid távú tárolási funkciójuk révén nélkülözhetetlen szerepet játszanak a villamosenergia-ellátásban. Az Európai Unió zöldpolitikai döntéseinek értelmében az elektromos autóknak jelenleg nincs piacképes alternatívája; az akkumulátorgyárakért globális szinten is éles verseny zajlik, hogy hová települjenek, hol termeljenek a jövőben. Európán belül is igen komoly verseny van azért, hogy ki nyeri meg ezeket a beruházásokat.

Magyarország az európai akkumulátortérképen ideális helyzetben van, köszönhetően központi földrajzi elhelyezkedésének. 2016 óta összesen 5,3 milliárd euró befektetett tőke, ennek révén több mint 13 ezer munkahely jött létre az akkumulátoripari működőtőke-befektetések eredményeként. Ahhoz, hogy ezek a gyárak tartósan termelni tudjanak, és azokat a feltételeket is ki tudják elégíteni, amiket az Európai Unió elfogadott, ezen célokhoz szükségesek az említett technológiai beruházások. Így évtizedekre biztosítható a magyar járműipar fejlődése és a nemzetgazdaságban betöltött szerepe, ugyanis ha nem lenne Magyarországon akkumulátorgyár, ahogy miniszterelnök úr is említette a mai felszólalásában, 2035 után leállhatnának a magyar autógyárak, és ezzel több mint 300 ezer ember munkahelye szűnne meg.

Tisztelt Ház! Ahogy ezt már korábban említettem, az egész világon rendkívül éles verseny folyik - az európai országok között pedig különösen erős - a szektort érintő legújabb beruházások megszerzéséért. Míg 2011-ben az összes eladott autó mindösszesen egytized százaléka volt elektromos, a tavalyi esztendőben ez az arány már 10 százalék fölé emelkedett, 2030-ban pedig az előrejelzések szerint az autógyártósorokról leguruló minden autó 55 százaléka elektromos autó lesz.

(21.40)

Az Európai Bizottság döntése szerint pedig - ahogy említettem - 2035 után már kizárólag elektromos autókat lehet gyártani Európában.

A jövő mobilitásához, a zöldátállás sikeres megvalósításához és a karbonsemleges társadalom megvalósításához elengedhetetlen az ökológiailag fenntartható és nagy teljesítményű akkumulátortechnológia, amely a magyar gazdaság szempontjából kulcsfontosságú a járműipar tekintetében. Az elektromosautó-iparban az elektromos autókat elsősorban nagy nyugati vállalatok gyártják, az elektromos akkumulátorokat pedig nagy keleti vállalatok.

Tisztelt Képviselőtársaim! A világ tíz legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártó vállalatából mind a tíz keleti: hét kínai, három pedig dél-koreai. A kormány stratégiai célja az volt, hogy a nyugati autógyártók és a keleti akkumulátorgyártók Magyarországon találkozzanak.

Nemzetközi szinten az Egyesült Államok jelentős programokkal készül a zöldátállásra. Terveik között szerepel - most kapaszkodjanak meg! - negyven - negyven! - darab új akkumulátorgyár létrehozása az Egyesült

Államok területén. Mintegy 22 nagyvállalat jelezte, hogy új elektromos járművek gyártásába kezd vagy bővíti ezen kapacitásait. Amerikában a Ford február közepén három és fél milliárd dolláros, 35 gigawattóra kapacitású akkumulátorgyár-beruházást jelentett be Michigan államban, megjegyzem, a debreceni akkumulátorgyárat is építő CATL vállalattal közös együttműködésben. Érdekes: ami az amerikaiaknak jó Amerikában, az Egyesült Államokban, az önöknek nem jó Magyarországon. Nyilván sokkal jobb lenne, ha az Amerikai Egyesült Államokban valósulna meg minden ilyen beruházás, de hát ne csodálkozzunk azon, hogy azoknak az elvárásait, akik önöket finanszírozzák, teljesíteni kell. Épp ezért az Amerika kontra Európa harcba, úgy látom, önök beszálltak, és nem meglepő módon megint csak Magyarország rovására teszik mindezt.

Elképesztő, bődületes valótlanságokat hallottunk itt a vita eddigi szakaszában is, ebben, ahogy a délután folyamán, most is Szabó Rebeka képviselő asszony vitte a zászlót. Képviselő asszony, járt már életében akkumulátorgyárban? *(Szabó Rebeka közbeszól.)* Szeretném meghívni akkor, hogy jöjjön el, és nézze meg az iváncsai akkumulátorgyárat, az már olyan állapotban van, hogy megnézheti. Most kapaszkodjon meg! Ha bemegy ebbe az akkumulátorgyárba, amely az ön elmondása szerint olyan mérgező, ahogy ön mondta, hogy évszázadok múlva sem lehet azon a telephelyen kertet létrehozni, kapaszkodjon meg, bemegy egy ilyen akkumulátorgyárba, és egy fehér vászonronggyal elkezd törölni a padlót, akkor pont ugyanolyan fehér marad, mint ahogy elkezdte, ugyanis ez egy zárt technológia. *(Felzúdulás az ellenzék soraiban.)* Ez egy zárt technológia, képviselő asszony! *(Az elnök csenget.)* Ahogy ön beszélt, hogy savak kerülnek a földre, el fog mérgeződni a talaj, a talajvizet tönkretesszük, és megmérgezzük egész Magyarországot; esküszöm, úgy érzem magam, mintha a Mad Max filmet látnám: sivatag mindenhol, az egész Kárpát-medence sivataggá válik, tönkretesszük a világot azzal, hogy akkumulátorgyárat építünk, miközben, még egyszer mondom, az Egyesült Államokban negyven új gyár építését tervezik a közeljövőben.

Németországban 14 akkumulátorgyár épül, ezek közül néhány már elkészült, a többi pedig még beruházás alatt van, és hogy, hogy nem, csodák csodájára Tübingenben is, ami már említésre került, szintén ugyanaz a kínai gyár valósította meg a beruházást, mint amelyik Debrecenben készül gyárat építeni. És még egy dolgot elmondok önöknek, tisztelt képviselőtársaim, de ezt már a miniszterelnök úr is elmondta: a németországi követelményekhez képest a magyar előírások jóval szigorúbb rendelkezéseket tartalmaznak. *(Szabó Rebeka: És a betartatásuk? - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Ház! Az energiarendszer dekarbonizációja elengedhetetlen a 2030-ra és a 2050-re vonatkozó uniós és magyarországi éghajlatvédelmi célkitűzések teljesüléséhez, ugyanakkor az energiaárak biztonságosnak és megfizethetőnek kell lennie a fogyasztók, illetve a vállalkozások számára. Ehhez elengedhetetlen

az energiahatékonyság növelése, az energiarendszer versenyképességének megerősítése, a nem megújuló tüzelőanyagok helyett egyre inkább a fenntartható forrásokból származó energia felé való elmozdulás. A vilamos energia segítségével lépésről lépésre függetlenné válhatunk a fosszilis energiahordozóktól úgy, hogy a klímasemlegesség elérésével a gazdasági teljesítményünk nem csökken. Használatával csökken a finomrézecske- és zajszennyezés, elindulhatunk a nul-lakibocsátású gazdasági rendszer kiépítése felé.

A növekvő villamosenergia-fogyasztási igények kielégítésében kulcsfontosságú szerepet játszanak majd a fenntartható akkumulátorok. A közép- és hosszú távú éghajlat-politikai céljaink elérése szempontjából két területen kiemelkedő jelentőségű az akkumulátorok alkalmazása, nélkülük e funkciók aligha láthatók el: az energia tárolása, hogy később felhasználható legyen amikor és ahol a legnagyobb szükség van rá, kulcsfontosságú a megújulóenergia-termelés növelése és az energiabiztonság szempontjából. Az akkumulátorok iránti globális kereslet oly gyorsan növekszik, tekintettel arra, hogy egyre több megújuló energiát képesek integrálni az energiarendszereinkbe, és így tovább zöldíthetik az ipari és közlekedési ágazatot, valamint más ágazatok villamosítására is hatásuk lehet.

A magyar kormány egyetért az éghajlatváltozás elleni fellépés fontosságával és sürgősségével, felismerve, hogy a klímaváltozás korunk egyik legsúlyosabb problémája. Hazánk klímapolitikájának összhangban kell lenni a nemzetközi és uniós klímavállalásainkkal, ugyanakkor nem szabad figyelmen kívül hagynunk a nemzeti érdekeket és sajátosságokat sem. Meggyőződésünk, hogy a klímasemlegességet úgy kell elérni, hogy eközben az ellátásbiztonságot, az igazságos átmenetet és a gazdasági fejlődést is biztosítani tudjuk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontos leszögeznünk, hogy Magyarországon csak a lehető legszigorúbb környezetvédelmi és biztonsági előírások betartása esetén hajtható végre bármilyen beruházás, így például a debreceni üzem építése is. Így van ez az Európai Bizottság által szorgalmazott elektromosakkumulátor-gyárak esetén is, sőt a szóban forgó beruházásoknak szigorúbb környezetvédelmi feltételeknek kell megfelelniük Debrecenben, ahogy említettem, mint például Németországban, hiszen a magyar környezetvédelmi szabályozás szigorúbb, mint a német. Minden üzemnek egyaránt meg kell felelni a szigorú hazai és az európai uniós jogszabályoknak is, ezeket pedig a hatóságok folyamatosan ellenőrzik, számonkéri a nálunk beruházó vállalatoknál.

Az pedig egyszerűen nem igaz, hogy ezekben a gyárakban az akkumulátorok újrahasznosítása fog történni. Ha önöket egy pillanatig is érdekelné az igazság, akkor pontosan tudnák, mert elolvasták volna a debreceni hatósági engedélyt *(Szabó Rebeka: Elovastuk!)*, amelyben szerepel... Nem olvasta el, képviselő asszony, ha elolvasta volna, akkor nem mondana ilyen örütségeket! Hogy is mondta pontosan? *(Varga Zoltán közbeszól.)* Éves szinten több százezer tonna akkumulátor

újrahasznosítása történik majd meg. Nincs benne az engedélyben, képviselő asszony (*Felzúdulás az ellenzéki sorokban.*), egyetlenegy darab akkumulátort sem lehet újrahasznosítani ezekben az üzemekben. (*Az elnök csenget.*) Ezek tények, képviselőtársaim! Tudom, hogy önöket nem érdekli, de ettől még ez a valóság.

ELNÖK: Tartsuk be a rendet!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Ugyanúgy, mint az az örültség, amit szintén a képviselő asszony mondott, hogy az ország legjobb földjén telepítik a debreceni akkumulátorgyárat. Tisztelt Képviselő Asszony! Ha megnézné, de majd a debreceniek nyilván ezt elmondják helyettem, akkor egy olyan területen valósul meg ez a beruházás, amely egyébként egy mély, belvizes terület, és azt mondja a képviselő asszony, megint nem ismerve a törvényt, hogy ez ellenkezik a termőföld védelméről szóló törvénnyel. Nem ellenkezik, képviselő asszony, hanem pont azzal van összhangban, hiszen ezekről a területekről a humuszréteget le kell szedni (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és utána ugyanezen a területen kell a humuszréteget újra visszatenni a földre, arra a részre, ahol nincs beruházás. (*Az elnök ismét csenget.*) Tehát egyetlenegy gramm föld sem megy el erről a területről, de tudom, hogy önöket a valóság nem érdekli.

Kérem önöket, hogy fontolják meg, módosítsák az álláspontjukat, nemzetgazdasági szempontból egy rendkívül fontos ágazat megmentéséről, illetve a jövőjéről van szó. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Debreceni vagyok, és örülök, hogy két fideszes debreceni képviselő is itt ül, valószínűleg ők is meg fogják erősíteni azt, amit én mondok.

A mikepércsi és a debreceni anyák üzenetét hozom ide a Ház falai közé, elsősorban is azt, hogy Debrecenben senki nem vitatja azt, hogy szükség van az elektromobilizációra, Debrecenben senki nem mondta egy szóval sem, hogy nem kellene akkumulátorok. Debrecenben mindösszesen annyit mondunk, hogy Debrecen alkalmatlan arra, hogy oda akkumulátorgyár épüljön. Meg lehetne építeni Felcsúton vagy Hatvanpusztán, a debreceni anyáknak ez a véleménye, ha annyira nagyon akarják, annyira beleszerelmesedtek ebbe az akkumulátorgyárba és a CATL-be. Egy zárójellet nyitnék: a CATL a tavalyi év nyarán Kínában akkumulátorgyárat zárt be azért, mert azt mondta a tartományi párttitkár, hogy nem lehet ott egy ilyen környezetpusztító akkumulátorgyárat úgy üzemeltetni, hogy az ott élők egészsége ne legyen veszélyben. Bezárták ott az akkumulátorgyárat, maguk itt újra akarják nyitni.

Sokáig gondolkoztunk, hogy vajon miért Debrecenben, aztán rájöttünk, hogy azért, amiért Debrecenben kapott Putyin díszdoktori címet, díszpolgári címet; rájöttünk, hogy azért, mert Mocsai Debrecenben lett professzor.

(21.50)

Azért, mert azt hitték, hogy mivel Debrecen önök szerint a Fidesz őrvárosa, Debrecen lakosaival mindent le lehet nyeletni. Hát, kiderült, hogy nem.

De egy picit maradjunk Debrecennél! Hogy is néz ki Debrecen? És ezt most nem én fogom mondani, hanem az önök két párttársát idézem. Fónagy János, gondolom, mindenkinek megvan. 2001. VI. hónap 1-jén itt a Parlament falai között Fónagy János akkori közlekedési és vízügyi miniszter egy vitában azt mondta: „Debrecenben a felszín alatti vízkészletek felhasználása korlátozott, mert a túlzott vízkitermelés tartós réteg- és talajvízszint-süllyedést okoz.” Akkor, 2001-ben Debrecen környékén hat hatalmas tó volt. Akkor Debrecenben a Nagyerdő tölgyesei nem pusztultak még. Azóta eltelt két évtized, a tavak eltűntek, a debreceni Erdőpuszták gyakorlatilag gazzal felvert prérük, és hozzá kell tegyem, hogy pusztulnak a Nagyerdő kocsányos tölgyesei, mert a talajvízszint mélyen a 2001-es talajvízszint alatt van, majdnem négy métert süllyedt azóta.

De mondok egy másikat, ez hátha ismerősebb. Papp László, Debrecen város polgármestere, egy egészen közeli dátum: 2022. III. 29., nincs egy éve. Mit is mondott akkor Debrecen Debrecen-ellenes polgármestere? Mit gondolnak? Kapaszkodjanak meg: „Debrecen 34 százaléka erdő, melynek fenntartása egy víz nélküli városban nagyon nehéz.” Eltelt három hónap, négy, öt, és Papp László 2022 augusztusában érdekes módon megvilágosodott. Hirtelen rájött, hogy Debrecenben hatalmas vízkészletek vannak, amiket nyugodtan lehet használni, és nyugodtan lehet ide kínai akkumulátorgyárat oktrojálni.

Miért történt ez a pálfordulás? Azért, mert az ő főnöke a Karmelita-kolostorban odaállította a szőnyeg szélére, és azt mondta neki, hogy márpedig Debrecenben akkumulátorgyár épül, ha a fene fenét eszik is. Debrecen város polgármestere megvilágosodott, és azt mondta, hogy Debrecenben minden oké.

S hadd mondjak még egypár adatot a városról, ha már ott élek: Debrecenben hosszú-hosszú hónapok óta - most is - a levegő a veszélyes szennyezés mértékét mutatja. Veszélyes most is! Egészségre ártalmas, mégpedig azért, mert egy katlanban fekszik.

Arról beszéltünk, hogy zöldfordulat. Igen, a CATL is azt mondja, hogy zöldfordulat. Csak azt az egyet felejtik el, a CATL ehhez hozzátette, ez úgy néz ki, hogy míg az átállás az ő részükről globálisan zöld, addig lokálisan mérhetetlenül környezetterhelő. Ezt maga a gyár vezetői ismerik el: lokálisan környezetterhelő. Persze ezt lehet fokozni: környezetpusztító, veszélyes, egészségre ártalmas, és a többi, és a többi.

Önök azt mondják, hogy valójában nem kell aggodni, mert minden a határérték alatt van - lehet. A papír mindent elbír, ezt látjuk, hiszen a novemberi első dokumentumok leadása óta például a CATL-gyár vízfelhasználása éppen hatszor változott papíron is és a kommunikációban is. De nézzük, hogy miről beszélünk! A CATL környezetvédelmi dokumentumaiban évente 507 ezer tonna üvegházhatású gáz kibocsátását vállalta. 507 ezer tonna! Évente mindennap, naponta 350 húsztonnás nyergesvontatóval fogják a gyár területére beszállítani a mérgező lötytyöt és az alapanyagokat. Mindennap! Karácsonykor, szilveszterkor, újévkor, sőt még Orbán Viktor születésnapján is, mindennap napi 350 teherautóval.

A CATL kormányzati kapcsolatokért felelős igazgatójával sajnos fel kellett hogy vegyem a kapcsolatot, mert reménytelenül hazudik a kormányzat és hazudik Debrecen város önkormányzatának fideszes vezetése, bármilyen adatot is kérdezzük. Ezért levélben fordultam a CATL vezetőihez, hogy vajon igaz-e az, amit ők nyilatkoztak, mégpedig hogy világszerte a jó szomszéd filozófiáját követik a gyárakat körülvevő közösségekkel, és mindig a helyi lakosok jólétét tekintik elsődleges szempontnak. Ezért megkérdeztem tőlük egypár dolgot, amikre eddig nem kaptunk sehonnan sem érdemi választ. Nem kaptunk választ a vízfelhasználás tekintetében, hiszen először azt mondták, hogy napi 24 ezer köbméter, aztán napi 3600 köbméter, majd aztán egy, a város által megrendelt tanulmányban már megjelent napi 40-60 ezer köbméter is, amit a város polgármestere, Papp László nagyjából szűk fél nap alatt töröltetett a honlapról, és most megint visszaállt a 3600 köbméter.

De miről is van szó? Most az a kormányzati narratíva, amit Papp László is rendszeresen alkalmaz, hogy szűrkevizet fognak használni. Rendben van, legyen szűrkevíz, de a szűrkevíznek ki kell építeni oda a hálózatát. Ki fogja kiépíteni? Honnan hova fog menni? Megkezdődtek-e már a kisajátítások azokon az ingatlanokon, ahol ez a szűrkevízhálózat oda fog menni? Ki fogja kifizetni? Megkérdeztem a polgármestert, nem tudta. Megkérdeztem a kormányzatot, nem akarták megmondani. Megkérdeztem a CATL-t, azt mondta, neki semmi köze hozzá, kérdezzek meg valaki mást. Megkérdeztem a Debreceni Vízmű igazgatóját, mi a véleménye. Azt mondta, ő szakember, ő nem tudja, kérdezzek valami politikust. Kérem szépen, itt tartunk. Szűrkevízről beszélnek, de szűrkevíz sehol nincs, csak a mesében. Tudják, hol volt, hol nem volt, szűrkevíz nem volt, mert senki nem vállalja fel a nevére, hogy a szűrkevíz hogy kerül a gyárba. A gyár azt mondta, gondolkoznak rajta, lehet, hogy majd fogják használni, meglátják.

S ami a legérdekesebb: megkérdeztem a gyár képviselőjét egy levélben, árulják már el, hogy ez a napi 350 teherautó honnan hova fog menni, milyen útvonalon fogják ezt a mérgező alapanyagot szállítani, egyáltalán hol fogják az alapanyagot behozni az országba, hol fogják ezt a nyersanyagot alapanyaggá összekeverni, teherautókra rakni, hol lesz a logisztika,

hol lesz deponálva. A gyár vezetői azt mondták, hogy valószínűleg vagy a németektől, vagy Lengyelországból fogják hozni, de - s itt most kapaszkodjanak meg, mert ez egy új információ lesz - építeni akarnak Debrecen déli határában egy olyan gyárat, amely az alapanyagokat fogja előállítani. Még egyszer mondom, építeni fognak egy új, akkumulátorgyárat kiszolgáló gyárat, amely sokkal-sokkal veszélyesebb lesz, mint maga az anyaggyár. Csak erről mélyen hallgat a politika, és mélyen hallgat mindenki.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Rengeteg mindenről beszélhetnék még. Arról, hogy a CATL-gyár Németországban, Thüringiában valójában csak 20 százalékban termel, 80 százalékban pedig kutatás-fejlesztéssel foglalkozik. Beszélhetnék arról, hogy ott azt vállalta a kínai partner, hogy az energiát önmaga fogja biztosítani, és egyetlenegy kilowattórát sem kap kívülről. Beszélhetnék arról, hogy Thüringia egy vízzel jól ellátott terület, miközben Debrecennek meg se vize nincs, se energiája nincs, se levegője nincs. Önök ide akarnak egy gyárat a nyakunkra rakni. Szégyelljék magukat, én csak annyit tudok mondani. Szégyelljék magukat, de nagyon! Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Juhász Hajnalka képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években hozzászokhattunk ahhoz, hogy az ellenzék mindig azt állítja, nem teszünk semmit a zöldátállásért, miközben minden konkrét döntésünket és lépésünket kritizálja, vagy B opcióként próbálja ellehetetleníteni. A magyar kormány eddig is és a jövőben is a magyar emberek érdekeit tartja szem előtt a döntései meghozatala során. Hazánkban ugyanis - ha többet olvasnák az Alaptörvényt, akkor tisztában lennének vele - rögzített jog az egészséges környezethez való jog, mely kiegészül a testi és lelki egészséghez való joggal, melyet többek között az egészséges élelmiszerekhez és az ivóvízhez való hozzáférés biztosításával, a munkavédelem és az egészségügyi ellátás megszervezésével, valamint a környezet védelmének biztosításával segít elő hazánk.

Mindezek alapján azt gondolni, hogy a hazánk területén működő hatóságok az Alaptörvényünkben megfogalmazott célokkal ellentétesen végzik a tevékenységüket, teljesen nonszensz. Továbbá, mint minden beruházásnál, az akkumulátorgyárak kapcsán is igen szigorú szabályoknak és környezetvédelmi előírásoknak kell megfelelni annak érdekében, hogy a kormányzati támogatást egyáltalán megkaphassa egy projekt.

(22.00)

Ezen jogszabályok célja a magyar lakosság és a környezetünk védelme, mely egy többlépcsős engedélyezési folyamattal egészül ki - ezt még nem hallottuk

a mai napon az ellenzékétől. Ennek értelmében az akkumulátorgyártás egy előzetesvizsgálat-köteles tevékenység, mely során a környezetvédelmi hatóságnak vizsgálnia kell azt, hogy a tervezett beruházásból származhatnak-e olyan jelentős környezeti hatások, amelyek miatt szükséges a környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatása. (*Tordai Bence: Nem szükséges, haqújátok!*) Szintén szükséges lehet az akkumulátorgyártás egyes résztevékenységei és a kapcsolódó tevékenységek kapcsán az egységes környezethasználati engedélyezési eljárás is. Amennyiben az adott gyár esetében mindkét eljárás lefolytatása szükséges, a beruházó kérheti e két eljárás összevont végrehajtását is. Egyébként a beruházónak már az előzetes vizsgálati eljárás lefolytatása helyett is lehetősége van kérni a két eljárás lefolytatását.

Az európainál is szigorúbb technológiai szabályozásaink célkitűzése, hogy semmiképp se fordulhasson elő rendes működés mellett vízszennyezés. A Debrecenben tervezett gyár is a legmodernebb technológiák elvén működne, zárt rendszerben, ahol a felhasznált hűtővíz tisztítása már helyben megtörténik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök a politikai vita szükségességének indoklásában azt írták, hogy az akkumulátorgyárak Magyarországra telepítése a magyar gazdaság kiszolgáltatottságának növekedéséhez vezet. Állítják, hogy míg Nyugat-Európában csak élvezik az elektromos autók jelentette előnyöket, addig a környezetszennyező, munkásnyomorító, fenntarthatatlan akkumulátorgyártás pedig Kelet-Európába települ - gratulálok egyébként ehhez a magas szintű megfogalmazáshoz! Ez is minden alapot nélkülöz, hiszen egyrészt az a cég, amely Debrecenben építene gyárat - ahogyan ezt már többen elmondtuk képviselőtársaim közül -, pont a tavalyi év végén adott át egy hasonló típusú gyárat Thüringiában, Németország területén, ahol a helyi, szintén baloldali és zöldpárti koalíciós kormány kifejezetten támogatja a gyár építését.

Németország a 16-szorosára kívánja növelni az akkumulátorgyártási kapacitását, ahogy ez szintén elhangzott. Emellett a tervek szerint 2030-ig 16 európai országban fog akkumulátorgyártói kapacitás kiépülni; Svédország, Finnország, Norvégia, Svájc, Olaszország. Ezek az országok esetleg már nem tartoznak az önök definíciója szerint Nyugat-Európa-hoz? Továbbá számos beruházás bejelentése alapján egyértelmű, hogy egy olyan ágazatról beszélünk, amelynek európai központjai most alakulnak ki, így fontos, hogy helyet kapjunk az asztalnál, és ne fosszuk meg magunkat ettől a gazdasági lehetőségtől. Álláspontom szerint ez nem konzerválja hazánk leszakadását, ahogy önök fogalmazzanak, hanem éppen hozzájárul ennek a leszakadásnak a csökkentéséhez vagy a megszüntetéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben az írományban önök a jelenlegi akkumulátortechnológiát és az e-autózást átmeneti megoldásnak nevezték, ugyanakkor az Európai Unióban 2035-től már nem lehet belső égésű motorokat forgalomba hozni. A hazai GDP közel 20 százalékát az autógyártás adja, így fontos, hogy részt vegyünk az elektromosautó-ipari átállásban, ha a

jövőben is meg szeretnénk őrizni a munkahelyeket, és új munkahelyeket szeretnénk teremteni. Ehhez nagyban hozzájárul az is, hogy a hazánk területén beruházni kívánó CATL az egyik leginnovatívabb szereplő ezen a területen. Élen jár az új technológiák, mint például a nátrium-ionos akkumulátorok gyártása terén is, így hazai jelenlétükkel a jövő autóipari termelésében is biztosíthatják a részesedésüket.

Ugyanakkor az elektromos átállás nemcsak a személyautó-állományt érinti, az e-rollerek, -kerékpárok népszerűsödésével egyre nagyobb a kereslet az ilyen jellegű termékek iránt. Illetve a nagyobb autógyártó cégek a teherfuvarozás elektromos megoldását is célozzák már.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a dokumentumban önök leszögezik: ha a klímavédelem a cél, akkor nem az autózás a megoldás - még akkor sem, ha az elektromos, zárójel bezárva -, hanem a közösségi közlekedés fejlesztése, a kerékpározás és a járműmegosztás. Nagyon szépen köszönjük a javaslatokat, de ezek a programok a magyar kormány részéről már régóta folyamatban vannak. Tavasszal érvénybe lép például a vármegye- és országbérlet, amely hozzájárul a lakosság mobilitásának a javításához (*Sebők Éva közbeszól.*), mindezt úgy, hogy a környezetbarátabb kötőpályás és autóbuzos közlekedést népszerűsíti a kedvező áráival. De a 2020 során elindított klíma- és természetvédelmi akcióterv több pontja is a közúti közlekedés zöldítését célozza az elektromobilitási rendszer megreformálásával és a „Zöld busz” programmal, melynek köszönhetően már közel másfélszáz új busz állt munkába.

A vasúti infrastruktúra fejlesztése is folyamatban van, hiszen 2010 óta közel 1100 kilométer vasúti pálya újult meg, és 2018 óta évente 10-12 milliárdot fordít a kormány az uniós forrásokon kívül kerékpárútjaink fejlesztésére. Továbbá az Unió zöldpolitikai döntéseinek értelmében igazából nincsen alternatíva jelenleg az elektromos autózásán kívül. Ezért is olyan nagy a nemzetközi verseny, hogy ezek a gyárak hova települhessenek. Így az, hogy Magyarország a létesítésük során ezért küzd, az egy igazán fontos magyar érdek.

Az akkumulátorgyárak kérdésének radikális politikai megközelítése ellehetetleníti a valódi párbeszédet a lakossággal. Fontosnak tartom, hogy a magyar állampolgárok jóhiszemű kérdéseit konkrétan és szakmai alapon válaszoljuk meg a pontos tájékoztatás érdekében, dezinformációkkal ne keltsünk bennük félelmet, mert ez egy politikai haszonszerzés, és semmi több.

Az elmúlt hónapokban szélsőséges állítások jelentek meg például a debreceni beruházás vízigénye kapcsán, de mire megjelentek a tényleges adatok, melyek szerint a beruházás vízigényének több mint 70 százaléka a tervek szerint tisztított szennyvízzel, úgynevezett szürkevívvel történik majd, a debreceni lakosság már a jövőbeni stabil vízellátása miatt aggódott, mert önök mindent megtettek a félelemkeltés érdekében. A szürkevív-hasznosítás fő célja az övezetek ipari felhasználói vízigényének a csökkentése,

szürkevízzel történő helyettesítése, mely által az ivóvízbázis védelme és a környezetterhelés csökkentése is megvalósul.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a mentalitással, amelyet önök képviselnek, nem viszik előre az ügyet, hiszen az ilyen módszerekkel akarják politikai céljait használni; ez nem a magyar emberek érdekeinek a szem előtt tartásával történik. Mi, kormánypárti képviselők igenis elköteleztünk vagyunk a klíma- és a környezetvédelmi céljaink megvalósítása érdekében, valamint a magyar lakosság környezetének és életkörülményeinek javításáért. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sebők Éva képviselő asszonynak, a Momentum képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SEBŐK ÉVA, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Rövid leszek. A Momentum álláspontja egyértelmű: Magyarországon nincs helye vízzabáló, vízszennyező és környezetpusztító akkumulátorgyáraknak sem Debrecenben, sem Gödön, sem Győrben, sem Kistelken, sem máshol. Viszont mielőtt belemennék a részletekbe, kicsit beszéljünk arról, hogy... *(Kósa Lajos: És Felcsúton sem lehet akkor? - Közbeszólás az ellenzék soraiból: De, Felcsúton lehet! - Közbeszólások. - Sebők Éva az elnök felé:)* Egy csilingelést szerintem itt szeretett volna az úr... *(Közbeszólások. - Dr. Apáti István: Meg kell beszélni a nagyfőnökkel, és mehet!)*

Mit akarunk itt elérni? Mit várunk ettől a ma - lásuk be! - éjszakai vitától? Elhangozhat-e itt olyan érv, amelynek következtében Dömötör úr hirtelen a szívéhez kap *(Derültség a kormánypártok soraiban.)*, és újragondolja mindazokat a meglehetősen butaságokat, amelyeket elmondott a vita kezdetén? *(Hollik István: Na, Csaba! - Nacsá Lőrinc: Ne haragudj, Csaba!)* Elhangozhat-e itt olyan érv, hogy Kósa úr keblére öleli a gondolatot, hogy talán a debrecenieket meg kellene kérdezni? Elhangozhat-e itt olyan érv, amelynek következtében Bánki úr úgy érzi, hogy a Samsungot ért bírságok nem eléggé hatékonyak ahhoz képest, amit a Samsung csinált és amennyit a Samsung keres? Én azt gondolom, hogy nyugodtan kimondhatjuk, ellenzéki és kormánypárti képviselők, hogy bármi elhangozhat itt, bármilyen tény előkerülhet, bármi bizonyításra kerülhet, bármi megérvelésre kerülhet, itt az ég adta világon senkiben semmi nem fog változni a kormánypárti politikusok részéről. *(Nacsá Lőrinc: És az ellenzék?)*

(22.10)

Innentől kezdve én nem nagyon látom értelmét *(Nacsá Lőrinc: És az ellenzék?)*, hogy jobban belemennünk a részletekbe. Azt gondolom, hogy a debreceni akkumulátorgyár, mint ahogy a többi akkumulátorgyár

helyezete nem itt, nem egy ilyen vitán fog megoldódni. *(Nacsá Lőrinc: Ti kezdeményeztetek!)*

Ehelyett a Momentum, ugye, helyi népszavazást kezdeményezett, amit sikeresen elkaszált a NER-közeli helyi választási bizottság. Ezt természetesen megtámadjuk. Megtámadjuk továbbá a környezeti hatástanulmányt is, mert ez egy olyan eszköz, amivel talán el tudunk valamit érni. Emellett pedig szombaton utcára vonulunk a debreceniekkel. Azt gondoljuk, hogy érdemi eredményt itt lehet elérni.

Lássuk be, ezeknek a cselekvéseknek van értelme, a maihoz hasonló parlamenti vitáknak nincs. *(Nacsá Lőrinc: Ti kezdeményeztetek!)* Pedig lenne egy normálisan működő demokráciában, de ma Magyarországon nem egy normálisan működő demokráciában élünk 13 éve.

Mi mindent megteszünk annak érdekében, hogy kikényszerítsük a népszavazást Debrecenben, mi mindent megteszünk annak érdekében, hogy megakadályozzuk ezt a merényletet, ami Magyarország jövője ellen készül. Én pedig köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Komjáthi Imre képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Kicsit szétszedtem a mikrofont. *(Sebők Éva távozik az ülésteremből. - Kósa Lajos: Jó éjszakát! - Derültség a kormánypárti padsorokban.)* Tisztelt Képviselőtársaim!

ELNÖK: Helyezze vissza a mikrofonját, jobban jár! Nyugodtan rögzítse, megvárjuk, mert nagyon zavaró lesz majd - jeleznek a közvetítők. Visszaállítjuk az időt. *(Komjáthi Imre mikrofonját a zakójára tűzi.)*

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, rendben van.

ELNÖK: Rendben. Állítsuk vissza az órát! *(Megtörténik.)*

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! A tavalyi választások óta itt az új munkahelyemen figyelemmel kísérem, hogy ki milyen területen tevékenykedik, ki mihez ért, ki mivel foglalkozik. Én nagyon tiszteltem azt, hogy ennyiféle területet képviselő emberrel dolgozhatok itt együtt, van, aki az egészségügyhöz ért, van, aki a környezetvédelemhez. *(Dr. Apáti István: Van, aki semmihez. - Hollik István: Van, aki mindenhez.)* Egyvalamit viszont szeretnék nagyon kérni önöktől: ha iparról és gyári munkásságról van szó, akkor rám hallgassanak. 33 évig dolgoztam vegyiparban, '85-ben léptem be egy vegyipari gyár kapuján, és 33 évig ott dolgoztam, először lakatosként, aztán vegyipari

folyamatirányítóként. Úgyhogy van némi rálátásom a veszélyes anyagokra.

Van rálátásom a veszélyes anyagokra, az uniós csatlakozásig gyakorlatilag abban fürödtünk. Ezért azt sem tudom megmondani önöknek, hogy még hány évig élvezhetem azt a helyzetet, hogy mondjuk, nem lesz májrákom, merthogy akkoriban marhára nem foglalkozott senki azzal, hogy a dolgozó milyen anyagokkal és hogyan dolgozik. Mint ahogyan azzal sem foglalkoztak, hogy szerintem még a mai napig van Kazincbarcika alatt higany; mint ahogyan azzal sem foglalkoztak, hogy a Sajó olyan szinten el volt szennyezve, hogy már nem volt benne élővilág. De most Kazincbarcikán ott van egy vegyi gyár, ott élnek mellette az emberek, és biztonságban érzik magukat. Tudják, hogy miért? Mert van átláthatóság, van párbeszéd; van két szakszervezet a cégnél; tudják azt az ott dolgozókat, és tudják azt az ott élők, hogy vannak olyan gázérzékelők körben a gyár körül, amelyekből ha csak egy is bejelez, a gyár diszpécserének nincs mérlegelési joga, ki kell küldenie a vegyi mentesítőket akkor is, ha lehet, hogy az egy hibás jelzés volt.

Ez hiányzik, kérem, ezt értsék meg, az átláthatóság, a biztonságérzet, a bizalom. De úgy nem lehet bizalmat építeni, hogy amikor még anno Palkovics miniszter úrnak, amikor még innovációs és technológiai miniszter volt, kérdést tettünk fel azzal kapcsolatban, hogy a kormány stratégiai partnereinél az utóbbi három évben hány munkavédelmi ellenőrzés volt, akkor azt a választ kaptuk, hogy évente átlagosan/stratégiai partner 0,98. Munkavédelmi ellenőrzés olyan gyárakban, ahol ilyen veszélyes anyagokkal dolgoznak! Tehát értsék meg, ha azt akarják, hogy bizalom legyen az emberekben, akkor például meg kell szigorítani - először, tegyünk ki abban, hogy csak a stratégiai partnerek tekintetében - a munkavédelmi ellenőrzéseket. Vagy például a gödi Samsung-gyárban egyszerűen onnan derült ki, hogy hány ember dolgozik, hogy volt egy beszélgetés, ahol ott volt a katasztrófavédelem vezetője, és elmondta, hogy nagyjából 3500 ember, és egyébként körülbelül 40 százaléka magyar, 94 gödi lakos. De miért kell egy stratégiai partnernek így titkolózni? Én nagyon szívesen elmennék Bánki Erikkal meg Kósa Lajossal vagy bárkivel, szervezzük meg, menjünk el, nézzük meg az iváncsai gyárat, nézzük meg a gödi Samsung-gyárat. Nem fognak beengedni minket, mert tudják, hogy amit ott látnánk, attól elszörnyülködünk.

És higgyék el, hogy én nem fogok soha a magyar ipar fejlesztése ellen beszélni, mert tudom, hogy szükség van munkahelyekre, de addig itt akkumulátorgyárakat nem lehet építeni, amíg önök nem építik ki a bizalmat, a biztonságérzetet, annak a biztonságát, hogy a dolgozók nem fogják az egészséges májukat és tüdejüket otthagyni a gyárban; annak a biztonságát, hogy egyébként harmadik országból jött dolgozók, akik olyan munkakultúrából jöttek, ahol nem ismerik a munkavédelmet, nem ismerik a túlórát, azok nem fogják majd a magyar munkakultúrát ilyen szintre lehúzni, hogy a munkáltatók nem fogják ugyanazt alkalmazni, mint velük kapcsolatban. Ezért mondjuk

mi azt, magyar szocialisták, hogy harmadik országból jött dolgozókat ne lehessen csak olyan munkahelyen foglalkoztatni, ahol van kollektív szerződés, mert akkor ez egyaránt mindenkire érvényes. Természetesen ahhoz az kell - mert kollektív szerződés csak akkor van, ha van szakszervezet. Éppen ezért tartom fontosnak, hogy önök támogassák azt, hogy például a stratégiai partnereknél legyenek rendezett munkaügyi kapcsolatok, támogassák azt, hogy legyenek ott szakszervezetek, mert akkor megint van bizalom, van párbeszéd, és akkor lehet, hogy nem fognak az emberek ennyire ágálni egy új gyár - és teljesen mindegy, hogy most akkumulátorgyár vagy vegyi anyaggyár -, egy gyár ellen.

És még egy fontos dolog van: zsíros magyar földön ne akkumulátorgyárak nőjenek, hanem abba bűna legyen belevetve, és abból jó kenyér legyen! Érttem, miniszterelnök úr itt elmondta, hogy hát, rá vagyunk kényszerülve, hogy néha zsíros magyar földön is gyárakat építsünk. Nem. Becsüljük meg a zsíros magyar földet! Nekem édesapám tészben dolgozott, traktoros, kombájnos volt, neki a föld és a kenyér a mindene volt, ezért nekem is ugyanilyen fontos. Legyen a zsíros magyar földön jó magyar búza, amiből jó magyar kenyér lesz!

De annak, hogy köztünk valamiféle párbeszéd legyen, alapfeltétele, hogy meghallgassuk egymást, és ne nevéssünk azon, hogy kinek milyen félelmei vannak. Igen, vannak félelmek, mert nincs bizalom.

Ezért én most néhány megoldási javaslatot mondanék. Az MSZP egy határozati javaslattal élt a tisztelt Ház felé. Ez alapján a beépítésre szánt területtől számított 12 kilométeren belül létesítendő, illetve bővítendő akkumulátorgyárak megvalósíthatóságát az alábbi feltételekhez kötnénk: az akkumulátorgyár építési engedélyének feltétele, hogy az építkezés helyszíne szerint érintett település választópolgárai érvényes helyi népszavazás útján támogassák a megvalósítást, illetve a bővítést. És még egyszer mondom: nem kell félni a helyi népszavazástól, ha van bizalom és van átláthatóság és van párbeszéd. A bővítés feltétele, hogy az akkumulátorgyár korábbi működése során maradéktalanul betartotta a vonatkozó környezetvédelmi és munkaügyi előírásokat, új gyár létesítése esetén a beruházó ezen előírások betartásának kiemelt ellenőrzését lehetővé teszi és saját költségvetéséből finanszírozza. Nem engedélyezhető építés, illetve bővítés olyan mezőgazdasági területen, melynek hektáronkénti átlagos aranykorona-értéke a 25-öt meghaladja.

Mondják meg nekem őszintén: ezek közül melyik nem támogatható, melyik nem a magyar nemzet érdeke, melyik nem a magyar dolgozók érdeke? Szerintem mindhárom támogatható, csak sajnos élek a gyanúperrel, ha odamegyünk majd egy bizottsági ülés elé, ugyanúgy le lesz söpörve, mint ahogy ma reggel lesöpörték azokat a javaslatokat a Vállalkozásfejlesztési Bizottságban, amelyek ugyanúgy a magyar dolgozók biztonságáról szóltak.

(22.20)

Én folyamatosan az ott lévőknek emberekről beszéltem, biztonságról beszéltem, a munkajogi, munkaügyi, egészségi és megélhetési biztonságról. Ehhez képest az ott lévő kormánypárti képviselők ebből egy szót hallottak meg, azt, hogy pénz, hogy mennyi támogatást kapnak ezek a cégek meg azok a cégek. Igen, ha egyszer támogatást kapnak - és tudom, hogy verseny van, és kell hogy támogatást kapjanak -, akkor kutya kötelességük legyen, hogy egy stratégiai partnerségi szerződésben ne csak arra vállaljanak garanciát, hogy hogyan támogatják a helyi sportot és kultúrát, hanem hogy hogyan támogatják az ottani dolgozókat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat a késői órán és ezen parlamenti szezon utólagos nyitányaként, hiszen azért akkumulátorgyár-ügyben mi már egy héttel ezelőtt beszélgettünk.

Szeretném először is tisztázni a pozícióinkat, hiszen az nagyon fontos egy legitim diskurzus érdekében. Én magam multicéggel és gazdasággal nagyon sokat foglalkoztam, de őszintén szólva kimondottan az akkumulátorgyarak témáját én is valamennyire frissiben ismertem meg, és nagyon sokan vagyunk ezzel így a terebben. Nem én választottam azt, hogy különböző veszélyes anyagokról olvassunk a világhálón, hanem amikor a frakciómól megkaptam azt a kijelölést, hogy ezzel a témával foglalkozzak, igyekeztem magamat egy kicsit belevetni, és elfogadtam azokat a meghívásokat, amelyek közmeghallgatásokra vagy olyan eseményekre érkeztek, ahol behatóan és nálam sokkal jobban hozzáértők foglalkoztak ezzel a témával.

Ezért azt látom, hogy kormányzati részről van egy feltétel nélküli támogató álláspont, és jellemzően az ellenzéki oldal egy részén, a baloldali pártok részéről pedig van egy tulajdonképpen kizárólagosan környezeti szempontok felől közelítő álláspont, egyébként nagyon megalapozott aggályok mentén, és ezek jó részét én is osztom.

Ugyanakkor azt látom, hogy alapvetően egy gazdaságfilozófiai kérdésről is szó van. Megvizsgáltuk azt, hogy ezen gyárakban és a tervezett üzemekben milyen a munkaerő összetétele, és azt láttuk, hogy jellemzően 12 órás műszakokban és tipikusan általános iskolai végzettségű emberek dolgoznak ezeken a helyeken egy viszonylag zártláncú technológia mentén. Tehát még az autógyárakhoz és autó-összeszerelő üzemekhez képest is kevesebb a beszállítói lehetőség, és kevesebb a tér a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások számára azt illetően, hogy valamifajta megrendeléshez jussanak ezen egész rendszert illetően.

Éppen ezen tapasztalatok alapján mondom azt, hogy én nem értem a kormányt: ha itt tényleg nincs semmi rejtegetnivaló, akkor lehetne ezt a kérdést sokkal elegánsabban, sokkal rugalmasabban és sokkal jobban kezelni. Amikor egy közmeghallgatás elkezdődik péntek reggel 8 órakor, direkt olyan időpontra rakva, hogy a helyi polgárok, civil szervezeti vezetők vagy éppen a környezeti állapottal foglalkozók ne tudjanak részt venni ezen, tipikusan, ha dolgoznak, akkor ez számukra sokkal nehezebb, mint nekem odamenni egy ilyen meghívásra, akkor az emberben felébred az, hogy mit akarnak itt takargatni. És még az is lehet, hogy semmit, csak nagyon szerencsétlen mind a viselkedés, mind a megközelítés és egyáltalán az egész eljárás.

Gödön is úgy jártunk, hogy a közmeghallgatás igazából néhány nappal a környezeti és egyéb engedélyek kiadása előtt történt. Teljesen egyértelmű volt, hogy semmit nem befolyásol az az előírt közmeghallgatás és annak a megtartása, amely egy többórás diskurzust követően azért komoly kérdéseket vetett fel, de az engedély lényegében már meg lehetett szövegezve, lehet, hogy már a pecsétet is ráütötték egy nappal később.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy teljesen egyszerűen el lehetne oszlatni a szakmai kételyek egy részét. Ha Gödön azt mondják - és ez, ugye, dokumentált tény -, hogy veszélyes anyag vagy oldószer maradványa jelent meg az egyik környékbeli ilyen monitoringkútban, aztán ez két évvel később betemetésre került a helyiek elmondása szerint, akkor adódik a kérdés, hogy a kormány számára miért nem fontos annyira ez a kérdés, hogy a monitoringkutak rendszerét az összes érintett területen kiépítse.

Ez a központi költségvetésből feltételezésem szerint 1-2-3 milliárd forintnál többet nem emésztene fel, és a hasonlító vitanapok egy részét vagy a viták egy részét lehet, hogy feleslegessé tenné, hiszen lehet, hogy kimutatná azt, hogy az adott akkumulátorgyár környékén mégsem annyira szennyezett a környezet, mint azt a helyi civilek gondolják. Egyébként nem áll okomban vitatni a civilek megállapításait vagy akár az önköltséges méréseket, de miért nem oszlatja el a kormány a kétségeket azzal a módszerrel, hogy a központi költségvetésből finanszírozza a megnyugtató vizsgálati eredmények elérését. Lehetne egyébként ezeket ilyen vakvizsgálatokként végezni oly módon, hogy a beruházó vagy az idézőjeles befektető vagy multicég nem tud előre arról, hogy mikor fognak érkezni az ellenőrzők. Ez a zajterhelés, és egyébként a határértéket kétségekívül meghaladó zajterhelés esetén kimondottan indokolt lenne.

Azt sem értem a kormány viselkedésében, hogy milyen szempontról szól amellet, hogy a lakott területekre legyenek ráépítve ezek az üzemek. Tehát miért nem lehetett egy teljesen egyszerű szabályozást hozni? Igen, a multicégnek, a befektetőnek drágább lenne, de ha lenne egy kilométerben vagy pár száz méterben megadott határ a lakott területtől számítva, akkor igen, az a többletköltség adott esetben az infrastruktúra odavitelében jelenne meg, de rengeteg lakossági panasznak elejét lehetne venni.

Én személyesen jártam Gödön és Komáromban is. Bizonyos időszakokban valóban nem kellemes élmény néhány száz méterre tartózkodni egy ilyen gyártól. Hogy ott élni milyen lehet, talán el sem tudom képzelni, de itt is egy olyan dolgot látunk, amivel nagyon-nagyon egyszerűen el lehetne oszlatni a kételyeket.

Rossz hasonlatnak tartom mind a türingiait, mind pedig a különböző németországit, hiszen volt iparterületeken, ahol az adottságok megfelelőek, viszont lakosság a környéken nem nagyon lelhető fel, inkább kutatás folyik, mint termelés, vagy kisebb mértékben termelés, nem biztos, hogy összehasonlítható mindez a magyar viszonyokkal. De azt látjuk, hogy volt olyan akkumulátorgyár, ahol arra panaszkodtak, hogy a különböző üzemegységeként külön-külön mérték a határértékeket, és feltételezhető, hogy ha összeadjuk ezeket a határértékeket, akkor egészen más végeredmény jön ki.

Összességében, ami engem különösen elgondolkodtatott, és ez miniszteri meghallgatási szinten is megjelent, hogy Debrecen tekintetében ki fog ott dolgozni. A BMW-beruházásnál hallottuk, egyébként én örültem is neki személyesen, hogy a környékbeli felszívható aktív munkaerő nagyrészt el tud helyezkedni, és ez még az akkumulátorgyáras befektetés diskurzusa vagy bejelentése előtti időszakra esett, amikor is kiderült, hogy itt még 9 ezer munkáskéz valahonnan kellene.

Fel is tettem őszintén a kérdést a miniszteri meghallgatáson, hogy na de honnan lesz. Kaptam egy olyan választ, hogy feltételezhető módon Bihar megyéből. Ha mondjuk, határon túli magyar testvéreink jönnének ide megtalálni a számításukat, az ellen nem semmifajta kifogásom nem lenne, ezt fontos leszögezni, de feltételezem, hogy inkább a harmadik világ konténervárosainak a lakói fognak nagyon nagy számban ideérkezni, és azok a vendégmunkások, akiknek az ittlétét végül is közvetve a magyar adófizetők az adóforintjaikból támogatják.

Azt látjuk, hogy '22 februárjára csak a három dél-koreai gyár kapott emlékeim szerint 138 milliárd forintot meghaladó mértékű költségvetési támogatást, és ha az egyedi kormánydöntések összegei mellé odarakjuk az infrastrukturális kedvezményeket, az egyéb adókedvezményeket, tehát nagyon sokféle jogcímen járhatnak ezek a támogatások, egy olyan összegig jutunk el, hogy az idei év végére vélhetően a 400 milliárd adófizetői forintot meghaladja az az összeg, amit ezek az akkumulátorgyárok megkapnak. Ha ezt munkahelyekre lebontjuk, talán hibás a gondolkodásunk, hiszen néhány éve már nem is kikötés az, hogy új munkahelyeket kell létrehozni a támogatási összegek fejében, de mégiscsak úgy gondolom, hogy egy magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozás számára elérhetetlen világ az, ami a multicégek esetében megnyílik.

Megint csak ma elmondta a miniszterelnök úr, hogy csomagokban gondolkodnak, és igyekeznek a működő tőkét így megnyerni, de én arra kapacitálom önöket, hogy a csomagból hagyják ki ily módon a magyar adófizetők pénzét. Nem úgy ismerjük a multivilágot,

mint hogy ezek a vissza nem térítendő támogatások motiválják őket, sokkal inkább a kiszámítható jogi környezet, vagy az, ha az adórendszerbe nem nyúlnak bele év közben háromszor, és mondjuk, nem fordulhat elő az, hogy néhány hét alatt a kata effektíve megszűnik, csak azért, mert valaki ezt így gondolja hatékonyabbnak.

Tehát úgy gondolom, hogy a magyar adófizetők pénzéből ne támogassunk tömeges vendégmunkásimportot. Mi megfogalmaztuk ezt illetően a „magyarkvóta” nevű javaslatunkat. Alapvetően ellenzek majdnem mindenfajta kvótát, de a magyarkvóta tekintetében nyitott tudok lenni, hiszen az arról szól, hogy bármifajta állami támogatást csak olyan cég kaphasson, amely vállalja, hogy 90, illetve 95 százalékleben EGT-n belüli, jelesül magyar munkavállalókat foglalkoztat.

(22.30)

Nem szeretnénk tehát azt a szervezett vendégmunkásimportot támogatni, amely megjelent egyébként nemcsak az akkumulátorgyárok körül, hanem nagyon sok helyütt találunk konténervárosokat az országban, és valóban a gödi adatok kijózanítóak voltak.

A bővítés előtt a több mint 3 ezer dolgozó közül kérdésre kiderült, hogy 94-en voltak gödiek, a környékbeli településekről azért még néhány százan fellelhetők voltak, de most, a bővítés utáni, már 6 ezer fölötti dolgozói létszám tekintetében sem sikerül 300 fölé tornáznai egyelőre a gödiek számát.

Tehát látható, hogy nem egy lokális sikeres modellt valósítanak meg ezek a beruházások; főleg, hogyha az iparüzési adó sem a környező településre érkezik, hanem adott esetben a fideszes többségű megyei központba, ahonnan a visszaosztás tekintetében nem biztos, hogy Göd áll majd a sor elején.

Ezen aggályok 80 százaléka megfelelő kormányzati kommunikáció esetén eloszlatható lenne. Én tehát arra biztatom önöket, hogy ezeket a feltételeket darabonként tárgyalják végig. Gondolják végig, hogy kizárólag a helyi közösség népszavazáson történő megerősítése, lakott területtől megfelelő távolság esetén jöhessenek létre hasonló beruházások, akkor is csak akkor, ha a környezeti kincseket sikerül bizonyítható módon megóvni, az ehhez szükséges megnyugtató vizsgálatokat pedig finanszírozza a központi költségvetés.

Tudom, hogy sci-fi, amit kérek, de ha ez mind megvalósul, akkor tudnánk nyugodt szívvel ilyen beruházásokat tömegesen támogatni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Addig is komoly aggályom, hogy alacsony hozzáadott érték mellett és a magyar tehetséget, szorgalmat nem kellőképpen tisztelve bánunk ezzel az egészszel, ha akkumulátorgyár-nagyhatalom leszünk. A magyar koponya sokkal többet érdemel. Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak,

a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nagyon érdekes azt látni, hogy azok a kormánypárti politikusok bújnak brüsszeli vagy brüsszeli érvek mögé, akik ha komolyan gondolnák, akkor bizony jól tennék vagy jól teszik, amikor élesen szembenemnek a legtöbb brüsszeli agyament ötlettel.

Ami a 2035-ös határidőt illeti, nevezetesen, hogy onnantól kezdve csak elektromos autók helyezhetők forgalomba, ez már olyan szintű alkalmatlanságát bizonyítja a brüsszeli döntéshozóknak, illetőleg azt a tényt, hogy sajnos Brüsszelben döntéshozó pozícióban többségében olyan emberek vannak, akikre drága megboldogult apai nagyapám azt mondta volna, idézem szó szerint: a legtöbbet nem kötném be az ölbe. Ilyen szellemi szinten és ilyen életszerűtlenül gondolkodó egyének hoznak súlyos döntéseket. A 2035-ös határidőre végképp nehéz bármit is mondani.

Tehát aki ezt elhiszi, az súlyosabb hibák elkövetésére is képes. Teljesen életszerűtlen, ötvenötször fogják módosítani meg kitolni, hosszabbítani ezt a 2035-ös határidőt, hiszen ez még a fejlett nyugat-európai országokban sem életszerű, nemhogy Kelet-Európában, főleg meg nem Magyarországon. Természetesen érvanyagként most be lehet dobni, csak éppen messze áll bármifajta realitástól.

Az is nagyon érdekes, hogy a fideszes és KDNP-s politikusok gyakran - persze joggal kritizálnák, ha komolyan gondolnák - joggal kritizálják Németország gazdasági és társadalomszervezési elképzeléseit, Észak-Amerika, főleg az Egyesült Államok politikáját, most pedig mégis jó példaként hozzák, amikor az aksigyárak telepítését kellene megindokolni. Észak-Amerikában 55, Németországban 13 üzem készül megépülni, ez derül ki Magyar Levente államtitkár úr érveléséből, ha jól emlékszem, ehhez képest is durván aránytalanak tűnik területarányosan a Magyarországra tervezett 23.

Az pedig, hogy milyen szigorúak a környezetvédelmi előírások, illetőleg milyen azok betartása vagy betartatása, azt pontosan megmutatja a gödi példa, ahol monitoringkutak betemetnek, ahol a gyár üzemegységeinek egy része működési engedély nélkül képes működni, mindenfajta engedély nélkül létesültek. Ha egy átlag magyar választópolgár engedély nélkül bővíti a saját családi házát, akkor vagy lebontatják vele, vagy súlyos bírságokkal sújtják, vagy éppen mind a kettőt egyszerre. Ehhez képest egy ilyen üzem Gödön engedély nélkül épül részlegesen, és engedély nélkül működik, mindezt nagyon szigorúan eljáró, politikailag kézivezérelt magyar hatóságok támogatása mellett teheti ezt meg.

Ami pedig a termőföld védelmét illeti: valószínűleg kisebb lenne a kormányzatra zúduló ellenzéki kritikák mennyisége vagy kevesebb lenne, ha mondjuk, 5 aranykoronás legelőket szúrnának ki vagy pécéznének ki erre a célra. Ha lakott területektől távol lenne,

ha nem veszélyeztetne ivóvízbázisokat mennyiségi és minőségi szempontból, akkor... - mint ahogy például a Tesla is teszi azt az Egyesült Államokban, sivatagi területekre telepít gyárakat, ahol semmilyen mértékben nem veszélyezteteti a közeli vagy a távoli településeken élőket sem.

Ami pedig a munkahelyteremtési érveket illeti, 9 ezer fő foglalkoztatásáról beszélnek a kínaiak, a BMW és a Semcorp beruházásaihoz - 21 ezer főnyi munkavállalóról beszélünk összesítve - ennek a töredéke sem áll rendelkezésre sem Debrecenben, sem Hajdú-Bihar vármegyében, sem a szomszédos vármegyékben. Napnál világosabb, hogy ennek akár a 9 ezres, akár a 21 ezres létszámnak a döntő többségét külföldről, legrosszabb esetben a harmadik világból fogják toborozni, ami ilyen mértékben - ez körülbelül a debreceni összslakosság 10 százalékát teszi ki - nemcsak munkaszervezési, hanem közbiztonsági és közlekedési problémákat is fog okozni Magyarország második legnagyobb városában.

Az pedig egyébként már komoly gazdaságfilozófiai eltérés, a Fidesz, illetőleg a Mi Hazánk közötti jelentős különbség, hogy önök úgy gondolják, hogy az akkumulátorgyártásban legyünk nagyhatalmak, hogy önök akkumulátorgyár-nagyhatalommá akarják változtatni az országot, szerintünk pedig élelmiszeripari nagyhatalommá, élelmiszeripari feldolgozó nagyhatalommá kellene válnunk. Magyarország adottságai erre hivatottak, Magyarországnak ebben kellene élen járni, azon pofonegyszerű összefüggésből kifolyólag is, hogy akárhogya is ragozzuk vagy akárhogya is próbáljuk csürni-csavarni, akkumulátorok nélkül meg lehet élni, ennivaló nélkül pedig nem. De hát, úgy látzik, hogy ehhez fűződnek kormányzati érdekek.

Kérdezném Magyar Levente államtitkár úrtól, hogy összefüggésben állhat-e az akkumulátorgyárak építése iránti olthatatlan szenvedélye a kormánynak a már megkapott és a felveendő kínai hitelekkel. Összefügg-e ez a két dolog egymással? Magyarán mondva, közölhetek-e olyat a magyar kormányval akár miniszteri, akár miniszterelnöki szinten, hogy csak akkor juttat hozzá bizonyos kedvezményes vagy kevésbé kedvezményes kínai hitelekhez, amelyek különösen jól jöhetnek akkor, hogyha a brüsszeli pénzek végképp elakadnak, csak akkor, hogyha ilyen akkumulátorgyárak épülnek, mert mondjuk, élünk a gyanúval, hogy esetleg lehetnek, létezhetnek ilyen összefüggések.

Ami a január 20-ai debreceni közmeghallgatáson történt, az a tragédia és a komédia között van valahol talán félúton, de túl sok kedve nincs mosolyogni az embernek: ha csak a vízfogyasztásra gondolunk, akkor az 1000 köbméter/órától a 40 ezer köbméter/nap fogyasztásig vagy felhasználásig bezárólag minden elhangzott a különböző hatóságok illetékeseitől. Egyik azt mondta, hogy ivóvizet használnak, a másik azt mondta, hogy szürkevizet. Ugyanez a hűtésnél: egyik szerint ivóvíz-minőségű vizet, másik szerint szürkevizet használnak a hűtésre. Elképesztő bábeli zűrzavar alakult ki. Teljes felkészületlenségről tettek tanúbizonyságot a hatóságok.

Nem tudták elmondani a katasztrófavédelem képviselői, hogy mi a technológia lényege. Volt egy ebben a kérdésben jártas nyugdíjas úriember, egyenes kérdéseket tett fel, hogy mondja már el valaki a sok nagyokos közül, hogy mi a technológia lényege. A kínaiak sem tudták, a kínaiak magyar képviselői sem tudták, a hatóságok vezetői sem tudták. Óriási szégyen! Szénné égtek úgy este 6-7 óra tájéknán, mert semmilyen érdemi választ nem tudtak adni.

A kínaiak arra nem vették a fáradságot - egy tökéletes cég -, hogy egy tolmácsot alkalmazzanak. Arra nem vették a fáradságot, hogy egy igent vagy egy nemet nyögjenek ki egy tök egyszerűen eldönthető kérdésre. Sértő, vérlázító módon a gyarmatosító és a gyarmatosított viszonylatában ültek ott, röhögcséltek, de arra nem vették a fáradságot, hogy érdemben válaszoljanak a vitában. Nem engem sértettek meg, a debrecenieket sértették meg ezzel a mérhetetlenül tiszteletlen viselkedésükkel.

De egy dolog nem hangzott itt el a baloldali pártok képviselőitől, majd önkéntől sem, hogy ha minden annyira rendben van, minden annyira szuper, erősek az előírások, be fogják tartatni a kínaiakkal majdan, ha ez a gyár esetleg megépül, az összes előírást: akkor miért nem lehet nekifutni a népszavazásnak?

Hogy van az, hogy míg a baloldali pártok itt előadják azt, hogy milyen hősiesen próbálják ezt a beruházást megakadályozni, egyedül a Mi Hazánk-nak van állva maradt kérdése, ugyanis múlt hét szerdán elutasítottak minden kérdést - nyilván nem kevés politikai nyomásra - a debreceni helyi választási bizottság részéről, csütörtök reggel 8 óra 30-kor a Mi Hazánk beadta az újabb népszavazási kérdést, ami egyébként kísértetiesen hasonlít egy, már korábban egyszer elfogadott, átengedett, jóváhagyott, záradékolt kérdésre.

Kíváncsi leszek, hogy ha ezt elutasítják, akkor mivel fogja indokolni majd a választási bizottság, ami egyszer ősszel vagy ahhoz nagyon hasonlóan átment, az most kora tavasszal esetleg miért fog elvérezni. Ha tehát annyira rendben van minden, akkor miért nem engedik, hogy a debreceni emberek erről véleményt mondjanak? És akkor mindenki megnyugodhat. Mert ha nem tud összegyűlni a kellő számú aláírás, akkor önkéntek van igazuk, ha összegyűlik és kiírásra kerül a népszavazás, akkor pedig végképp megmutatkozik, hogy Debrecen népe támogatja, vagy ellenzi ezt a beruházást. És akkor könnyen lehet, hogy önkéntek van igazuk, de könnyen lehet, hogy önkéntek rácsafol az élet, és a Fidesz fővárosában szenvednek egy vereséget, amitől nyilvánvalóan tartanak.

(22.40)

Hiszen nemcsak népszavazás egy gigantikus beruházásról, hanem a kormány gazdaságfilozófiájáról, a kormány gazdaságpolitikájáról is lenne egy népszavazás, ami gyakorlatilag országos szinten eldöntené ezeknek az akkumulátorgyáraknak a kérdését.

Tehát azt kérdezem tisztelettel, hogy ha ennyire rendben van minden, és ha önkéntek ennyire nagy demokraták, hiszen önkéntek ellenzéki időszakban nemhogy egy

akkumulátorgyár, egy autógumigyár megépítését is megakadályozták - érdekes, akkor nem voltak ilyen agyályaik, akkor nem számított a munkahelyteremtés, nem számítottak egyéb szempontok -, olyan gyárét, amelyek töredékmértékben környezetszennyező, mondjuk, a debreceni akkumulátorgyárhoz képest, azt mondják meg nekem, hogy akkor miért akadályozzák minden létező módszerrel ennek a népszavazásnak a kiírását és megtartását, és mi annak az oka, hogy Magyarországból nem élelmiszeripari nagyhatalmat, nem élelmiszerfeldolgozó-ipari nagyhatalmat akarnak csinálni, hanem gyakorlatilag egy egyszerű összeszerelő üzemé akarják silányítani az országot. Isten adta adottságokkal rendelkező kivételes hajdúsági és egyéb termőföldeket áldoznak fel egy olyan hóbort oltárán, ami lehet, hogy egy tíz év múlva sorra kerülő trendforduló után már semmivé válik, és tíz év múlva már rég másról fogunk beszélni. Arról nem is beszélve, hogy egy akkumulátorral működő vagy elektromos autó sokkal jobban terheli a környezetet, mint egy hagyományos.

Egy hagyományos gépjárműnek 80-90 százaléka újrahasznosítható, egy elektromos autónak csak 45-50 százaléka, úgyhogy ezt is tegyék bele az érvelésbe. Ne csak mindig azokat az érveket mutassák meg, amelyek látszólag az önkéntek igazát támasztják alá! Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő és Államtitkár Hölgyek és Urak! Az elején egy találós kérdésem hadd legyen: honnan idézek?

„A Debrecenben található vízbázisok érzékeny kategóriába tartoznak. A terület felszíni vizekben szegény, az évi csapadék mennyisége is az egyik legkevesebb az országban. Az éghajlatváltozás jelentős hatással lesz vizeinkre, ami zavart okozhat a települések vízellátásában is, ezért már most indokolt a víztakarékos vízhasználatok támogatása, terjesztése. A város keleti külterületén több mesterséges, jóléti tározó található, melyek vízállása az utóbbi években a szinte egyedüli vízutánpótlást jelentő csapadék ingadozása miatt rendkívül változóképpé vált, már most is veszélyeztetve a rekreációban és a természetvédelemben betöltött szerepüket. A későbbiekben a klímaváltozás hatásainak fokozódása várhatóan tovább rontja a helyzetet, ha annak ellensúlyozására lépések nem történnék. A környezeti feltételek változásának hatására a talajvízszint csökkenése, kevesebb csapadék, gyakoribb aszály, az őshonos erdőállományok fennmaradása egyre inkább veszélybe kerül. Kiemelt példája ennek a Nagyerdő.”

Tehát honnan származik az idézet? *(Zsigó Róbert: A beszédeből.)* Az én beszédeből nem, akkor az nem idézet lenne, sajnos ez rossz tipp, képviselő úr,

nem is egy ellenzéki párt anyagából, nem is egy civil szervezet kampányanyagából, még csak nem is Kósa Lajostól, de közelít, langyos, mondhatnánk, Kósa Lajos mint tipp. Szóval, a debreceni önkormányzat klímastratégiájából származik 2020-ból. Tehát mi az... (Kanász-Nagy Máté: Micsoda?) Ugye, ugye, ugye?! Mi az, amit tudtak 2020-ban a debreceni városatyák és városanyák a klímastratégia megalkotásakor és elfogadásakor, és elfelejtettek akkor, amikor hirtelen támogatni kellett ezt a nagyszerű akkumulátorgyárat? A Fidesz, illetve a fideszes városvezetés tehát pontosan tudta, hogy a CATL gyára nem való Debrecenbe vagy nevezük CATL-nek, ahol mindenhol máshogy mondják az üléstermen kívül. Tehát ha a legfontosabb környezeti problémája egy városnak, egy térségnek a vízhiány, akkor nyilván nem egy kielégíthetetlen vízigenyű gyárat kellene odateleíteni.

Nézzük meg egy kicsit pontosabban, hogy mégis mennyi vizet zabálna fel ez a beruházás! Azt írják a nagy nehezen nyilvánosságra hozott környezetvédelmi engedélyben, hogy napi 6242 köbméter lesz a csúcsvíz-igény, és az átlagos vízfelhasználás pedig napi 3378 köbméter. Ugye, ez nem is tűnik olyan nagyon soknak ahhoz képest, hogy Debrecen naponta 40-60 ezer liter vizet használ el, de az a baj, hogy... (Nacsa Lőrinc: Köbméter! Szakértelem!) Köbméter, az! (Kósa Lajos: Nem teljesen mindegy...) Nem teljesen mindegy, ezerszeres szorzó, igen. Na, de örülök, hogy Kósa Lajos figyel, tehát ezt a vízigenyt, ha összehasonlítjuk a város vízigenyével, akkor elenyészőnek tűnhet, csak sajnos az a baj, hogy nem igaz. Tehát ha megnézzük a gödi akkumulátorgyárat, a Samsungot, akkor az 27 ezer köbméter vizet használ fel naponta, többszörösét a mellette élő és működő városénak, és ez az adat teljesen szinkronban van a szakirodalmi adatokkal is, úgyhogy valószínű, hogy ez közelebb áll a valósághoz. De menjünk csak az Orbán-kormány e-mobilitási stratégiájához is, ott maguk írják, hogy ha felépülnek a tervezett akkumulátorgyárok, akkor az összmagyarországi vízigeny 10 százalékkal fog növekedni.

És hát, volt az a szakértői anyag, ami valószínűleg reális képet alkotott a várható vízigenyről, és amit néhány óra alatt eltüntettek szorgos, Fidesz-közeli kezek az internetről, de az internet nem felejt, ugye, szóval, ott napi 40-60 ezer köbméterről van szó, ez az, ami a CATL-gyár várható vízfelhasználása lenne. (Kósa Lajos: Az a város vízigenye...) Nem, pont ugyanannyi, ez az, nagyon jó, Kósa Lajos segített értelmezni. Tehát annyi vizet fog felzabálni ez a gyár, amennyit a város. Magyarország második legnagyobb városa 200 ezer lakossal annyi vizet használ, mint ez az egy nyomorult gyár. Én értem, hogy el akarják hazudni az ezzel kapcsolatos tényeket és számokat, de ha, mondjuk, nem egy nagyságrendi hiba lenne ezekben a becslésekben és szakértői vizsgálatokban, akkor talán komolyan lehetne őket venni. Nyilván a technológia fejlődik, lehetne nagyobb beruházással kisebb vízigenyű ez a gyár, de egyelőre az a helyzet, hogy maguk elsuvasztották azt a tanulmányt, ami kimondta az igazat, és ezzel a debrecenieket vezették félre.

És az a baj, hogy ez nem kizárólag egy igazmondási verseny, hanem ez az állampolgárok megalázása, a kompetens döntéshez való joguknak az elvonása, és van az önök számára kellemetlen módon egy törvény, ami az aarhusi egyezményen alapul. Azt mondja, hogy a nagy környezeti hatású beruházások előtt a lakosságot érdemben be kell vonni a döntésbe, és előzőleg meg kell osztani velük minden lényeges információt, ami az álláspontjuk kialakításához szükséges. Tehát ez nem valami jámbor zöldóhaj, ez nem egy ilyen hagymázás ökopolitikai ábránd, hanem egy törvényi előírás, a 2001. évi LXXXI. törvény rögzíti, éppen az első Orbán-kormány idején fogadták el.

Tehát hogyha egy olyan adatot közölnek nagy nehezen a lakossággal, ami a tényleges, valós adathoz képest egy nagyságrenddel arrébb van, akkor nyilvánvalóan törvénysértésben vannak. De ennél vannak komolyabb problémák, például amikor a szürkeszennyvízről, az újra felhasznált, tisztított szennyvízről beszélnek, a környezethasználati engedélyben szó szerint azt írják, hogy a vízellátást közüzemi vízhálózatról biztosítják. Tehát ivóvizet fognak használni a gyárban, és a vízszolgáltató is elismeri, idézem: a rendelkezésre álló információk szerint a többletvízigenyek kielégíthetők, azonban azokhoz kapacitásbővítő beruházások elvégzése szükséges.

Tehát az a lítiumakkumulátor-gyártás, amire Debrecenben készülnek, kiugróan vízigenyes tevékenység, kell a víz az elektródagyártáshoz, az elektródák túlhevített gőzzel történő szárításához, a gépek hűtéséhez, és nem sima vízre, hanem ioncserélt vízre, ami, ugye, négy-szeres mennyiségű ivóvízből állítható elő. Debrecen térségében nincs elég víz, az egész régió kiszáradóban van, ennek részben a klímaváltozás, részben a helytelen vízhasználat az oka, ahogy azt a debreceni klímastratégia is megállapítja. Ugye, a klímaváltozás csak súlyosbodni fog, és láthatóan súlyosbodni fog a vízpocsékolás is, a déli ipari park gigantikus vízigenyét láthatólag mindenképpen a város lakóinak a rovására is ki akarják elégíteni. Pedig az eddigi jelenségek is elég riasztóak, a Fancsikaitavak 1995-ben, 2015-ben és '19-ben is kiszáradtak, a Vekeri-tó évek óta haldoklik, tavaly nyáron teljesen eltűnt belőle a víz, a Tóció-patak átlagos vízhozama veszélyesen lecsökkent, a Nagyerdő tölgyfái elszáradóban vannak. Egyértelmű: ez a terület nem bír el további nagy vízigenyű ipari létesítményeket.

Ugye, nem véletlenül vették elő a Civaqua-projektet a 2000-es évek elején, Kósa Lajosnak külön köszönöm, hogy rajta keresztül eljutottunk a Squatting Slavs In Tracksuits oldalra, ahol a csodás guggolását a Civaqua-vezetékben megnézhattük, de az a baj, hogy nem költenek rá eleget, nem áll még sehogy, és az első ütemben nem is fog megoldást jelenteni a felsorolt problémákra.

(22.50)

Úgyhogy miközben van pénz százmilliárdokkal megtolni a CATL-gyárat és az általuk használt infrastruktúrát létrehozni, láthatóan a Civaqua-projektre

nincs elég pénz, várnak az uniós pénzre, amit meg, ugye, a mértéktelen közpénzlopásuk miatt nem nagyon fogunk látni.

Az a helyzet, hogy a következő időszakban nem több vizünk lesz, hanem kevesebb, és nemcsak Debrecenben, hanem általában Magyarországon is. A klímaváltozás által egyik legveszélyeztetettebb ország vagyunk egész Európában. Tehát ha átlagosan 1 fokkal növekszik a hőmérséklet, az Magyarországon 1,5-2 fokot is jelenthet, és a nyarak 3-4 fokkal lesznek melegebbek, ráadásul a csapadékeloszlás egyre egyenlőtlenebb, ez a kevés csapadék is, ami nyáron zúdul le nagyon koncentráltan, az előrejelzések szerint 50 százalékkal nőhet a csapadék nélküli időszakok hossza. Tehát ezzel kell szembenéznie Debrecennek, a régióknak, ezek azok a tények, amelyek kizárják, hogy egy ilyen nagy vízigényű tevékenységet Debrecenbe szabadna telepíteni. Nem azért, mert az elektromobilitás vagy az akkumulátorgyártás önmagában ördögtől való, hanem azért, mert Debrecenben a környezeti feltételek ehhez nem adóttak.

A XXI. században épeszű kormány nem tervezhet olyan beruházást, amely nincs összhangban a környezeti feltételekkel. A tiszta és elegendő mennyiségű víz mostantól élet-halál kérdése. A vízre azért van szükségünk, hogy életben maradjunk és nem azért, hogy egy akkumulátorgyárban szennyvizet készítsünk belőle, az akkumulátor ugyanis bármilyen hasznos is lehet, de van egy komoly hiányossága (*Nacsa Lőrinc: Neked is van!*): nem lehet megenni. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Párbeszéd padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszonyok és Urak, Képviselőtársaim! Magyar Levente államtitkár úr felhívta a figyelmünket arra, hogy itt egy józan vitára van szükség. Ezzel maradéktalanul egyetértek, annak ellenére, végül is ilyen szándékkal jöttünk ide, hogy már a vita elején érezhető, látható volt, hogy a kormánypárti politikusok alapvetően pártpolitikai támadást indítanak az ellenzéki politikusok ellen, továbbá gyakorlatilag olyan brüsszeli politikusokra hivatkoznak, akiket egyébként sokszor joggal szidalmaznak, tulajdonképpen felmondanak brüsszeli propagandát és brüsszeli döntések mögé próbálnak bújni, amikor jellemzően éppen Brüsszel ellen próbálnak valamiféle igaztalan szabadságharcot folytatni.

Nos, ebben a vitában szeretnék segítségül hívni az önök oldaláról egy olyan embert, aki nem olyan régen még miniszter volt, a terület felelős minisztere, a környezetvédelemért, energiapolitikáért felelős miniszter, államtitkár asszony főnöke és amúgy egyébként akadémikus, tehát a szakértelmét, gondolom,

semmiképpen nem vonják kétségbe. Palkovics László még a miniszterjelölti meghallgatásakor a kinevezése előtt így szólt az akkumulátorgyártás kérdéséről: „Az akkumulátorgyártás fenntarthatósági szempontból az én megítélésem szerint jelentős kockázatokkal bír. Sajnos a zöldek, környezetvédelemmel foglalkozó civil szervezetek vagy pedig iparági lobbisták, akik zöldnek adják el magukat, ezt nem feltétlenül látják.” Ezt így fogalmazta meg bizottsági ülésen Palkovics László. Azt is hozzátette még az akkumulátor használatával kapcsolatos pozitívumok mellett, hogy a másik oldalról, ha megnézzük, hogy az akkumulátorgyártáshoz mi kapcsolódik, milyen energiaigény, milyen nyersanyagigény, milyen környezetterhelés, akkor ez a másik része a dolognak, tehát a kettő között kell valamiféle formában balanszt teremteni. Így érvelt Palkovics László.

Nos, a probléma a mi megítélésünk szerint az, hogy önök nem ismerik a mértéket, tehát még csak törekvés sincs, hogy valamiféle balanszt teremtsenek, és hogy az ország teherbíró képességének megfelelően investáljanak ebbe az iparágba, vagy hívjanak be ilyen, bizony idegen gigantikus gyártócégeket. Tehát látható, hogy nem készültek el azok a stratégiai vizsgálatok, amelyek meghatároznák, hogy az önök tervei valójában milyen árat várnak el Magyarországtól, a magyar nemzetől, tehát hogy milyen mértékben akarják önök kockáztatni a természeti kincseinket. Ilyen módon önök ugyan zöldátállásról beszélnek, de a helyzet az, pontosan tudjuk, hogy mivel ezeket az akkumulátorokat szinte kivétel nélkül exportra termelik, elmondhatjuk, hogy ennek az egészen elképesztő környezetterhelése, környezeti hatása itt jelenik meg Magyarországon. Ennek mi, magyarok kell hogy megfizessük az árát. A másik oldalon pedig ezeknek az akkumulátoroknak úgymond a pozitív hatása majd a nyugat-európai városokban jelentkezik.

Tehát kimondhatjuk azt, hogy az önök szándéka szerint a gazdag Nyugat zöldátállásának árát a magyarokkal akarják megfizettetni. A miniszterelnök úr napirend előtti beszédében egy jelzöt mondott, és erre ezt a jelzöt fogom használni. Amit önök most terveznek, az nem nemzeti politika, az internacionalista politika. Önök összességében arról beszélnek, hogy az itt legyártott akkumulátorok felhasználásának pozitív környezeti mérlege lehet, csak azt nem teszik hozzá, hogy ez a pozitív hatás majd Nyugat-Európában jelentkezik, és minden szinten minden negatív hatás pedig Magyarországon. Ez ellentétes a magyar nemzeti érdekekkel. Azt látjuk, hogy önök gyakorlatilag, ahogy ezt a tervet végrehajtják, ezáltal semmibe veszik a természeti kincseink védelmét, áruba bocsátják a termőföldet, áruba bocsátják a vízkincsünket úgy, hogy ennek egyébként még a nettó gazdasági hatásai is rendkívül veszélyesek és károsak.

Nézzünk még egy idézetet! Nagy Márton beszélt arról, hogy szerinte minél kevesebb energiaintenzív iparág kell egy országnak ahhoz, hogy a versenyképessége növekedni tudjon. Palkovics László mondta el, hogy csak az ominózus debreceni gyár energiaigényét

másfél jelenlegi paksi atomerőművi blokk lesz képes kielégíteni. Államtitkár úr arról beszélt, hogy újabb erőműveket kell építeni, áramhálózatot a magyar emberek pénzéből azért, hogy ezek a gyártók gazdagodhassanak és a profitot elvihessék, a környezetterhelés meg itt jelenjen meg. Na, ez sem a nemzeti érdekeknek megfelelő politika.

Még egy idézet Nagy István miniszter úrtól. Ő úgy szólt: „Bevallom azt is, hogy nagyon komoly szakmai célkitűzésünk is az, hogy az ipari területek növekedését korlátozzuk a termőföld javára. Azt látjuk, hogy nem lehet tovább feszíteni a húrt, és a lehető leghangsúlyosabban kívánunk fellépni a termőföld védelmében.” Nos, röviden, tömören megállapíthatjuk, hogy ezt a küzdelmet elbukta az agrárminiszter, önök gyakorlatilag a legjobb földeket bocsátják áruba.

Az akkumulátorlobbi képviselőjétől is szeretnék idézni, Kaderják Pétertől, aki egyébként eljött a Fenn tartható Fejlődés Bizottsága önök által bojkottált ülésre és részt vett ezen a vitán. Egyetértett egy nyilatkozatban, egy cikkben azzal a megállapítással, hogy a zöldpropaganda mellett a szép tervekkel szemben egyelőre a veszélyes anyagok kiszivárgása, a dolgozói mérgezések, a brutális mennyiségű ivóvíz gyárakba csatornázása kíséri az iparág hazai hódítását, és szerinte ezen az állam dolga lenne változtatni. Nos, ezt a feladatot önök nem kívánják végrehajtani. Még azt is mondta Kaderják Péter, az akkumulátorlobbi képviselője, hogy nagyon fontos lenne végre az őszinte, tiszta párbeszéd a kérdésről. A megoldást Kaderják úr abban látná, ha a befektetők, az érdekeltek és a kormányzati oldal megalapozott érveit nyíltan, a potenciális környezeti kockázatokkal együtt megmutatná a lakosságnak és kialakulhatna a partneri viszony az érintett felek között. Ehhez képest önök nem jöttek el a bizottsági ülésre, ehhez képest önök titkosítják azokat az információkat, amelyekért például a gödi civileknek kellett pereskedni, önök nem adnak választ arra a kérdésre, hogy a meglévő és a tervezett akkumulátorgyáraknak összesen mennyi lesz a vízigénye és az energiaigénye, az önök kormányhivatala olyan közmeghallgatásokat szervezett, ahol konkrétan annyit tudtak mondani bizonyos kérdésekre, hogy számokkal nem készültek és majd írásban válaszolnak.

Tehát azt tudjuk mondani, hogy önök nem a nemzeti érdekeket képviselik, hanem egy internacionalista politikával ezeknek a gigantikus gyártóknak, bizony idegen gyártóknak a profitérdekét úgy, hogy ezáltal veszélybe sodorják a magyar emberek természeti kincseit. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP párt-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mielőtt a kétperces felszólalások következé- nek, tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Demokratikus Koalíció országgyűlési képviselőcsoportja 4 percet átenged időkeretéből a Lehet Más a Politika országgyűlési képviselőcsoportja számára. *(Nacsá Lőrinc: Dehogyan lehet más!)*

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt jó néhány furcsa kijelentés hangzott el, szeretnék ezekre debreceni képviselőként pár szóban reagálni.

Varga Zoltán képviselő úr és többen mások is azt mondják, hogy a legjobb minőségű termőföldeket veszik igénybe. *(Varga Zoltán: Egy szóval sem mondtam!)* Csak szeretném jelezni, hogy az a terület, ahol épül majd ez a bizonyos akkumulátorgyár, húsz éve ipari besorolású terület, tehát nem mezőgazdasági terület, aranykorona-értékét tekintve pedig igen gyenge minőségű föld, valóban belvizes, ha nagyon száraz időszak van, akkor szikes. Tehát aki azt állítja, hogy ez termőföld, az lényegében egy dologról tesz tanúbizonyságot: fogalma sincs, hogy Debrecenben ez hol van, és hogy miről beszél. *(Bánki Erik tapsol.)*

A másik dolog, amit szeretnék elmondani, hogy 2022 júniusában - nem volt ez olyan túl régen - Debrecen város közgyűlése hozott egyhangúlag egy olyan határozatot, amely arról szól, hogy a déli ipari övezetben, ahova épül egyébként a CATL-gyár is, olyan infrastruktúra kiépítését engedélyezi, amely maximálisan napi 24 ezer köbméter víz felhasználását teszi lehetővé úgy, hogy ebben az ipari övezetben a CATL-en kívül még van legalább tíz másik cég.

(23.00)

Egyszerű matematikai művelettel kiszámítható, hogy ez akkor hogyan és körülbelül milyen arányban oszlik meg. Csak szeretném megjegyezni, hogy ezt a határozatot a DK képviselői is megszavazták, a város közgyűlésében helyet foglaló baloldali képviselők is megszavazták, tehát erről önöknek tudniuk kellett, nyilvánvalóan szándékosan nem mondták.

Ami pedig Komjáthi Imre úr felvetését érinti, azt gondolom, az helyénvaló, valóban a bizalomra van szükség. Azt említette a képviselő úr, hogy ehhez szükség lenne a szigorú betartására a környezetvédelmi normáknak, és így tovább, illetve monitoringkutaknak. Szeretném megjegyezni, hogy a hatóság olyan szigorú környezetvédelmi kereteket határozott meg, olyan szigorú feltételeket írt elő, amelyek ma egyedülállóak az európai akkumulátorgyártó-beruházások közül. Tehát ilyen értelemben azt gondolom, amit Komjáthi képviselő úr kért, az garantáltan megvan. Tisztelettel kérném ezek figyelembevételét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai- ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Parlament! Muszáj,

hogy reagáljak Pósán képviselő úrra. Bár mindamellett, hogy debreceniként ismerjük egymást, tudom, hogy a valóság soha nem zavarta igazán, de azért ez mégiscsak túlzás, hogy szűk két percben ennyit sikerült hazudnia.

Elsősorban is az aranykorona-értékről, a földről én egy árva szót nem szóltam, de ha már itt tartunk, én azt mondanám, hogy beszélje meg azokkal a gazdákkal, akik most éppen a kaszájukat keresik meg a kapát, amivel a polgármestert végig fogják majd kergetni valószínűleg a Piac utcán emiatt, hogy hány aranykoronás földet is siratnak most éppen.

Arról pedig, hogy tavaly nyáron mit szavazott meg a közgyűlés, elmondanám, hogy önök is és Debrecen város polgármestere is szerencsétlenül, amatőr módon végighazudták az elmúlt időszakot a gyár minden adatával kapcsolatosan, többek között azzal, hogy elhallgatták a debreceni közgyűlés, a saját embereik elől is, hogy mit fognak megszavazni. Emiatt mi fegyelmet indítottunk a polgármester ellen, és most a polgármester sűrű krokodilkönnyekkel próbálja megmagyaráztatni a bizonyítványát, hogy a fegyelmi neki nem járna. Végig fogjuk vinni ezt az ügyet, mert szeretnénk, ha a polgármester is és az összes mamelukja a debreceni közgyűlésben a debreceni emberek szemébe nézne, és azt mondaná, hogy igen, én voltam az, aki Debrecenre szabadítja ezt a gyárat.

Tehát polgármester úrnak üzenném akár önön keresztül is, de látom, itt vannak a kollégái is a debreceni polgármesteri kabinetből, hogy készüljön föl, hogy valójában... - nem tudom, hogy lesz-e népszavazás vagy nem lesz, de a valódi népszavazás alig egy év múlva fog bekövetkezni, és ezt úgy hívják, hogy önkormányzati választások. Önök súlyosan meg fognak bukni, de meg is érdemlik, mert becsapták, félrevezették, tönkretették a debreceniekét, és ezt maguk soha nem fogják tudni magukról amúgy lemosni semmivel. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, Mi Hazánk-képviselőcsoport. Parrancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A többi ellenzéki párttól eltérően benünk nem az a kérdés fogalmazódik meg, hogy hogyan, hanem az, hogy miért. A történelem talán már megmutatta, hogy voltunk mi már a vas és acél országa, kevés sikerrel. Most nagyon úgy néz ki, hogy önök egy olyan jövőt képzeltek el Magyarországnak, ahol az akkumulátorgyár-nagyhatalom országa lehetünk, ahelyett, hogy élelmiszeripari nagyhatalom lennénk. Hiszen mi soha nem az iparunkról voltunk híresek, nem az iparunkhoz van kellő erőforrásunk és lehetőségünk, hanem a mezőgazdasági termeléshez és az élelmiszeripar beindításához, a ráépülő feldolgozóiparral a mezőgazdaságot kellene inkább felkarolni.

Nagyon nem értjük, hogy miért egy olyan technológiát neveznek zöldberuházásnak, melynek környezeti hatása, az ökológiai lábnyoma és a környezeti terhelése

kiemelten magas. Azt sem igazán értjük, hogy ha önök zöldgazdaságról beszélnek, akkor miért zöldmezős beruházásokat részesítenek előnyben olyan barnamezős beruházásokkal ellentétben, melyek során, mondjuk, az előző rendszerben épült és használaton kívüli, lepusztulóban lévő gyártelepekre is épülhetnének akár ilyen akkumulátorgyárak vagy akár más üzemek is, de mi inkább a feldolgozóüzemeket részesítenénk előnyben.

Azt sem igazán értjük, hogy a magyar gazdaság stabilitását hogyan veszélyeztethetjük akkor, ha kritizáljuk az akkumulátorgyárakat, hiszen az akkumulátorgyárak által önök egy gyarmati sorsot szánnak nekünk a jövőben. Mi viszont úgy gondoljuk, hogy önök ezzel a fajta hozzáállással, az önálló magyar nemzetgazdaság kiépülését veszélyeztetik, ami elfogadhatatlan, hiszen nekünk egészen egyszerűen nem egy gyarmati sorban kell lennünk, nem a külföldi multiktól és nagyberuházóktól kell hogy függjünk, hanem önálló nemzetgazdaságra kell hogy építsük az országunk jövőjét. Köszönöm szépen a szót. *(Dr. Apáti István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak kétperces felszólalásra. Megköszönöm együttműködésüket, és az ülés vezetését átadom alelnök társamnak.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok furcsa dolgot mondtak kedves fideszes képviselőtársaim itt az akkumulátorgyárak kapcsán. Én egyrészt még Bánki Eriknek szeretném mondani, hogy azért majd nézzen már utána, hogy mi az, hogy ökológiailag fenntartható akkumulátorgyár. Tehát ön szerint ez mégis mit jelent, mitől lesz egy akkumulátorgyár ökológiai? Egyébként tudja-e, mi az, hogy ökológiai? *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból.)* Most nem kezdem el itt a definíciókat mondogatni, mert a két percen belül nincs erre idő, de szerintem ilyen egyrészt nincsen, másrészt meg nagyon érdekes az is, ahogyan egymásnak ellentmondó dolgokat mondanak. Az, hogy arról a területről, ahova a debreceni akkumulátorgyárat önök meg akarják építeni, onnan leszedik a humuszt és azt leterítik máshova; most akkor ön szerint... *(Bánki Erik közbeszól.)* Ugyanoda, a beton alá vagy a beton tetejére vagy a gyárra vagy hova? Tehát nem lehet ugyanoda... *(Bánki Erik közbeszól.)* Bocsanat, ne szóljon közbe!

Tehát ha 221 hektáron lebetonozott akkumulátorgyár lesz, akkor onnan elviszik a humuszt, azt valahova leterítik, de a 221 hektár már elveszik föld lenni, hiszen ott már gyár van. Meg egyébként azt is hallottuk, hogy belvizes vagy szikes *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból.)*, mind a kettő egyszerre, gondolom, de attól még a humuszt leszedik, szóval,

nagyon érdekes lehet ez a terület, amiről önök beszélnek. *(Folyamatos közbeszólások a kormánypárti sorokból.)*

Ha már a környezethasználati engedélyről van szó, pont abban olvastuk azt, hogy földgáztüzelésű kazánokat telepítenek, napi 10 000-12 500 köbméter/óra gázfelhasználású, olyan gázüzemű lesz, amiben, gondolom, majd elektromos áramot állítanak elő, és még emellett lesz a 640 gigawattóra áram. Tehát itt arról beszélnek, hogy hű, de fenntartható megzöld, de részben rengeteg földgázt fognak elhasználni, ami szerintem annyira nem számít fenntarthatónak.

Nagyon sokszor beszélnek az önök hatóságairól, de ezt majd a következő kétpercesben fogom elmondani.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, államtitkár asszonyt és urakat. Az előre bejelentett felszólalókkal folytatjuk. Megadom a szót Bencsik Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány nappal ezelőtt megjelent egy tanulmány a gazdasági hírportálokban, de néhány, ilyen napi közügyekkel foglalkozó hírportál is teret szentelt neki. A Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Karának két kutatója egy nemzetközi kutatásba illeszkedően vizsgálta azt, hogy 25 magyar megyei jogú város gazdasági és társadalmi fenntarthatósága hogyan viszonyul az ENSZ által elfogadott 17 fenntarthatósági célrendszerhez.

Ezek közül hármat vizsgáltak meg részletességében: a tisztességes munka és a gazdasági növekedés célját, az ipar-innováció-infrastruktúra célrendszert, végül pedig a fenntartható városok és közösségek célrendszerét. A vizsgálatuk során megállapították, hogy a 25 magyar megyei jogú város öt klaszterbe sorolható. Az elsőben Győr és Veszprém kapott helyett, a másodikban pedig olyan városok, mint Sopron, Szombathely, Székesfehérvár és sokak meglepetésére Tatabánya városa is.

A kutatók kiemelték azt, hogy 1990-ben Tatabánya mint megyei jogú város a piszkos tizenkettő egyikéként volt nyilvántartva, és ebben az esztendőben történt meg a nehézipar összeomlása, a bányászat gyakorlatilag mindent maga alá temetett, és 25 százalékos munkanélküliség alakult ki. 25 százalékos munkanélküliség azt jelenti, hogy minden negyedik munkaképes korú ember munka nélkül maradt, és ez azt jelentette, hogy gyakorlatilag minden egyes tatabányai háztartás valamilyen szinten, vagy a szülők vagy nagyszülők révén érintett volt a munkanélküliségtől.

(23.10)

Kutatók azt is megállapították, hogy alapvetően itt az intelligencia, a kreativitás, a műszaki-szellemi infrastruktúra fejlesztése hozta el azt a változást, amely lehetőséget biztosított arra, hogy Tatabányán

egy fiatalosnak mondható korösszetétel alakuljon ki, amely lehetőséget biztosított arra, hogy az új gazdasági szerkezet kialakítása során megfelelő felkészültséggel, tudással, aktivitással vegyenek részt egy új helyi és térségi gazdaság kialakításában.

Tisztelt Képviselőtársaim! 32 esztendővel ezelőtt 20 éves polgármesteri szolgálatom első esztendejét kezdtem meg ebben a városban, és valóban ahhoz, hogy ki tudjunk keveredni a munkanélküliség által kialakított megélhetési válságból, fontos döntéseket kellett meghozni. Többek között először is azt, hogy megvárjuk-e, amíg eljön ismételen a szén reneszánsza Európában és Magyarországon, és addig valahogy ki fogjuk majd bírni, vagy pedig az éhség nagy úr, és a megélhetés, a kenyérgazdálkodás valóban kreatív és innovatív teszi az embert és a közösséget, elindulunk-e valami alternatív úton, és megteremtjük-e mindennapi megélhetésünk közös alapjait.

Mi ezt választottuk, és kiépítettünk egy új gazdaságszerkezetet, nemcsak a helyi és a térségi, hanem külföldi befektetők együttműködésére is számítva, amelynek köszönhetően ma már az ipari parkban tízezer ember dolgozik, és a korábbi barnamezős területek aktivizálásával és újraparosításával elértük azt, hogy ezeken a területeken is több mint 3 ezren dolgoznak olyan iparágakban, mint az ivóvíztisztítás, a membrántechnológia, a szanitáció, a vízmozgatás, szivattyúgyártás vagy éppen az orvostechnológia. Kevesen tudják azt, hogy Tatabánya az ország egészségügyi, orvostechnológiai gyártóközpontja, ahol a világ minden negyedik előre tölthető fecskendőjét állítják elő, vagy éppen sztómataszkokat gyártanak, vagy éppen az MRI-berendezésekhez fontos alkatrészeket vagy főegységeket, és ezen túlmenően ott van még általánosságban az elektronika és ott van az autógyártás, a járműipar is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi ebből a megközelítésből vizsgáljuk mindig a változó körülményeket, amelyekhez alkalmazkodnunk kell. Nem minden változásnak örülünk, és a zöldfordulatot is eltérően értékelhetjük, hiszen ahogy az itt már elhangzott, a belső égésű motorral meghajtott járművek 2035 környékén történő Európai Unió általi betiltása nem feltétlenül a legjobb megoldás. Én a magam részéről azt gondolom, hogy ha a sebesség beépített korlátozásával egy autó 160-nál nem mehetne gyorsabban, illetve ha 2000 köbcentinél nagyobb erőforrással rendelkező, személyszállításra alkalmas gépjárműveket, legalábbis személyautókat nem gyártanánk, akkor nem feltétlenül lenne szükség arra, hogy általánosságban az elektrifikáció irányába vigyük el a közúti gépjárműgyártást. Bár le kell szögezni azt, hogy városokban, sűrűn lakott területeken, közösségi közlekedésben az elektromos hajtású járművek jelentős mértékben tudják csökkenteni a környezetterhelést, és van létjogosultsága, de én nem vagyok abban biztos, hogy minden területen szükség lenne ilyen rövid távon egy ilyen mértékű elektrifikációra.

Viszont ezt a döntést nem itt hoztuk meg, ebben a Házban, hanem az Európai Parlamentben, többek

között az Európai Parlamentben ülő képviselők támogatásával. 340-300 arányban született meg ez a nagy ívű és bátornak mondható döntés, éppen a vitanapot kezdeményező politikai erők Európai Parlamentbe delegált képviselőinek támogatásával született meg ez a döntés, amit nekünk a továbbiakban figyelembe kell vennünk a helyi döntések meghozatalánál.

Az a helyzet, hogy a magyar gazdaság és azon belül Tatabánya és a Tatai-medence térségének a gazdasága is jelentős mértékben integrálódik az európai gépjárműgyártás hálózatába, és a tét az, hogy Magyarországon lesz-e autógyártás, amely a hazai össztermék 20 százalékát és az ipari munkahelyeknek egy jelentős részét, közvetlenül mintegy 160 ezer munkahelyet, a beszállítókkal együtt pedig több mint 300 ezer munkahelyet jelent.

Ha mi azt szeretnénk, hogy ezek a munkahelyek ne vesszenek el, akkor meg kell találnunk azokat a kompromisszumokat, amelyek életben tudják tartani, és ezek közé tartozik az akkumulátor előállítás is. Ha Magyarországon, itt, a közép-európai térségben nincs akkumulátorgyártás, akkor azok az autógyártó cégek és azok beszállítói, amelyek a mi térségünkben, a Tatai-medencében is gazdasági tevékenységet folytatnak, és sok-sok ezer ember, család számára biztosítják a megélhetést, azok el fognak lehetetlenülni, és a mostani kedvező, 1 százalék körüli munkanélküliség fel fog ugrani 5, akár 10 vagy 15 százalékos munkanélküliséggé, aminek a kezelése nem lesz egyszerű kérdés. Tehát a tét az, hogy lesz-e járműgyártás Magyarországon, és megőrizhetők-e azok a munkahelyek, amelyek ehhez kötődnek.

Engedjék meg, hogy egy kétperces hozzászólást megspórolva reagáljak két korábbi, délutáni időszakban tett felszólalásra. Itt szeretnék Csárdi képviselő úrnak köszönetet mondani, hogy párbeszédese képviselőtársát helyreigazította, miszerint a komáromi SK Innovation akkumulátorgyára nem karsztvizet fog használni a későbbiekben sem, hanem a Duna-parti szűrésű kútjaiból kinyert vizet fogják felhasználni. Ugyanakkor azt is említette, hogy Komárom városa pedig rácsatlakozik arra a regionális vízhálózatra, amelyet az észak-dunántúli vízműtársaság működtet, ahol egyébként, tisztelt képviselőtársaim, több mint 364 ezer ember számára szolgáltatják az ivóvizet 71 településen.

Ehhez csatlakozik Komárom 20 ezres városa annak érdekében, hogy egészséges ivóvizet lehessen számukra biztosítani az ipari parkjuk fejlesztését követően is, amely 5 százaléka ennek az ellátott létszámnak, és a kitermelt vízmennyiségnek is napi 3500 köbméter vizet jelent, amelyet Komárom csatlakozásával a regionális vízmű biztosítani fog.

Ezek azok a kérdések, amelyeket egy társadalmi és gazdasági fenntarthatósági keretrendszerben végig kell gondolni, hogy mi az, amit vissz, és mi az, amit hoz egy beruházás, egy technológiaváltás. És nagyon okosnak kell lenni helyben, és folyamatosan egyeztetni kell a helyben élőkkel, hogy hol van az a pont, amit még erőforrás-gazdálkodás területén el tudunk

viselni, nem tudunk elviselni annak érdekében, hogy a mindennapi megélhetést is biztosítani lehessen. Mert mondjuk, egy 400 hektáros ipari park területén fél traktoros megélhetését lehet biztosítani akkor, ha ott mezőgazdasági tevékenységet végzünk, ha az élelem feldolgozására is kitekintünk, akkor, mondjuk, öt család megélhetését lehet még ezen a területen biztosítani.

De mit csináljanak azok a közösségek, ahol korábban iparból éltek, és nem néhány ezren lakják az adott települést, hanem sok-sok tízezen? Számukra is kell megélhetést biztosítani, mert egyébként, ne haragudjanak, de a család tagjainak, köztük a gyerekeknek is enni kell adni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Barkóczy Balásznak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

(23.20)

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt a vita folyamán többször elhangzott a társadalmi párbeszéd, illetve annak hiánya, valamint Csárdi képviselő úr elmondta, hogy a tervezett akkumulátorgyár építése kapcsán a hulladékgazdálkodás a leggyengébb pontja ezeknek a projekteknek, vagyis hogy hol és mikor fog az itt termelt hulladék elhelyeződni, csúnya magyar kifejezéssel; erre szeretnék hozni egy példát a saját választókerületemből.

Rákospalota, Pestújhely és Újpalota lakói számára 2023 januárjában derült az ki, hogy év elején csendben engedélyt kapott a XV. kerület közvetlen környezetében egy veszélyes anyagokat tároló raktár és egy akkumulátor-összeszerelő üzem. A veszélyesanyag-raktárban 4 ezer tonna mérgező anyagot rakhatnak le Rákospalota és Fót határában, a raktár mellett pedig, ahogy említettem, akkumulátor-összeszerelő üzemről is szólnak a tervek, amikre a Pest Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság december 23-án, tavaly rá is bólogatott, annak ellenére, hogy többen mindössze pár száz méterre élnek a tervezett üzemtől, valamint a csarnok alatt vízbázis is van.

Mivel az itt élőkkel a kormányzat szokás szerint elfelejtett egyeztetni, hogy akarnak-e egy mérgező akkumulátorgyárat a közvetlen szomszédságukba, ezért a sajtóból kellett megtudnunk, hogy a fóti ipari parkban két cég is akkumulátorgyártáshoz kapcsolódó tevékenységet végezne, az egyik egy dél-koreai háttérű cég, amelyik a 4 ezer tonna akkumulátorgyártáshoz használt veszélyes anyag raktározására bérelne épületrészt, egy másik vállalkozás pedig akkumulátor-összeszerelő üzemet alakítana ki. A bérelt épületben 3 ezer tonna kobalt-lítium-mangán-nikkel-oxid és ezer tonna alumínium-lítium-nikkel-kobalt-oxid tárolását tervezik nem messze a lakóházaktól.

Az itt élők felháborodását nagyon jól mutatja, hogy még Fót fideszes polgármestere is bejelentette, hogy bírósághoz fognak fordulni a felsőküszöb-értékű

veszélyes anyagokkal foglalkozó üzem katasztrófavédelmi engedélyvel kapcsolatban. A XV. kerület és Újpest országgyűlési képviselőjeként pedig jómagam írásbeli kérdéssel fordultam Nagy Márton gazdaságfejlesztési miniszterhez, amelyben többek között arra voltam kíváncsi, hogy miért nem folytattak le itt sem társadalmi egyeztetést a fóti és a XV. kerületi polgárok részvételével a tervezett építésről, valamint hogy tervezik-e egyáltalán megkérdezni őket, és ha igen, akkor mikor.

Arra is kíváncsi voltam továbbá, hogy készült-e független környezetvédelmi tanulmány, amely felmérte volna a gyár és a raktár működésének hosszú távú hatásait, és ha nem, akkor mégis mi alapján folytatták le a katasztrófavédelmi eljárást, hogyan kaphatott engedélyt egy veszélyes üzem alig néhány kilométerre a rákospalotai lakóházaktól. Arról már nem is beszélve, hogy sem munkaerőpiaci, sem gazdasági indokai nincsenek a magyarországi akkumulátorgyárak megépítésének, hiszen az akkumulátorgyártás alacsony hozzáadott értékű, ám, ahogy itt is többször elhangzott, a környezetre rendkívül veszélyes, hatalmas nyersanyag-, víz- és energiaigényű művelet.

Kérdéseimre természetesen a kormányzati nemtörődömségre és cinizmusra, valamint az itt lakókat mélyen lenéző fideszes politikára jellemző választ kaptam Menczer Tamás államtitkár úrtól, aki mindössze egy sorral tisztelt meg engem. Ő azt írta: „Az ön által megjelölt területen nem épül akkumulátorgyár.” Államtitkár úr érdekes módon arra már nem tért ki, hogy akkor a Pest Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság mégis mi alapján adhatott ki engedélyt egy akkumulátor-összeszerelő üzemre és egy veszélyes anyagokat tároló raktárra Rákospalota határától nem messze. Így a válasz sem értékelhető másképpen, mint a kormányzati mellébeszélés, hazudozás és mismásolás egy újabb példaként, ahol a kínai gazdasági érdekeknek való megfelelés még mindig fontosabb, mint a XV. kerületi magyar emberek érdekeinek képviselése és védelme.

Pedig, ha nem így lenne, ha természetes környezetünk értékeinek megvédése lenne számukra is fontos, illetve önök számára, akkor Rákospalota arra is jó példával szolgál. A tavalyi évben ünnepelte fennállásának 40. évfordulóját a rákospalotai hulladékhasznosító, amely 2022-ben rekordvolumenű távhőtermelést, 1 millió 113 ezer gigajoule-t ért el, ez pedig azt jelenti, hogy a mostani energiakrízis időszakában csak ez az egy erőmű 32 millió köbméter földgáz felhasználását takarította meg Magyarország számára, és 62 ezer tonna szén-dioxid-kibocsátás-csökkenést eredményezett úgy, hogy közben 33 ezer átlagos budapesti háztartás éves távhőigényét biztosította, és köszönhetően a hatékony kapcsolt energiatermelésnek, ezzel együtt mintegy 40 ezer lakás villamosenergia-szükségletét fedezte környezetbarát és fenntartható módon. Tehát van mire büszkének lennünk a XV. kerületben és Újpesten. A rákospalotai, pestújhegyi, újpalotai és újpesti emberek pedig továbbra is a zöld- és megújuló energiát fogják választani a mérgező akkumulátorgyárak helyett. Köszönöm szépen,

hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy nagyon komoly téma parlamenti vitáján vagyunk itt, ugyanakkor azért azt el kell mondanom az ellenzéki felszólalásokról, és különösen is Varga képviselő úr felszólalásáról, hogy azért végeredményben kibújt a szög a zsákból, azért itt a második felszólalásában már csak megemlítette, hogy neki ez semmi több, mint egy kampánytéma. Ő pusztán azért hozta ide ezt a témát, ő pusztán azért foglalkozik ezzel, nemzetközi megrendelésre, mert önök át akarják venni a hatalmat az önkormányzati választáson. *(Varga Zoltán közbeszól.)* Nem a debreceniek érdekével, nem a debreceniek sokszor érthető és magyarázatra szoruló aggodalmával foglalkoznak, hanem egy kampánytémává aljasítottak le egy ilyen fontos témát, és ebben a keretben kell értelmezni mindent, amit itt önök ma este elmondanak.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy szerintem ennél sokkal többet érdemel ez a téma, mint hogy önök ezt is egy politikai haszonszerzésre használják, és önök ezt is kampánytémává teszik, s felhasználják a debreceniek aggodalmát, ügyeit, kérdéseit arra, hogy önök kampánytémát farigcsáljanak belőle. *(Közbeszólás a DK soraiból.)*

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök kezdeményezték ezt a vitát. Szabó Timea kezdeményezte ezt a vitát. Hol van Szabó Timea vagy Mellár Tamás vagy Harangozó Tamás vagy Vadai Ágnes vagy Gréczy Zsolt vagy Gyurcsány Ferenc vagy Ungár Péter vagy Fekete-Győr András? *(Kanász-Nagy Máté: Péter beteg.)* Ők kezdeményezték ezt a vitát! Hol vannak ezek a képviselőtársaink, akik azt gondolták, hogy politikai okokból ők aláírnak egy ilyen, ők nagyon kezdeményezni szeretnének egy ilyen vitát egy fontos témában, de arra már nem veszik a bátorságot, nem veszik komolyan a témát és nem veszik komolyan a magyar embereket, a debreceni embereket, hogy idejőjjenek, és vitatkozzanak erről a témáról?

Az is meglepő volt ennél a komoly témánál, ami, azt gondolom, hogy sokkal nagyobb komolyságot és szakmai felkészültséget igényel, hogy önök itt adatokkal dobálójának, de arra nem veszik a fáradságot, hogy utánanézzenek ezeknek az adatoknak. Csárdi képviselő úr állította, hogy a tübingiai csapadékmennyiség sokszorosa a Hajdú-Bihar megyeinek. Háromperces Google-kereséssel kideríthető, hogy lényegében pont ugyanannyi. Tehát önök hisztériakeltésre alapoznak bizonyos tényeket, és Tübingia éves csapadékmennyisége pont ugyanannyi, mint Hajdú-Bihar megyéé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy vegyünk így komolyan bármit, amit elmondanak, hogy ki tud minél nagyobb számot mondani, egy ilyen versenyt játszanak egy ilyen témánál. Ugyanez, a képviselő asszony

már elmondta, hogy milyen százalékban kik dolgoznak Iváncsán abban a gyárban, amelyik még meg sem nyílt, tisztelt képviselőtársaim. *(Szabó Rebeka: Nem Iváncsát mondtam, de mindegy.)* Az a helyzet, hogy sokkal komolyabban lehetne venni ezt a kérdést. Mi itt a kormánypárti oldalon komolyan vesszük ezt a kérdést, komolyan vesszük a debreceniek érthető, felmerülő kérdéseit, igyekszünk rá válaszokat adni.

Nekünk olyan elvárásunk van, és itt a kormánypártokon belül fogalmazódott meg az az elvárás, hogy Magyarországon egy beruházás csak akkor valósulhat meg, ha a legszigorúbb - szigorúbb, mint a német és az európai uniós, tisztelt képviselőtársaim -, szigorúbb engedélyekkel rendelkezik, mint a német és az európai uniós, akkor valósulhat meg egy ilyen beruházás. És az a helyzet, ha önök ilyen számokkal dobálnak, kampánytémává silányítják le ezt a fontos témát, akkor nehéz ez a vita, mert mi meg szeretnénk megválaszolni azokat a felmerülő kérdéseket, amik itt vannak, el szeretnénk érni azt - és azt gondolom, ennek lehetünk szemtanúi -, hogy a hatóságok szigorúak legyenek minden ilyen felmerülő kérdésnél és beruházásnál, mert itt, Magyarországon csak úgy épülhet egy ilyen beruházás, úgy épülhet egy ilyen gyár, ha a legszigorúbb feltételeknek is megfelelt.

Ezért nem értem azt, hogy önök miért nem próbálnak a tények talaján maradni, amikor beszélnek egy ilyen témáról. Szerintem fontos lenne, hogy a tényekről beszéljünk, és arról is beszéljünk, hogy önöknek ez a kétarcúsága, és az, hogy pillanatonként, a politikaihaszon-szerzés miatt változtatják az érveiket, változtatják az álláspontjukat, azt gondolom, egy kicsit nevétségessé is teszi önöket ebben a témában. Amikor ott van az aggodalom, ott vannak az érthető, felmerülő kérdések, akkor ott vannak önök, például az LMP, amely a 2019-es EP-kampányában azt mondta, hogy Magyarországnak nem szabad kimaradnia a világban zajló elektromosautó-forradalomból. Ezt az önök listavezetője mondta, tisztelt képviselő úr.

(23.30)

S azt is mondta, fontos arra pénzt költeni, hogy a magyarországi autógyártást át kell állítani elektromosautó-gyártássá. Ez volt két és fél évvel ezelőtt az önök álláspontja, tisztelt képviselő úr. Ez volt az álláspontjuk. Sallai Róbert Benedek, az önök országgyűlési képviselője határozati javaslatot is nyújtott be az Országgyűlés elé, hogy 2030-ra - ami sokkal hamarabb van, mint az európai uniós 2035-ös határidő - csak elektromos és hibridhajtású autók járhatnak a magyar utakon. Az önök képviselőcsoportja nyújtotta be! Keresztes László Lóránt volt a frakcióvezető.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök ilyen kampányokat folytatnak. Nehéz úgy vitatkozni, hogy egyik nap ezt mondják, a másik nap azt mondják. S igazából itt bújik ki a szög a zsákból, hogy önök politikai haszonszerzésre használnak egy fontos és egyébként Magyarország jövőjét befolyásoló témát. Mert az a kérdés itt ma este, tisztelt képviselőtársaim,

hogy meg tudjuk-e nyerni a jövőt Magyarországnak vagy nem. Az a kérdés, hogy át tudunk-e állni a jövő technológiáira vagy nem. Az a kérdés, hogy garantálni tudunk-e minden olyan feltételt, hogy adott legyen az, hogy a zöldátállásnak Magyarország nyertese legyen, és a magyar emberek, a magyar vállalkozások nyertesei lesznek-e a zöldátállásnak, vagy nem.

Ahogy haladunk előre a vitában, egyre világosabban látszik, hogy önök nem ebben érdekeltek. Önök nem abban érdekeltek, hogy megnyerjük a jövő technológiáit és vitáit, hogy megnyerjük magunknak a jövőt Magyarországnak számára, hogy a magyar családok, vállalkozások és a magyar munkavállalók nyertesei lehessenek a zöldátállásnak. Önöknek egyetlen céljuk van itt ma este: minél hangosabb, minél összevisszább számokkal hisztériát kelteni ebben a kérdésben.

Pedig itt világos tényekkel kell szembenézni, tisztelt képviselőtársaim: szigorú környezetvédelmi engedélyeknek, fontos beruházások szigorú gazdaságfejlesztési támogatásának kell szemben állniuk azzal, hogy ha valaki meg akar építeni egy ilyen beruházást Magyarországon. És mi szeretnénk megnyerni a jövőt. Az Európai Unió és az Európai Bizottság minden iránymutatása és lépése abba az irányba tehető, hogy Nyugaton gyártják a legtöbb elektromos autót és Keleten gyártják a legtöbb akkumulátort hozzá. Mi azt szeretnénk, ha ez a két világ Magyarországon találkozna, és a zöldátállásnak Magyarország a nyertese legyen.

Sajnálom, hogy önök ebből a témából egy ilyen szavakkal és adatokkal teljesen felelőtlenül dobálózó vitát kreáltak. A kezdeményező nagy része el sem jött erre a vitára, amit külön sajnálok, mert biztos lett volna mondanivalónk a számukra is, és válaszolnánk a kérdéseikre is. És az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a vita további folyamán senkitől nem fogják azt hallani, hogy itt ne kéne nagyon szigorú környezetvédelmi engedély. Dehogynem! Akkor valósuljon meg! Akkor viszont azért valósuljon meg, hogy ebből a magyar emberek, a magyar vállalkozások profitálhassanak azért, mert ez összhangban van az Európai Bizottság céljaival, összhangban van a zöldjövő céljaival. De ha önök ebben nem akarnak részt venni, akkor megint csak azt láthatjuk, amit eddig sokszor, hogy önök a magyar érdek ellen cselekszenek.

Mi nem így cselekszünk, mi a magyar érdek szerint próbáljuk meg a politikánkat folytatni, mi válaszolunk a felmerülő kérdésekre, mi elvárjuk a hatóságoktól a szigorú a beruházásokkal kapcsolatban, és éppen ezért vagyunk itt a vitán, önök közül sokakkal elentétben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! 1949-ben az akkori állampárt az első ötéves tervben megjelölte a legfontosabb gazdaságpolitikai célt: vas

és acél országa legyünk. Nem lettünk. Cserébe megpasztaltuk, hogy teljesen hibás gazdaságpolitikai irányból csupán egy ipari területre fókuszálni, ráadásul úgy, hogy annak nem voltak meg a hazai feltételei. Hatalmas összegekbe került az erőltetett, de működésképtelen gazdasági törekvés és annak feltételeinek megteremtése. Ezek a rosszul elköltött költségvetési pénzek elvonták a forrásokat más gazdasági fejlesztésektől, valamint elvonták a pénzeket a szociális ellátástól, az egészségügytől és az oktatástól. Bele is bukkott a szocialista gazdaság.

De Magyarország tanult a hibáiból. Ja, nem! Mert 2021 novemberében a mostani állam-, bocsánat, kormánypárt kijelentette, akkumulátorgyár-nagyhatalom leszünk. Az Orbán-kormány az elmúlt években apránként mintegy húsz kisebb-nagyobb hazai akkumulátorgyár építését támogatta, eddig körülbelül 300-350 milliárd forint költségvetési pénzből. Most pedig a debreceni gigagyár építésével és a meglévő gyárak, például a tatabányai és a komáromi gyár brutális méretűre való bővítésével a kormány végképp fessegeti az ország lehetőségeit. Az ilyen méretű gyárakhoz hazánkban kevés a terület, nincsenek hazai alapanyagforrások, nincs elég víz, nincs elég áram, nincs megfelelő úthálózat, nincs elég magyar munkaerő, és az ország nem képes viselni a hatalmas környezeti terhelést.

Az akkumulátorgyártás olyan iparág, amelyre ebben a nagyságrendben Magyarország adottságai egyszerűen nem alkalmasak, miközben a feltételek megteremtésének és a külföldi cégek idecsábításának sok száz vagy inkább több ezer milliárdos költsége más gazdasági fejlesztésektől és a szociális ellátástól, az egészségügytől vagy az oktatástól von el pénzt. Az egyetlen indok az akkumulátorgyárak mellett, hogy azokat az Orbán-kormány akarja - pont, ennyi.

Magyarország Kormánya ezzel szemben egy saját elveivel. Az állítólag innovatív fejlődést hirdető kormány modern technológiának állítja be a sima összeszerelő üzemeket, ahol semmiféle magyar innováció nincs, a magyar mérnökök, a magyar technológia, a hazai fejlesztés egyáltalán nem kap szerepet. Betanított munkások dolgoznak a gyárakban, alacsony hozzáadott értékekkel, kiszolgálva a külföldi technológiát.

Az állítólag magyar földet védelmező kormány simán átad értékes területeket külföldi vállalatoknak. Gyakran mezőgazdasági művelésre igen alkalmas földeket bocsát környezetterhelő ipari beruházások rendelkezésére.

Az állítólag saját lábón álló ország kormánya olyan iparágat támogat, melynek szinte minden alapanyagát külföldről, importból kell beszerezni.

Az állítólag takarékoskodó kormány több száz milliárd forint költségvetési forintot költ az akkumulátorgyáraknak szükséges extra infrastruktúra megteremtésére, az elektromos hálózat, a vízvezeték- és a csatornahálózat kialakítására.

Az állítólag a környezetvédelem mellett elkötelezett kormány olyan iparágat, olyan gyártástechnológiát támogat, melynek a brutális vízfogyasztásához

nincs hazai vízbázis. A Tatai-medencében például már most 74 település több mint 300 ezer lakosának ivóvízellátása és a mezőgazdasági termelés vízszükséglete tűnhet el, s még be sem fejeződött a tatai és a komáromi akkumulátorgyár bővítése.

Az állítólag magyar emberek kormánya olyan külföldi vállalatoknak ad több száz milliárdos állami támogatást, melyek rendszeresen nem tartják be a technológiai biztonságra vonatkozó előírásokat, a katasztrófavédelmi előírásokat, valamint gyakran vétenek a magyar munkügyi szabályok ellen.

Az állítólag külföldi energiafüggőség ellen küzdő kormány olyan gyárakat enged építeni, amelyek összáramszükséglete akkora, hogy importálnunk kell a külföldi áramot.

Az állítólag konzultáló kormány az akkumulátorgyárak ügyében nem kíváncsi az emberek véleményére, nem tartja szükségesnek nemzeti konzultáció indítását vagy népszavazás megtartását. Talán azért, mert a fideszes fellegvárnak számító Debrecen megmutatná, hogy az emberek egy ilyen kérdésben képesek a sarkukra állni és a Fidesz ellen véleményt mondani?

A magát bevándorlásellenesnek mondó kormány hazai munkahelyteremtésnek hazudja az üzemeket, ahol tömegesen dolgoznak bevándorlók. A gödi gyárban 40-50 százalék körülire mondják a külföldiek arányát, és a komáromi gyárban dolgozók is arról számolnak be, hogy alig hallani magyar szót.

S még sorolhatnám azokat a tényeket, amelyek teljesen ellentétesek mindazzal, amit az Orbán-kormány magáról állít. Ezek meghazudtolják a Fidesz által a kampányban unásig hangoztatott szlogeneket, és szembemennek a kormánypropaganda által sulykolt hangzatos kijelentésekkel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Választópolgárok! A kormány megpróbálja elfedni a fentebb említett tényeket, például azzal, hogy eltüntették a vízfogyasztással kapcsolatos független kutatásokat, vagy azzal, hogy a kormány média rendre kiforgatja az Európai Bizottság alelnökének mondatait. Pedig ezt az egészet nem lehet az Európai Unióra fogni. A valóságban a klímáért felelős európai biztos egy német lapnak adott interjújában például arról beszélt, hogy az uniós autóiparnak, az uniós vállalatoknak kell belekezdeniük a tömeges akkumulátorgyártásba a saját maguk számára. Így tud az európai embereknek olcsóbb lenni a német, spanyol, francia vagy éppen magyar gyártású elektromos autó.

(23.40)

Így tud csökkenni az iparág ázsiai függősége, így tud az uniós autógyártás profitot, tehát adóbevételt termelni, és így marad meg a munkája a jelenleg is autóiparban dolgozó sok százezer uniós, többek között magyar munkavállalónak. Tehát nem azt mondta, hogy a magyar állam sok száz milliárdos támogatással ázsiai vállalatokat hozzon Magyarországra, amelyek Ázsiának termelnek profitot, és amelyekben jórészt ázsiai munkavállalók dolgoznak.

Köztudott, hogy az európai divatcégek Ázsiában, például Bangladesben gyártatják tömegével a márkás ruhadarabokat környezetszennyező gyárakban és olyan munkásokkal, akik többhavi bérükből sem tudják megvásárolni például azt a farmernadrágot, amelyből akár több százat legyártanak egy nap. Most mi leszünk az ázsiai akkumulátorgyártás Banglades, mert az Orbán-kormány jelenlegi módszerével nem Magyarország lesz akkumulátorgyár-nagyhatalom, Kína és Dél-Korea lesz akkumulátor-nagyhatalom, amelyek cégei nálunk termelik a saját profitjukat. Mi leszünk a telephelye az ázsiai vállalatoknak, az ázsiai nagytőkének.

Mi szenvedjük meg az akkumulátorgyártás összes negatívumát, azon akkumulátorok gyártásának, amelyek olyan autókba kerülnek, amelyeket az átlag magyar ember nem tud majd megvásárolni. Kína és Dél-Korea csicskájává válunk, amihez az Orbán-kormány úgy asszisztál, hogy közben még büszke is arra, hogy csicskává tesz minket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Kósa Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy figyelemmel hallgatom a vitát és a vitában elhangzottakat. Annyit hadd mondjak, hogy azt mindjárt észre lehet venni, hogy ugyan sok szám hangzik el, de valahogy nem találják el az ellenzéki képviselők, hogy azok a számok mire vonatkoznak. *(Varga Zoltán: Majd te!)* Ez nyilván vagy szövegértési problémára vezet vissza *(Varga Zoltán: Az lehet!)*, vagy tudják, hogy miről beszélnek, csak cinikusan hazudoznak ezekkel a tényekkel kapcsolatban. *(Dr. Apáti István közbeszól.)* Én inkább az előbbiből indulok ki, ezért engedjék meg, hogy néhány verifikálható, tényszerű dolgot mondjunk el az akkumulátorgyártással kapcsolatban!

Mindjárt először hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy sok bombasztikus jelző hangzik el: rettentő vízigenyes, tehát nem számok, rettentő vízigenyes, rettentő veszélyes, borzasztó környezetterhelő, s a többi, s a többi, s a többi, tehát mind ilyen bombasztikus jelzők, de attól óvakodnak az ellenzéki képviselők, hogy ezt valamilyen módon verifikálhatóvá tegyék. Nézzük meg, hogy az adatok, tények alapján az akkumulátorgyártás mint gazdasági ágazat hogy néz ki!

Például az akkumulátorgyártás a vízigenyeség szempontjából nincs benne az első tíz legvízigenyesebb ágazatban. *(Varga Zoltán: Például az ágyneműmosás vízigenyesebb!)* Ebben az értelemben, hogyha igazuk lenne a képviselőknek, akkor az egyik legvízigenyesebb ágazatot azonnal be kéne zárni Magyarországon *(Varga Zoltán: A halászatot!)*, sör, sör, sör - nincs sör, mert a legvízigenyesebb ágazat a sörgyártás. *(Varga Zoltán: Bajban lennél! - Szabó Rebeka közbeszól.)* De mondhatnám tovább: konzervipar, papíripar, műtrágyagyártás - ezek mind halálosak, mert egyébként nézzék meg az interneten, a

Wikipédián, máshol fellelhető, hogy a legvízigenyesebb ágazatok között az első tizenben nincs benne az akkumulátorgyártás.

Energiaigényes - itt is bombasztikus jelzők. Ha megnézik a gazdasági ágazatok közötti energiafelhasználási kimutatást, akkor abszolút értelemben sincs benne az első öt legenergiaigényesebb ágazatban az akkumulátorgyártás. *(Varga Zoltán: Hú, de megnyugtató!)* Tehát egyszerűen ennél lényegesen... Megint egyébként furcsa módon a papíripar vagy a műtrágyagyártás, a vegyipar nagyságrendekkel energiaigényesebb, mint az akkumulátorgyártás.

Az újrahasznosíthatóság tekintetében képzeljék el, hogy a modern akkumulátorgyártás 97 százalékban újrahasznosítható termékeket állít elő, 97 százalékban! Bárcsak ott tartanánk, hogy az ipar nagyobbik részére lenne jellemző az, hogy 97 százalékban újrahasznosítható termékeket állít elő! Tehát hogyha valami recycling iparág, akkor az aksigyártásra ez biztosan igaz.

De ezek csak úgy általános számok, de helyesebb, hogyha talán megnézzük mindig konkrétan, hogy miről van szó, hiszen Tordai képviselőtársam például azt a bravúrt hajtotta végre, hogy közölte, hogy mennyi a debreceni akkumulátorgyár vízigenye, de bezzeg a Samsungé Gödön nagyobb, tehát akkor... - és akkor itt levonta a következtetést. De hát, ugye, nem kell mondjam, hogy a debreceni a debreceni, a Samsung meg Gödön van, tehát a kettő nem hasonlítható össze *(Varga Zoltán: Ja! - Szabó Rebeka közbeszól.)*, hiszen egyébként autó, autó, de az egyik autó öt litert fogyaszt 100 kilométerenként, a másik meg 20-at, ebből nem következik semmi. *(Varga Zoltán: Így van, a gödi többet fogyaszt!)*

Nézzük meg, sokat hangoztatták: termőföld, elveszünk az értékes termőföldet a debreceni akkumulátorgyár számára. Pósnai képviselőtársam kitűnően elmondta: húsz évvel ezelőtt a város pontosan azért jelölte ki a déli iparterület területét a repülőtértől délre, mert ez a városnak a leggyengébb termőterülete. Jellemzően egyébként a kivonás előtt szántó volt... - vagy nem szántó volt, hanem legelő *(Varga Zoltán: Akkor most szántó vagy legelő?!)*, egyébként alapvetően vízállásos, az átlag aranykorona-tartalma 15 százalék alatt van, ami Debrecenben kifejezetten kicsi, hogyha megnézzük, hogy a Hajdúhászás 40 aranykoronás területei hol vannak, és egyébként miután a Tócsa és a Kondoros alsó folyásánál található az a terület, állandó belvízveszélyes volt, aminek következtében szikesedésre hajlamos. Tehát hogyha valamit Debrecenben iparterület céljára lehet használni, az biztos ez. *(Varga Zoltán közbeszól.)* Semmi köze az értékes termőterületekhez, mert azok nem itt vannak, hanem máshol - ezért is jelölte ki a város.

Konzultáció. Akkor, amikor a város a szerkezeti tervét és a szabályozási tervét megcsinálta - megjegyzem, a 2000-es évek elején -, akkor egyébként kijelölte a déli ipari parkot ipari fejlesztési területnek megfelelő paraméterekkel, és egyébként róla konzultációt tartott, tehát hogy milyen típusú paraméterekkel lehet beépíteni, milyen tevékenységre lehet használni, közmeghallgatást

tartott, kifüggesztette a szabályozási tervet. Tehát az igaz, hogy húsz évvel ezelőtt volt, de hát az ipari parkok fejlesztése általában hosszú léptékű dolog (*Varga Zoltán: Hát persze!*), tehát ahhoz hozzá kell igazítani a városnak a vízrendszerét, az energiaellátását, a közlekedését, tehát hosszú távú folyamatok, de kétségtelen, hogy egyébként mindenki számára világos volt a konzultáció után, hogy ez hosszú távon iparfejlesztésre van kijelölve.

Itt egyébként Mikepércs elkövette azt a hibát, hogy dacára annak, hogy tudta, hogy Debrecenben ez iparfejlesztési terület, a mikepércsi lakóövezeteket ebbe az irányba fejlesztette. Megjegyzem, 2008-ban, miután szabálytalanul fogadták el a szabályozási tervüket, ezért a kormányhivatal őket megbüntette, és új eljárásra kötelezte, ahol felhívta a figyelmet arra, hogy a mikepércsi lakóövezeteket nem szabad az ipari park felé telepíteni. Hozzáteszem, egyébként a távolság még így is kellő - erre hivatkozott Mikepércs is (*Varga Zoltán: Ja, 2 kilométer!*) -, tehát hogy nem veszélyezteti a lakóövezeteket az iparterület kijelölése.

De megjegyzem, a mostani eljárásban is különböző eljárási fázisokban közmeghallgatás van előírva, volt is közmeghallgatás Debrecenben, de nem könnyű, nem könnyű a közmeghallgatás akkor, amikor azt a hölgyet, aki miután három óráig egyfolytában üvöltöttek a jelenlévők, és senkit nem hagytak szóhoz jutni, egy hölgy felállt, és azt mondta, hogy ne haragudjanak már, de legalább hallgassuk meg egymást - na, ezt a hölgyet azonnal leütötték. Megjegyzem, a rendőr elvitte azt, aki leütötte, garázdaság, könnyű testi sértés miatt eljárás folyik ellene, de azért lássuk be, hogy így a konzultáció nem annyira könnyű!

A vízigény. Itt mindjárt az elején hadd mondjak valamit! Tudom, hogy ez bonyolult, és víz, víz, de azért a vizek között óriási különbség van. Most a tárgyalásnak ebből a szempontjából csapadékvíz, felszíni víz, talajvíz, rétegvíz, termásvíz, Debrecen a vizek szempontjából így osztható fel. (*Varga Zoltán: Így tudja a vizeket!*) És hozzáteszem - nagyon fontos -, hogy bár víz, víz, de nem annyira direkt az összefüggés, mint amennyire sejthető a tübingiai esőzésekből. Csak halkan jegyzem meg, hogy, ugye, a világ egyik legszárazabb területe a Szahara. Bármilyen hihetetlen, de a Szahara alatti rétegvíz a világ egyik leggazdagabb rétegvíz bázisa. És hogy még bonyolultabb legyen a dolog, az elefántnak viszont nem azért van hosszú ormánya, hogy le tudjon nyúlni a rétegvízbe, és mindjárt kielégítse a vízigényét. (*Derűltség a kormánypartok soraiban.*) Tehát annyit hadd mondjak, hogy bonyolult, bonyolult. (*Derűltség a kormánypartok soraiban.*) Tehát... (*Varga Zoltán: Mesélj még, Lajos!*) Örülök, hogyha Varga úrra is egy picit legalább valami tapad; nem biztos, de hátha! (*Derűltség a kormánypartok soraiban.* - *Varga Zoltán: Figyelj, az elefánt ormánya és a rétegvíz, szerintem ez király! - Az elnök csenget.*)

(23.50)

Amiket a vízzel kapcsolatban elmondtak, a fák kiszáradása. (*Varga Zoltán: Nem száradnak ki...*) Debrecenben a Szentgyörgyi erdő, az Apafai-erdő, a Nagyerdő, ez három különböző erdőtest (*Varga Zoltán: Én mondtam...*), és az Erdőpuszták (*Varga Zoltán: Persze!*) fái alapvetően a talajvízből szerzik a vízutánpótlásukat. (*Varga Zoltán: A többi honnan? Teherautóról?*) A talajvíz a Tisza folyamszabályozása óta folyamatosan csökken az Alföldön, ezért a fák csúcsszáradása nem most kezdődött, hanem száz évvel ezelőtt - semmi köze semmilyen akkumulátorgyártáshoz -, és egészen addig nem fog megváltozni, míg a hiányzó talajvizet valahogy pótoljuk, semmiképp sem a rétegvízbe, semmiképp sem a termásvízbe, hanem más eszközökkel egyébként. (*Varga Zoltán: A Civaquából...*) Erre majd ki fogok térni, mert erre vonatkozóan van program Debrecenben. Tehát kétségtelen, a fák száradnak, de semmi köze a CATL-hez.

A következő: a Debrecen környékén található Erdőpusztákban lévő tavak, ezek mind felszíni vízta-
vak, hogyha úgy tetszik, belvízi tavak. Ezek közvetlen összefüggésben vannak a szárazsággal, ami az időjárással kapcsolatos, semmi köze a CATL-hez. (*Varga Zoltán közbeszól.*) Ezek jóval előbb száradtak ki a kárikula és az esővízmennyiség csökkenése miatt, mint ahogy egyébként az akkumulátorgyártás felvetődött volna Debrecenben. Ez ellen is lehet tenni, hozzáteszem, de a CATL-nek ehhez semmi köze sincsen.

Debrecen ivóvízbázisa viszont nem a talajvízre, nem a felszíni vízre és nem a csapadékvízre támaszkodik, hanem a Debrecen alatti rétegvizekre, ami viszont, köztudott, a Kárpát-medencében óriási gazdagságú, ez a mi természeti vagyonunk. Képzeljék el, Debrecen napi vízutánpótlása, ahogy pótlódnak a rétegvizek, több mint 110 ezer köbméter/nap, mint egy kisebb folyó. Semmi köze a felszíni vizekhez, ezek a Kárpát-medencéből évezredekken keresztül és most is folyamatosan a Debrecen alatti rétegekben folyó vizek. (*Varga Zoltán: A Kárpát-medencéből? A medencéből vagy a Kárpátokból?*) A Kárpátok ölelte medencének ez egy speciális, hidrológiai eljárása vagy folyamata (*Varga Zoltán: A medence az más, elnök úr...*), nem könnyű megérteni (*Varga Zoltán: Belegabalyodtál ebbe...*), de nem baj, mert az ember türelmes, hátha tapad valami. (*Varga Zoltán: A Kárpát-medencéből...*) Tehát még egyszer, ennek semmi köze se az esőzéshez, ami felettünk van, se a talajvízhez, se a belvizekhez. (*Varga Zoltán: Mi meg ülünk a medencében...*)

Ha megnézzük, hogy mennyi a CATL vízigénye és a város teljes kapacitása, akkor a következő számokat kapjuk. Ma Debrecen városa a saját ivóvízellátására 75 ezer köbméter/nap rétegvizet tud igénybe venni, ez a pillanatnyi üzemi kapacitás. (*Varga Zoltán: A polgármester szívat mondott...*) Ezenfelül Debrecen városa felszíni vízkivétel révén, Balmazújvárosban van a felszíni vízkivételi mű, még 15 ezer köbmétert tud igénybe venni, egyébként üzemi szinten ez az adottság. (*Varga Zoltán közbeszól.*) Tehát ha akarnánk,

akkor 90 ezer köbméter naponta úgy tudnánk kivenni, hogy nem kell csinálni semmit hozzá, csak fel kell kapcsolni a szivattyúkat. Nem veszünk ki ennyit.

Ezenkívül van még egy technológiai tartalék: alapvetően a Nagyerdő alatti rétegvízutainkat nem üzemeltetjük, ez durván 25-30 ezer köbméter/nap tartalékot jelent, de ezeket nem üzemeltetjük, onnan nem veszünk ki rétegvizet (*Varga Zoltán: Lajos, azért nem, mert szennyezett... - Az elnök cseppet.*), és ezen kívül van 15 ezer köbméter tartalékunk még felszíni vízben. Tehát az összes tartalék 110 ezer, ebből gond nélkül tudunk igénybe venni 75-90 ezer köbmétert, és most figyeljenek: de a város napi vízigénye 40 ezer köbméter/nap, ez az éves átlag.

Na, most, mennyi a CATL vízigénye? 3600 köbméter. Tehát értik, van 110-120 ezer köbméter, től-ig határokat mondok - ez mindegy is, mert egyébként ez változó műszaki paraméter, ez hosszú idő átlagában van számolva -, de ehhez képest a CATL vízigénye, nyugodtan mondhatom, elhanyagolható. Felszíni vízből ezt nem tudnánk kiadni, de a rétegvízből nyugodtan ki tudjuk adni. Szerencsére a város alatt egy valószínűsítő kis folyó folyik.

Na, most, a CATL egy olyan területen, a déli ipari parkban venné igénybe ezt a vizet, amit simán ki tudunk adni. Csak úgy halkán jegyzem meg, a nyolcvanas években, amikor még dübörgött a szocialista élelmiszeripar és a szocialista iparok, tehát olyanok mint dohánygyár, konzervgyár, bőripar, papíripar, vágóhidak, akkor a város fogyasztása minden probléma nélkül 90 ezer köbméter/nap volt, 90 ezer köbméter - most csak 40 -, és azt is ki tudtuk adni, anélkül, hogy rettenetes dolgok történtek volna a vízutánpótlásunkkal kapcsolatban.

De a CATL egy olyan területen dolgozik, ez a déli ipari park és az azt körülvevő városrész, ahol egyébként a vízkiadás a város hosszú távú vízüzemműködése szempontjából 24 ezer köbméter. Ebből csak 3600-at vesz igénybe a CATL, tehát nyugodtan mondhatom, hogy víz szempontjából ez tulajdonképpen egy problémamentes beruházás. (*Varga Zoltán: Ezt éreztük...*) A debreceni vízgazdálkodás szempontjából problémamentes.

Az pedig, óvatos leszek, egy költői túlzás, hogy szomjan halnak a debreceniek, kiszárad az Alföld, meg nem tudom, micsoda zagyvaságokat mondtak itt összevissza. (*Varga Zoltán: Persze! Sok hülye...*) Ezeknek semmi köze a valósághoz, semmi köze a valósághoz!

És azok, amiket egyébként felolvastak itt, mondjuk, a klímastratégia vagy a hosszú távú vízgazdálkodás szempontjából, azok egyébként még mindig azok, csak semmi közük se a CATL-hez, se a város vízellátásához, mert egyébként a Nagyerdő kiszáradását, és akkor nemcsak a Nagyerdő, hanem a Debrecen környéki erdők kiszáradását, mert való igaz, hogy Debrecen 34 százalékos erdőszültséggel egyébként a legerdősültebb városa az országnak, de ezt a felszíni vízből meg a talajvízből kell pótolni, ezért folyik a Tócsó vízellátásának a megoldásával a Civaqua-program. 14 milliárd forint az első ütem; ha elkészülünk az első

ütemmel, utána következik a második ütem. Tehát az egy téves következtetés, kedves Varga úr, hogy ha nem dolgozunk a második ütemen, és akkor azt mondja, hogy már nem is csináljuk, mert az első ütem folyik, arra megvan a forrás (*Varga Zoltán: Én mondtam volna ilyet?*), és ha azt befejezzük (*Varga Zoltán: Kezdődik a második... Így szokott lenni... Ilyen ez!*), akkor van a második ütem. Tudja, ez olyan, hogy egymás után kell a tévébe az alkatrészeket tenni; hogyha beönti, akkor nem lesz megjavítva. (*Varga Zoltán: Magas ez, mint malacnak a szalmakalap!*) Bonyolult, de nem baj, mert össze lehet rakni.

Tehát amennyiben megoldódik a Civaqua első üteme, ami azt jelenti, hogy a Keleti főcsatornából egy, a földbe betett vezetéken keresztül felszivattyúzzuk a vizet a Hajdúhátság gravitációs vízelosztási legmagasabb pontjára, onnan beadunk egyébként 300 liter/másodpercet a Tócsóba, azzal élővízfolyássá tesszük. (*Varga Zoltán: Mennyit?*) Egyébként a maradék vizet mezőgazdasági locsolásra fogjuk használni, mert egyébként a Hajdúhátság északi részét locsolóvíz vagy öntözővíz szempontjából innen tudjuk ellátni, és folytatni fogjuk ezt a programot, amikor a vizet elvezetjük az Erdőspusztákra és bevezetjük a Kati-tó, Fancsika, Mézeshegy, Vekeri-tó tőrendszerébe, mert így tudjuk utánpótolni a vizet. Hozzáteszem, ennek semmi köze sincsen a CATL-hez. Tehát azok, amiket ott elmondtak a meghallgatáson, hogy azért csinálják a Civaquát, mert a CATL-t vízzel el kell látni, ez egy marhaság. (*Varga Zoltán: Á!*)

A meghallgatás. Nem most itt, de nagyon sokan hozzászóltak ehhez a vitához (*Varga Zoltán: Persze!*), és egy részük azt vizionálta, hogy ördögi módon mi már tudtuk a CATL-t, és ezért egyébként a Civaquát a 2000-es évek elején kezdtük el előkészíteni (*Varga Zoltán: Meg a hangok is a fejedben...*), tehát nagyon összefüggésekben kell gondolkodni, vagy túlzott lényeglátónak kell lenni, hogy valaki ezt kitalálja, de ezt is elmondták. (*Varga Zoltán: Látjuk!*)

A következő: miért jó ez Debrecennek? Mert képviselőtársaim sokan elmondták, hogy ez egyébként miért jó az országnak, mert egyébként... (*Varga Zoltán: Orbán Viktor majd ránk mosolyog...*) Hozzáteszem egyébként, hogy nézzék meg, hogy a város 25 éve folyamatosan folytatott iparfejlesztési és városfejlesztési politikája hova vezetett (*Varga Zoltán: Én örömmel hallgatom!*), de kétségtelen tény - lehet ezt bírálni, vagy van, akinek más tetszik -, hogy két évvel ezelőtt a Financial Times Debrecen városát a kis méretű városok között a világ legjobb befektetési területeként nevezte meg.

(0.00)

Ehhez nagyon sokat kellett tenni, a szakképzési rendszertől az egyetem fejlesztésén át a közlekedési rendszerek fejlesztéséig, az infrastruktúra fejlesztéséig, de nyugodtan mondhatjuk: az, hogy egyébként a debreceni potenciális fejlesztési lehetőségekre felfigyelt a CATL, a mi munkánkat igazolja vissza. (*Varga*

Zoltán: Ezt majd Mikepércsen is...) Hozzáteszem, hogy Debrecenben - és ezt a kínaiaknak is megmondtuk - senki nem építhet olyan gyárat, amely veszélyeztetné a környezetet vagy az embereket. (Varga Zoltán: Éppen ideje volt! Majd most!) Eddig sem építettek ilyet, és ezután sem fognak.

Van-e egyébként a CATL-nél veszélyesebb üzem Debrecenben, ami például több káros anyagot bocsát ki, mint amennyit a CATL fog, vagy több veszélyes hulladékot termel, mint amit a CATL fog? Van. A többihez képest, a debreceni iparban szerepet játszó iparágak közül ez egy közepesen kockázatos iparág. De minden iparág kockázatos. Képzeljék el, még a debreceni konzervgyárban folyó kukoricafeldolgozás is halálos csapást tud jelenteni a vízellátási rendszerre, mert a kukoricából nagyon sok keményítő oldódik ki a vízbe, és ha azt nem tisztítjuk meg, és nem figyelünk nagyon, a keményítő megjelenik a szennyvíztelepen, az hazavágja az ott lévő biológiát, és onnantól kezdve nem tudjuk elmondani, hogy minden liter szennyvizet megtisztítunk, hanem csak annyit tudunk mondani, hogy nem tisztítunk meg egy litert sem, mert biológiai tisztítás folyik a víztelepen. Tehát ilyen értelemben ezek bonyolult dolgok, mert ki gondolná, hogy a kukorica is tud veszélyes lenni.

De egyébként a veszélyes anyagokkal dolgozó üzemek közül a gyógyszergyárak vagy a vegyipar sokkal veszélyesebb. Hát, egy gyógyszergyárban az autoklávokban óriási mennyiségű olyan vegyszert meg olyan biológiai anyagot használnak, amire nagyon kell figyelni. Nagyon kell figyelni. De képzeljék el, hogy az egyik legveszélyesebb üzem kvázi a debreceni klinika maga, mert a klinikából kijövő szemét és víz mindegyike veszélyes hulladék, hiszen beteg emberekkel foglalkoznak, ott gyógyítanak, az onnan kijövő hulladékokat nagyon-nagyon komolyan kell figyelni. De mondhatnám, hogy az állatfahéj-feldolgozó egy nagyságrenddel veszélyesebb üzem Debrecenben, mint a CATL lesz. (Varga Zoltán: Igen.) Ettől függetlenül nem az a megoldás, hogy akkor bezárunk mindent, és visszatérünk a pattintott kőkorszakba. Hozzáteszem, az is veszélyes, mert pattog a szilánk, és belemegy a szemünkbe, aztán megvakulunk. (Varga Zoltán: Tényleg! Hát, de tényleg! - Derűtség az ellenzék soraiban.)

Tehát ebben az értelemben én azt gondolnám, hogy helyesebb magatartás és hozzáállás az (Varga Zoltán: És még 35 perc!), ha inkább figyelünk, és nem azt mondjuk, hogy ami veszélyes, az kifelé a városból, hanem azt, hogy nézzék meg az adatainkat: Debrecenben az ipar teljesen korrektül és problémamentesen működik, még akkor is, ha vannak közöttük veszélyes ágazatok. Nem hiszem, hogy a debreceni gyógyszergyártást be tudná zárni bárki azért, mert veszélyesebb, mint egyébként az akkumulátorgyártás.

Összességében, tisztelt képviselőház, nem sokat vártam ettől a vitától (Varga Zoltán: Hát, mi azért ennél többet!), mert azt láttam, hogy a képviselők tájékozatlansága, legyen ilyen jóindulatú, egészen példátlan ebben az összefüggésben. (Varga Zoltán: Hát,

mi egy ilyen jóindulatú csapat vagyunk!) Az, hogy valaki így félmondatban elmondja, hogy száz hektárt fognak a CATL-telken lebetonozni, ez akkora marhaság, már elnézést! (Varga Zoltán: Ezt az államtitkár úr mondta, 220 hektárt!) Természetesen minden ipari teleknek van beépíthetősége meg zöldterületi mutatója, a CATL-teleknek is. Tehát a teljes CATL-telek 40 százalékának zöldnek kell lenni értelemszerűen, ahogy ezt egyébként rendszeresen az építési szabályok előírják. (Varga Zoltán: Lajos, módosították, sajnos nem annyi! - Derűtség az ellenzék soraiban.)

Összességében egyetlen érdekességre szeretném még felhívni a figyelmet, tisztelt képviselők. Képzeljék el, hogy Debrecenben már folyik két akkumulátorgyár-beruházás. Az egyik a Semcorp, egy kínai gyár, a másik az EcoPro dél-koreai gyár, részben akkumulátorhoz szükséges alkatrészeket állítanak elő, részben egyébként kutatás-fejlesztés is folyik ezekben a gyárakban. Nem kicsik. (Varga Zoltán: Lajos, hangulatot keltesz!) A Semcorp közmeghallgatásán, nem fogják kitalálni, hárman voltak - hárman! -, az EcoPro dél-koreai gyár meghallgatásán senki, de senki. Ez két rendes aksigyár. Akkor hogyan lehet az, hogy egyébként pont a CATL az, ahol így felrobbant a bomba? (Varga Zoltán: Mondd meg a tutit!) Egyszerűen csak figyelni kell és összerakni: az önök tisztelt gazdái, akik finanszírozzák az ellenzékét, a kínaiaknál szóltak, hogy gyerekek, kínai nem jöhet ekkora méretben, Magyarországra végképp nem, és miután tudjuk, hogy az petyegtet, aki fizet, az ellenzék hibátlanul felmondja azt a megbízást, amit egyébként nekik az amerikai finanszírozók mondtak.

És hogy ne értsük félre a helyzetet, nézzék meg, hogy az amerikai elnök milyen rendeletet írt alá nem olyan régen - csak azért, hogy értsük a viszonyrendszereket. (Varga Zoltán: Hogy? Ezt nem értem!) Az amerikai autóiparban igen jelentősen támogat minden egyes legyártott autót az amerikai költségvetés, ha az adott autóban egyetlenegy kínai alkatrész sincs; semmi. Tehát világos, hogy amit bejelentett Biden elnök, hogy megindult egy Kína elleni amerikai, meglehetősen átfogó kereskedelmi hadjárat, és itt ennek mi megisszuk a levét, merthogy van nekünk egy olyan nagyszerű ellenzékünk, amelyet az amerikaiak közvetlenül finanszíroznak. Most az történik, hogy felmondják a megbízóik által adott megbízást és leckét. Oké, hozzá vagyunk ehhez szokva, nem először csinálják elég sok pénzből, tehát még jól meg is élnek belőle, csak az a megnyugtató, hogy olyan hatékonysággal, hogy vagy teljesen rosszul csinálják, vagy ellopják a nagyobbik részét, és akkor viszont meg lehetünk nyugodva a tekintetben, hogy ennek a mostani megbízásnak mennyi lesz a haszna.

A debreceniek köszönik szépen, jól vannak. Meglehetősen sok tüntetőt importáltak az ottani szervezetek az ország más részéről, de ez sem baj, mindenkit meghallgatunk, mindenkit megpróbálunk majd megnyugtani. Egy biztos: semmilyen veszélyeset nem építünk, főleg ami a debreceni emberek egészségét vagy a környezetet károsítaná. Egy kétségtelen: szeretnénk

továbbfejlődni. Az pedig, hogy a debreceni ellenzék, ahogy eddig egyébként 25 év alatt mindig ellenezte a debreceni fejlesztést, bármiről volt szó, nem tudtunk olyat csinálni; BMW-gyár, emlékszik, ön nem is volt hajlandó bejönni a BMW-gyár szavazására. (*Varga Zoltán: Támogattuk, Lajos!*) Úgy támogatták, hogy nem jöttek be a szavazásra, igen. (*Derültség.*) Főtér-átalakítás, legyen az uszoda, stadion, Nagyerdő-rekonstrukció, soha semmit nem támogattak, oké, ehhez meg hozzá vagyunk szokva.

Tudjuk, önök másokat szolgálnak, sok sikert hozzá, mi a debreceniekért szeretnénk harcolni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Varga Zoltán: Ennyi? Még maradt 30 perc!*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Azt hiszem, képviselőtársaim nevében örök hálánkat tudjuk kifejezni, hogy megtudtuk, hogy az elefánt ormánya nem a rétegvíz kiszippantására való. Köszönjük szépen.

Megadom a szót Bencze Jánosnak, a Jobbik képviselőcsoportjából.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Én friss képviselő vagyok a parlamentben, de ha valaki nekem azt mondja, hogy lesz olyan ülés, ahol übereljük a Monty Pythont, én azt nem hiszem el, de most már elhiszem. (*Derültség.*)

Tehát, tisztelt Ház, fordítsuk komolyra a szót! Nagyon örülök, hogy sok érdekes dolgot hallottam, kicsit a fényre meg a fényre emlékeztet. Itt elhangzott egy fontos dolog, illetőleg nekem nagyon tetszik ez az egész vita. Én örülök, hogy itt viták folynak, és szeretnék olyan vitában részt venni, ami a magyar élelmiszer-feldolgozó iparról fog szólni, és Magyarország déli zónájáról is, amely valamiért kimarad mindenből - felénk úgy mondják, hogy Dunaújváros alá nem ért le a magyar iparfejlesztés '90 óta -, majd egyszer erről is vitát szeretnék hallani (*Nacsá Lőrinc: Nem most!*), és azt szeretném, hogy a képviselők azon versengjenek mindegyik oldalról, hogy a feldolgozóüzemeket hol helyezzük el, ezért harcoljanak a városok. De most nem ebben a helyzetben vagyunk.

Itt végighallgattam sok mindent, mindenki a konkrét adatokat hiányolta.

(0.10)

Bevallom becsülettel, lehet, hogy elkövettem egy hibát, elolvastam a magyar kormány, illetve az Innovációs és Technológiai Minisztérium „Nemzeti akkumulátor iparági stratégia” című dokumentumát, én ebből indultam ki. Én megértem azokat, akik félnek az ötvenes évek példájának követésétől, hogy nyersanyag nélkül építünk fel egy iparágat. Ez a félelem teljesen jogos, Magyarország egyszer ezzel már megégette magát, nem lettünk a vas és az acél országa, hanem a szocialista katasztrófa országává váltunk egy idő után.

Ebben van egy érdekes pont, ami bennem reményt keltett, és egyszerűen adatokat szerettem volna kérni, semmi többet. Megjelölik azt, hogy Magyarországon törekedni kell arra, hogy saját lítium-nyersanyagbázist aknázzunk ki. Meg is jelölnek egy célt, ez a magyar termálvízkinccs. Én mint naiv friss képviselő fogtam magam, és Lantos Csaba miniszter úrhoz intéztem egy kérdést. Egy dologra voltam kíváncsi, egy számadatra, hogy egy kilogramm lítiumot hány liter termálvízből kívánunk kinyerni, egy ilyen nagyon egyszerű kérdés. És képzeljék, milyen választ kaptam rá, hogy jelenleg több eljárás van kidolgozásban, tehát nem tudnak rá választ adni. Van egy olyan rossz érzésem, hogy semmire építenénk egy iparágat, de legyünk pozitívak.

Abban az anyagban szerepel egy olyan, hogy a felszíni bányászathoz képest a geotermikus kinyerés ötvenszer kevesebb vizet igényel; tehát azért csak nyertünk egy számot. Megpróbáltuk kimatemkolni: durván kétfélmillió liter vizet igényel egy tonna lítium előállítása felszíni bányászatból. Ezt szépen leosztogattuk egyötvened részére, és a termálvíznél egész furcsa adatok jöttek ki. Magyarországon valami olyan csodálatos dolog van, hogy mi 360 liter termálvízből fogunk egy kilogramm lítiumot kinyerni. Ez szakemberek szerint, akiket én megkérdeztem, akkora innováció, hogy világelsőek legyünk vele. Tehát nem kell semmi mást csinálni, csak kinyerni a lítiumot ilyen viszonylag kevés vízből, és lenyomjuk Kínát is, vagy nem, vagy valamit elszámoltak.

Megpróbáltam megkeresni geológusokat, meg is kerestünk több szakembert, akik termálvizekkel foglalkoznak, megkerestem gyógyfürdőket, és megpróbáltam kinyomozni, hogy Magyarországon egy liter termálvízben a valóságban mennyi lítium található. És én furcsa számadatokat kaptam: Hajdúszoboszló - ha már Debrecenről beszélünk - 0,2 milligramm/liter. Nekem az jött ki, hogy 50 ezer köbméter vízből jön ki annyi lítium, hogy azzal valamit tudunk kezdeni. Tehát 50 ezer köbméterből jön ki 38 tonna. Nyírbátorban 0,08 milligramm lítium van egy liter vízben. Ez édeskevés. Én Lantos úrnak megint fel fogom tenni megint a kérdést, hogy hány liter vízből szeretnénk kinyerni egy kilogramm lítiumot. Ez egy nagyon fontos adat lenne, ugyanis nem szeretném, ha a magyar termálvízkinccset elpazarolnánk lítiumbányászatra kínai üzemek számára.

Tehát itt az egészet az őszinte aggodás vezérli. És jó lenne ezeket az adatokat tudni. Ha ezeket az adatokat megkapnánk, akkor szerintem sokkal érdemibb vitát lehetne itt folytatni mind ellenzéki oldalról, mind kormányparti oldalról. Tehát ismételtelen felteszem a kérdést itt a nagy plénum előtt, hogy kitől tudom megkapni a választ, hogy a magyar termálvízkinccsből, milyen módon és mennyi lítiumot kívánunk kinyerni. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdjük a legfontosabbal: Magyarországon a környezetvédelmi és biztonsági szabályok szigorúak. Jórészt egyébként európai uniós szabályok, de vannak olyan magyar környezetvédelmi szabályok, amelyek szigorúbbak, mint az európai uniós. *(Dr. Apáti István: ...Gödön.)* Tehát bármilyen beruházás jön létre Magyarországon, ezeket a szabályokat be kell tartani. Látható, hogy önöket ez nem nagyon hatja meg *(Varga Zoltán: Nem.)*, és éppen ezért nem a valóságról beszélnek.

Ahogy azt is látom, hogy úgy tesznek, mintha lenne a világon és Európában egy vita arról, hogy a jövő ipara hogyan fog kinézni, és mintha még lenne egy vita arról, hogy a jövő iparában az elektromobilitás szerepelni fog-e vagy sem. De, tisztelt képviselőtársaim, ez a vita, ha volt is, már lezárult, nem tudom, önöknek feltűnt-e. És igen, nagyon úgy néz ki, hogy a világon, de Európában egészen biztosan létrejött egy karbonsemlegességi konszenzus. Azt mondtuk, el kell érni azt, hogy Európa karbonsemlegessé váljon. És ebben a mobilitásnak az elektromobilitássá való átállítása az egyik legfontosabb pillér lesz. Tehát ez a vita lezárult.

Az a következő rossz hírem az önök számára, hogy az elektromobilitást és az akkumulátorgyártást nem lehet kettészedni. Ha elektromobilitást akarunk, elektromos hajtású autókat akarunk, akkor akarnunk kell az akkumulátorgyártást is, tekintettel arra, hogy az elektromos járművek értékének 30-40 százalékát az akkumulátorok teszik ki. Tehát megállapíthatjuk, ha elektromobilitást akarunk, akkor akkumulátorgyártást is akarnunk kell.

Ez a vita tehát Európában eldőlt, ahogy itt már többen utaltak rá. Ugye, az Európai Parlament elfogadta azt, hogy 2035-től már nem lehet az Unió területén újonnan gyártott, belső égésű motorral hajtott személygépjárművet és kisteherautót értékesíteni. És ezt az uniós szabályt kik szavazták meg? Gyöngyösi Márton, Jobbik; Cseh Katalin, Momentum; Ara-Kovács Attila, DK; Dobrev Klára, DK; Rónai Sándor, DK; Ujhelyi István, MSZP. *(Varga Zoltán: De oda volt írva, hogy Debrecenben épül fel?)* Tisztelt Képviselő Úr!

Még egyszer elmondom. Amikor önök az elektromobilitásra mondanak igent, akkor az akkumulátorgyártásra is igent mondanak. Úgy, ahogy tette ezt Frans Timmermans is. Frans Timmermans, az önök európai szövetségese egyértelműen elmondta, hogy Európában tömegesen akkumulátorokat kell gyártanunk. Azt is állította, hogy először is az európai munkavállalókat, akiknek most nincs munkája, azokat kell átképezni, akár, mondja Timmermans úr, 50 és 55 év felettieket is, mert ma már, szemben az egykori szénbányák bezárásának időszakával, megvan a lehetőség arra, hogy ezeket az embereket az iparágban lehessen tartani.

És számtalan példát hoztak már képviselőtársaim arra, hogy zöldpolitikusként Németországtól Svédorszáig hogyan üdvözlnek az akkumulátorgyártást, mint a

karbonsemlegességhez vezető út nagyon fontos állomásait. Én még egyvel színesítem ezt a kavalkádot: Steffi Lemke szövetségi környezetvédelmi miniszter azt mondja, hogy az akkumulátorok a sikeres energetikai átállás központi elemei, enélkül nem képzelhető el, az elektromos autók, az elektromos készülékek vagy napelemek otthonában tárolják az energiát. Tehát ez a vita lezárult, és teljesen egyértelmű, hogy Európa ebbe az irányba halad.

De az is látszik, erről is őszintén kell beszélnünk, hogy itt van egy nagy verseny. És igen, ebbe a versenybe az Európai Unió relatíve későn kapcsolódott be, hiszen láthatjuk, a világ akkumulátorgyártásának döntő többsége egyébként Kínában van. De ennek ellenére Magyarország piaci pozíciója igen kedvező. És ráadásul Magyarországon rengeteg olyan fejlesztés van folyamatban, ami előnyös az efféle befektetéseknek: itt van jelentős számú autógyár, a ZalaZONE tesztpálya és számos kutató-fejlesztő cég, amely kedvező környezetet teremt az akkumulátorgyártásnak.

Az, hogy az itt gyártó autómárkák közvetlenül kaphatják az akkumulátort, az ráadásul nagyon környezetkímélő, mert ha jól értem önöket, önök akarnak elektromobilitást, de nem akarnak akkumulátorgyártást. Na most, az a helyzet, hogy idehozni az akkumulátort Kínából vagy Indiából, az alkatrészt tankerhajókon, és beszereltetni majd a Debrecenben gyártott elektromos BMW-kbe, az-e a környezet-szennyezőbb vagy az, hogy átfuvarozzák őket a debreceni iparterületen egyik helyről a másikra. *(Varga Zoltán: Ezt, ugye, most nem mondd komolyan?)*

Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, a magyar szabályozás, ahogy ezt már említettem, de még egyszer ki kell hangsúlyozni, szigorúbb, mint a német. A debreceni akkumulátorgyár tehát csak úgy épülhet fel, hogy minden ilyen normának teljes mértékben eleget tesz.

Arról is beszélünk, de fontos még egyszer leszögezni, hogy az akkumulátorgyár 70 százalékban úgynevezett szűrkevizet használ fel. Tehát ez a debreceniek által már elhasznált víz.

(0.20)

Az a helyzet, hogy azért mondtam el mindezt, mert az a verseny, amiről beszéltem, ma is zajlik, ez éles. Többen, államtitkár úr is említette, hogy Románia, Szlovákia, tehát a környező országok is szeretnének ebbe a versenybe benevezni, és szeretnének jobb pozíciókat elérni. Tehát valóban vannak olyan szereplők, vannak olyan országok, vannak olyan nagyvállalatok, amelyek ellenérdekeltek abban, hogy Magyarország ilyen jó pozíciókat tud kiépíteni, ezért nem lehet kizárnunk azt az eshetőséget sem, hogy akik itt ma mindenfajta konkrét, validált adat nélkül az akkumulátorgyár ellen beszélnek, azok ezt megbízásból teszik, azok megbízásából, akik ellenérdekeltek abban, hogy Magyarország az akkumulátorgyártás terén ilyen erős pozíciókat építsen ki.

Ha megengedik, akkor fölhoznék még egy szempontot. Hogyha azt mondjuk, hogy az elektrifikáció lesz a jövő, tehát nemcsak az elektromobilitás a közlekedés területén, hanem egyébként a jelenlegi energiaválság, amelyben ma élünk, az is abba az irányba fogja tolni a lakosságot, hogy a lakossági energiafelhasználás is inkább az elektromos áram irányába fog menni, akkor még inkább igaz az az állítás, hogy akkumulátor nélkül a jövőben nem tudunk létezni. A gazdaság nem fog tudni működni, nemcsak azért, mert a telefonjainkban az van, hanem azért, mert ma, amikor ma valaki napelemes rendszert épít be a házába, oda is tennie kell akkumulátort.

Tulajdonképpen a modern gazdaságok nem tudnak működni akkumulátorok nélkül. És hogyha ez így van, márpedig így van, akkor ez egy szuverenitási kérdés, hogy egy ország képes-e előállítani a saját gazdasága számára szükséges akkumulátort, vagy sem. Ha igen, ha ebben jó pozíciókat építünk ki, akkor ebben a tekintetben tényleg a saját lábunkon tudunk állni. Ha nem, akkor ebben a helyzetben, ebben a kritikus infrastruktúrában, tekintsünk erre inkább így, ki leszünk szolgáltatva. Tehát ez egy szuverenitási kérdés is.

Amiben egyébként érdemes meghallgatni a türiingiaiakat, hiszen ott épült már egy ugyanolyan gyár, mint ami fog Debrecenben, volt kint múlt héten egy stáb, és ez a stáb több ott élővel is interjút készített, ebből szemezgetnék a baloldali képviselőtársaimnak. Azt mondja az egyik járókelő: „Arnstadtnek ez nagyon jó, mert az akkumulátorgyár által rengeteg új munkahely jön létre, emellett a város is sokat fejlődhet.” Azt mondja egy másik járókelő: „Azt gondolom, hogy ez a gyár egyáltalán nem környezetszennyező, ettől nem tartok.” Egy másik járókelő azt mondja: „Muszáj megvédeni a környezetet a szennyeződésektől, a károsanyag-kibocsátástól, ezért nagyszerű, hogy ez a gyár környezetbarát technológiával épült, és lehetőséget ad az új tapasztalatok és korszerű tapasztalatok megismerésére.” Ezek az ottani járókelők és az ott élők tapasztalata úgy, hogy az a gyár már működik. *(Varga Zoltán: Egy hónapja!)* Tehát a gyakorlatban megtapasztalhatták azt, hogy milyen annak a gyárnak a működése.

Röviden, még egyszer: van egy világszintű tendencia, hogy hogyan épül ki a jövő ipara, ebben az akkumulátorgyártás rendkívül fontos helyet foglal el, ezért érdemes abba a versenybe benevezni, amely a jövő technológiájának és a jövő iparának a kiépítéséről szól. Viszont nagyon határozottan mi azt képviseljük, és ez az elvárásunk egyébként minden magyar hatósággal szemben, hogy a lehető legszigorúbb környezetvédelmi szabályokat tartsák be. Azt gondolom, hogy ha ez így lesz, az meg tudja nyugtatni mindazokat, akiknek egyébként jogos félelmük van ezekkel az új beruházásokkal kapcsolatban, hiszen eddig ilyet még nem láttak.

Tehát én azt javaslom, hogy ne szalasszuk el ezt az előttünk álló lehetőséget, ne hallgassunk azokra a külföldről finanszírozott pártokra, amelyek külföldön

egyébként igent mondanak az akkumulátorfejlesztésre, belföldön viszont érdekes módon nemet akarnak mondani rá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Bakos Bernadettnek, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Általában nem szoktam belemenni árnyékboksolásba, de azért ma elhangzottak itt olyan súlyos, szakmaiatlan állítások, amelyeket nem annyira lehet reakció nélkül hagyni. Az egyik kedvencem volt, amikor azt kérték számon, hogy az elektromos autók mellett szólaltunk fel, és ezek az akkumulátorgyárakat jelentik szó szerinti idézetben, tehát mi össze vagyunk zavarodva. Most az az igazság, hogy szerintem nem mi vagyunk itt összezavarodva, és egészen érthetetlen, hogy energiaügyekért felelős államtitkár hogy nem lát alapvető összefüggéseket. Soha nem szólaltunk fel amellet, hogy Magyarországon minden településre lassan építsenek akkumulátorgyárakat, és soha nem állítottuk azt sem, hogy az elektromos autók megoldják a klímaválságot és egyébként minden problémánkat, merthogy nem így történik.

A klímaváltozást úgy nem fogjuk megoldani, hogy az elkövetkező tíz évben, mondjuk, több autót gyártunk, mint az elmúlt tíz évben, csak éppen elektromosat. Úgy fogjuk megoldani, hogyha átalakítjuk a mobilitásunkat, és ennek szerves része kell hogy legyen az autózás részarányának a csökkentése és a közösségi közlekedés részarányának növelése, valamint a mobilitási kényszerek csökkentése. Öszintén érdekelne, hogy abból, hogy szükség van mobilitásra, elektromobilitásra, hogyan következnek az, hogy tényleg mindenhová akkumulátorgyárakat kell építeni. *(Nacsa Lőrinc: Ezt mondtátok!)* Ilyet biztos nem mondtunk.

Önök azzal hengegtek, hogy Magyarország jelenleg a világ negyedik legnagyobb akkumulátorgyártója, és az akkumulátor elsődleges exportcikk lett, és most ezt növelnék tovább. Itt is a mérték és a lépték a kérdés. De ha még el is fogadnánk azt, hogy az a megoldás, hogy minden autót le kell cserélni elektromosra, a képlet akkor sem jön ki, merthogy ezek az akkumulátorok valóban exportra készülnek, ahogy önök is hangsúlyozták, tehát ezek a német és a francia autókba fognak kerülni.

Nem azért van rá szükség, ahogy Hollik István mondta, hogy mi a saját igényünket ki tudjuk szolgálni, ezek nem magyar gyárak lesznek, hanem külföldi gyárak, külföldre termelnek akkumulátorokat. Tehát azért kell vízszabáló gyárakat telepíteni az elsivatagosodó Afrikára, merthogy a francia és a német elektromos autókba jusson. Tehát a centrumországoknak jusson az elektromos autózással járó kényelem, nekünk pedig jutnak a negatív externáliák, ahogy arra is utaltak többször, hogy a technológiai versenyben szeretnének részt venni. Csakhogy önök az elektromobilitás terén is,

ahogy az autógyárak terén is, kizárólag a szennyező és alacsony bérezésű gyártást hozták hazánkba, és a magas hozzáadott értékű kutatás-fejlesztést egyáltalán nem. Tehát milyen technológiai versenyben tudunk úgy részt venni, hogy lehetőségünk sincs saját innovációra, és gyakorlatilag a kiszolgáltatott végei vagyunk ennek az egész folyamatnak?

Ha már elég viccesen, de az EU direktíváira hivatkoznak, mi talán az egyetlen olyan párt vagyunk, akik nyíltan vállalják azt az ellenzéki oldalon, hogy kritikusak az Unióval szemben, és ez az egész kérdés jó példa arra, hogy miért is. Ebben a kérdésben ugyanis egy oldalon áll a német ipar, az Unió vezetése, a magyar kormány, és a másik oldalon pedig a magyar emberek, a debreceni a győri, a komáromi lakosság áll. Az Unió ugyanúgy az autógyárak érdekeit képviseli, mint a magyar kormány. Ez a politika nem a mi túlélésünkről szól, hanem az autógyárakéról. Ez nem a mi egészséges életünkről szól, hanem az ő profitjukról. Nincs rendes vasútfejlesztési program az egész EU-ban, egyébként Magyarországon sem, és még csak összehangolt menetrend sincs, mégis a legfőbb dolgunknak azt érzik, hogy teljes mellszélességgel támogassák az Audi és a Volkswagen zöldrefestési kísérleteit.

A klímaváltozás, az energiaválság valóban egy új típusú versenyt hoz a világba, de mind az Unió, mind a magyar kormány még mindig az ellenkező irányba fut, és nem pontosan értjük, hogy a jelenlegi helyzetben hogy akarja az Unió energiaintenzív iparágakra alapozva visszaszerezni a vezető szerepét, amikor most derült ki, hogy pontosan ez teszi végletesen kiszolgáltatottá.

Nagyon szeretnék külföldi érdekekre hivatkozni, de azért megjegyezném, hogy aki itt, ebben a vitában külföldi cégek érdekeit képviselte, azok nem mi vagyunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kétpercesekre térnék át. Megadom a szót Harrach Péternek, a KDNP képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Képviselőtársaim! Sok minden elhangzott és annak az ellenkezője is. Én megpróbálom két percen belül a magam gondolatait a lényegről megfogalmazni, egy kicsit elvonatkoztatva talán a konkrét részletektől.

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Kettős felelősség terheli az embert, amikor ennek a világnak a szépségét és gazdagságát meg akarja őrizni.

(0.30)

Ugyanakkor a gazdasági szempontokat - az ember alkotókészségével együtt -, a társadalmi jólétet is

szolgálni akarja. Egy kormányzatnak ezt a két felelősséget egyensúlyba kell hozni, mert akkor tudja megtenni azt, amit a polgárok megkívánnak. Tehát egyszerre gazdasági kérdés, és egyszerre környezetvédelmi kérdés, amiről szó van.

A gazdasági kérdés részben, ahogy el is hangzott, az elektromos autók kényszerét jelenti, jelenti a versenyképességünk biztosítását, de talán nem veszik rossz néven, ha számomra a környezetvédelmi fontosabb, és érthető az emberek aggodalma, már csak azért is, mert a termelési és a fogyasztási kényszer sok esetben a környezetet rombolja.

De talán ez a szempont, amit már sokszor említettek, a törvényeink szigora és a hatóságok lelkiismeretessége az egyetlen szempont, ami ezt a kérdést megoldja, és úgy tűnik, hogy ez biztosítva van. Már csak azért is, mert háromlépcsős engedélyezési folyamat van a tervezésnél, a kivitelezésnél és a működtetésnél egyaránt. És ha megnézzük azt, amit itt a konkrét példánál már többen felsoroltak, és hadd említsem meg azt, hogy Kósa Lajos szavai és bizonyításai ezt alátámasztják, azt mutatja, hogy ebben az esetben is a hatóság megfelelő szigorral járt el. Tehát ez az egyensúly, ami ebben a két kérdésben megjelenik, két felelősségben, az biztosítva látszik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A kétperces felszólalások sorát folytatjuk. Varga Zoltán képviselő úr kért szót a DK-ból, a hátralévő időkerete 32 másodperc.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Nagyon röviden szólnék, hiszen valóban 30 másodpercem van, és szeretném Kósa képviselő úrnak megköszönni ezt a csodálatos estét. Azt hiszem, hogy a „tuszi-hutu” magyarázó leírása óta ennyit nem adott még hozzá a magyar parlamentarizmushoz, mint most.

Sokáig keresgélte a legvízigényesebb iparágat Debrecenbe. Én adnék önnek egy tanácsot: ez a halászat. És higgye meg, hogy a debreceni nők nagyon szeretnék, hogyha a halászatról lenne itt most szó, nem pedig a vízabáló kínai akkumulátorgyárakról. Tehát ha a legvízigényesebb iparágat keresné, akkor a halászatban ezt megtalálja.

Látom, értetlenül néz, de semmi probléma. Iszik még egy felest, és fog ez menni, higgye el! *(Derűltség az ellenzéki padsorokban.)* Köszönöm szépen. *(Nacsa Lőrinc: Hogy képzeled ezt?!)*

ELNÖK: A kétperces felszólalásokat folytatjuk. Bánki Erik képviselő úr jelentkezett, a Fidesz részéről. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! A mai este nagytmondó versenyét kétségtelenül Szabó Rebeka képviselő asszony nyerte meg, hiszen mindenben túlszárnyalta az összes felszólalót. Az egyáltalán nem zavarta, hogy ezeknek

a nagytmondásoknak a valósághoz az égvilágon semmi köze nincs.

Két dolgot szeretnék még kiegészítésként elmondani a képviselő asszonynak, mert látszik, hogy a termőföld védelméről szóló törvényt nem ismeri, vagy legalábbis nem foglalkozott vele részletesen. De ezek szerint még ipari parkban sem járt. *(Szabó Rebeka többször közbeszól.)* Mert amikor elmondtam önnek azt, hogy a termőföld védelméről szóló törvény alapján a kitermelt humuszréteg elhelyezését azon a területen kell megtenni, ahonnan kitermelték, erre képviselő asszony értetlenül nézett rám, és azt mondta, hogy hát, hova tennék vissza, amikor le van betonozva minden. Nem, képviselő asszony, nem!

Egy iparterületen nem lehet mindent lebetonozni, hiszen ott is van zöldterület, amit meg kell tartani. Ha járt volna életében egy üzemben, mondjuk, az Audiban, a Mercedesben vagy bárhol máshol, akár Dunaújvárosban, a dunaújvárosi vasműben, akkor láthatná, hogy ott is vannak zöldfelületek, parkolók, és egyéb olyan felszínek egyébként, ahol még az ott kitermelt talajt kötelesek elhelyezni.

A másik bővíthető megfogalmazása, hogy évi - pontosan fogalmazzunk! - több száz ezer tonna veszélyes hulladék feldolgozása fog történni a debreceni gyárban. Szeretném a képviselő asszony figyelmét felhívni arra, hogy az engedélyben, az építési engedélyben és a működési engedélyben nem szerepel újrahasznosítás.

És végül egy utolsó, megint a legnagyobb mondás az, hogy a legnagyobb ökológiai lábnyom és a legkisebb profit jellemzi ezt az üzletágot. Kósa Lajos képviselő úr is elmondta: több mint 90 százalékban újrahasznosíthatók egyébként az akkumulátorok, tehát ott, ahol erre igény van, ott újra is tudják hasznosítani, de ez nem a magyar gyárakban fog megtörténni, képviselő asszony. *(Szabó Rebeka közbeszól.)* Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Szabó Rebeka képviselő asszony is jelentkezett. Megadom a szót, parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Csak néhány dolog. Ugye, Hollik képviselő úr azt mondta, hogy aki az akkumulátorgyárak ellen beszél, azt valamilyen ellenhatalom pénzeli, ezek szerint aki mellette szól, őket meg az akkumulátorgyárak cégei, tehát a CATL meg az SK Innovation pénzeli. Nem tudom, ez következik abból, amit önök mondtak.

De mindenesetre, ha már a tübingiaiak véleményét ilyen hosszan mondták el, nem tudom, hogy a gödiék véleményét ismerik-e, vagy a gödiékkal szoktak-e beszélgetni. Ők elmondanák önöknek, hogy akik egyébként ennyire emlegetik, hogy milyen szigorúak a magyar hatóságok, milyen érdekes, hogy ott volt egy talajvízmonitoring-kút, amiben vizsgálni kéne a szennyvizet a gyárnak, de hát ezt nem vizsgálják, mert mint kiderült, 2018-ban betemették.

Az is érdekes, hogy nagyságrendileg 39-40-szer volt az elmúlt két évben olyan katasztrófavédelmi, tűz- és munkavédelmi hiba, szabályszegés, ami miatt megbüntették a gödi Samsung-gyárat. Ezek a hatóságok megpróbálták valamit csinálni. Néhány millió forintba megbüntették őket, majd ugyanezek a szabályszegések újra megtörténtek. Például több mint 100 tonna veszélyes anyagot tároltak szabálytalanul a gödi Samsung-gyárban.

Érdeklődöm, hogy amikor önök a fantasztikus környezetvédelmi és egyéb szabályainkról, meg hatóságokról beszélnek, akkor ehhez mit szólnak. Ez önök szerint így rendben van? És ezek után mindig megkapja az újabb katasztrófavédelmi és egyéb engedélyt a gödi Samsung-gyár. Esetleg ennek utánanézhettek, mert van oka, hogy az emberek miért ilyen bizalmatlanok.

Egyébként most építenek csővezeték nap 27 ezer köbméter víz szállítására a gödi Samsung-gyárhoz. Ezt a Mészáros és Mészáros Kft. építi - jaj, de érdekes! -, szóval, vannak konkrét adatok arról, hogy mekkora mennyiségű vizet használnak el ezek a gyárak, és ez most csak a gödi gyár, a debreceni valószínűleg ennél nagyobb lesz.

Még annyit szerettem volna hozzátenni Kósa Lajos képviselő úrnak, hogy a felszín alatti és felszíni vizek összefüggenek. Ennek esetleg nézzen utána. Illetve Bencsik képviselő úrnak mondanám, szintén ennek a jegyében, hogy a karsztvizet azért kell fölhasználni - lehet, hogy lakossági célra -, mert az eddigi használt vizet elhasználja a komáromi akkumulátorgyár. Tehát igenis van összefüggés aközött, hogy miért kell felhasználni ezt a karsztvizet. Az akkumulátorgyár miatt kell felhasználni. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz, így Szabó Zsolt képviselő úr következik, a Fidesz részéről. Kósa Lajos képviselő úr jelentkezett két percre. A következő körben természetesen meg tudom adni a szót. Most Szabó Zsolt képviselő úré a szó.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha szabad, akkor néhány szakmai kérdésre szeretnék én is kitérni, azonban azzal szeretném kezdeni, hogy van olyan téma, amiben egyetértünk ebben az ügyben, és ez egy keretet ad az ügyünknek.

Történt egy felmérés. Ezt a dél-kaliforniai egyetem orvoskutatói végezték. Tíz éven keresztül figyelték az asztmatikus megbetegedések számát és az ellátásukat, összehasonlítva az elektromosautó-használattal. Nagyjából úgy néz ki, hogy 2 százalék lakosság arányos elektromos autók esetében 3,2 százalékkal csökkent az asztmatikus megbetegedések száma.

Ezt nálunk, Magyarországon még nem tudjuk mérni. Reméljük, nemsokára fogjuk tudni. *(Dr. Apáti István: Aksi gyógyítja az asztmát? - Derültség az ellenzéki pártok padsoraiban.)* Azt hiszem, ebben

egyetértünk, vagy bízom benne, hogy az ellenzéki képviselők tudják, hogy mekkora gondot okoz ma Magyarországon az asztma.

És akkor lépünk tovább egy picikét, hogy rávilágítsak néhány kérdésre. Itt van az, amikor kimondjuk, hogy egy munkahelyteremtő beruházás nem innovatív, majd külföldi dolgozók lesznek ilyen és olyan arányban.

És mit kezdünk az allokációval, a magyar beszállítói allokációval? Azokat hova soroljuk? - amikor körülbelül nagyságrendileg lehet, hogy az itt alkalmazott dolgozóknak a fele ezekben a beszállítói cégekben fog majd dolgozni. És nem azért, mert oda vannak bejelentve, hanem azért, mert különböző szolgáltatásokat, gyártási és egyéb dolgokat fognak ide beszállítani.

És az energia a másik kérdés. Nagyon érdekesen gondolkodunk. Érdekes jószág maga az áram, maga az energia. Nem oda megy, ahova mondjuk neki, mindig a legkisebb ellenállás felé mozog, és jelen pillanatban nem tudjuk tárolni. Nincsenek magashegy víztározóink, mint Ausztriának, nem tudjuk sehova eltenni, tehát valamilyen megoldást kell keresni. Új gondolat - és efelé megyünk - az energiaközösségek kérdése.

(0.40)

Nem zárhatjuk ki Magyarország falvait, városait, intézményeit abból, hogy olyan rendszerek épüljenek, ami megújuló energia, megújuló energiaként előállított más típusú energia és mondjuk, tárolás. És ez a tárolórendszer ezt a nagy magyar rendszert is, a magasfeszültségű hálózatokat is ki tudja egészíteni, és ezt az áramot ott is el tudom benne tárolni. Importálhatjuk az akkumulátort, de talán jobb, ha itt Magyarországon, itthon történik meg az előállítása, a kezelése és a gyártása.

Mindenkit invitálnék egy hasonló tűzzel indult gyárba, hogy nézze meg, hogyan néz ki. Ez egy gumi-gyár, ami Gyöngyöshalászon épült meg. Mindannyian emlékszünk rá, amikor Gyöngyösön nagymértékben támadták ezt a gyárat. Megépült odébb. El kell jönni, meg kell nézni a felméréseket, az engedélyeket betartják-e, rendben működik-e, környezetvédelmi szempontból helyén van-e, és induljunk ki pozitív irányba! Ne egy tétel alapján minősítsünk egy nagy rendszert! Ne azért, mert egy gyárba, egy üzembe - itt többször elhangzott Szabó Rebeka képviselő asszony szájából ez a név, nem akarom megismételni, ne ómiatta minősítsük az egész rendszert, az egész eljárási szabályozást.

És néhány apró ellentmondás, amit nem tudok hová tenni, mert szakmaiatlannak tartom. Szabó Rebeka képviselő asszony azzal kezdte az első felszólalását - benne volt, meg kell nézni -, hogy mert gázt fogyaszt, áramot fogyaszt és sok vizet fogyaszt. Kósa Lajos képviselőtársam ugyanezt a gondolatot elmondta, nagyon szívesen megmondom, hogy egy tonna zöldborsó feldolgozásához mennyi víz kell. Nagyon szívesen elmondom, hogy hány hűtőház, egyéb feldolgozó,

élelmiszeripari üzem van Debrecenben, ahol jóval több vizet használnak föl, amit jelen pillanatban a városi rendszer bír, és el tud látni mindenféle alapanyaggal, nyersanyaggal, egyéb dologgal. A gáz pedig nem villanyáram előállításához, hanem például gőzhöz kell. Vagy éppen fűtéshez. De ez más ilyen jellegű dolog volt.

Tehát szerintem ez megint nem egy teljeskörűen átnézett, áttekintett indok, amivel tovább lehetne lépni. Egyébként nagyon érdekes, mert ilyen alapon akkor élelmiszeripari üzem nem működhet és nem épülhet Debrecenben? Ugyanúgy területre épül, ugyanúgy infrastruktúrába, energetikába, vízbe kerül, ellátásokat igényel, és nem is akármilyen minőségben. Tehát úgy gondolom, hogy ez sem egy teljesen jó logika.

A másik dolog, amit még szerettem volna mondani, ez a területi elhatárolás kérdése, a fenntartható fejlődés kérdésköre. Ne tegyünk úgy, hogy fogunk egy területet, és az körbe van zárva, fogunk egy területet, körbe van zárva falakkal, és mondjuk, ha északnyugat felől, szénbányák vagy széntüzelésű erőművek felől fúj a szél, akkor nem kapunk széndioxidot, vagy nem kapunk olyan kéntartalmú fertőzést, ami idejön Magyarországra! Ne mondjuk azt, hogy a vizeink nem szennyeződhetnek máshogy! Tisza. Felszíni víz, folyóvíz. De nyugodtan ezt el lehet mondani lent a rétegvizekben is. Tehát nem arra kell koncentrálnunk, hogy egy üzemet megépítsünk vagy ne építsünk, hanem arra, hogy milyen környezetvédelmi paraméterek szerint építsük meg. Hogyan vigyázzunk ott a környezetünkre? Tudják, az alapszemlélet egy: kivágok egy fát, kettőt ültetek, és ha ez a gondolat végigmegy minden területen, akkor nem lehet gond.

Egybefüggő Európának a teljes levegőrendszere, a teljes vízrendszere, a teljes talajrendszere, nem tudunk különbséget tenni. Ha Németországban üzembe állítanak egy elektromos autót, az nekünk is jó. És azt hiszem, hogy ez az egész Földre igaz, hiszen pont az ellenzéki pártok közül többen mondogatják ezeket a gondolatokat, hogy minden mindennel összefügg, lásd, szén-dioxid-kibocsátás, szén-dioxid-kvóta.

Én nem szeretném tovább folytatni, nagyon szívesen elbeszélgetek még erről a témáról, szakmai alapon, de csak szakmai alapon, nem érzelmi, valami ellen történő alapon. Én úgy gondolom, hogy az első és legfontosabb: munkahelyteremtés, egy olyan ipari üzem, ami hosszú távon bizonyítja ezt a munkahelygondolatot. Ha elmennek bármelyik faluba, megkérdezik, mennyi munkahelyre van szükség, akkor két dolgot mondanak az emberek. Egy: a falu szélén legyen. És tudják, mennyi? Négyszerese, mint amennyi munkavállaló van a faluban, mert akkor van a fizetésben, a munkakörülményekben, mindenben verseny. Szerintem ehhez kellene nekünk tartani magunkat, ha felelősen gondolkodunk, és ha felelősen tekintünk előre. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kanász-Nagy Máté képviselő úr következik, az LMP frakciójából normál felszólalásra. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Hallgatva itt a fideszes és KDNP-s hozzászólásokat, azért mégiscsak összeállt itt egy manuál, ez tulajdonképpen annak az útmutatója, hogy hogyan legyünk kínai akkumulátorgyarmat, de azt az alcímet is viselhetné, hogy maradj örökre a félperiférián. Ugye, az első lépés mégiscsak az, hogy szolgálj ki a nyugati német nagytőke igényeit, hozd ide az autógyárakat, szereljék itt össze az autókat, amiket jellemzően exportálnak nálunknál gazdagabb országokba. A második lépés ezzel összefügg: ki kell alakítani egy vonzó befektetési környezetet a német nagytőkének, amit el lehet érni a rekord alacsony társasági adóval, el lehet érni a munka törvénykönyve átalakításával és a különböző bőkezű kormányzati támogatásokkal. A harmadik lépésben haladni kell a korrallal: fel kell ismerni, hogy ezeknek az autóknak akkumulátorra van szüksége, tehát a német autókat ki kell szolgálni kínai akkumulátorokkal. Hát, mi a megoldás? Ide kell hozni tehát a kínai akkumulátorgyárakat is, szintén bőkezű támogatásokkal, infrastrukturális beruházásokkal, adókedvezményekkel, és még ki tudja, hogy milyen állami szubvenciókkal.

Azt kell mondani, hogy nálunk rekord szigorú az a környezetvédelmi intézményrendszer, ami itt a szemünk előtt épült le az elmúlt bő egy évtizedben. Hát, ugye, Magyarországon nincs is környezetvédelmi miniszter, ugye, folyamatosan építik le ennek a szabályozását és intézményrendszerét.

Ami nagyon-nagyon fontos még, hogy nem szabad megkérdézni a lakosságot, hogy mit gondolnak erről a kérdéstről. Ugye, ezt 2008-ban még valóban másképp gondolták a fideszes képviselőtársak, illetve kollégák, vissza lehet keresni: 2008. május 30-ai az a hír, hogy a Fidesz helyben és országosan is tiltakozik a Gyöngyös mellé telepítendő gumigyár miatt, ugye, akkor az Apollóról beszéltünk. Érdekes, hogy a Fidesz 15-16 évvel ezelőtt népszavazást akart kezdeményezni környezetszennyező beruházásokról, most pedig ennek a tényét is tagadni akarja.

De menjünk tovább! Nyilván energiára van szüksége ezeknek a nagy gyáraknak, hát, ott van az orosz energia, az orosz energiahordozók, minél nagyobb teret kell ezeknek is engedni, az orosz földgáznak, illetve az orosz hitelből megvalósuló Paks II. beruházásnak, hiszen ezekkel az energiahordozókkal, illetve árammal fogjuk táplálni ezeket a kínai akkumulátorgyárakat. Ha pedig a magyar hálózat nem elég fejlett, akkor nem olyan irányba kell azt fejleszteni, hogy be tudja fogadni a szél energiáját vagy a nap energiáját - ugye, ezeket be kell tiltani, a napenergia esetén a betáplálást -, hanem óriási távvezetéseket kell fejleszteni, hogy Pakstól egészen Debrecenbe tudjuk vinni az atomenergia által előállított áramot. Erről szólt a Magyar Közlönyben megjelent határozat, ez egy 115 milliárdos fejlesztés első körben.

Ha kész van ez a terv, ez a koncepció, akkor egyébként a marketingrészére is nyilván gondolni kell, hát el kell adni ezt a történetet ország-világnak. Először is az elektromos autózást és az akkumulátorgyárak idehozását, tehát ezt a csomagot zöldátállásnak kell nevezni, tehát azt kell mondani, hogy az akkumulátor zöld. Itt Kósa Lajostól megtudtuk azt, hogy gyakorlatilag termővé teszi a földeket, fakasztja a vizeket, és még a légszennyezést is csökkenti. Ugye, azt is megtudtuk, hogy az asztmás megbetegedések számát is csökkenti az elektromos autózás, tehát tényleg ilyen csodahatásokat lehet neki tulajdonítani. Egyébként azzal sem kell foglalkozni, hogy Brüsszellel szemben szabadságharcot vívunk, ebben a kérdésben folyamatosan valóban Brüsszelre kell mutogatni, hogy Brüsszel mekkora nagy támogatója a zöldátállásnak, hiszen valóban nemrég például újra festették a földgáz és az atomenergia felhasználását is. Tehát ezen a téren minél többet erősen kell brüsszelezni.

Azzal sem kell foglalkozni, hogy nálunk jóval nagyobb országok lakosságárányosan - tehát lakosságárányosan, itt valóban matematikai műveleteket kell elvégezni - jóval kevesebb, tehát jóval kevesebb akkumulátorgyárat akarnak a területükre telepíteni, így Németország, Skandinávia és az Amerikai Egyesült Államok példája hozható.

(0.50)

Azzal sem kell foglalkozni, hogy ezeket az akkumulátorgyárakat szinte a sarkkör magasságában, a lakott településektől több kilométeres távolságban akarják létrehozni, vagy Thüringiában, vagy sivatag kellős közepén, az Amerikai Egyesült Államokban, tehát ezeket a kérdéseket is el kell hallgatni. Azon sem szabad meglepődni, hogy egyébként német politikusok az autógyárakat támogatják, ezt úgy kell leírni, mint egy jó példát, tehát Magyarországon is ezt a példát kell nekünk mindenképpen követni, hiszen ha a németek autógyárakat és akkumulátorokat akarnak az autóikba, akkor ez nekünk is, ugye, követendő példának kell lenni.

Nem szabad foglalkozni még a marketingtevékenység során nyilván a vízigénnyel, az energiaigénnyel és a földek, termőföldek kérdésével sem. Tulajdonképpen azt kell ígérni mindenkinek, hogy bőven lehet fokozni a fogyasztást, a kibocsátást, lehet autózni, a jövő boldogságát az elektromos autók jelentik, és ha sikerült ezt a fogyasztói igényt még így mesterségesen vagy politikai eszközökkel is tovább táplálni, akkor nyilván meglesz a kereslete az elektromos autóknak. Ha pedig sikerült ezt a tevékenységet is elvégezni, tényleg ott tartunk, hogy akkumulátornagyhatalommá, illetve akkumulátorgyarmattá tettük Magyarországot, akkor sikerül kiiktatni a természet még jelen lévő, zavaró jelenségeit is, és egyébként felélni a jövő generációk elől az erőforrásokat vagy a vízkészletet, és akkor boldogan lehet élni itt, a félperiférián, gyakorlatilag amíg meg nem halunk. Köszönöm szépen. (Taps az LMP padsoraiból.)

ELNÖK: Kétperces felszólalás következik. Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselője jelentkezett. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Ilyeneket nem mondtunk, de megszoktuk a mai vitában, hogy önök olyanokat állítanak, amiket nem mondtunk.

Önök viszont... - Bakos képviselő asszony még nem volt képviselő akkor, de volt egy európai parlamenti kampány, amely azért nem olyan emlékezetes önök számára, mert nem jutottak be az Európai Parlamentbe, de elindultak az európai parlamenti választáson. Elindultak, és volt önöknek egy listavezetője, akit önök bölcsen kiválasztottak, és ez a listavezető nem azt mondta, hogy foglalkozzunk kicsit az elektromobilitással, hanem azt mondta, hogy rendkívül fontos, hogy a magyarországi autógyártást gyorsan átállítsuk elektromosautó-gyártássá. Ez konkrét idézet, tisztelt képviselő asszony. Ezt mondták önök. *(Bakos Bernadett közbeszól.)* Ezt mondták.

Értem én, hogy önök most már, amikor éppen a pillanatnyi politikai érdekük úgy kívánja, olyan elektromos autókat támogatnak, amelyekben nincs akkumulátor, értem, hogy most már minden más kell az elektromos autóból, csak ne az akkumulátor legyen benne, én ezt is megértem és mindent megértek, csak nem 10-20, meg 50 évvel ezelőtt mondták ezt, hanem két és fél évvel ezelőtt. Ez volt az önök programjának zászlajára tűzve. Vágó Gábor, az önök listavezetője nem egyszer, nem kétszer nyilatkozta ezt. Sőt, ön azt mondta, hogy ha gyártunk elektromos meg hibridmeghajtású autókat, azzal nem érjük el a zöldátállást teljesen, ezzel egyetérték, de az önök országgyűlési képviselője olyan határozati javaslatot nyújtott be a Házhoz, hogy 2030-ra valósuljon meg, amit az Európai Parlament 2035-ben akart. Magyarországon gyorsabban valósuljon meg, hogy kitiltunk mindenféle dízel-, benzinajtású autókat.

Önök ezt képviselték. Képviselő asszony, honnan lesz ezekhez az autókhoz, amelyekre való átállást önök képviselik, akkumulátor, honnan lesz hajtáslánc, honnan lesz egy csomó olyan dolog, amely a beszállítói láncban megvalósul? Ezen tessenek kicsit elgondolkozni, mert amit most mondanak, meg amit egy hete mondtak, két napja mondtak, egyáltalán nincs összhangban egymással. Szerintem ezeket tegyük először tisztába. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: A következő kétperces hozzászóló Kósa Lajos képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony Tisztelt Ház! Szeretném csak a tényeket rögzíteni, mert olyan sokszor hivatkoztak már, most legutóbb Kanász-Nagy Máté képviselőtársam, az úgynevezett helyi népszavazásra: kérdezzük meg a debreceniek véleményét az akkumulátorgyárról, helyi népszavazási kezdeményezés.

Most a tények. Az LMP beadott a helyi választási bizottsághoz egy népszavazási kezdeményezést. A helyi választási bizottság ezt átengedte, és az LMP-t értesítették arról, hogy fel lehet venni az aláírásgyűjtőíveket. Arra nem voltak képesek, hogy bemehessenek és felvegyék, nemhogy egyetlen aláírást nem gyűjtöttek, de nem volt arra képes az LMP hatalmas szervezete, az országos hálózat, a zöldügy igaz harcosai, hogy bemehessenek és azt mondják, hogy jó, legalább adjátok ide a kérdőíveket. Oké, nem gyűjtünk egyet sem, meg az egész egy hülyeség, nem is vesszük komolyan, pont nem is érdekel bennünket a debreceniek véleménye, de legalább adjátok ide. Ezt az arcátlanságot, hogy utána még arra hivatkoznak, hogy mi nem kérjük ki az emberek véleményét! De, mi kikértük, szerveztünk közmeghallgatást, számtalan kifüggesztést ebben az ügyben, önök meg arra nem voltak képesek, hogy bemehessenek és felvegyék az önök által kezdeményezett népszavazási kérdőíveket. Ennyit erről. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Csárdi Antal képviselő úr kért szót, az LMP részéről két percben, de csak 35 másodperce van. Parancsoljon, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Azt hiszem, megfejtettük, a mai estének megvan az eredménye. Az átláthatóságot és a vélemények kikérését tehát Kósa Lajos kifüggesztésekben próbálja megvalósítani. Azt gondolom, hogy ezért érdemes volt ma eljönnöm.

Csendesen szeretném megjegyezni, hogy Tübingen márpedig sokkal magasabb a csapadékmenyisége, és ezt nem Kósa képviselőtársamnak mondom, hanem Nacsa képviselőtársamnak mint Debrecen-környékinek. De ezt most sajnos idő hiányában nem tudom ennél jobban kifejtetni. Köszönöm szépen, Kósa képviselőtársam, ezt a vidám estét. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő kétperces hozzászóló Apáti István képviselő úr, Mi Hazánk. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Rögzítsük még egyszer, hogy a 2035-ös átállási határidőt évtizedekkel fogják még kitolni és meghosszabbítani. Teljesen komolytalan, sem műszaki, sem pénzügyi, sem semmilyen feltételei nem állnak fenn még nálunk jóval gazdagabb országokban sem ahhoz, hogy ez a teljes átállás megvalósulhasson.

Azonban az, hogy az LMP felelőtlenül viselkedett és komolytalanra tette saját magát, még nem jelenti azt, hogy a korábban beadott és a most beadott kérdések közül a Mi Hazánk kérdéseit nem engedhetné át a debreceni helyi választási bizottság. Ha önök valóban annyira tisztának látják ezeket a körülményeket és úgy gondolják, hogy kellően tájékoztatták az embereket, akkor főleg semmi akadálya nincs annak, hogy egy helyi népszavazásnak nekifussunk, először is egy aláírásgyűjtésnek, aztán pedig ha 33 685 aláírás legalább összegyűlt, akkor kiírásra kerülhet az a helyi

népszavazás, amely helyben és egyébként országos kihatással dönt a kormány gazdaságpolitikájáról.

Azért nem egy jelentéktelen kis beruházásról van szó, nem egy átlagos beruházásról, hanem Magyarországra, sőt, ha lehet hinni a híreknek, Európa legnagyobb akkumulátorgyáráról. Azért nem mindennap épül Magyarország minden településének határában európai szinten a legnagyobb beruházás valamilyen műfajban. Úgyhogy, ha önök nem félnek a debreceni választópolgárok véleményétől, akkor átengedik ezt a népszavazási kérdést. Az LMP ilyen módon eljátszotta a lehetőségét, azonban a Mi Hazánk kérdése egyedülként az ellenzéki pártok közül még állva maradt. Úgyhogy nagyon kíváncsian várjuk a helyi választási bizottság döntését. Köszönöm.

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók listájához, ennek körében Szatmáry Kristóf képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Asszony! Csak nagyon röviden a vita vége felé hadd vonjak annyi tanulságot talán, hogy nem volt érdemtelen ez a néhány órás vita. Talán jó néhány kérdésben tisztábban látunk, ugyanakkor van talán néhány dolog, amiben nem kerültünk közelebb a megértéshez.

Az egyik ilyen, amiben tisztábban látunk, az, hogy Magyarországon létezik környezetvédelem, léteznek erre vonatkozó szabályok, ennek vannak hatóságai, amelyek ezeket betartatják. El is hangzott egyébként, hogy ahol ezt nem tartják be, büntetéseket is kiszab a hatóság. Ebből a vitából az is leszűrhető, hogy Magyarországon és Debrecenben is úgy valósulhat meg egy ilyen beruházás, ha a legszigorúbb környezetvédelmi feltételeket betartja.

Ugyancsak kiderült a vitából, hogy a lakosság részéről jövő jogos igényt, hogy egy beruházás feleljen meg a legszigorúbb környezetvédelmi feltételeknek, ezt a jogos igényt hogyan lehet egy felelőtlen ellenzéki politikálással hisztériakeltésként felhasználni.

(1.00)

Sajnos, ez a mai vitában kijött, hogy az ellenzék - az ellenzék nagyobb része, így fogalmaznék - alapvetően egy politikai és ki tudja, hova visszavezethető elv alapján próbálja támadni ezt a beruházást.

Ugyancsak talán kicsit világosabban látjuk azt is, egy kicsit szélesebb merítés, hogy a zöldforradalom lehangosabb katonái sorra mennek neki azoknak a technológiai fejlesztéseknek, amelyekkel valóban azt a közös célt, hogy az emberiség lábnyomát csökkentsük, hogyan fogalmazzák. *(Sic!)* Azt már tudjuk rég, hogy az atomenergia nem jó számukra. Most az is kiderült, hogy az elektromobilitás, illetve az azzal járó fejlesztések sem jók. Már bele sem merek gondolni, hogy a napelemek problémája mikor kerül elő. Az én tudomásom

szerint a napelemek veszélyes hulladékként sokkal veszélyesebbek, mint bármely más vagy bármely, most itt említett akkumulátorgyár fölépítése.

Tehát jó néhány dolgot, azt gondolom, hogy tisztábban láthatunk a mai vita után, azonban egy dolgot nem sikerült, legalábbis nekem megfejtetem a baloldali ellenzéki képviselők felszólalásaiból, hogy most végül is ők úgy általában nem akarnak beruházásokat Magyarországon, mert a termőföld és ezekkel kapcsolatos észrevételek erre... *(Közbeszólásra:)* Én is végighallgattam a hozzászólása alatt. Tehát hogy általában a beruházásokkal van gondjuk, általában a külföldi beruházásokkal van-e gondjuk, ezen belül esetleg az ázsiai beruházásokkal van-e gondjuk, vagy ezen túl a jövő iparágát jelentő elektromobilitási beruházásokkal van gondjuk, vagy ezen belül is az akkumulátorgyárakkal, vagy egyszerűen arról van szó, hogy nem akarnak Debrecenben akkumulátorgyárat. Hogy ezen hat közül melyik az, amelyikkel igazából problémájuk van, ez számomra legalábbis nem kristályosodott ki.

Mi egyet tudunk mondani, hogy támogatunk - szigorú környezetvédelmi feltételek mellett természetesen - egy olyan, a jövő számára fontos beruházást, mint ez az akkumulátorgyár. Több hozzászólást nem akarok már tenni, de egy fontos hozzászólásra szeretnék reagálni. Itt elnök úrral beszéltem is, hogy valóban egy jó tipp volt, javasolni fogom a Gazdasági Bizottság tagjaként, hogy a Gazdasági Bizottság, mint korábban, például Kecskeméten, látogasson meg akkumulátorgyárat, egy működőt, ahol láthatjuk, hogy hogy van, és mindenki remélhetőleg, aki ezen részt vesz, az megnyugodhat abban, hogy Magyarországon lehet fontos környezetvédelmi feltételek mellett megvalósítani egy ilyen jövőbeli beruházást. Köszönöm szépen, hogy végighallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő felszólaló Zsigmond Barna Pál képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Én is készültem egy beszéddel, amit itt a Külügyi Bizottságban néhány kollégával átbeszéltünk, de nagyon sok minden elhangzott, úgyhogy nem kívánom elmondani, inkább reagálnék néhány elhangzott témára. Mindenekelőtt, ahogy államtitkár úr is mondta, hatalmas verseny van a világban, és ebben a versenyben Magyarország jól teljesített, köszönhetően a magyar embereknek és köszönhetően többek között a Külgazdasági és Külügyminisztérium munkájának, hiszen ezekért a nagyberuházásokért versenyben állunk a szomszédos országokkal.

Amikor készültem a beszédre, azt gondoltam, hogy egy igazi szakmai vita lesz itt ma a tisztelt Ház falai között, de szomorúan látom azt, hogy nincs szakmai vita, egy politikai pufogatás van az ellenzék, a baloldal részéről. Nagyon sokan el se jöttek erre a vitára, miközben ők kezdeményezték, akik meg eljöttek, ilyen

haydni Búcsúszimfóniához hasonlóan lassan egyenként elszivárogtak. Ez is jelzi azt, hogy igazából nem érdekli őket az, hogy pontosan mit is jelent az akkumulátorgyártás Magyarország számára, hanem gyakorlatilag önkormányzati kampányt folytattak. Itt egyéni választókerületekről beszéltek, és mindenki próbálta a saját hasznára fordítani ezt a témát.

Bánki képviselő úr Szabó Rebekának a nagyotmondó díjat osztotta, én Varga képviselő úrnak a képmutatás díját vagy a főképmutató díját osztottam, hiszen ő az, aki ezt a vitát kezdeményezte, egyik fő kezdeményezője volt, és nagyon gyorsan elment a helyszínről. De itt volt Barkóczy Balázs is, aki Újpestről beszélt, a Fővárosi Hulladékhasznosító Műről, szemétegetőről köznyelven, ami ott van a kerület határában. Én is Újpesten lakom, majdnem harminc éve lakom Újpesten, emlékszem, hogy mekkora viták voltak, hogy környezetszennyező, mennyire környezetszennyező, nagyon közel van a lakótelephez, illetve a kerület határához, és ma büszkesége a kerületnek, hallhattuk. Bár a kerületnek nem sok köze van hozzá, mert a fővároshoz tartozik, állami beruhásként épült valamikor, és valóban ma ez az erőmű olcsó energiát termel a környéken lakóknak, és minden előírást, minden nagyon szigorú környezetvédelmi előírást betart, és ezért sem veszélyezteti a környéken lakók egészségét, ezért büszkén hivatkozhat rá Barkóczy Balázs képviselő úr.

Mi büszkék vagyunk Újpestre, arra, amit a Fidesz által vezetett önkormányzat épített, a piacunkra, amelyet hulladék hővel fűtünk, és ha Kanász-Nagy Máté úr az elmúlt években az újpesti munkára koncentrált volna, nem a szlogenekre és a pufogtatásra, akkor nem állt volna meg Újpest fejlődése, hiszen ő is tagja volt annak a koalíciónak, amely Újpesteret három és fél éve, amióta a baloldal átvette a várost. Azt látjuk, hogy ilyen pufogtatás, hogy mondjam, nagyotmondás történik, facebookozás, de munka nem történik. Támadták azt a beruházást, amit mi végeztünk a hulladék hővel, és ma milyen jó, hogy ez megvan, hiszen így lehet olcsón fűteni a piacot és az újpesti kultúrhatást.

Szóval, összességében azt látom, hogy itt nagyon nagy verseny van, és ebben a versenyben Magyarország jól áll. Csak érdekes részletként: a határ másik oldalán, Nagyváradon most épül egy hatalmas gumigyár 600 millió euróból, ami, ha ott épül, akkor nem biztos, hogy hatással vagyunk arra, hogy milyen előírásokat kell betartani. Vagy talán idézzük ide azt, hogy mit mondott Igor Matovič akkor, amikor meghallotta, hogy Magyarországra jön a CATL, azt mondta, hogy Magyarország rakétaként száguld, Szlovákia úgy néz ki mellette, mint egy szegény rokon.

Emlékezzünk vissza 2010-re, a Gyurcsány-kormány áldásos tevékenységének következtében milyen irigykedve tekintettünk akkor Szlovákiára 2010-ben, és hol tart ma Szlovákia, és hol tartunk mi. Úgyhogy fontos az, hogy a gazdaság tovább fejlődjön, és akik ma ezeket a gyárat, ezeket a beruházásokat támadják, azok munkahelyek tízezreit veszélyeztetik,

és azt érik el, hogy ezek a munkahelyek egy másik országban vagy más országokban jönnek létre. Akik ezen korszerű technológiák ellen hergelnek, azok súlyosan veszélyeztetik végső soron környezetünket, hiszen elektromos akkumulátorok nélkül nincsenek elektromos autók, és akkor a közlekedés megújulása elmarad, így a környezetvédelmi célokat sem tudjuk teljesíteni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk Illés Boglárka képviselő asszony, szintén a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

ILLÉS BOGLÁRKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Így a vita végén én is igyekszem rövidíteni a hozzászólásomat, de azt azért mindenképpen meg szeretném osztani önökkel, hogy amikor a mai vitára készültem, akkor több dolgon is gondolkodtam, például azon, hogy nehezen tudom elképzelni, most már mondhatom, hogy nehezen tudtam volna elképzelni, hogy a baloldali képviselők ne tudnák vagy ne informálódta volna arról az európai uniós döntésről, hogy 2035-től kezdve a kontinensen kizárólag elektromos autókat lehet forgalomba hozni. Azért tudtam volna ezt nehezen elképzelni, hiszen a baloldali európai parlamenti képviselők is ezt megszávták.

Mint ahogy azt is nehezen tudtam volna elképzelni, hogy ne hallottak volna arról akár a kontinensen belül vagy akár az Amerikai Egyesült Államokban, hogy például az Európai Unión belül Spanyolországban, Csehországban, Lengyelországban vagy Szlovákiában vagy Németországban hasonló gyárat vagy már megépítettek, vagy építeni terveznek. Azt is nehezen tudtam volna elképzelni, hogy ne hallottak volna az inflációcsökkentő törvényről, ami az Amerikai Egyesült Államokban már január 1-jétől hatályba lépett, és teljesen egyértelmű, hogy azt a tőkét, amit részben ide szeretnénk vonzani, vagy már az Európai Unió területén megtalálható, azt megpróbálják innen kivonni, és ez kifejezetten azokat az iparágakat vagy ágazatokat érinti, ami a zöldátállást elősegítené. Lehet, hogy túlzás, lehet, hogy nem túlzás azt mondani a zöldátállásra, hogy ez mégiscsak a mi generációnknak egy ipari forradalma.

(1.10)

Most viszont, hogy ezt a vitát végighallgathattam, tudom és látom, hogy az érveink között ezt mi is felsorakoztattuk, s feltételezem, hogy erről korábban is értesültek. Ezzel együtt nagyon megdöbbentem azokon a dolgokon, amik az önk részéről elhangzottak. Van, amin kevésbé döbbsentem meg, például hogy a számokkal, a szükséges és elégséges vízmennyiséggel hadilábon állnak. Azt azonban nem tudom megállapítani, hogy a szürkevizet, azaz a tisztított szennyvizet milyen szemüvegen keresztül kell nézni, hogy karsztvíznek lássuk.

Az meg egyenesen felháborított a vita során, hogy vannak, akik közvetett módon, és vannak, akik közvetlen módon a magyar hatóságokat és azokat az embereket, akik ezeken a területeken dolgoznak, lebecsülik, azt a tevékenységet, amit ők, úgy gondolom, példamutató módon végeznek, nem tekintik elégségesnek, azzal együtt sem, hogy ők a nagyon szigorú szabályok betartatásán dolgoznak. Ezek azok a szabályok, amelyek az Európai Unió vonatkozásában valamennyi tagállamra kötelező érvényűek. Vannak olyan szabályok, amelyek még szigorúbbak Magyarországon, mint amit Németországban előírtak a türengiai gyár megalapítása vagy létesítése során.

Az idő korlátozottságára való tekintettel, ha megengedik, azzal kívánom zárni a hozzászólásomat, amiben valószerűleg egyetértünk, legalábbis remélem, hogy egyetértünk benne. Abban, hogy a víz nemzeti kincsünk, szerintem egyet kell hogy értünk, és ezt kötelességünk is megvédeni, mint ahogy a környezetünket is, a földjeinket is, a termőföldjeinket is. Többször elhangzott, hogy itt egy 2001 óta már ipari parknak minősített földről van szó. S természetesen a levegőnket is meg kell védeni, és a szigorú szabályok betartása és betartatása pont ezt szolgálja.

De már abban is kialakult egy konszenzus, és nemcsak itt, hanem az Európai Unión belül is, hogy a jelen tudásunk szerint elfogadjuk, hogy az elektromos energia a tiszta energia, amivel talán leginkább tudjuk biztosítani a klímavédelmet, ha hordozható energiaforrásról beszélünk. Viszonylag szigorú határidők vannak már. Itt 2035-re gondolok, amíg ezt az átállást biztosítanunk kell. A verseny már megindult, és a verseny a jövő munkahelyeiért folyik, de a verseny a fenntartható és bővíthető támogatási rendszerekért is folyik, hiszen ez az, ami meghatározhatja majd a jövő gazdaságát hazánkban is. És a jövő a megfizethető és tiszta közlekedésért is folyik.

Tekintettel arra, hogy a teremben valóban nem maradtunk sokan, többek között a vita kezdeményezői is vagy nem jelentek meg, vagy már a vita elején elhagyták a termet, ezzel a hozzáállásukkal kevésbé tudom feltételezni, hogy arra számítanak, hogy valaha kormányra kerülnek. De ha mégis bekövetkezne - azért legalább elvi szinten számoljanak ezzel a lehetőséggel -, akkor ezekkel a kérdésekkel a magyar választópolgárok irányába el kell számolniuk. El kell számolniuk, hogy ebben a versenyben elindultunk, ebben a versenyben hol tartunk, hogy a munkahelyeket és a fenntartható jövőbe mutató akár gazdaságot, akár a megfizethető tiszta közlekedést tudják-e biztosítani. Úgy gondolom, hogy ez mindannyiunk felelőssége. És köszönöm mindenkinek, aki még negyed 2-kor is itt van ezen a vitán. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Az írásban előre bejelentett felszólalók listáját Bartos Mónika képviselő asszony zárja, a Fidesz képviselőcsoportjából. Önnek adok szót. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Talán emlékszünk a 2015-ös esztendőre, akkor feszülten várta a világ, hogy sikeres lesz-e az ENSZ klímaváltozási konferenciája, a párizsi megállapodáson tudunk-e közös megoldást találni az éghajlatváltozás és annak hatásai ellen. Akkor is azt mondtuk és azóta is azt mondjuk, hogy szemléletváltásra van szükség, sőt a társadalom minden rétegének az összefogására. És nagy öröm, hogy az európai polgárok és ezen belül nagyon sok magyar ember is megértette ennek a szükségességét, hisz míg 2019-ben az elektromos autók eladása a piacon 1,9 százalékot tett ki, addig 2022-ben az adatok több mint 12 százalékot mutattak. Tehát az Európai Unió piacán már meghaladta a 12 százalékot az elektromos autók eladása.

S ahogy Magyarország a párizsi megállapodást elsőként ratifikálta az Európai Unió tagállamai közül, úgy most a zöldipari fejlesztésben is az élvonalba állhatunk, és elérhetjük azt, hogy a párizsi megállapodásban kitűzött célokat az e-mobilitás serkentésével segíteni tudjuk, hiszen az elektromos autók használata az egyik eszköze ennek; nem az egyetlen, de az egyik eszköze. S valóban, a közlekedést, amelyik az egyik legnagyobb szén-dioxid-kibocsátó, levegőszennyező ágazat, zöldíteni kell. Erről tanúskodik az Európai Bizottságnak az a határozata, amelyet képviselőtársaim nagyon sokszor említettek, és ebből következik az, hogy a dízel- és benzinhajtású autók fölött eljárt az idő. Amikor erről beszélünk, nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy 160 ezer magyar ember állásáról van szó. Tehát amikor a kormány az elektromos autók gyártását támogatja, akkor 160 ezer munkahelyet akar megmenteni, mert ahol elektromos autók készülnek, ott lesz egyáltalán járműipar. A verseny valójában a zöldenergia- és a zöldiparfejlesztésért és az ebből fakadó előnyökért, valamint a munkahelyekért folyik.

Én magam - mint az Interparlamentáris Unió magyar elnökségének tagja - tagja vagyok az ENSZ-bizottságnak is, és februárban New Yorkban járhatam egy ENSZ-meghallgatáson, amely a márciusban rendezendő vízcsúcsot előzi meg. Kőrösi Csaba, az ENSZ Közgyűlés elnöke - akit mindannyian jól ismerünk - Áder János köztársasági elnök úr mellett a Környezeti Fenntarthatóság Igazgatóságának vezetőjeként sokat tett a fenntartható fejlődési célok eléréseért. S maga a közgyűlési elnök úr is azt mondta, hogy a fenntartható fejlődési célokért még kell küzdenünk, azonban minden eszköz, minden tudás, minden technológia, a tudomány minden rendelkezésre álló ismerete elég ahhoz, hogy ezeket a célokat el tudjuk érni. Így a most a témánkban szereplő vízügyi célok elérését is meg tudjuk valósítani.

S azt mondták kormánypárti képviselőtársaim is, hogy a természeti erőforrások védelmét nem szabad és nem is célszerű a zöldipari fejlesztéssel szembeállítani, hiszen ez a kettő megfér egymás mellett. És ha ez igaz, akkor miért kellene, hogy Magyarország ennek a versenynek a vesztese legyen, amikor a nyertese is lehet.

Miniszterelnök úr és képviselőtársaim is elmondták, hogy nagyon szigorú környezeti és biztonsági feltételeknek kell megfelelnie a debreceni beruházásnak, gyárnak, s ha ez így van, akkor biztosítható a természeti erőforrások védelme, és biztosítható az is, hogy Magyarország nyertese legyen a zöldipari fejlesztésnek. Évtizedek óta várjuk, hogy ez bekövetkezzen, és amikor bekövetkezik, akkor miért szükséges az, hogy Magyarország ebből ne nyertesként kerüljön ki. *(Sic!)*

En azt kívánom, hogy Magyarország győztese legyen ennek a fordulatnak, és minden lehetőségünk megvan arra, hogy a tudásunkat, a technológiánkat ennek a szolgálatába állítsuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a politikai vitát lezárom.

Az előterjesztők képviselőjében Keresztes László Lóránt képviselő úr jelezte, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Erre 20 perces időkeret áll a képviselő úr rendelkezésére. Parancsoljon, megadom a szót.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Így negyed 2 környékén törekszem arra, hogy ne használjam ki ezt a 20 percet. Bár azt gondolom, hogy mindannyian érezzük ennek az ügynek a fontosságát, mindannyian érezzük, hogy kötelességünk van itt lenni, kötelességünk részt venni ebben a vitában, és kötelességünk a legjobb tudásunk szerint érvelni. Mi ezt tettük, ezért is vettünk részt ennek a vitának a kezdeményezésében. S én személy szerint azért is törekedtem arra, hogy ezt a kérdést, ami meggyőződésünk szerint alapvetően meghatározza a magyar nemzet jövőjét, nem pártpolitikai, hanem szakpolitikai vita keretében meg tudjuk tárgyalni.

Azt gondolom, hogy fontos volt ez a vita, még ha végül azoknak is lett igazuk, akik ezt úgy vezették be, hogy a vélemények nem nagyon fognak közeledni. Én vagyok annyira önkritikus, érzékelttem az ellenzéki oldalról is olyan kijelentéseket, olyan hozzászólásokat, amiket én nem tartottam kifejezetten relevánsnak, ugyanakkor azt tudom mondani, hogy a kormánypárti képviselők, a jelen lévő államtitkár úr és kormánypárti képviselők egyszerűen nem akarnak tudomást venni olyan tényekről, amik egyébként a hatóságok által kiadott dokumentumokban is vannak.

(1.20)

Nem akarnak tudomást venni olyan tényekről, amelyeket egyébként nagyon világosan megmagyaráztak, alátámasztottak nem ellenzéki politikusok, hanem szakértők.

Én azt gondolom, hogy azzal a dilemmával kapcsolatban, amellyel kapcsolatban én az önök politikai

oldaláról idéztem felszólalásokat, alapvetően Palkovics László akadémikustól, Kaderják Pétertől, az Akkumulátor Szövetség főtítkárától, azokkal a kérdésekkel kapcsolatban önök teljes tagadásban maradtak. Tehát ezek a szereplők, Palkovics László, aki a környezetvédelemért és az energiapolitikáért felelős miniszter volt, ő el tudta mondani őszintén, hogy ennek az ipárnak és azon belül is az akkumulátorgyártásnak rendkívül erőteljes és durva negatív oldala van, ennek nagyon-nagyon komoly ára van, és ennek az árát meg kell fizetni azokban az országokban, ahol ezt az iparágat alkalmazzák. Önök, mondhatjuk, egy lépést sem tettek annak az irányába, hogy ezt elismerjék, és egy lépést sem tettek annak megvalósítása érdekében, aminek a fontosságáról Kaderják Péter beszélt, hogy bizony ezekről az árakról, ezekről a kockázatokról, ennek a környezetterhelésnek a mértékéről őszintén és világosan kell beszélni.

És hasonlóképpen még a legutóbbi kormánypárti hozzászólásban is gyakorlatilag egybemosták ezt az egész iparágat, az elektromobilitást és azon belül is az akkumulátorgyártást, és egy olyan egyenleget kívántak vonni, hogy összességében az ide települő vagy bárhol meglévő akkumulátorgyárak által létrehozott akkumulátorok használata és az elektromobilitás kiterjedése ilyen szempontból összességében pozitív egyenleggel írható le, ami lehet, hogy így van, de ennek Magyarország fizeti meg az árát. Önök tehát egyszerűen nem vesznek tudomást arról, hogy Magyarországon a léptékkal van a súlyos probléma, önök egyszerűen nem veszik figyelembe, hogy az a környezetterhelés, az az ár, amit ezért önök meg akarnak fizetni, az elfogadhatatlan, és egyszerűen összeegyeztethetetlen azzal a léptékkal, ami itt, Magyarországon elképzelhető lenne.

Konkrétan tehát a helyzet az, ahogy ezt a korábbi hozzászólásomban is jeleztem, hogy önök gyakorlatilag a gazdag Nyugat zöldátállásának az árát, a környezetterhelését a magyar emberekkel, a magyar gyermekekkel, a magyar unokákkal, az unokáinkkal akarják megfizettetni, és ezt önök olyan sikerpropagandával, olyan érveléssel támasztják alá, amit még egyébként az akkumulátorlobbi sem mert megtenni.

Nem oly rég sor került volna vagy gyakorlatilag sor is került egy bizottsági ülésre, a Fenntartható Fejlesztés Bizottságának az ülésére, ahova én meghívtam a Külgazdasági Minisztériumot, a miniszter urat, de jelezve, hogy szívesen fogadunk helyettes államtitkárt is, meghívtuk az energetikai minisztériumot is - ugye, a víziközművek tekintetében és a környezetvédelem tekintetében is illetékesek -, meghívtuk egyébként az Országos Vízügyi Főigazgatóságot és még nagyon sok releváns szereplőt, és meghívtuk egyébként az Akkumulátor Szövetséget, ugye, Kaderják Péter, a vezető el is jött. Én azt egészen elképesztőnek tartom, hogy őríási érdeklődés volt ezen az ülésen, gyakorlatilag a mostani legnagyobb fejlesztési projektek tekintetében érintett lakosság képviselői is ott voltak, kifejezetten egy nagyobb termet, a Gazdasági Bizottság termét kértük kölcsön, tele volt a terem, alig tudtak leülni;

azért tudtak csak leülni a vendégek, mert nem voltak ott a kormánypárti képviselők, és sok szék üresen maradt. Na, itt körülbelül kettő és fél-három órán keresztül egy informális bizottsági ülés keretében, nem hangoskodva, nem pofozkodva, nem a balhét keresve kérdéseket, dilemmákat fogalmaztak meg emberek, az érintett lakosok is egyébként, de jöttek Győrszentivánból, Göd térségéből, jöttek Debrecenből, mikeszécsiek. Olyan kérdéseket tettek fel, amelyekre... (Kósa Lajos: *Az másik város!*) Ez így van, de érinti őket ez a kérdés, és azokra a kérdésekre nekik joguk van választ kapni.

Nem jött el, nem jött el az egyik minisztérium sem. Én kifejezetten kértem egyébként, jelezte nekem az energetikai minisztérium, hogy pont aznap a miniszter úr külföldön lesz, én azt válaszoltam, hogy rendben van, kérem, jelezzék, ki fogja helyettesíteni a miniszter urat. Semmi, semmiféle választ ezután nem kaptam. A fideszes képviselők a bizottsági ülés napján 6 óra 58 perckor írtak egy választ, hogy nem kívánnak részt venni az ülésen, mert szabadságolásuk van éppen.

Na, én azt gondolom, hogy ezzel önök - hogy úgy mondjam - megüzenték azt, hogy ezt a kérdést egy nettó politikai kérdésnek tekintik. Eszük ágában sincs tartalmi, szakmai vitákban részt venni, önök propagandát akarnak alkalmazni, úgymond a vitapartnerek lejáratásának az eszközeivel akarnak élni, ahogy ezt egyébként önök alátámasztották. Önök nem akarják meghallani azokat az érveket, amelyek elhangzottak, vagy adott esetben egyébként ki is fordítják, ugye, az államtitkár úr idézett a WWF szakértőjétől; ugye, nem voltak jelen azon az ülésen, annak örülök, hogy legalább meghallgatták, hogy mi folyt ott, csak, ugye, pont az ellenkezőjét mondta a szakértő. Tehát az a baj, hogy önök az ellenkezőjét teszik annak, aminek a fontosságát az akkumulátorlobbi, azaz Kaderják Péter - most egy kicsit gonosz módon őt nevezem meg az akkumulátorlobbi arcának - elvárt volna, hogy ezt az irgalmatlan volumenű, gigantikus gazdaságpolitikai projektet egyszerűen nem lehet megvalósítani egy őszinte, világos, nyílt párbeszéd nélkül; és önök ezt gyakorlatilag megakadályozták.

Nos, és akkor néhány dologra tényleg - tényleg! - muszáj reagálni.

Ugye, a vízigény tekintetében, Kósa képviselő úr, az első konkrét információt, hogy ennek a bizonyos Debrecenbe tervezett kínai akkumulátorgyárnak mennyi lesz a vízigénye, Palkovics László, még gyakorló miniszter, múlt év október 27-én tett előadásából lehetett hallani, ő azt mondta, hogy 40 ezer köbméter lesz a vízigénye ennek a gyárnak; ő elmondta ott, hogy ez a technológia tiszta vizet igényel, és azt is elmondta, hogy ennek a gyárnak az energiaigénye körülbelül másfél paksi atomerőművi blokk energiaigényének felel meg. Ezt követően elindult egy számháború, hogy pontosan mennyi lesz a vízigénye ennek a gyárnak - az energiaigényt egyébként, úgy vettem észre, senki nem vitatja. Na most, ahhoz képest utána tanulmányok jelentek meg, tűntek el, módosultak,

ilyen nyilatkozatok jelentek meg, olyan nyilatkozatok, gyakorlatilag egy összevissza beszédet lehet hallani arról konkrétan, hogy csak ennek az egy gyárnak mennyi lesz a vízigénye. De hogyha megnézzük az egyéb paramétereket, és ezt arányba állítjuk, mondjuk, a gödi gyár vízigényével, akkor én azt gondolom, hogy azok az értékek jönnek ki, amelyek úgy meg is jelentek abban a hirtelen eltüntetett szakértői anyagban, ami azért már úgymond megjárta a közvéleményt. Csak azt nem értem, képviselő úr vagy államtitkár úr, hogy miért nem adnak ki világos és egzakt adatokat.

Egyébként hadd kérdezzem meg - kevesen vagyunk már itt, magunk között beszélgetünk, hadd kérdezzem meg -, hogy önök tudják azt, hogy konkrétan, hogyha csak a debreceni tervezett akkumulátorgyárnak a vízigényét vesszük, és összevetjük vagy egymás mellé tesszük a meglévő és az összes tervezett akkumulátorgyárnak a vízigényével, akkor összesen milyen értéket kapunk. Van egy ilyen akkumulátorstratégia, amely egy ilyen 10 százalékos vízigény-növekménnyel számol, de ebben az akkumulátorstratégiában még nincs is benne a debreceni gyár. Tehát hogyha itt minden - minden! - a helyén van, önök mindenről megfelelően döntöttek, tehát gyakorlatilag egy összstratégiai szintű elemzést önök megalapozottan elkészítettek, akkor miért titkolják ezeket az információkat? És most nem magunkról beszélek, hanem a magyar emberekről, a közvéleményről. Miért nem adnak ki, államtitkár úr, három írásbeli kérdésemre és a mai interpellációra sem adtak ki egy világos számadatot, hogy mennyi lesz ezeknek az akkumulátorgyáraknak az összvízigénye és mennyi lesz az összenergiaigénye? Tehát ez, azt gondolom, hogyha ezeket az alapvető számokat titkolják, az teljes mértékben hitelteleníti mindazt, amit itt elmondtak, hogy önök felősségteljesen akarnak ebben a kérdésben eljárni.

Itt van a szürkevíznek a kérdése is. Hát, ugye, eleve ebben a kiadott környezetvédelmi engedélyben sincs erről szó, de az is elhangzott a kommunikációban, hogy ugye, három ütemre bontották ezt a bizonyos tervezett debreceni akkumulátorgyárat, és az első ütem átlagvízigényének a valahány százalékát akarják a kommunikáció szintjén úgy megoldani a szürkevízprogramból, ahogy az elhangzott, hogy gyakorlatilag ennek az infrastrukturális megalapozása még sehol nincs. Tehát konkrétan önök egy fiktív megoldást vetítettek előre itt a vízigény lehetséges csökkentésére, de olyan módon, hogy azt csak az első ütem átlagvízigényének a bizonyos szintjére. Tehát semmilyen módon nem adnak választ, és amikor ez világosan kiolvasható egyébként a hivatalos dokumentumokból, még akkor is, még Illés Boglárka képviselő asszony is erre hivatkozik, amikor pontosan tudhatja, hogy ez megalapozatlan, tehát ez nem így van. És egyébként Palkovics László még miniszterként elmondta, hogy itt ez a technológia tiszta vizet igényel.

Amellett tehát, hogy a virtuális valóságban létezik ez a szürkevízprogram, konkrétan ez a technológia

tiszta vizet igényel, és bizony az is elhangzott, hogy itt a rétegvizeket használják, és egyébként ezen a bizonyos debreceni közmeghallgatáson, ugye, voltak indulat által vezérelt felszólalások, voltak indulatosan feltett, szakmaiatlan kérdések, de voltak releváns kérdések is, és arra a kérdésre, hogy most adnak-e egy számadatot, hogy mennyi, milyen mértékben tud reprodukálódni a rétegvíz, ugye, a vízbázis Debrecen alatt, mondjuk így, de arra a kérdésre, hogy ez meddig, tehát ilyen vízkivételek mellett meddig történik meg, erre már nem tudtak választ adni. Tehát azt is elismerték egyébként helyben, a vízműnek a helyi vezetője is, hogy egyértelmű, hogy az a tendencia, amit látunk, az éghajlatváltozás és minden egyéb bizony kihat ezekre a folyamatokra, és azt nem lehet biztonságosan megmondani, hogy ha stabilan kialakul egy ilyen óriási mennyiségű vízkivétel, akkor az mennyi ideig tartható fenn.

(1.30)

Egyébként a WWF szakértője elmondta a bizottsági ülésen, példaként hozta azt is, hogy milyen kiszolgáltatott, milyen kritikus helyzetű egyébként a Debrecen alatti vízbázis. Konkrétan a város 0,5-5 millimétert süllyed évente, és egyáltalán nem biztosított, nem modellezhető, hogy ha ilyen jellegű többletvíz-igény megjelenik, annak nem lesz-e erre az amúgy is nehéz helyzetre drasztikus hatása.

Nem fog beleférni minden a felszólalásomba a szűk időkeret miatt. *(Közbeszólás a KDNP soraiból.)* A törekvés megvan bennem, csak annyi minden elhangzott, amire reagálni kell. A zajterhelés kérdése. A mikepércsi közmeghallgatást a település kormánypárti polgármestere hívta össze. Ezen nem jelent meg sem a főispán, nem jelent meg Debrecen polgármestere, nem jelent meg a kínai gyár leányvállalatának a helyi képviselője. Mindenki egyfajta ilyen flegma üzenetet küldött, de ott is föltették a jelenlévők a kérdést, hogy e brutális zajterhelés kapcsán, mondjuk, védőerdő-telepítést ki fog megvalósítani. Semmiféle válasz erre nem volt. Nagyjából az derült ki, hogy ezt majd megoldja az önkormányzat, vagy megoldja, aki akarja, mert ez már nem fér bele egyébként a gyártónak amellettsé, hogy irgalmatlan mennyiségű közpénzből kap támogatást.

Megint csak nagyon sokszor elhangzott kormánypárti képviselőtársaimtól a szigorú jogszabályi környezet és a hatósági felügyeletbe vetett bizalom. Itt megint csak nagyon gyorsan próbálok egy példát mondani. A debreceni közmeghallgatáson többen felhozták a gödi példát, hogy miért történt az, hogy amikor felmerült, hogy oda nem illő, veszélyes anyagok, oldószerek kerülhettek a vízbázisba, hogy akkor pereskedni kellett, hogy megkaphassák a civilek a gyár területén elvileg működő monitoringkút mérési eredményeit. Nem az történt, hogy amikor felmerül egy ilyen kockázat, a hatóságok azonnal szigorú vizsgálatot rendelnek el, hanem titkosították ezeket az adatokat, majd amikor több körben pert nyert a Gödért

Egyesület, akkor kiderült, hogy 2016 óta nem vesznek vízmintát, és 2018-ban betemették a kutat. Amikor erre a hivatalos gödi közmeghallgatáson rákérdeztek az emberek, akkor tudják, mit mondtak a hivatalos személyek? Hogy ez gyalázat. Tehát azt mondták a gödi esetre Debrecenben, hogy ez gyalázat. Csak az a baj, hogy ugyanabban a jogszabályi környezetben működünk, ugyanannyira tud úgymond garanciákat adni egy debreceni hatósági ember, mint egy gödi hatósági ember arra, hogy képesek-e a hatóságok megvédeni a lakók érdekeit. Eleve mi a magyarázat arra, hogy pereskedni kell a gödi civileknek annak érdekében, hogy hozzájussanak ezekhez az információkhoz?

Engedjenek meg nagyon röviden néhány utalást a gazdasági szempontokra. Az, hogy Debrecenben nincs szabad munkaerő, evidencia mindenki számára. Erre is rákérdeztek egyébként Mikepércsen és Debrecenben is a közmeghallgatáson, hogy van-e bármiféle dokumentum, ami alapján ki lehet jelenteni, hogy alapvetően, jellemzően vagy döntően magyar munkaerőt akarnak alkalmazni. Itt kiderült, hogy nincsen. Nyilván erre garancia nem is lehet. Itt alapvetően nyilván külföldi, idegen vendégmunkásokra akarják alapozni ezt a termelést, és akkor teljesen egyértelműen levezethető, hogy ez nem felfelé viszi a bérszinteket, hanem lefelé viszi. Ez nyilván Magyarország számára egyáltalán nem lehet érdek, hogy ilyen módon úgymond alacsonyan megfizetett munkaerőt alkalmazzanak, és ilyen módon tudják működtetni ezt az idegen gyárat - egyébként ez nagyon helyes megfogalmazás volt államtitkár úr részéről.

Az energiaigényről már beszéltünk. Az is látható, hogy elképesztő mennyiségű közpénzt adnak támogatásként ezeknek a gyáraknak. Debrecen esetében közvetlenül 110 milliárdról, összességében 300 milliárdról beszélünk. De ha megnézik, hogy még mennyi közpénzt használnak fel, hogy az alapvetően szükséges infrastruktúrát kiépítsék, az elképesztő. És akkor megint csak egy példát mondom.

Rengetegszer beszéltünk itt a magyarországi vízi-közműrendszer helyzetéről, arról, hogy gyakorlatilag ez a rendszer az összeomlás szélén van. Novemberben kérdeztem miniszterelnök urat, aki azt mondta, hogy 2024-ig nem lesz pénz érdemben a víziközmű-infrastruktúra rendkívül leromlott állapotának a fejlesztésére. Tehát egyértelművé tette, hogy nem lesz erre forrás, miközben pontosan tudjuk, hogy döbbenetesen rossz állapotban van a rendszer, 25 százalék körül van... *(Nacsa Lőrinc: Ez nem témája a mai vitának!)* De, maximálisan témája, képviselő úr, mert Magyarország miniszterelnöke elmondja, hogy a magyar emberek ivóvízellátásához, illetve a vízbázisok védelméhez szükséges lepusztult állapotú infrastruktúrára nincs pénz, és a másik oldalon közpénzből mennyi pénzt költenek el az akkumulátorgyárak vízigényének kiszolgálására. Iváncsa esetében is több mint 30 milliárdos, a gödi fejlesztéshez kapcsolódóan több mint 30 milliárdos közműfejlesztés van, és láthatjuk a debreceni számokat is. Tehát miközben a magyar emberek ivóvízellátásának fenntartására nem adnak közpénzt, az idegen akkumulátorgyártók ivóvízellátására

pedig röpködnek a tízmilliárdok. Ezek is tényadatok, tisztelt képviselőtársaim, olyan tényadatok, amik, azt gondolom, hogy elszomorítóak.

Egyébként erre utalt is Palkovics miniszter úr azon a bizonyos bizottsági meghallgatásán, amikor rákérdeztünk erre, hogy hogyan fordíthattak ekkora összegeket egyébként az akkumulátorgyárak vízellátására, miközben ilyen borzalmas állapotban van, és egész egyszerűen megoldotta azzal a válasszal, hogy mindenre nem juthat. Tehát az önök értékválasztása az, hogy ezeknek a nagy idegen gyáraknak jut több tíz milliárd forint víziközmű-fejlesztésre, a magyar emberek ellátása miatt fontos infrastruktúrára pedig nem jut.

Összességében az is megalapozatlan állítás, hogy itt valamiféle technológiai fejlődéshez járulhat hozzá az önök akkumulátor-nagyhatalmi terve. Itt nem lesz semmiféle technológia, itt gyakorlatilag mindent importból oldanak meg, a gépeket, az alapanyagot, a technológiát. Magyarországról a természeti kincseket használják fel. Elhangzott már többször, hogy gyakorlatilag betanított munkásoknak és egyébként idegen vendégmunkásoknak kínálnak lehetőséget.

Úgy gondoljuk, hogy ezek egész egyszerűen borzasztóan energiaigényes összeszerelő üzemek. Olyan összeszerelő üzemek, amik technológiai szempontból Magyarországnak fejlődést nem fognak okozni. Úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak az alapokat a tudásgazdaság terén kellene erősíteni, fejleszteni, bővíteni a gazdaságpolitikát. Nem összeszerelő orszaggá kéne egyre nagyobb mértékben válni, nem növelni kéne a kiszolgáltatottságot, hanem a tudásalapú gazdaságot kellene fejleszteni, bízni kellene a magyar szakemberek tudásában, tehetségében. Ebben az irányban kéne erősíteni a jövőt Magyarországon.

Tehát összességében, lekerékítve mi azt tudjuk mondani, hogy ezek a tervek azt szolgálják, hogy a nyugat-európai zöldátállást a kínai vagy éppen koreai gyártók gazdagításán keresztül, a magyar természeti kincsek feláldozásának útján keresztül akarják önök megvalósítani.

Még egy gondolat a végére. Azt gondolom, hogy önök súlyosan lebecsülik azokat az embereket, akik az adott térségekben - és beszélhetünk Debrecenről, bármelyik más településről - meg akarnak küzdeni a saját lakókörnyezetük, városaik érdekében. Azt gondolom, hogy azt senki nem vállalhatja be, nem vállalhatják be egyébként baloldali politikusok sem és senki, hogy direktben szembemegy a saját városával.

Debrecen polgármestere elmondta egy nyilatkozatban, hogy ő akkor is támogatja az akkumulátorgyárat, ha Debrecen lakossága nem. Azt gondolom, hogy itt bukik meg... (*Közbeszólás a Fidesz soraiból.*) - ezt mondta, mert úgy gondolja, hogy akkor is ez a város érdeke -, azt gondolom, hogy itt bukik meg a helyi politika; egy polgármester, egy városvezetői közgyűlés soha nem mehet szembe egy adott város polgárainak akarataival. Ezt nyilván meg fogják tapasztalni Debrecenben. Jó néhány olyan város volt már Magyarországon, ahol ezt megtapasztalták. Egyébként Pécs városa is ilyen.

Azt gondolom, hogy mindannyiunk érdeke az, hogy tartsák tiszteletben a helyi emberek szándékát, adják meg a tájékoztatást, adják meg a tiszteletet. Nem nekünk, ellenzéki politikusoknak kell megadni a tiszteletet, hanem ezeknek a városoknak, az ott élő embereknek, teljesen függetlenül a pártpolitikai színezettől.

Egyébként én nagyon sok emberrel beszélgettem Mikepércsen is, Debrecenben is, én rengeteg fideszes szavazóval beszéltem. Teljesen jó hangulatban, korrekt módon tudtunk beszélgetni, és ők is elismerték, hogy ezzel a kérdéssel szembemennek, azzal együtt, hogy Fidesz-szavazók, és ők is ki akarják fejezni a véleményüket ezzel kapcsolatban. Mi ezért törekszünk (*Nacsa Lőrinc megkocogtatja poharát.*), hogy megkaphassák az emberek a lehetőséget, hogy saját városukról döntsenek. Elnézést kérek mindenkitől, de sajnos nem tudtam lerövidíteni a 20 percet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A kormány nevében Magyar Levente államtitkár úr válaszol a vitában elhangzottakra, szintén 20 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem mi becsüljük le a választópolgárokat, hanem önök, mert kezdeményeznek egy vitát egy ilyen fontos kérdésben, itt ülünk fél kettőkor, és itt van maga egyedül az ellenzék részéről (*Taps a kormánypártok soraiban.*), és itt van egytucatnyi kormánypárti képviselő. Nyilván ez most elsődlegesen nem önnek szól, hanem az egész magyar ellenzéknek. (*Kósa Lajos: Bár ez az LMP 20 szálaléka!*)

Önök képviselők, a választópolgárokat képviselik. Az igazi lenézése a választópolgároknak, hogy egy ilyen tényleg stratégiai kérdésben, ráadásul az önök kezdeményezésére zajló vitában egyszerűen nem vesznek részt.

(1.40)

Ami a lényegét illeti, én örömmel töltöttem az estét önökkel, de nem igazán értem, hogy miért most és miért ebben a formában. Magyarországon akkumulátorgyárak legalább fél évtizede működnek. Elhangzottak a számok, nem ismétlem magamat, közel 50 akkumulátorgyár vagy akkumulátorgyártáshoz kapcsolódó tevékenységet végző projekt kapott engedélyt Magyarországon. Ezeknek egy jelentős része működik, el lehet menni, meg lehet nézni. A korábbiakkal nem volt gond? Ami nem Debrecenben van, azzal nem volt gond? Ami nem kínai, azzal nem volt gond? Ugyanazt csinálják. Ugyanazt csinálja a koreai, meg ugyanazt fogja csinálni a német, meg ugyanazt csinálja a japán, egyébként japán is van Miskolcon. Tehát azt nem értem, hogy mire az egész felhajtás.

Mindegyik működő akkumulátorgyár nagy csinnadrattával, a szokásos körítéssel be lett jelentve, fel lett avatva, ezek nem titkos laboratóriumokként működnek, hanem teljesen nyilvános események keretében lettek átadva. Tehát miért vagyunk most akkor itt? Csak azért, mert a debreceni gyár nagyobb, mint az eddigié? Egyébként most itt a vita alatt megnéztem műholdfelvételen, a tübingiai gyár négyzetméterre akkora, mint a debreceni, és akkor itt maguk mondják, hogy de az kisebb meg mást csinál. 900 méterre van az első lakóépülettől, a debreceni sem lesz közelebb.

Tehát itt konkrétan, tisztelt képviselő úr, egész este ment a mellébeszélés. Egész este ment a mellébeszélés, a számok szándékos keverése. Tiszteletlenség, még egyszer, azt gondolom, a választópolgárokkal szemben, amellett, hogy ilyen gyér számban vettek részt a vitában, hogy felkészületlenül idejönnek, és mindenféle számokkal dobálóznak, és megy a porhintés. Ehelyett lehetett volna egy célra tartó szakmai vitát folytatni négyzetméterekről, köbméterekről, bármilyen konkrét paraméterről, amire nyilván készek vagyunk, és a jövőben is készek leszünk ilyen viták lefolytatására.

Sajnálom, hogy az álláspontok nem közeledtek. Egy értelmes vitára számítottam, az idő megvolt rá. A magyar ellenzéknek a hozzáállását minősíti az, hogy idáig jutottunk. A kormányt természetesen nem téríti el a céljától az elhangzott konfúz vádadarat, folytatjuk az akkumulátorgyárak támogatását, szeretnénk minél több ilyen beruházást látni Magyarországon.

Még egyszer, ezek nem kizárólagos beruházások, ez nem jelenti azt, hogy az élelmiszeripart el kívánjuk hanyagolni, ez nem jelenti azt, hogy a tudásgazdaságot el kívánjuk hanyagolni, de ez egy olyan tartópíllére lesz az elkövetkező évtizedekben a magyar gazdaság szerkezetének, ami nélkülözhetetlen az eddigi sikerek fenntartására. Teljesen egyértelműen látszik, hogy egy korszakváltásban vagyunk benne, és aki nem gondolkodik 5-10-15 évvel előre, az le fog maradni. Ha most kivennénk a magyar gazdaságból az autógyártást, a tágan értelmezett autóipart, akkor megnézhetnénk magunkat, és lehet, hogy ilyen állapotban leszünk tíz év múlva, ha nem engedték volna be az elektromosautó-gyártást, annak minden szegmensét, majd akkor megnézhetjük magunkat. *(Hegedűs Andrea közbeszól.)* Késő lesz, képviselő asszony, akkor elkezdni ezen gondolkodni.

Tehát, azt gondolom, hogy meg tudtuk védeni az álláspontunkat, és további szakmai vitákra természetesen ebben a rendkívül fontos kérdésben, ami joggal érdeklí az embereket, készek vagyunk részt venni. Az a kérésem, hogy felkészülten és komolyabb hozzáállással mentén folytassuk a jövőbeni munkánkat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként Keresztes László Lóránt képviselő

úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra: „A mi városunk, Pécs 98.” címmel. Megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a napirend utáni felszólalásaimban jellemzően szűkebb hazám, Pécs és Baranya megye problémáiról, a városomat érintő kihívásokról szoktam beszélni, így járok el ma is.

Pécs városának a természeti környezetét többször érték már kihívások, többször történtek jelentős szennyezések, illetve olyan jellegű tervek is, amik nagyon jelentős kockázatot jelentettek volna Pécs város egészséges lakókörnyezetére. Az a szerencse, hogy Pécs városának a lakossága mindig be tudta bizonyítani azt, hogy készek bármilyen színezetű kormányval szemben is adott esetben, vagy bármilyen érdeklésben is megvédeni városunk egészséges környezetét.

Sajnos arról kell beszámolnom, hogy most ismét ilyen kihívások, ismét ilyen kockázatok körvonalazódnak Pécs várost érintően. Konkrétan itt bizonyos kormányzati törekvések, kormányzati szándékok egybeesnek a városban működő helyi Fidesz-szervezetnek - mondhatjuk - a szolgálai magatartásával, és volt már ilyen egyébként Pécs esetében. Talán emlékszünk mindannyian, hogy a 2000-es évek második felében az akkori balliberális kormány úgy döntött, hogy egy katonai lokátort akarnak építeni Pécs város fölé a Tubes hegyre, és szolgálai módon kiszolgáltatta ezt a szándékot a város balliberális akkori vezetése is. Tehát látható, hogy az országos kormányzat, a baloldali kormányzat és a helyi baloldali városvezetés összefogott a pécsiek érdeke ellen, de Pécs akkor is meg tudta védeni az érdekeit, meg tudta védeni az igazát; ebbe bele is bukott egyébként Pécs baloldali városvezetése.

Most egy vitára került sor nem oly rég a pécsi közgyűlés előtt, mondhatjuk, hogy elvi vitára. Ennek a vitának az volt a lényege, hogy ha adott esetben Pécsen, mondjuk, megjelenne egy olyan beruházás, egy olyan beruházó, ami kockázatos, veszélyes üzemet akar létesíteni, ilyen jellegű beruházást akar indítani, akkor Pécs város lakóinak minden esetben meg kell adni a lehetőséget, hogy véleményt tudjanak nyilvánítani, hogy gyakorlatilag hozzájárulnak egy ilyen kockázatos beruházáshoz, vagy nem. És ebben a vitában egyébként egy egészen elképesztő álláspontot képviselt a helyi Fidesz-szervezet. Ők amellett érveltek, hogy nem lehet megadni a helyi közösségnek ezt a lehetőséget, tehát előrevetítették azt, hogy ha ilyen jellegű kockázatok érik a várost, akkor rájuk nem lehet számítani, és sajnos vannak ilyen jellegű kockázatok.

Látható, és ma jó néhány órán keresztül vitát folytattunk arról, hogy a kormány Magyarországból akkumulátorgyártó nagyhatalmat akar csinálni, és tudjuk, hogy ennek örületes energiaigénye van. Csak a debreceni akkumulátorgyárnak annyi energiaigénye lesz, amennyit a jelenleg működő atomerőműnek másfél blokkja képes biztosítani. Tehát elmondhatjuk

azt, annak érdekében, hogy Magyarországon idegen akkumulátorgyárak tömegével tudjanak települni, a kormány atomerőművi blokkokat akar építeni a magyar emberek adóforintjaiból. Tehát mondhatjuk, hogy azért akarnak még ilyen energiapolitikai beruházásokat létrehozni, hogy ezzel is el tudják látni az idegen akkumulátorgyártókat.

Ennek kapcsán pontosan tudjuk, hogy milyen veszélyek, milyen kockázatok érintik Pécs városát, a nukleáris energia két piszkos vége tekintetében, ha fogalmazhatunk így. Sok vita során beszéltünk arról, hogy az atomenergia meggyőződésünk szerint nem zöld, nem olcsó és nem biztonságos, jelentős kockázatokkal terhelt ez az iparág. És arról is beszéltünk, hogy az atomenergia alkalmazása adott esetben nem is jelent Magyarországra számára nagyobb energiafüggetlenséget, hiszen a fűtőelemek tekintetében kiszolgáltatottak vagyunk.

Ennek kapcsán miniszterelnök úr múlt év végi utolsó sajtótájékoztatóján egy nagyon érdekes és mindenképpen jelentős kijelentést tett. Semmiképpen nem nevezhető pozitívnak ez a kijelentés, de mindenképpen fontos ennek a tartalmára odafigyelni. Arról beszélt a miniszterelnök úr, hogy vannak uránkészleteink, amelyek alkalmasak arra, hogy cserébe üzemanyagért felajánljuk. Tehát a magyarországi uránkészleteket összefüggésbe hozta az orosz fűtőelemekkel, a nukleáris fűtőelemekkel.

Nos, pontosan tudjuk, hogy bizonyos befektetők hosszú évek óta szeretnének Pécs alatt egy új uránbányát nyitni, aminek elképesztő környezeti kockázatai lesznek, lennének, és egyébként Pécs város ezt már el is utasította. Én számtalan fórumon kérdeztem rá, hogy a kormánynak mi az álláspontja egy új uránbánya kapcsán, és mindig kategorikusan tagadta a kormány, hogy ilyen jellegű cselekményben részt vennének, vagy ilyen jellegű kormányzati tervek lennének. Nos, ez a miniszterelnöki kijelentés viszont azt húzza alá, hogy a kormány számít erre a bizonyos uránbányára, és adott esetben még készen állnak arra is, hogy ezt a bányászati lehetőséget, ezt a bányászati jogot, a magyar uránvagyon feletti rendelkezést adott esetben átadják az oroszok számára.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez elképesztő kockázat és egy elfogadhatatlan kockázat lenne Pécs számára, ezért én magam azon fogok dolgozni a következő időszakban, hogy feltárjuk ezeket a kormányzati terveket, és mindent megtegyünk annak érdekében, hogy Pécs város érdekei és gyermekeink számára az egészséges környezetét megőrizzük. Köszönöm, elnök asszony.

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Ferenc képviselő úr, független. Megadom a szót öt percben. Parancsoljon!

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár a parlament padosoraiban új helyre kerültem, a céloim nem változott. Független képviselőként

is igyekszem azokért kiállni, akikről önök folyamatosan megfélemeznek. A kormánypárti képviselők nem foglalkoznak a nép nyomorával, nem érdekli őket, hogy hogyan élnek az emberek. Ahelyett, hogy a megélhetési és a szociális válsággal foglalkoznának, folyamatosan hülyének nézik az embereket, pedig a jelenlegi élelmiszer-infláció mellett családok százezrei nélkülözni kényszerülnek, bezzeg nekik egy repülőúton elfogyasztott ebédre több millió forint jut.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Azt gondolom, hogy itt az ideje kimondani, hogy önök elengedték a szegény emberek kezét. És hogy ki számít ma az országunkban szegénynek? A gyári munkás, a szociális dolgozó, a pedagógus, mindazon bérből és fizetésből élők nagy többsége, akik még folyamatos munkavégzés mellett sem tudják a családjaikat eltartani.

(1.50)

De nem képez kivételt ez alól a közmunkás, a kisnyugdíjas és a fogyatékkal élő sem, sőt, talán az ő helyzetük még nehezebb.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Önök a magyar cigányság kezét is elengedték. Az elmúlt években az Unió felzárkóztatásra szánt forrásainak a legnagyobb haszonélvezője pedig az önök kormánya és annak a kitarítottjai voltak. Több ezer milliárd forintból önök semmit nem tettek; ezeket a pénzeket önök ellopták, ellopatták.

De továbbmegyek. Az egész romaügy és a felzárkóztatás köré épülő politikájuk egy nagy biznisz és egy hatalmas átverés a mai napig. Mindamelllett, hogy önök érdemben nem tesznek semmit a szélsőjobb felvonulásai ellen, és hagyják, hogy egy politikai párt felülemelkedjen a rasszizmus és a gyűlölet vámszedőjeként, önök megint arra készülnek, hogy az előttiünk álló helyhatósági választásokon nyomorban tartva felhasználják a magyar cigányságot, éppúgy, ahogy azt tették Farkas Flórián és a Lungo Drom vezetésével. Most, hogy Farkast bújtatják a börtön elől, adtak egy új nevet a gyerekeknek, és gyakorlatilag ugyanazt a terméket újracsomagolva megpróbálják ismét értékesíteni a romáknak.

Persze, mi is hibásak vagyunk, mert eljátszunk egy kamu érdekképviseleti rendszert, aminek gyakorlatilag semmilyen jogosítványa nincsen, és nagyon sokan közülünk beolvadnak az önök csapatába, és nagyon sok esetben akár egymást hátba szúrva is szállítják önöknek a roma szavazatokat. Hát, ebből is látszik, hogy az önök felzárkóztatása tulajdonképpen semmi máson nem alapul, csak a könnyű szavazatszerzésen, és önök lennének a legszomorúbbak akkor, hogyha ebben az országban hiteles és valós felzárkóztatás lenne, mert akkor kinyílna az emberek szeme, és rájönnének arra, hogy tulajdonképpen önök azok, akik megvezetik őket.

A jövőben én ezen fogok dolgozni: azon, hogy erkölcsileg és morálisan új alapokról tudjuk kezdeni az érdekképviseletet; azon, hogy politikailag és szakmailag biztosítsuk azt, amit önök az elmúlt időszakban

nem tettek meg. De szeretném, ha tudnák, hogy nem vagyok egyedül. Egyre többen vagyunk, akik a Becsülettel a Cigánységért Egyesületben felállnak az önök rendszere ellen, és szembemennek mindazzal a lelketlen, kizsákmányoló és nyomorban tartó politikával, amit folytatnak.

Így hát várunk a sorainkba minden civilt, szervezetet, egyesületet, nemzeti önkormányzatot, akik hasonlóképp gondolkodnak. Várjuk azokat, akik véget akarnak vetni annak a romapolitikai fertőnek, ami jelenleg az országunkban zajlik, mert meggyőződésem, hogy országunk jövőjét nemcsak az energiapolitika, az oktatás és az egészségügy, hanem a felzárkóztatás sikeressége is nagyban befolyásolni fogja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsorai-ból.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedüs Andrea képviselő asszony, a DK képviselője. Megadom a szót 5 percben, parancsoljon!

HEGEDÜS ANDREA (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Miskolc csodálatos környezeti adottságokkal rendelkező, lélegzetelállítóan szép város, ámulatba ejtő látnivalókkal. Az Avas-domb a kilátóval, a barlangfürdő, a Bükk-hegység és gyöngyszemei, Lillafüred és a vízesés a Palota szállóval, a Hámori-tó, a történelmi belváros, az első magyar kőszínház, a Szinva-forrás és terasza.

A számtalan miskolci kincs közül most egyet emelek ki, a város vízellátását biztosító bükki karsztforrásunk vizét, amely országos viszonylatban kiváló minőségű. Bátran mondhatom, hogy a miskolciak a tiszta ivóvíz szerelmesei. Hogy ez így is maradjon, a miskolci ivóvíz-szolgáltatásról a MIVÍZ Kft. gondoskodik. A sok éve ott dolgozók többségét a munkájukhoz érezhetően erős szenvedély köti. Mondogadják is, hogy nekik víz folyik az ereikben. Ők aggódnak, egyre jobban és jobban, és nem alaptalanul.

A MIVÍZ jövőbeli működése érdekében szólni minden körülmények között fontos, még akár így éjjel kettő óra közelében is. Az alulfinanszírozás és az energiaárak nagymértékű emelkedése miatt nehéz helyzetbe került az önkormányzati tulajdonú vízmű. 2013-tól csak számvetési trükkökkel lehetett minimális nyereséget kimutatni, és ma már a cég finanszírozhatatlan. Az a MIVÍZ, ami a Fidesz-éra előtt nyereséges volt, most kizárólag a legszükségesebb feladatokat, életmentő hibaelhárításokat tudja csak elvégezni, és szélmalomharcot vív a kormány adópolitikájával.

A rezsicsökkentés miatt a vízszolgáltató pénztárcája üresen marad. Díjat nem emelhet, a hiányt pedig nem pótolja a kormány. A felterjesztési jog lehetőségével is élt az önkormányzat a kormány felé a MIVÍZ Kft. hatékonyabb működése érdekében, de nem történt semmi. A víz- és szennyvízdíjak befagyasztva; a díjak megállapítását miniszteri hatáskörbe tették azaz, hogy a miniszter ezeket rendeletben hirdeti ki. Nem történt ez ügyben sem semmi.

A rezsicsökkentések miatt a lakossági felhasználók számára 10 százalékos csökkentést kellett végrehajtani, a nem lakossági felhasználók számára pedig a díjak befagyasztását rendelték el, de ez ügyben sem történt semmi. A helyzet fokozódik, egyre jobban fokozódik, súlyos forráshiány van, a költségek növekednek, a bevételek pedig csökkennek. Ezek együttes hatása a víz- és szennyvízdíjak tekintetében azt eredményezte, hogy az elmúlt tízéves időszak komoly gazdasági krízishelyzetbe sodorta a víziközmű-szolgáltatási ágazatot.

Igenis krízis van. Egyre nagyobbra nyílt az olló a költségek és a bevételek között. A tulajdonos Miskolc Holding Zrt. és az ellátásért felelős miskolci önkormányzat még biztosítják a napi működéshez szükséges hiányzó költségeket, de meddig bírják még? Az idei év további növeli a működési költségeket.

Az önök megoldása a lenyúlás, az önkormányzati víziközművagyon állami tulajdonba kényszerítése. Mi ez, ha nem zsarolás és erőszak? Pedig lenne megoldás: töröljék el a közműadót; szüntessék meg a hatósági árat; csökkentsék az áfa mértékét; pótolják az említett, fojtogató megszorítások, elvonások miatti veszteséget. Állami pénzügyi kompenzációra van szükség, vagyis tőkepótlásra; a Rezsivédelmi Alapból támogassák az önkormányzati tulajdonú vízműveket. Úgy mellékesen megjegyzem, hogy az állami tulajdonban levők pedig százmilliárd forint támogatást kaptak.

A lakosság bizalma a szegény rokon, az önkormányzat iránt van meg. Nem az ispánokhoz, főispánokhoz érkeznek be a lakossági panaszok, hanem az önkormányzathoz. Önök minden ágazat gondjára egy megoldást ismernek, az államosítást, de egyik sem lett sikerpálya. Ezt gondolják át alaposan, hogy megelőzzék azt a botrányos pávatáncot, amit az oktatás, a szociális háló, az egészségügy, az alapítványi egyetemek miatt is járnak, most pedig már az ivóvizet veszélyeztetik.

A MIVÍZ nem kíván az államosítás sorsára jutni. A MIVÍZ a miskolciaké. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Jakab Péter független képviselő úr. Megadom a szót 5 percben, parancsoljon!

(2.00)

JAKAB PÉTER (független): Köszönöm a szót. Képviselőtársak! Önök a választások előtt azzal kampányoltak, hogy „Magyarország előre megy, nem hátra!” Így volt? Így volt, meg is nyerték a választást. Utána a miniszterelnök úr fogta magát, bement a Kosuth rádióba - ugye, ott hetente egyszer fél órát szokat saját magával beszélgetni -, és azt mondta, hogy ami a béreket illeti, most nem tudunk előre menni, annak is örülnünk, ha nem megyünk hátra, aztán megemelte a saját fizetését a duplájára, 5 millió forintra. De miután még ez a pénz sem elég neki, most márciustól még tovább emelik mind a miniszterelnök, mind a kormánytagok, mind a képviselők fizetését.

Képviselőtársak! Őszintén kérdezem: önök szerint ez így igazságos? Önök szerint igazságos, hogy miközben a magyar emberek szó szerint közelharcot vívnak a túlélésért, addig a politikusok fizetését még tovább emelik? Önök szerint ez így igazságos? Mert szerintem piszkosul nem az. Ezekben a válságos időkben tudják, mi az igazságos? Az, ha együtt sírunk, együtt nevetünk.

Hát, pontosan ennek jegyében a Nép Pártján Mozgalom azt javasolja, hogy egészen addig, amíg nem lesz Magyarországon új országgyűlési választás, a miniszterelnök, a kormánytagok és a képviselők fizetése ne lehessen magasabb, mint a mindenkori minimálbér. Ez jelenleg havi 154 ezer forint; hogy sok vagy kevés, azt mindenki ítélje meg saját maga. A kormánypárti képviselőtársak nagyon büszkék arra, hogy már ilyen sok, úgyszólván akkor nyugodtan ki is próbálhatják, hogy milyen ennyiből megélni, de hozzáteszem, hogy kipróbálhatják az ellenzéki képviselőtársak is, mert mégis milyen ellenzék az, amelyik tökéletesen tisztában van azzal, hogy a Fidesz hazugsággal nyerte meg a választást, de mégsem akar újat? Milyen ellenzék az, amelyik mindennek elhordja a Fideszt nagyon helyesen, de azért mégsem akarja leváltani? Majd 2026-ban, ej, ráérünk arra még! Hát, képviselőtársak, nem érünk rá, mert a magyar nép ebbe a rendszerbe bele fog rokkanni.

Mi, ellenzékiek folyamatosan arra buzdítjuk a magyar embereket, hogy hozzanak áldozatot a kormányváltásért, arra buzdítjuk a pedagógusokat, hogy

polgári engedetlenkedjenek akkor is, ha tudjuk, hogy őket ezért egyébként kirúghatják az állásukból, arra buzdítjuk a melósokat, hogy sztrájkoljanak akkor is, ha tudjuk, levonják a fizetésükből, ellenállásra buzdítjuk a népet akkor is, ha tudjuk, hogy az emberek az állásukkal játszanak. Mi, ellenzékiek meg arra nem vagyunk képesek, hogy egy emberként követeljük a parlament feloszlását és az új választás kiírását, mert féltjük a székünket? Áldozatot várunk a néptől, de mi nem tudunk áldozatot hozni a népért? Kiírjuk a Facebookra, hogy „veletek vagyunk”, de ennél többet nem merünk megtenni, mert tele a gatya? Hát, mégis milyen ellenzék az ilyen, képviselőtársak, mondják már el! Milyen ellenzék az ilyen? Mondom én: megélhetési, ez az igazság, tisztelet a kivételnek.

Bizonyítsák be, képviselőtársak, hogy nincs igazam! Bizonyítsák be! Ne csak én követeljem a parlament feloszlását, ne csak a Nép Pártján Mozgalom követelje az új választás kiírását, hanem mindenki, aki ellenzékieknek vallja magát! Ha meg még ez sem megy, akkor itt tényleg elég a minimálbér. Vesszen a kormány! Győzzön a nép! Igazságot a magyaroknak!

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés ma reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 2 óra 01 perckor ért véget.)

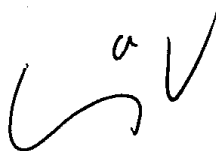
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)